Јеванђеља
и Дела апостолска

Садржај

Јеванђеље по Матеју	1
Јеванђеље по Марку	22
Јеванђеље по Луки	35
Јеванђеље по Јовану	58
Дела апостолска	75

Маттхев

ГЛАВА 1

1 Књига о нараштају Исуса Христа, сина Давидовог, сина Авраамовог.
2 Аврам роди Исака; а Исак роди Јакова; а Јаков роди Јуду и браћу његову;
3 Јуда роди Фареса и Зару од Тамара; а Фарес роди Есрома; а Есрому се роди Арам;
4 Араму се роди Аминадав; а Аминадаб роди Насона; а Насон је родио Салмона;
5 Салмон роди Бооза од Рахаба; а Бооз роди Обеда од Руте; а Обед роди Јесеја;
6 Јесеј је родио краља Давида; а краљ Давид роди Соломона од оне која беше Уријина жена;
7 Соломон роди Робоама; а Робоаму се роди Авија; а Авија роди Асу;
8 А Аса роди Јосафата; а Јосафат роди Јорама; а Јораму се роди Озија;
9 А Озија роди Јоатама; а Јоатаму се роди Ахаз; а Ахаз роди Језекију;
10 А Језекија роди Манасија; а Манасија роди Амона; а Амон роди Јосију;
11 А Јосија роди Јехонију и његову браћу, отприлике у време када су били одведени у Вавилон.
12 А пошто су доведени у Вавилон, Јехонија је родио Салатила; а Салатијелу се роди Зоробабел;
13 Зоробабел је родио Абиуда; а Абијуду се роди Елијаким; а Елијаким роди Азор;
14 Азор роди Садока; а Садок роди Ахима; а Ахиму се роди Елиуд;
15 Елиуд је родио Елеазара; а Елеазар роди Матана; а Матан роди Јакова;
16 И Јаков роди Јосифа, мужа Марије, од које се роди Исус, који се зове Христос.
17 Дакле, свих нараштаја од Аврама до Давида има четрнаест нараштаја; и од Давида до пресељења у Вавилон четрнаест нараштаја; а од пресељења у Вавилон до Христа је четрнаест нараштаја.
18 А рођење Исуса Христа било је овако: када је његова мајка Марија била заручена за Јосифа, пре него што су се састали, нађе се са дететом од Духа Светога.
19 Тада је Јосиф њен муж, пошто је био праведан човек, и није желео да је учини јавним примером, хтео да је потајно отпусти.
20 Али док је размишљао о овим стварима, гле, анђео Господњи му се јави у сну говорећи: Јосифе, сине Давидов, не бој се узети к себи Марију жену своју, јер оно што је у њој зачето је Духа Светога.
21 И она ће родити сина, и даћеш му име ИСУС, јер ће он спасти свој народ од греха њихових.
22 Све ово би учињено да се испуни оно што је Господ рекао преко пророка говорећи:
23 Гле, девојка ће бити трудна, и родиће сина, и даће му име Емануел, што се тумачи: Бог с нама.
24 Тада Јосиф ускрснувши из сна учини како му је анђео Господњи заповедио, и узе своју жену.
25 И није је познавао док није родила свог прворођеног сина, и он му је дао име ИСУС.

ГЛАВА 2

1 А кад се Исус роди у Витлејему јудејском у дане цара Ирода, гле, дођоше мудраци са истока у Јерусалим,
2 Говорећи: где је рођени краљ јудејски? јер смо видели његову звезду на истоку, и дошли смо да му се поклонимо.
3 Кад је то чуо цар Ирод, узнемирио се и сав Јерусалим с њим.
4 И када је сабрао све првосвештенике и књижевнике народне, затражио је од њих где ће се Христос родити.
5 А они му рекоше: У Витлејему јудејском, јер тако је писано од пророка:
6 А ти Витлејем, у земљи Јудиној, ниси најмањи међу кнезовима Јудиним, јер ће из тебе изаћи Управник који ће владати мојим народом Израелом.
7 Тада Ирод, када је тајно позвао мудраце, марљиво их је упитао у које време се звезда појавила.
8 И посла их у Витлејем и рече: Идите и тражите мало дете; и када га нађете, јавите ми поново да дођем и да му се поклоним.
9 Кад су чули краља, отишли су; и гле, звезда коју су видели на истоку ишла је пред њима, док није дошла и стала изнад места где беше дете.
10 Кад виде звезду, обрадоваше се великом радошћу.
11 И кад уђоше у кућу, видеше дете са Маријом мајком његовом, падоше и поклонише му се; и кад отворише своје ризнице, принеше му дарове; злато и тамјан и смирна.
12 И пошто су у сну упозорени од Бога да се не враћају Ироду, отидоше у своју земљу другим путем.
13 И кад су отишли, гле, анђео се Господњи јавља Јосифу у сну говорећи: Устани, узми дете и мајку његову, и бежи у Египат, и буди тамо док ти не саопштим, јер Ирод ће тражити дете да га уништи.
14 Кад је устао, узео је дете и његову мајку ноћу и отишао у Египат.
15 И био је ту до смрти Иродове, да се испуни оно што је Господ рекао преко пророка који је рекао: Из Египта дозвах сина свога.
16 Тада је Ирод, када је видео да му се ругају мудраци, веома разгневио, и послао, и побио сву децу која су била у Витлејему и у свим крајевима његовим, од две године и испод, према време које је марљиво испитивао од мудраца.
17 Тада се испуни оно што је рекао пророк Јеремије говорећи:
18 У Рами се чуо глас, јадиковање и плач и велика жалост, Рахела је плакала за својом децом, и није се утешила, јер их нема.
19 Али кад је Ирод био мртав, гле, анђео се Господњи јавља у сну Јосифу у Египту,
20 Говорећи: Устани, узми дете и мајку његову, и иди у земљу Израелову, јер су мртви који су тражили живот детета.
21 И он устаде, узе дете и његову мајку и дође у земљу Израелову.
22 Али када је чуо да је Архелај царовао у Judeji у соби свог оца Ирода, уплашио се да оде тамо, али је, у сну упозорен од Бога, скренуо је у крајеве Галилеје.
23 И дошао је и настанио се у граду званом Назарет, да се испуни оно што су пророци рекли: Назарет ће се звати.

ГЛАВА 3

1 У оне дане дође Јован Креститељ проповедајући у пустињи јудејској,
2 И говорећи: Покајте се, јер се приближило Царство небеско.
3 Јер ово је онај о коме је говорио пророк Исаија говорећи: Глас онога који виче у пустињи: Припремите пут Господњи, поравните стазе његове.
4 И тај исти Јован имао је одећу од камиље длаке и кожни појас око слабина; а месо му беху скакавци и дивљи мед.
5 Тада изиђе к њему Јерусалим и сва Јудеја и цео крај око Јордана,
6 И крштени су од њега у Јордану, признајући своје грехе.
7 Али када је видео многе фарисеје и садукеје како долазе на његово крштење, рече им: О роде змије, ко вас је упозорио да бежите од гнева који долази?
8 Донесите, дакле, плодове достојне покајању:
9 И не мислите да кажете у себи: „Имамо оца Аврама“, јер вам кажем да Бог може од овог камења да подигне децу Авраалу.
10 А сада је и секира положена на корен дрвећа; зато свако дрво које не доноси добар плод се посече и баца у огањ.
11 Заиста вас крстим водом на покајање; али онај који иде за мном моћнији је од мене, чије ципеле нисам достојан да носим: он ће вас крстити Духом Светим и огњем;
12 Чија је лепеза у његовој руци, и он ће добро очистити свој под, и сабрати своју пшеницу у житницу; али ће сагорети плеву огњем неугасивим.
13 Тада долази Исус из Галилеје на Јордан к Јовану да се од њега крсти.
14 Али Јован му је забранио говорећи: Ја морам да се крстим од тебе, а ти долазиш к мени?
15 А Исус одговарајући рече му: Пусти да буде сада, јер нам тако доликује да испунимо сву правду. Онда га је претрпео.
16 И Исус, када се крсти, одмах изиђе из воде, и гле, отворише му се небеса, и виде Духа Божијег где силази као голуб и пали на њега.
17 И гле глас с неба који говори: Ово је Син мој љубљени, који је по мојој вољи.

ГЛАВА 4

1 Тада је Исус одведен од Духа у пустињу да га ђаво искушава.
2 И пошто је постио четрдесет дана и четрдесет ноћи, после је огладнио.
3 И кад му дође кушач, рече: Ако си Син Божији, заповеди да ово камење буде хлеб.
4 А он одговори и рече: Писано је: Неће човек живети само о хлебу, него о свакој речи која излази из уста Божијих.
5 Тада га ђаво однесе у свети град и постави га на врх храма,
6 И рече му: Ако си Син Божији, баци се доле, јер је написано: Он ће заповедити својим анђелима о теби, и на рукама ће те носити, да не би ударио ногом својом. против камена.
7 Исус му рече: Опет је писано: Не кушај Господа Бога свога.
8 Опет га ђаво узнесе на гору веома високу и показује му сва царства света и њихову славу;
9 И рече му: Све ово даћу ти ако паднеш и поклониш ми се.
10 Тада му Исус рече: Иди одатле, Сатано, јер је написано: Господу Богу своме клањај се, и једино њему служи.
11 Тада га ђаво остави, и гле, анђели дођоше и послужише му.
12 А кад је Исус чуо да је Јован бачен у тамницу, отишао је у Галилеју;
13 И оставивши Назарет, дође и настани се у Кафарнауму, који је на обали мора, у границама Завулона и Нефталима.
14 Да се испуни оно што је рекао пророк Исаија говорећи:
15 Земља Завулонова и земља Нефталимска, крај мора, иза Јордана, Галилеја од незнабожаца;
16 Народ који седе у тами виде велику светлост; и онима који су седели у пределу и сенка смртне светлости никну.
17 Од тог времена Исус је почео да проповеда и говори: Покајте се, јер се приближило Царство небеско.
18 И док је Исус ходао поред мора Галилејског, видео је два брата, Симона званог Петар, и Андреја, брата његовог, како бацају мрежу у море, јер су били рибари.
19 И рече им: Пођите за мном и учинићу вас ловцима људи.
20 И они одмах оставише своје мреже и пођоше за њим.
21 И отишавши оданде, угледа друга два брата, Јакова, Зеведејевог сина, и Јована његовог брата, у лађи са својим оцем Зеведејем, како поправљају своје мреже; и он их је позвао.
22 И они одмах напустише лађу и свог оца и пођоше за њим.
23 И Исус је ишао по целој Галилеји, поучавајући у њиховим синагогама, и проповедајући јеванђеље о краљевству, и исцељујући сваку болест и сваку болест међу људима.
24 И слава о њему прође по целој Сирији, и доведоше к њему све болеснике који су били захваћени разним болестима и мукама, и опседнутих ђаволима, и оне који су били луди, и оне који су имали парализу; и он их исцели.
25 И за њим је ишло велико мноштво народа из Галилеје и из Декапоља, и из Јерусалима, и из Јудеје и с ону страну Јордана.

ГЛАВА 5

1 И видевши народ, попе се на гору, и кад седе, дођоше к њему ученици његови.
2 И отвори уста своја и поучи их говорећи:
3 Блажени сиромашни духом, јер је њихово царство небеско.
4 Благо онима који тугују, јер ће се утешити.
5 Блажени су кротки, јер ће они наследити земљу.

6 Благо онима који су гладни и жедни праведности, јер ће се наситити.
7 Блажени милостиви, јер ће они бити помиловани.
8 Блажени су чисти срцем, јер ће Бога видети.
9 Блажени миротворци, јер ће се синовима Божијим назвати.
10 Благо онима који су прогоњени ради правде, јер је њихово царство небеско.
11 Благо вама када вас људи буду грдили и прогонили, и лажно говорили на вас свако зло, ради мене.
12 Радујте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима, јер су тако прогонили пророке који су били пре вас.
13 Ви сте сол земље, али ако је со изгубила свој мирис, чиме ће се посолити? од сада је ни за шта, осим да буде избачен и да га људи газе.
14 Ви сте светлост свету. Град који је постављен на брду не може се сакрити.
15. Ни људи не пале свећу и не стављају је под посуду, него на свећњак; и обасјава све који су у кући.
16 Нека ваша светлост тако засија пред људима да виде ваша добра дела и прославе Оца вашег који је на небесима.
17 Не мислите да сам дошао да порушим закон или пророке: нисам дошао да покварим, него да извршим.
18 Јер, заиста вам кажем, док не прођу небо и земља, ни једна јота ни једна ситница неће проћи из закона, док се све не испуни.
19 Дакле, ко прекрши једну од ових најмањих заповести и тако научи људе, најмањи ће се звати у Царству небеском;
20 Јер вам кажем: осим што ваша праведност не буде већа од праведности књижевника и фарисеја, ви ни у ком случају нећете ући у Царство небеско.
21 Чули сте да су они стари рекли: Не убиј; а ко убије биће у опасности од пресуде:
22 Али ја вам кажем: ко се без разлога љути на брата свога, биће у опасности од суда; , биће у опасности од ватре пакла.
23 Зато ако донесеш свој дар на олтар и тамо се сетиш да твој брат има шта против тебе;
24 Остави тамо свој дар пред олтаром и иди; најпре се помири са братом својим, а онда дођи и принеси свој дар.
25 Сложи се брзо са својим противником, док си му на путу; да те у било које време противник не преда судији, а судија да те преда службенику, и да те не баци у тамницу.
26 Заиста ти кажем, ти никако нећеш изаћи оданде док не платиш до краја.
27 Чули сте да су они стари рекли: Не чини прељубу.
28 Али ја вам кажем да је свако ко гледа на жену да је пожели, већ је учинио прељубу с њом у свом срцу.
29 И ако те твоје десно око саблазни, ископај га и баци од себе, јер је теби корисно да један од твојих удова погине, а не да цело тело твоје буде бачено у пакао.
30 И ако те десница твоја саблазни, одсеци је и баци је од себе, јер је теби корисно да један од твојих удова погине, а не да цело тело твоје буде бачено у пакао.
31 Речено је: Ко отпусти своју жену, нека јој да разводно писмо.
32 Али ја вам кажем да ко отпусти своју жену, осим због блуда, наводи је на прељубу; и ко се ожени разведеном чини прељубу.
33 Опет сте чули да су они стари рекли: Не заклињи се, него извршавај Господу своје заклетве.
34 Али ја вам кажем: не куните се уопште; ни небом; јер је Божији престо:
35 Ни земљом; јер је то подножје његовим ногама: ни Јерусалимом; јер је то град великог Краља.
36 Нити се куни својом главом, јер не можеш ни једну косу учинити белом или црном.
37 Али нека ваша комуникација буде: Да, да; Не, не: јер све што је више од овога долази од зла.
38 Чули сте да је речено: око за око и зуб за зуб.
39 Али ја вам кажем да се не противите злу; него ко те удари по десном образу, окрени му и други.
40 И ако те ко хоће тужити и одузети ти капут, дај му и огртач твој.
41 И ко те натера да идеш једну миљу, иди с њим две.
42. Дај ономе који тражи од тебе, и не одвраћај се од онога који жели од тебе да позајми.
43 Чули сте да је речено: Љуби ближњег свога, а мрзи непријатеља свога.
44 Али ја вам кажем: Љубите своје непријатеље, благосиљајте оне који вас проклињу, чините добро онима који вас мрзе и молите се за оне који вас злобно користе и прогоне;
45 Да будете синови Оца свог који је на небесима, јер он даје да своје сунце излази и злима и над добрима, и даје кишу праведнима и неправеднима.
46 Јер ако волите оне који љубе вас, какву награду имате? зар ни цариници нису исти?
47 А ако поздрављате само своју браћу, шта чините више од других? зар ни цариници нису тако?
48 Будите дакле савршени, као што је савршен Отац ваш који је на небесима.

ГЛАВА 6

1 Пазите да своју милостињу не чините пред људима, да вас виде: иначе немате награде од Оца свог који је на небесима.
2 Зато, када чиниш милостињу своју, не труби пред собом, као што то чине лицемери у синагогама и на улицама, да би имали славу људи. Заиста вам кажем, они имају своју награду.
3 Али кад чиниш милостињу, нека твоја лева рука не зна шта ради десница твоја.
4 Да милостиња твоја буде у тајности, и Отац твој који сам види тајно, наградиће ти јавно.
5 И кад се молиш, не буди као лицемери: јер они воле да се моле стојећи у синагогама и на угловима улица, да би их људи видели. Заиста вам кажем, они имају своју награду.
6 А ти, када се молиш, уђи у свој орман, и када затвориш врата своја, помоли се Оцу своме који је у тајности; и Отац твој који види у тајности наградиће ти јавно.
7 Али када се молите, не понављајте узалудно, као што то чине незнабошци, јер мисле да ће бити услишани због много говора.

8 Не будите дакле слични њима, јер ваш Отац зна шта
вам треба, пре него што га замолите.
9 Тако се дакле молите: Оче наш који си на небесима,
да се свети име твоје.
10 Нека дође царство твоје. Нека буде воља Твоја на
земљи, као и на небу.
11 Хлеб наш насушни дај нам данас.
12 И опрости нам дугове наше, као што и ми
опраштамо дужницима својим.
13 И не уведи нас у искушење, него нас избави од зла,
јер је твоје царство и сила и слава у векове. Амин.
14 Јер ако опростите људима сагрешења њихове,
опростиће и вама Отац ваш небески.
15 Али ако ви не опростите људима сагрешења њихова,
ни Отац ваш неће опростити сагрешења ваша.
16 Штавише, када постите, не будите тужни као
лицемери, јер они изобличавају своја лица да би
изгледали људима да посте. Заиста вам кажем, они
имају своју награду.
17 А ти, кад постиш, намажи главу своју и умиј лице
своје;
18 Да се не покажеш људима да постиш, него свом Оцу
који је у тајности; и Отац твој, који види у тајности,
наградиће ти јавно.
19 Не скупљајте себи блага на земљи, где мољац и рђа
кваре, и где лопови проваљују и краду.
20 Али скупљајте себи блага на небу, где ни мољац ни
рђа не кваре, и где лопови не проваљују и не краду.
21 Јер где је твоје благо, тамо ће бити и твоје срце.
22 Светлост тела је око: ако је око твоје једно, цело
тело твоје биће пуно светлости.
23 Али ако је око твоје зло, цело тело ће твоје бити у
тами. Ако је, дакле, светлост која је у теби тама, колика
је та тама!
24 Нико не може служити двојици господара: јер ће
или једног мрзети, а другог волети; или ће се једнога
држати, а другога презрети. Не можете служити Богу и
мамону.
25 Зато вам кажем: Не брините за живот свој, шта ћете
јести или шта ћете пити; ни за тело своје у шта ћете се
обући. Није ли живот више од меса, а тело од хаљине?
26 Погледајте птице небеске, јер не сеју, нити жању,
нити скупљају у житнице; ипак их храни Отац ваш
небески. Нисте ли ви много бољи од њих?
27 Ко од вас, размишљајући, може повећати свој раст
за један лакат?
28 А зашто сте мислили за одећу? Размотрите љиљане
у пољу, како расту; не труде се, нити преду:
29 Па ипак вам кажем да се ни Соломон у свој својој
слави није обукао као један од ових.
30 Зато, ако Бог тако облачи траву у пољу, која данас
јесте, а сутра је бачена у пећ, зар неће много више
обући вас, маловерни?
31 Зато не брините говорећи: Шта ћемо јести? или:
Шта ћемо пити? или: Чиме ћемо се обући?
32 (Јер све ово траже незнабошци:) јер ваш небески
Отац зна да вам је све ово потребно.
33 Али тражите најпре царство Божије и правду његову;
и све ће вам се ово додати.
34 Не брините, дакле, о сутрашњици, јер сутра ће се
бринути за себе. Довољно је за дан његово зло.

ГЛАВА 7

1 Не судите, да вам се не суди.
2 Јер каквим судом судите, таквим ће вам се судити; и
каквом мером мерите, таквом ће вам се опет мерити.
3 И зашто гледаш трун у оку брата свога, а не видиш
греду што је у свом оку?
4 Или како ћеш рећи брату свом: дај да ти извадим
трун из ока; и гле, греда је у оку твоме?
5 Лицемјере, прво избаци брвно из ока свога; и тада
ћеш јасно видети да избациш трун из ока брата свога.
6 Не дајте псима оно што је свето, нити бацајте своје
бисере пред свиње, да их не погазе ногама својим, па се
окрену и не растргну вас.
7 Тражите, и даће вам се; тражите, и наћи ћете; куцајте,
и отвориће вам се:
8 Јер сваки који тражи прима; и ко тражи налази; и
ономе који куца отвориће се.
9 Или који је од вас човек коме ће, ако му син замоли
хлеба, дати камен?
10 Или ако замоли рибу, хоће ли му дати змију?
11 Ако дакле ви, будући зли, знате да дате добре
дарове својој деци, колико ће више Отац ваш који је на
небесима дати добра онима који га моле?
12 Зато све што желите да вам људи чине, чините и ви
њима; јер ово је закон и пророци.
13 Уђите на уска врата, јер су широка врата и широк је
пут, који воде у пропаст, и много их има који на њима
улазе.
14 Јер су тесна врата, и узак пут, који воде у живот, и
мало их је који га налазе.
15 Чувајте се лажних пророка, који вам долазе у
овчијој кожи, а изнутра су вуци грабљиви.
16 По плодовима ћете их упознати. Беру ли људи
грожђе од трња или смокве од чичка?
17 Тако свако добро дрво доноси добре плодове; а
покварено дрво рађа зле плодове.
18 Добро дрво не може донети зле плодове, нити
покварено дрво донети добре плодове.
19 Свако дрво које не рађа добре плодове сече се и
баца у огањ.
20 Зато ћете их познавати по плодовима.
21 Неће сваки који ми каже: Господе, Господе, уђи у
Царство небеско; него онај који твори вољу Оца мога
који је на небесима.
22 Многи ће ми рећи у онај дан: Господе, Господе, зар
нисмо пророковали у твоје име? и у име твоје изгонили
ђаволе? и у твоје име учинио многа чудесна дела?
23 И тада ћу им признати да вас никад нисам познавао;
идите од мене ви који чините безакоње.
24 Зато, ко чује ове моје речи и изврши их, упоредићу
га са мудрим човеком који је саградио своју кућу на
стени.
25 И паде киша, и надођоше поплаве, и дунуше
ветрови и ударише ту кућу; и није пао, јер је био
утемељен на стени.
26 И сваки који чује ове моје речи, а не изврши их,
биће уподобљен човеку безумном, који је саградио
своју кућу на песку.
27 И паде киша, и надођоше поплаве, и дунуше
ветрови и ударише ту кућу; и паде: и велики је пад био.

28 И догоди се, када је Исус завршио ове речи, народ се зачудио његовом науком:
29 Јер их је учио као онај који има власт, а не као књижевници.

ГЛАВА 8

1 Кад је сишао с горе, за њим је кренуло велико мноштво.
2 И гле, дође један губавац и поклони му се говорећи: Господе, ако хоћеш, можеш ме очистити.
3 И Исус пружи руку и дотакне га се говорећи: Хоћу; буди чист. И одмах се очисти његова губа.
4 А Исус му рече: Гледај да никоме не говориш; него иди, покажи се свештенику и принеси дар који је Мојсије заповедио за сведочанство њима.
5 И када је Исус ушао у Кафарнаум, приступи му један сатник молећи га:
6 И говорећи: Господе, мој слуга лежи код куће узет, тешко измучен.
7 А Исус му рече: Дођи ћу и исцелити га.
8 Стотник одговори и рече: Господе, нисам достојан да уђеш под мој кров, него реци само реч и оздравиће слуга мој.
9 Јер ја сам човек под влашћу, имам војнике под собом; и кажем овом човеку: Иди, и он иде; а другом: Дођи, и он долази; и мом слузи: Учини ово, и он то учини.
10 Када је Исус то чуо, зачудио се и рекао онима који су ишли за њим: Заиста, кажем вам, нисам нашао тако велику веру, не, не у Израелу.
11 А ја вам кажем да ће многи доћи са истока и запада, и сешће са Аврамом, Исаком и Јаковом, у царству небеском.
12 Али синови краљевства биће избачени у таму спољашњу: тамо ће бити плач и шкргут зуба.
13 А Исус рече стотинару: Иди; и како си веровао, нека ти буде. И слуга његов оздрави у исти час.
14 И када је Исус дошао у Петрову кућу, видео је мајку његове жене лежену и болесну од грознице.
15 И дотаче се њене руке, и грозница је остави, и она устаде и послужи им.
16 Кад је дошло вече, доведоше к њему многе опседнуте ђаволима, и он изгони духове својом речју и исцели све болесне.
17 Да се испуни оно што је рекао пророк Исаија говорећи: Он је узео наше немоћи и понео наше болести.
18 А када је Исус угледао око себе велико мноштво, заповеди да се оде на другу страну.
19 И дође неки књижевник и рече му: Учитељу, ићи ћу за тобом куда год пођеш.
20 А Исус му рече: Лисице имају рупе, а птице небеске гнезда; али Син човечји нема где да пригне главу.
21 А други од његових ученика му рече: Господе, допусти ми да прво одем и сахраним оца.
22 Али Исус му рече: Пођи за мном; а мртви нека сахрањују своје мртве.
23 И када је ушао у лађу, његови ученици су кренули за њим.
24 И гле, настаде велика олуја на мору, тако да је лађа била прекривена таласима, а он је заспао.
25 И приступише му ученици и пробудише га говорећи: Господе, спаси нас!
26 А он им рече: Зашто сте плашљиви, маловерни? Тада устаде и запрети ветровима и мору; и настаде велико затишје.
27 Али људи су се чудили говорећи: Какав је ово човек да му се и ветрови и море покоравају!
28 И када је дошао на другу страну у земљу Гергесенску, среташе га двојица опседнутих ђаволима, који излазе из гробова, веома жестоки, тако да нико не може проћи тим путем.
29 И гле, они повикаше говорећи: Шта ми имамо с тобом, Исусе, Сине Божији? јеси ли дошао овамо да нас мучиш пре времена?
30 И било је доста далеко од њих крдо много свиња које се хранило.
31 Зато су га ђаволи молили говорећи: Ако нас избациш, пусти нас да одемо у крдо свиња.
32 А он им рече: Идите. А кад изиђоше, уђоше у крдо свиња, и гле, сво крдо свиња силовито потрча низ стрмо мјесто у море и погине у водама.
33 А они који су их чували побегоше и отидоше у град и испричаше све и шта се догодило опседнутима ђаволима.
34 И гле, цео град је изашао у сусрет Исусу, и када су га видели, молили су га да оде из њихових крајева.

ГЛАВА 9

1 И уђе у лађу, пређе и дође у свој град.
2 И гле, доведоше к њему узетог човека који је лежао на постељи; Сине, буди добар; опроштени су ти греси твоји.
3 И гле, неки од књижевника рекоше у себи: Овај човек хули.
4 А Исус знајући њихове мисли рече: Зашто мислите зло у срцима својим?
5 Јер да ли је лакше рећи: Опроштени су ти греси; или рећи: устани и ходи?
6 Али да бисте знали да Син Човечији има власт на земљи да опрашта грехе, (тада каже узетоме): Устани, узми постељу своју и иди кући својој.
7 И устао је и отишао својој кући.
8 Али када је народ то видео, зачудио се и прославио Бога који је дао такву моћ људима.
9 И док је Исус одлазио оданде, угледа човека по имену Матеј, где седи на царини, и рече му: Иди за мном. И устаде и пође за њим.
10 И догоди се, док је Исус седео за трпезом у кући, гле, многи цариници и грешници дођоше и седоше с њим и његовим ученицима.
11 А кад то виде фарисеји, рекоше ученицима његовим: Зашто једе ваш Учитељ са цариницима и грешницима?
12 Али када је Исус то чуо, рекао им је: Не требају лекари здрави, него болесни.
13 Али идите и научите шта то значи, имаћу милост, а не жртву, јер нисам дошао да позовем праведнике, него грешнике на покајање.
14 Тада приђоше к њему Јованови ученици говорећи: Зашто ми и фарисеји често постимо, а твоји ученици не посте?

15 А Исус им рече: Могу ли деца свадбене собе туговати све док је младожења с њима? али ће доћи дани када ће им се узети женик и тада ће постити.
16 Нико не ставља парче новог платна на стару одећу, јер оно што је стављено да је попуни одузима одеће, и расцеп се погоршава.
17 Нити људи уливају ново вино у старе боце: иначе се боце ломе, и вино нестаје, а боце пропадају;
18 Док им је ово говорио, гле, дође један владар и поклони му се говорећи: Моја ћерка је већ умрла;
19 И Исус устаде и пође за њим, као и његови ученици.
20 И гле, жена, која је дванаест година боловала од крварења, приђе иза њега и дотаче се руба његове хаљине.
21 Јер она је у себи рекла: „Ако се само дотакнем његове хаљине, оздравићу.
22 Али Исус га је окренуо и кад је угледао, рекао је: Кћери, утеши се; твоја вера те је спасла. И од тог часа жена оздрави.
23 И када је Исус ушао у владареву кућу и видео свираче и народ како галаме,
24 Он им рече: Дајте место, јер слушкиња није умрла, него спава. И смејали су му се до смеха.
25 Али када је народ био изведен, он је ушао и узео је за руку, и слушкиња је устала.
26 И слава о томе се проширила по целој тој земљи.
27 А кад је Исус отишао оданде, за њим су ишла два слепа, вичући и говорећи: Сине Давидов, помилуј нас.
28 И кад је ушао у кућу, приђоше му слепци, а Исус им рече: Верујете ли да ја то могу учинити? Рекоше му: Да, Господе.
29 Тада се дотаче очију њихових говорећи: Нека вам буде по вери вашој.
30 И отворише им се очи; а Исус им строго заповеди говорећи: Гледајте да нико не зна.
31 Али они, када су отишли, пронели су његову славу по целој тој земљи.
32 Кад су изашли, гле, доведоше му једног нијемог човека опседнутог ђаволом.
33 И када је ђаво изгнан, нијеми проговори, и народ се чуди говорећи: Никада се тако није видело у Израиљу.
34 Али фарисеји рекоше: Он изгони ђаволе преко кнеза ђавола.
35 И Исус је обилазио све градове и села, поучавајући у њиховим синагогама, и проповедајући јеванђеље о краљевству, и исцељујући сваку болест и сваку болест међу људима.
36 Али кад је видео народ, сажалио се на њих, јер су се онесвестили и расејали се као овце које немају пастира.
37 Затим је рекао својим ученицима: Жетва је заиста обилна, а радника мало;
38 Молите се дакле господара жетве да пошаље раднике на своју жетву.

ГЛАВА 10

1 И позвавши к себи својих дванаест ученика, даде им моћ против нечистих духова, да их изгоне и да исцељују сваку болест и сваку болест.
2 А имена дванаесторице апостола су ова; Први, Симон, који се зове Петар, и Андреј брат његов; Јаков, син Зеведејев, и Јован његов брат;
3 Филип и Вартоломеј; Тома и митар Матеј; Јаков Алфејев син и Левеј, који се презивао Тадеј;
4 Симон Хананеј и Јуда Искариотски, који су га такође издали.
5 Ову дванаесторицу посла Исус и заповеди им говорећи: Не идите на пут незнабожаца и ни у који град Самарјански не улазите.
6 Али радије иди до изгубљених оваца дома Израелова.
7 И док идете, проповедајте говорећи: Приближило се Царство небеско.
8 Исцељујте болесне, чистите губаве, васкрсавајте мртве, изгоните ђаволе: бесплатно сте примили, бесплатно дајте.
9 Не стављајте ни злата, ни сребра, ни месинга у своје торбице,
10 Ни поштарина за пут, ни два капута, ни ципела, ни штапова, јер је радник достојан свог меса.
11 И у који год град или село да уђете, распитајте се ко је у њему достојан; и тамо останите док не одете оданде.
12 И када уђете у кућу, поздравите је.
13 И ако је кућа достојна, нека дође на њу ваш мир, а ако није достојна, нека се ваш мир врати к вама.
14 А ко вас не прими, нити чује ваше речи, кад изађете из те куће или града, отресите прах са својих ногу.
15 Заиста вам кажем, биће лакше земљи Содоми и Гомори у дан Суда него том граду.
16 Гле, шаљем вас као овце усред вукова; будите дакле мудри као змије и безопасни као голубови.
17 Али чувајте се људи, јер ће вас предати у саборе, и бичеваће вас у својим синагогама;
18 И бићете изведени пред наместнике и краљеве ради мене, за сведочанство против њих и незнабожаца.
19 Али кад вас предају, не брините како или шта ћете говорити, јер ће вам се у исти час дати шта ћете говорити.
20 Јер не говорите ви, него Дух вашег Оца говори у вама.
21 И брат ће предати брата на смрт, а отац дете, а деца ће устати на родитеље своје и погубити их.
22 И сви ћете бити омражени због имена мога, али ко истраје до краја биће спасен.
23 Али када вас буду прогонили у овом граду, бежите у други, јер вам заиста кажем: нећете прећи градове Израиљеве док не дође Син човечји.
24 Ученик није изнад свог господара, нити слуга изнад свог господара.
25 Ученику је довољно да му буде као господар, а слуга као његов господар. Ако су господара куће назвали Велзевулом, колико ће више назвати своје укућане?
26 Не бојте их се, дакле, јер нема ничег покривеног, што се неће открити; и сакривен, то се неће сазнати.
27 Што вам кажем у тами, говорите на светлости, и што чујете на ухо, то проповедајте на крововима.
28 И не бојте се оних који убијају тело, а душу не могу, него се бојте више онога који може и душу и тело погубити у паклу.
29 Не продају ли се два врапца за фартинг? и ниједан од њих неће пасти на земљу без вашег Оца.
30 Али све су вам власи на глави избројане.
31 Не бојте се, дакле, вреднији сте од многих врабаца.

32 Ко, дакле, призна мене пред људима, признаћу га и
ја пред својим Оцем који је на небесима.
33 Али ко се одрекне мене пред људима, одрећи ћу се и
ја њега пред својим Оцем који је на небесима.
34 Не мислите да сам дошао да пошаљем мир на земљу:
нисам дошао да пошаљем мир, него мач.
35 Јер сам дошао да раздвојим човека против његовог
оца, и ћерку од мајке њене, и снаху од свекрве њене.
36 Човеку ће непријатељи бити његови укућани.
37 Ко воли оца или мајку више од мене није мене
достојан; и ко воли сина или кћер више од мене, није
мене достојан.
38 А ко не узме крст свој и иде за мном, није мене
достојан.
39 Ко нађе живот свој изгубиће га, а ко изгуби живот
свој ради мене, наћи ће га.
40 Ко вас прима, мене прима, а ко прима мене прима
онога који ме је послао.
41 Ко прими пророка у име пророка, примиће пророчку
награду; и ко прими праведника у име праведника,
примиће награду праведника.
42 И ко напоји једном од ових малих чашом хладне
воде само у име ученика, заиста вам кажем, он неће
изгубити своју награду.

ГЛАВА 11

1 И догоди се, када је Исус завршио са заповедањем
својих дванаест ученика, отишао је оданде да поучава и
проповеда у њиховим градовима.
2 А кад је Јован чуо у тамници дела Христова, посла
двојицу својих ученика,
3 И рече му: Јеси ли ти тај који треба да дође, или да
тражимо другог?
4 Исус одговори и рече им: Идите и покажите Јовану
опет оно што чујете и видите.
5 Слепи прогледају, хроми ходе, губави се чисте, глуви
чују, мртви устају, и сиромашнима им се проповеда
јеванђеље.
6 И благословен је онај ко се не саблазни у мени.
7 И док су одлазили, Исус је почео да говори народу за
Јована: Шта сте изашли у пустињу да видите? Трска
потресена од ветра?
8 Али шта сте изашли да видите? Човек обучен у меку
одећу? гле, они који носе меку одећу су у краљевим
кућама.
9 Али шта сте изашли да видите? Пророк? да, кажем
вам, и више од пророка.
10 Јер ово је онај за кога је писано: Ево, ја шаљем свог
гласника пред тобом, који ће припремити твој пут пред
тобом.
11 Заиста вам кажем, међу онима који су рођени од
жена није устао већи од Јована Крститеља; али који је
најмањи у Царству небеском већи је од њега.
12 И од дана Јована Крститеља до сада Царство
небеско трпи насиље, и насилници га силом узимају.
13 Јер су сви пророци и закон прорицали до Јована.
14 И ако хоћете да га примите, ово је Илија који је
требало да дође.
15 Ко има уши да чује, нека чује.
16 Али са чиме да упоредим овај нараштај? То је као
деца која седе на пијаци и дозивају своје другове,
17 И говорећи: Свирали смо вам, а ви нисте играли; ми
смо вас оплакивали, а ви нисте јадиковали.
18 Јер Јован дође ни да једе ни не пије, а они кажу: има
ђавола.
19 Син Човечији је дошао једући и пијући, а они говоре:
Гле човек прождрљив и пије вино, пријатељ цариника
и грешника. Али мудрост је оправдана од њене деце.
20 Тада је почео да куди градове у којима је извршена
већина његових моћних дела, јер се нису покајали:
21 Тешко теби, Цхоразине! тешко теби, Витсаида! јер
да су у Тиру и Сидону учињена силна дела која су се у
вама извршила, они би се одавно покајали у костријети
и пепелу.
22 Али ја вам кажем: Тиру и Сидону ће бити лакше на
дан Суда него вама.
23 А ти, Капернауме, који си узнесен до неба, бићеш
спуштен у пакао, јер да су силна дела која су у теби
учињена била учињена у Содоми, остала би до
данашњег дана.
24 Али ја вам кажем да ће земљи Содомској бити
лакше на дан суда него теби.
25 У то време одговори Исус и рече: Захваљујем ти,
Оче, Господе неба и земље, што си ово сакрио од
мудрих и разумних, а открио си то малолетцима.
26 Тако је, Оче, јер је тако било добро у твојим очима.
27 Све ми је предао мој Отац, и нико не познаје Сина
осим Оца; нити Оца нико не познаје, осим Сина, и
онога коме Син хоће да га открије.
28 Дођите к мени сви који сте изморени и оптерећени,
и ја ћу вас одморити.
29 Узмите мој јарам на себе и научите се од мене; јер
сам кротак и понизан срцем, и наћи ћете покој душама
својим.
30 Јер је јарам мој благ и бреме моје лако.

ГЛАВА 12

1 У то време је Исус отишао у суботу кроз жито; а
ученици његови огладнеше и стадоше да чупају
класове и да једу.
2 Али кад су то видели фарисеји, рекоше му: Ево, твоји
ученици чине оно што није дозвољено чинити у суботу.
3 Али он им рече: Нисте ли читали шта је Давид
учинио кад је био гладан и они који су били с њим;
4 Како је ушао у дом Божији и јео хлебове које није
смео да једе ни он, ни они који су били с њим, него
само свештеници?
5 Или зар нисте читали у закону, како суботом
свештеници у храму крше суботу и да су непорочни?
6 Али ја вам кажем да је на овом месту један већи од
храма.
7 Али да сте знали шта ово значи, имаћу милост, а не
жртву, не бисте осудили невине.
8 Јер Син човечји је господар и суботе.
9 И када је отишао оданде, ушао је у њихову синагогу.
10 И гле, беше човек коме се осушила рука. А они га
упиташе говорећи: да ли је дозвољено лечити суботом?
да би га могли оптужити.
11 И рече им: „ Ко ће међу вама бити човек који ће
имати једну овцу, и ако у суботу падне у јаму, неће ли
је ухватити и извадити?

12 Колико је дакле човек бољи од овце? Зато је
дозвољено чинити добро суботом.
13 Тада рече човеку: Пружи руку своју. И он га
испружи; и обновљена је цела, као и друга.
14 Тада изиђоше фарисеји и сазваше савет против њега
како да га униште.
15 Али када је Исус то сазнао, повукао се оданде;
16 И заповеди им да га не објављују:
17 Да се испуни оно што је рекао пророк Исаија
говорећи:
18 Ево слуге мога, кога сам изабрао; љубљени мој, у
коме је по вољи души мојој: ставићу дух свој на њега, и
он ће показати суд незнабошцима.
19 Неће се борити, нити викати; нити ће нико чути
његов глас на улицама.
20 Трске наломљене неће сломити, и лана који се дими
неће угасити, док не пошаље суд у победу.
21 И у његово име ће се уздати незнабошци.
22 Тада му доведоше опседнутог ђаволом, слепог и
немог, и он га исцели, тако да слепи и неми проговоре
и прогледају.
23 И сав се народ зачуди и рече: Није ли ово Давидов
син?
24 Али кад су фарисеји то чули, рекли су: „Овај не
изгони ђаволе, него преко Велзевула, кнеза ђавола.
25 А Исус је знао њихове мисли и рекао им: Свако
царство које се само у себи поделило опустело је; и
сваки град или кућа подељена сама у себи неће опстати;
26 А ако Сатана изгони Сатану, он се дели против себе;
како ће онда стајати његово царство?
27 А ако ја преко Велзевула изгоним ђаволе, помоћу
кога их ваша деца изгоне? зато ће вам они бити судије.
28 Али ако изгоним ђаволе Духом Божијим, онда је
дошло до вас Царство Божије.
29 Или како се иначе може ући у кућу јаког човека и
покварити његово имање, ако прво не свеже снажног
човека? а онда ће му покварити кућу.
30 Ко није са мном, против мене је; а ко не сабира са
мном, расипа.
31 Зато вам кажем: Сваки грех и хула биће опроштени
људима, али хула на Духа Светога неће бити
опроштена људима.
32 И ко год каже реч против Сина Човечијег,
опростиће му се; а ко каже против Светога Духа, неће
му се опростити ни у овоме, ни у будућем.
33 Или учини добро дрво и плод његов; или пак
поквари дрво и поквари плод његов, јер се дрво познаје
по плоду свом.
34 О роде змије, како можете, кад сте зли, говорити
добро? јер из обиља срца уста говоре.
35 Добар човек из добре ризнице срца износи добро, а
зао човек из зле ризнице износи зло.
36 Али ја вам кажем да ће за сваку беспослену реч коју
људи изговоре дати рачун на дан суда.
37 Јер ћеш својим речима бити оправдан, и својим
речима ћеш бити осуђен.
38 Тада су неки од књижевника и фарисеја одговорили
говорећи: Учитељу, ми бисмо видели знак од тебе.
39 Али он одговори и рече им: Род зао и прељубнички
тражи знак; и неће му се дати знак осим знака Јоне
пророка:
40 Јер као што је Јона био три дана и три ноћи у
китовом стомаку; тако ће и Син човечји бити три дана
и три ноћи у срцу земље.
41 Ниниљани ће устати на суд са овим нараштајем, и
осудиће га, јер су се покајали због Јонине проповеди; и
гле, овде је већи од Јоне.
42 Краљица југа ће устати на суд са овим нараштајем, и
осудиће га, јер је дошла с краја земље да чује мудрост
Соломонову; и гле, овде је већи од Соломона.
43 Када нечисти дух изађе из човека, он иде по сувим
местима, тражећи одмор, и не налази.
44 Затим рече: Вратићу се у своју кућу из које сам
изашао; и када дође, нађе је празну, пометену и
украшену.
45 Онда он оде, и узме са собом седам других духова
злијих од себе, и они уђу и настањују се тамо; и
последње стање тог човека је горе од првог. Тако ће
бити и са овим злим нараштајем.
46 Док је још разговарао с народом, гле, његова мајка и
браћа његова стајаху напољу, желећи да разговарају с
њим.
47 Тада му један рече: Ево, твоја мајка и твоја браћа
стоје напољу, желећи да разговарају с тобом.
48 Али он одговори и рече ономе који му је рекао: Ко
је моја мајка? а ко су моја браћа?
49 И пружи руку према својим ученицима и рече: Ево
мајке моје и браће моје!
50 Јер ко буде вршио вољу Оца мога који је на
небесима, тај је мој брат и сестра и мајка.

ГЛАВА 13

1 Истог дана изиђе Исус из куће и седе крај мора.
2 И скупи се к њему велико мноштво, тако да је ушао у
лађу и сео; и сав народ стајаше на обали.
3 И много им је говорио у причама говорећи: Гле,
изиђе сејач да сеје;
4 И кад је посејао, пало је једно семе поред пута, а
птице су дошле и прождријеле их.
5 Неки су пали на каменита места, где нису имали
много земље, и одмах су изникли, јер нису имали
дубине земље.
6 И кад је сунце изашло, они су били спржени; и пошто
нису имали корена, осушили су се.
7 А неки падоше међу трње; и трње изникну и задави
их.
8 А други су пали у добру земљу и донели плод, неко
стоструко, неко шездесетоструко, неко
тридесетоструко.
9 Ко има уши да чује, нека чује.
10 И приступише ученици и рекоше му: Зашто им
говориш у причама?
11 Он одговори и рече им: Јер вам је дато да знате тајне
Царства небеског, а њима није дато.
12 Јер ко има, њему ће се дати, и имаће више; а ко нема,
одузеће му се и оно што има.
13 Зато им говорим у причама: јер они виде не виде; а
слушајући не чују, нити разумију.
14 И у њима се испуњава Исаијино пророчанство које
каже: Слухом ћете чути, а нећете разумети; и гледајући
видећете, и нећете приметити;

15 Јер је срце овог народа ојађено, и уши су им тупе за
слух, и очи су им затворене; да у било које време не
виде очима и чују својим ушима, и разумију срцем
својим, и да се обрате, и да их исцелим.
16 Али благословене су ваше очи, јер виде, и ваше уши,
јер чују.
17 Јер, заиста вам кажем, да су многи пророци и
праведници желели да виде оно што ви видите, а нису
видели; и да чујете оно што чујете, а нисте чули.
18 Чујте, дакле, причу о сијачу.
19 Када неко чује реч о краљевству, а не разуме је, тада
долази зли и хвата оно што је посејано у његовом срцу.
Ово је онај који је успут примио семе.
20 Али ко је примио семе у каменита места, тај је онај
који чује реч, и одмах је са радошћу прима;
21 Али он нема корена у себи, него траје неко време:
јер када настане невоља или прогон због речи, он се
постепено саблазни.
22 И који је примио семе међу трње је онај који слуша
реч; и брига о овоме свету и превара богатства гуше
реч, и она постаје неплодна.
23 Али онај који је примио семе у добру земљу је онај
који слуша реч и разуме је; која такође доноси плод, и
доноси, неко стоструко, неко шездесет, неко тридесет.
24 Другу приисподобу изнео им је говорећи: Царство
небеско је слично човеку који је посејао добро семе на
својој њиви.
25 Али док су људи спавали, дође његов непријатељ и
посеја кукољ међу пшеницу, и оде својим путем.
26 Али када је сечиво изникло и донело плод, тада се
појавио и кукољ.
27 Тада дођоше домаћинске слуге и рекоше му:
Господине, зар ниси добро семе посејао на својој њиви?
одакле онда кукољ?
28 Он им рече: „Непријатељ је ово учинио. Слуге му
рекоше: Хоћеш ли онда да одемо да их покупимо?
29 Али он рече: Не; да док скупљате кукољ не
искорени с њима и пшеницу.
30 Нека обоје расту заједно до жетве, а у време жетве
рећи ћу жетеоцима: Сакупите најпре кукољ и вежите га
у снопове да их спалите, а пшеницу скупите у моју
житницу.
31 Другу приисподобу изнео им је говорећи: Царство
небеско је као зрно горушичино, које је човек узео и
посејао на својој њиви.
32 Које је, заиста, најмање од свих семена, али када
израсте, оно је највеће међу биљем, и постаје дрво,
тако да птице небеске долазе и бораве у гранама
његовим.
33 Другу причу им рече; Царство небеско је као квасац,
који узе жена и сакри у три мере брашна, док све не
укисне.
34 Све је то Исус говорио мноштву у причама; и без
параболе им не рече:
35 Да се испуни оно што је рекао пророк говорећи:
Отворићу уста своја у причама; Ја ћу изрећи ствари
које се чувају у тајности од постанка света.
36 Тада Исус отпусти народ и уђе у кућу, а ученици
његови приступише му говорећи: Објасни нам причу о
кукољу у пољу.
37 Он одговори и рече им: Ко сеје добро семе је Син
човечји;
38 Поље је свет; добро семе су деца царства; али кукољ
је син злога;
39 Непријатељ који их је посејао је ђаво; жетва је крај
света; а жетеоци су анђели.
40 Како се дакле кукољ скупља и спаљује у ватри; тако
ће бити и на крају овога света.
41 Син човечји послаће своје анђеле, и они ће сабрати
из његовог царства све што саблазни и оне који чине
безакоње;
42 И бациће их у пећ огњену: тамо ће бити плач и
шкргут зуба.
43 Тада ће праведници засијати као сунце у царству
свог Оца. Ко има уши да чује нека чује.
44 Опет, Царство небеско је као благо скривено у пољу;
коју човек кад нађе, сакрије, и од радости оде и прода
све што има, и купи ту њиву.
45 Опет је царство небеско као трговац који тражи лепе
бисере.
46 Који је, када је нашао један бисер велике цене,
отишао и продао све што је имао, и купио га.
47 Опет је царство небеско као мрежа бачена у море и
сакупљена сваке врсте;
48 Које, када се напуни, извукоше се на обалу, и
седоше, и скупише добро у посуде, а зле бацише.
49 Тако ће бити на крају света: анђели ће изаћи и
одвојиће зле од праведних,
50 И бациће их у пећ огњену: тамо ће бити плач и
шкргут зуба.
51 Исус им рече: Јесте ли разумели све ово? Рекоше му:
Да, Господе.
52 Тада им рече: Зато је сваки књижевник који је
упућен у Царство небеско као човек који је домаћин,
који износи из своје ризнице ново и старо.
53 И догоди се да када је Исус завршио ове параболе,
отишао је оданде.
54 И када је дошао у своју земљу, поучавао их је у
њиховој синагоги, тако да су се зачудили, и говорили:
Одакле овом човеку ова мудрост и ова моћна дела?
55 Није ли ово син столарије? зар се његова мајка не
зове Марија? и браћа његова, Јаков и Јосиј, Симон и
Јуда?
56 А његове сестре, нису ли све с нама? Одакле овом
човеку све ово?
57 И саблазнише се на њега. Али Исус им рече: Није
пророк без части осим у својој земљи и у свом дому.
58 И тамо није учинио много силних дела због њиховог
неверовања.

ГЛАВА 14

1 У то време Ирод тетрарх чу за славу о Исусу,
2 И рече својим слугама: Ово је Јован Крститељ;
васкрсе из мртвих; и стога се моћна дела показују у
њему.
3 Јер Ирод је ухватио Јована, свезао га и ставио у
тамницу због Иродијаде, жене његовог брата Филипа.
4 Јер му Јован рече: Није ти дозвољено да је имаш.
5 И кад је хтео да га убије, уплашио се народа, јер су га
сматрали за пророка.
6 Али када се славио Иродов рођендан, Иродијадина
ћерка је играла пред њима и угодила Ироду.

7 Након чега је обећао уз заклетву да ће јој дати све што буде тражила.
8 А она, пре поучена од своје мајке, рече: Дај ми овде главу Јована Крститеља у пуњачу.
9 И цару је било жао, али је због заклетве и оних који су седели с њим за трпезом заповедио да јој се то да.
10 И послао је и одрубио главу Јовану у тамници.
11 И глава му је донешена у посуди и дата девојци, и она је донела својој мајци.
12 И дођоше његови ученици, узеше тело и сахранише га, и отидоше и јавише Исусу.
13 Кад је Исус чуо за то, отпутовао је оданде лађом у пустињско место сам; а кад је народ чуо, кренуо је за њим пешке из градова.
14 И изиђе Исус и виде велико мноштво, и сажали се на њих, и исцели њихове болесне.
15 А кад би вече, приступише му ученици његови говорећи: Ово је пусто место, и време је прошло; отпусти народ да оду у села и купе себи храну.
16 Али Исус им рече: Не морају да иду; дајте им да једу.
17 А они му рекоше: Имамо овде само пет хлебова и две рибе.
18 Рекао је: Донеси ми их овамо.
19 И заповеди народу да седне на траву, и узе пет хлебова и две рибе, и погледавши на небо, благослови и разломи, и даде хлебове својим ученицима, а ученици народу. .
20 И једоше сви и наситише се, и покупише од остатака пуних дванаест корпи.
21 А оних који су јели било је око пет хиљада мушкараца, осим жена и деце.
22 И одмах је Исус приморао своје ученике да уђу у лађу и да пређу пред њим на другу страну, док је он отпуштао народ.
23 И отпустивши народ, попе се на гору сам да се помоли;
24 Али лађа је сада била усред мора, бачена од таласа, јер је ветар био супротан.
25 А у четврту ноћну стражу Исус је отишао к њима ходајући по мору.
26 А кад га ученици видеше како хода по мору, уплашише се говорећи: то је дух; и повикаше од страха.
27 Али Исус им одмах проговори говорећи: Будите храбри; то сам ја; не плаши се.
28 А Петар му одговори и рече: Господе, ако си ти, реци ми да дођем к теби по води.
29 А он рече: Дођи. И кад Петар сиђе из лађе, пође по води да иде к Исусу.
30 Али кад је видео јак ветар, уплашио се; и почевши тонути, повика говорећи: Господе, спаси ме.
31 И одмах Исус пружи руку, ухвати га и рече му: Маловерни, зашто си посумњао?
32 И када су ушли у лађу, ветар је престао.
33 Тада приступише они који су били у лађи и поклонише му се говорећи: Заиста си ти Син Божији.
34 И када су прешли, дошли су у земљу Генисаретску.
35 И кад су људи из тог места сазнали за њега, послали су у сву ту земљу около и довели к њему све који су били болесни;
36 И молише га да дотакну само руб његове хаљине;

ГЛАВА 15

1 Тада дођоше к Исусу књижевници и фарисеји, који беху из Јерусалима, говорећи:
2 Зашто твоји ученици крше предање старешина? јер не перу руке кад једу хлеб.
3 Али он одговори и рече им: Зашто и ви кршите заповест Божију по предању?
4 Јер је Бог заповедио говорећи: Поштуј оца и мајку, и ко проклиње оца или мајку, нека умре смрћу.
5 Али ви кажете: „Ко год каже оцу своме или својој мајци: То је дар, чиме би могао да добијеш од мене;
6 И не поштуј оца ни мајку, биће слободан. Тако сте својим предањем учинили да заповест Божија нестане.
7 Лицемери, добро је Исаија прорекао о вама говорећи:
8 Овај народ ми се приближава својим устима, и поштује ме својим уснама; али срце им је далеко од мене.
9 Али узалуд ми се клањају, учећи за науке људске заповести.
10 И дозва народ и рече им: Чујте и разумите!
11 Не онечишћује човека оно што улази у уста; али оно што излази из уста, то онечишћује човека.
12 Тада дођоше његови ученици и рекоше му: „Знаш ли да су се фарисеји саблазнили пошто су чули ову реч?
13 Али он одговори и рече: Свака биљка коју Отац мој небески није засадио, биће искорењено.
14 Пустите их: они су слепи вође слепих. А ако слепац слепца води, обојица ће пасти у јарак.
15 Тада Петар одговори и рече му: Објасни нам ову причу.
16 А Исус рече: Зар и ви још нисте разумјели?
17 Зар још не разумете да све што улази на уста, улази у стомак, и избацује се напоље?
18 Али оно што излази из уста излази из срца; и онечишћују човека.
19 Јер из срца излазе зле мисли, убиства, прељубе, блуд, крађе, лажно сведочење, хуле;
20 То су ствари које онечишћују човека, али јести неопраним рукама не онечишћује човека.
21 Тада је Исус отишао оданде и отишао у крајеве Тира и Сидона.
22 И гле, жена Хананејка изиђе из истих крајева и повика му говорећи: Смилуј се на мене, Господе, Сине Давидов; моја ћерка је тешко љута на ђавола.
23 Али он јој не одговори ни речи. И приступише ученици његови и мољаху га говорећи: Отпусти је; јер она вапи за нама.
24 Али он је одговорио и рекао: Нисам послан до изгубљених оваца дома Израиљевог.
25 Тада је дошла и поклонила му се говорећи: Господе, помози ми.
26 Али он одговори и рече: Није достојно узети хлеб од деце и бацити га псима.
27 А она рече: Истина, Господе, али пси једу од мрвица које падају са трпезе њихових господара.
28 Тада Исус одговори и рече јој: О жено, велика је твоја вера, нека ти буде како хоћеш. И кћи њена оздрави од тог часа.
29 А Исус отиде оданде и приближи се Галилејском језеру; и попе се на гору и седе тамо.

30 И дође к њему велико мноштво, имајући са собом хроме, слепе, неме, сакате и многе друге, и бацише их пред ноге Исусове; и он их исцели:
31 Толико да се народ чудио, када је видео неме да говоре, сакате да су здрави, хроме да ходају и слепе да виде, и прославише Бога Израиљевог.
32 Тада Исус дозва своје ученике и рече: сажалио сам се на народ, јер су већ три дана са мном, и немају шта да једу; и нећу их отпустити да постану, да не клону на путу.
33 А ученици му рекоше: Откуд да имамо толико хлеба у пустињи да наситимо толико мноштво?
34 А Исус им рече: Колико хлебова имате? А они рекоше: Седам и неколико рибица.
35 И заповеди народу да седне на земљу.
36 И узе седам хлебова и рибе, и захвали, и разломи их, и даде својим ученицима, а ученици народу.
37 И једоше сви и наситише се, и узеше од преломљеног меса што је остало седам корпи пуних.
38 А оних који су јели беше четири хиљаде мушкараца, осим жена и деце.
39 И отпусти народ, и узе лађу и дође у крајеве Магдале.

ГЛАВА 16

1 Дођоше и фарисеји са садукејима, и кушајући га зажелеше да им покаже знак с неба.
2 Он одговори и рече им: Кад буде вече, ви кажете: Биће лепо време, јер је небо црвено.
3 А ујутру, данас ће бити ружно време, јер је небо црвено и ниско. О лицемери, ви можете разазнати лице неба; али зар не разазнајете знакове времена?
4 Зли и прељубнички род тражи знак; и неће му се дати знак осим знака Јоне пророка. И остави их и оде.
5 А када су његови ученици дошли на другу страну, заборавили су узети хлеб.
6 Тада им рече Исус: Чувајте се квасца фарисејског и садукејског.
7 А они су расправљали међу собом говорећи: То је зато што нисмо узели хлеба.
8 А кад је Исус приметио, рече им: О маловерни, зашто се расуђујете међу собом, јер хлеба нисте донели?
9 Зар још не разумете, нити се сећате пет хлебова од пет хиљада, и колико сте корпи покупили?
10 Ни седам хлебова од четири хиљаде, и колико сте корпи набрали?
11 Како то да не разумете да вам нисам рекао о хлебу, да се чувате квасца фарисејског и садукејског?
12 Тада су схватили како им је рекао да се не чувају квасца хлебног, него науке фарисејске и садукејске.
13 Када је Исус дошао у крајеве Цезарије Филипове, упитао је своје ученике говорећи: За кога људи кажу да сам ја Син човечији?
14 А они рекоше: Неки кажу да си ти Јован Креститељ, неки за Илија; а други Јеремија или један од пророка.
15 Он им рече: А ви за кога ви мене кажете?
16 А Симон Петар одговори и рече: Ти си Христос, Син Бога живога.
17 А Исус одговори и рече му: Благословен си Симоне Барјона, јер теби то не открише тело и крв, него Отац мој који је на небесима.
18 И ја теби кажем да си ти Петар, и на овој стени сазидаћу цркву своју; и врата пакла га неће надвладати.
19 И даћу ти кључеве царства небеског, и што год свежеш на земљи биће свезано на небу, и што год разрешиш на земљи биће разрешено на небу.
20 Затим је заповедио својим ученицима да никоме не говоре да је он Исус Христос.
21 Од тог времена је Исус почео да показује својим ученицима како треба да иде у Јерусалим, и да много претрпи од старешина и првосвештеника и књижевника, и да буде убијен, и да васкрсне трећи дан.
22 Тада га Петар узе, и поче га прекоривати говорећи: Нек' ти буде далеко, Господе!
23 Али он се окрену и рече Петру: Одмакни се од мене, сатано; ти си ми саблазан, јер не волиш оно што је Божје, него оно што је људско.
24 Тада је Исус рекао својим ученицима: Ако неко хоће да иде за мном, нека се одрекне себе, и узме крст свој, и нека иде за мном.
25 Јер ко хоће да спасе живот свој, изгубиће га, а ко изгуби живот свој ради мене, наћи ће га.
26 Јер каква је корист човеку ако цео свет задобије, а душу своју погуби? или шта ће човек дати за своју душу?
27 Јер ће Син човечји доћи у слави Оца свога са својим анђелима; и тада ће наградити свакога по делима његовим.
28 Заиста вам кажем, постоје неки који овде стоје, који неће окусити смрт док не виде Сина човечијег где долази у свом царству.

ГЛАВА 17

1 И после шест дана узе Исус Петра, Јакова и Јована брата његовог, и изведе их на гору високу насамо,
2 И преобрази се пред њима, и лице његово засија као сунце, и одежда његова беше бела као светлост.
3 И гле, указаше им се Мојсије и Илија како разговарају с њим.
4 Тада Петар одговори и рече Исусу: Господе, добро нам је да будемо овде; један за тебе, један за Мојсија и један за Илију.
5 Док је још говорио, гле, облак сјајан их је засенио; и гле, глас из облака који рече: Ово је Син мој љубљени, који је по мојој вољи; слушајте га.
6 А кад су ученици то чули, падоше ничице и јако се уплаше.
7 И приступи Исус, дотаче их се и рече: Устаните и не бојте се.
8 И када су подигли очи, нису видели никога, осим само Исуса.
9 И док су силазили с горе, Исус им је заповедио говорећи: Никоме не причајте визију док Син човечји не васкрсе из мртвих.
10 И упиташе га ученици његови говорећи: Зашто онда књижевници кажу да Илија мора прво доћи?
11 А Исус одговори и рече им: Илија ће заиста први доћи и све ће вратити.
12 Али ја вам кажем да је Илија већ дошао, а они га нису познавали, него су му учинили што год су желели. Тако ће и Син човечији пострадати од њих.

13 Тада су ученици схватили да им је говорио о Јовану Крститељу.
14 И када су дошли до народа, приступи му неки човек, клекнувши пред њим и рече:
15 Господе, смилуј се мом сину, јер он је лудак и веома мучан, јер често пада у ватру, а често у воду.
16 И довео сам га твојим ученицима, и нису могли да га излече.
17 Тада Исус одговори и рече: О роде неверни и покварени, докле ћу бити с вама? докле ћу те трпети? доведи ми га овамо.
18 И Исус запрети ђаволу; и изиђе из њега; и дете оздрави од тог часа.
19 Тада ученици приступише Исусу насамо и рекоше: Зашто га нисмо могли избацити?
20 А Исус им рече: Због вашег неверовања, јер заиста вам кажем: Ако имате веру као зрно горушичино, рећи ћете овој гори: Пређите одавде на оно место; и то ће уклонити; и ништа вам неће бити немогуће.
21 Али ова врста не излази осим молитвом и постом.
22 И док су они боравили у Галилеји, Исус им рече: Син човечји биће предан у руке људима.
23 И убиће га, и трећи дан ће васкрснути. И било им је изузетно жао.
24 И када су дошли у Капернаум, приступили су Петру они који су примали данак и рекли: „Зар твој господар не плаћа данак?
25 Он каже: Да. А кад уђе у кућу, спречи га Исус говорећи: Шта мислиш, Симоне? од кога цареви земаљски узимају царину или данак? од своје деце, или од странаца?
26 Петар му рече: Од странаца. Рече му Исус: Онда су деца слободна.
27 Ипак, да их не увредимо, иди на море, баци удицу и узми рибу која прва исплива; и кад му отвориш уста, наћи ћеш парче новца: то узми и дај им за мене и за тебе.

ГЛАВА 18

1 У исто време приступише ученици Исусу говорећи: Ко је највећи у Царству небеском?
2 А Исус дозва мало дете и постави га међу њих,
3 И рече: Заиста вам кажем: Ако се не обратите и не будете као деца, нећете ући у Царство небеско.
4 Ко се дакле понизи као ово дете, тај је највећи у Царству небеском.
5 И ко прими једно такво дете у моје име, мене прима.
6 Али ко саблазни једног од ових малих који верују у мене, боље би му било да му се о врат окачи воденични камен и да се удави у дубини морској.
7 Тешко свету због преступа! јер мора да дође до преступа; али тешко оном човеку преко кога долази саблазан!
8 Зато ако те твоја рука или твоја нога саблажњавају, одсеци их и одбаци од себе: боље ти је да уђеш у живот заустављен или осакаћен, него да имаш две руке или две ноге да будеш бачен у огањ вечни.
9 И ако те око твоје саблазни, ископај га и баци од себе: боље ти је да једним оком уђеш у живот, него да имаш два ока да будеш бачен у пакао огњени.
10 Пазите да не презрете ниједног од ових малих; јер вам кажем да анђели њихови на небесима увек гледају лице Оца мога који је на небесима.
11 Јер Син човечји је дошао да спасе изгубљено.
12 Како мислите? ако човек има сто оваца, а једна од њих залута, зар не остави деведесет и девет, и не оде у планине и не тражи залуталу?
13 И ако је нађе, заиста вам кажем, више се радује оној овци него о деведесет и девет које нису залутале.
14 Тако и није воља вашег Оца који је на небесима да погине један од ових малих.
15 Штавише, ако твој брат преступи против тебе, иди и реци му његову кривицу између тебе и њега самог; ако те послуша, добио си брата свог.
16 Али ако те не чује, онда узми са собом још једног или два, да се у устима два или три сведока утврди свака реч.
17 И ако не послуша да их чује, реци то цркви; али ако занемари цркву, нека ти буде као незнабожац и цариник.
18 Заиста вам кажем, шта год свежете на земљи биће свезано на небу; и што год разрешите на земљи биће разрешено на небу.
19 Опет вам кажем: ако се двојица од вас сложе на земљи да се ишта замоли, биће им од Оца мога који је на небесима.
20 Јер где су двојица или тројица сабрани у моје име, тамо сам и ја усред њих.
21 Тада му је Петар дошао и рекао: Господе, колико пута ће мој брат згрешити о мене, а ја му опраштам? до седам пута?
22 Исус му рече: Не кажем ти до седам пута, него до седамдесет пута седам.
23 Стога је краљевство небеско упоређено са извесним краљем, који би водио рачуна о својим слугама.
24 И кад је почео да рачуна, доведоше му се један, који му је остао дужан десет хиљада таланата.
25 Али пошто није морао да плати, његов господар је заповедио да се прода он, његова жена и деца, и све што је имао, и да се плате.
26 Тада слуга паде и поклони му се говорећи: Господе, имај стрпљења са мном, и све ћу ти платити.
27 Тада се господар тог слуге сажалио, ослободио га је и опростио му дуг.
28 Али исти слуга изиђе и нађе једног од својих другова, који му је дужан сто динарки, и метну руке на њега и ухвати га за врат говорећи: Плати ми што си дужан.
29 Његов друг паде пред његове ноге и мољаше га говорећи: Имај стрпљења са мном, и све ћу ти платити.
30 И није хтео, него је отишао и бацио га у тамницу, док не плати дуг.
31 Када су његове колеге виделе шта се догодило, веома су се зажалиле, па су дошли и испричали свом господару све што се догодило.
32 Тада му је господар, пошто га је позвао, рекао: О ти зли слуго, опростио сам ти сав тај дуг, јер си ме желео.
33 Зар и ти није требало да се сажалиш на ближњег свог, као што сам се ја смиловао на тебе?
34 И његов господар се разгневи, и предаде га мучитељима, док не плати све што му треба.

35 Тако ће и мој небески Отац учинити с вама ако од срца не опростите сваки брату своме сагрешења њихова.

ГЛАВА 19

1 И догоди се, када је Исус завршио ове речи, отишао је из Галилеје и дошао у крајеве Јудеје преко Јордана;
2 За њим је пошло велико мноштво; и тамо их исцели.
3 И фарисеји приђоше к њему, кушајући га и говорећи му: Да ли је дозвољено човеку да отпусти своју жену због сваког разлога?
4 Он одговори и рече им: Зар нисте читали да их је онај који их је начинио на почетку начинио мушкарцем и женом,
5 И рече: Због тога ће човек оставити оца и мајку, и прилепиће се уз своју жену, и биће двоје једно тело?
6 Зато више нису двоје, него једно тело. Оно што је, дакле, Бог спојио, човек нека не раставља.
7 Рекоше му: Зашто је онда Мојсије наредио да се да разводно писмо и да је отпусти?
8 Рече им: Мојсије вам је због тврдоће срца дозволио да отпустите своје жене, али од почетка није било тако.
9 А ја вам кажем: ко отпусти своју жену, осим због блуда, и ожени се другом, чини прељубу;
10 Његови ученици му говоре: Ако је тако са човеком са женом, није добро женити се.
11 Али он им рече: Не могу сви примити ову реч осим оних којима је дата.
12 Јер постоје неки евнуси који су тако рођени из утробе своје мајке; и постоје неки евнуси који су постали евнуси од људи; и има евнуса који су се учинили евнусима ради Царства небеског. Ко може да прими, нека прими.
13 Тада су му доведена деца да стави руке на њих и помоли се, а ученици су их укорили.
14 Али Исус рече: Пустите децу и не браните им да дођу к мени, јер таквих је Царство небеско.
15 И положио је руке на њих и отишао оданде.
16 И гле, један приступи и рече му: Учитељу добри, шта ћу добро учинити да имам живот вечни?
17 А он му рече: Зашто ме називаш добрим? нема доброг осим једног, то јест Бога; али ако хоћеш да уђеш у живот, држи заповести.
18 Он му рече: Који? Исус је рекао: Не убиј, не чини прељубу, не кради, не сведочи лажно,
19 Поштуј оца свога и мајку своју, и љуби ближњега свога као самога себе.
20 Младић му рече: Све ово чувах од младости своје; шта ми још недостаје?
21 Исус му рече: Ако хоћеш да будеш савршен, иди и продај што имаш, и дај сиромасима, и имаћеш благо на небу; и дођи и пођи за мном.
22 Али кад је младић чуо ту реч, отишао је тужан, јер је имао велико имање.
23 Тада је Исус рекао својим ученицима: Заиста вам кажем, тешко да ће богат човекући у Царство небеско.
24 И опет вам кажем: Лакше је камили проћи кроз иглене уши, него богаташуући у Царство Божије.
25 Када су то чули његови ученици, били су веома задивљени говорећи: Ко се онда може спасити?
26 Али Исус их угледа и рече им: Људима је то немогуће; али код Бога је све могуће.
27 Тада Петар одговори и рече му: Гле, све смо оставили и пошли за тобом; шта ћемо дакле имати?
28 А Исус им рече: Заиста вам кажем, да ћете ви који сте пошли за мном, у препороду, када Син Човечији буде сео на престо славе своје, и ви ћете седети на дванаест престола и судити дванаест племена Израел.
29 И сваки који остави куће, или браћу, или сестре, или оца, или мајку, или жену, или децу, или земљу, ради мог имена, добиће стоструко и наследиће живот вечни.
30 Али многи који су први биће последњи; и последњи ће бити први.

ГЛАВА 20

1 Јер је Царство небеско као човек који је домаћин, који је изашао рано ујутру да унајми раднике у свој виноград.
2 И пошто се договори са радницима за један динар на дан, посла их у свој виноград.
3 И изиђе око трећег часа и виде друге како беспослени стоје на пијаци,
4 И рече им; Идите и ви у виноград, и даћу вам шта је право. И они су отишли својим путем.
5 Опет изиђе око шестог и деветог часа и учини исто.
6 А око једанаестог часа изиђе и нађе друге како беспослени стоје, и рече им: Зашто стојите овде цео дан беспослени?
7 Рекоше му: јер нас нико није унајмио. Рече им: Идите и ви у виноград; и што је право, то ћете добити.
8 Кад је пало вече, рече господар винограда своме управитељу: Позови раднике и дај им најамнину, почевши од последњих до првих.
9 И када су око једанаестог часа дошли унајмљени, примили су сваки по динар.
10 Али када је први дошао, мислили су да је требало да добију више; и тако су добили сваки по новчић.
11 И кад су то примили, гунђали су на господара куће:
12 Рекавши: Ови последњи су радили само један час, а ти си их изједначио са нама који смо поднели терет и врућину дана.
13 Али он одговори једном од њих и рече: Пријатељу, не чиним ти ништа лоше.
14 Узми ово своје и иди својим путем: даћу овом последњем, као и теби.
15 Зар ми није дозвољено да чиним са својима шта хоћу? Зар је твоје око зло, јер сам ја добар?
16 Тако ће последњи бити први, а први последњи, јер многи ће бити позвани, а мало изабраних.
17 А Исус, идући у Јерусалим, раздвоји дванаест ученика на путу и рече им:
18 Гле, идемо у Јерусалим; и Син човечји биће предан првосвештеничким и књижевницима, и они ће га осудити на смрт,
19 И предаће га незнабошцима да га ругају, бичују и разапеју; и трећег дана ће васкрснути.
20 Тада му је дошла мајка Заведејеве деце са својим синовима, обожавајући га и желећи нешто од њега.
21 А он јој рече: Шта хоћеш? Она му рече: дај да ова моја два сина седе у царству твоме, један с десне, а други с леве стране.

22 Али Исус одговори и рече: Не знате шта тражите. Можете ли пити из чаше коју ћу ја пити, и крстити се крштењем којим се ја крстим? Рекоше му: можемо.
23 А он им рече: Пићете из моје чаше, и крстити се крштењем којим сам се ја крстио; дато онима којима је припремљен од Оца мог.
24 А када су десеторица то чула, били су љути на два брата.
25 Али Исус их позва к себи и рече: Ви знате да кнезови незнабожаца владају над њима, и они који су велики имају власт над њима.
26 Али међу вама неће бити тако, него ко хоће међу вама да буде велики, нека вам буде служитељ;
27 И ко хоће међу вама да буде главни, нека вам буде слуга;
28 Као што Син човечји није дошао да му служе, него да служи и да живот свој даде као откупнину за многе.
29 И док су одлазили из Јерихона, за њим је кренуло велико мноштво.
30 И гле, два слепа човека седећи крај пута, чувши да Исус пролази, повикаше говорећи: Смилуј се на нас, Господе, Сине Давидов.
31 И народ их је прекорио, јер треба да ћуте, али су они све више викали говорећи: Смилуј се на нас, Господе, Сине Давидов.
32 А Исус стаде мирно, дозва их и рече: Шта хоћете да вам учиним?
33 Рекоше му: Господе, да нам се отворе очи.
34 Тако се Исус смиловао на њих, и дотакао се њихових очију, и одмах су њихове очи прогледале, и они су пошли за њим.

ГЛАВА 21

1 А кад се приближише Јерусалиму и дођоше у Витфагију, на Маслинску гору, тада посла Исус два ученика,
2 Рекавши им: Идите у село против вас, и одмах ћете наћи привезану магарицу и магаре с њом; одвезите их и доведите ми.
3 И ако вам неко нешто каже, реците: „Господу су потребни; и одмах ће их послати.
4 Све се ово учини да се испуни оно што је рекао пророк говорећи:
5 Реците кћери Сионској: Ево, цар твој долази к теби, кротак, и седи на магарцу, и младунче, ждребе од магарца.
6 И одоше ученици и учинише како им је заповедио Исус,
7 И доведоше магарца и магаре, и обукоше им њихову одећу, и метну га на њих.
8 И врло велико мноштво је раширило своје хаљине на путу; други су секли гране са дрвећа и сламали их на путу.
9 А народ који је ишао испред и који је ишао за њим повикаше говорећи: Осана Сину Давидовом: Благословен који долази у име Господње; Осана на висини.
10 А када је дошао у Јерусалим, сав се град потресе говорећи: Ко је ово?
11 А народ рече: Ово је Исус, пророк из Назарета Галилејског.
12 И уђе Исус у храм Божији, и протера све који су продавали и куповали у храму, и преврну столове мењача и седишта оних који су продавали голубове,
13 И рече им: „ Писано је: дом мој назваће се дом молитве; али сте од њега направили јазбину разбојника.
14 И слепи и хроми дођоше к њему у храм; и он их исцели.
15 И кад су првосвештеници и књижевници видели чудеса која је учинио, и децу која су викала у храму и говорила: Осана Сину Давидовом! били су веома незадовољни,
16 И рече му: чујеш ли шта ови говоре? А Исус им рече: Да; зар никад нисте читали: Из уста беба и дојиља савршио си хвалу?
17 И остави их и изиђе из града у Витанију; и он је ту преноћио.
18 Ујутру, када се вратио у град, огладнео је.
19 И кад виде смокву на путу, приђе јој, и не нађе на њој ништа, осим само лишћа, и рече јој: Нека на теби не расте плод довека. И убрзо се смоква осушила.
20 И видевши то ученици, зачудише се говорећи: Како ће се смоква осушити!
21 Исус одговори и рече им: Заиста вам кажем, ако имате веру и не сумњате, не само да ћете учинити ово што је учињено смокви, него и ако кажете овој гори: Уклони се , и буди бачен у море; то ће бити учињено.
22 И све, што год замолите у молитви, верујући, добићете.
23 И када је ушао у храм, приступили су му првосвештеници и старешине народа док је поучавао и рекли: Којом влашћу то чиниш? и ко ти је дао ову власт?
24 А Исус одговори и рече им: И ја ћу вас питати једно, што ако ми кажете, и ја ћу вам рећи којом влашћу ово чиним.
25 Јованово крштење, одакле је? са неба или од људи? И расуђивали су сами са собом говорећи: ако кажемо: с неба; рећи ће нам: Зашто му онда не поверовасте?
26 Али ако кажемо: Од људи; бојимо се народа; јер сви држе Јована за пророка.
27 А они одговорише Исусу и рекоше: Не можемо рећи. А он им рече: Ни ја вам не говорим каквом влашћу ово чиним.
28 Али шта мислите? Неки човек је имао два сина; и дође првом и рече: Сине, иди ради данас у мом винограду.
29 Он одговори и рече: Нећу, али после се покајао и отишао.
30 И дође до другог и рече исто. А он одговори и рече: идем, господине, и не одоше.
31 Ко је од њих двојице извршио вољу свог оца? Рекоше му: Први. Рече им Исус: Заиста вам кажем да цариници и блуднице иду у Царство Божије пре вас.
32 Јер Јован дође к вама путем праведности, а ви му не поверовасте, а цариници и блуднице поговероваше;
33 Чујте другу параболу: Био је један домаћин, који је засадио виноград, и оградио га, и ископао пресу у њему, и саградио кулу, и дао га виноградарима, и отишао у далеку земљу.
34 А када се приближило време плодова, послао је своје слуге виноградарима да приме плодове.

35 И виноградари узеше његове слуге, и једног претукоше, другог убише, а другог каменоваше.
36 Опет је послао друге слуге више него први, и они су им учинили исто.
37 Али најзад је послао к њима свог сина, говорећи: „Поштоваће се мог сина.
38 Али кад су виноградари видели сина, рекли су међу собом: Ово је наследник; хајде, убијмо га и зграбимо наследство његово.
39 И ухватили су га и избацили из винограда и убили га.
40 Кад дође, дакле, господар винограда, шта ће учинити тим виноградарима?
41 Рекоше му: Он ће те зле људе несрећно уништити, и даће свој виноград другим виноградарима, који ће му дати плодове у своје време.
42 Рече им Исус: Зар никада нисте читали у писму: Камен који су зидари одбацили, он је постао глава угла: ово је Господње дело, и дивно је у нашим очима?
43 Зато вам кажем да ће се од вас одузети Царство Божије и даће се народу који доноси плодове његове.
44 И ко год падне на овај камен, биће разбијен;
45 А кад су првосвештеници и фарисеји чули његове приче, схватили су да он говори о њима.
46 Али када су хтели да ставе руке на њега, уплашили су се народа, јер су га сматрали за пророка.

ГЛАВА 22

1 А Исус одговори и опет им рече параболама, и рече:
2 Царство небеско је попут неког цара, који је склопио брак за свог сина,
3 И посла своје слуге да позову позване на свадбу, али они нису хтели да дођу.
4 Опет је послао друге слуге говорећи: Реците позванима: Ево, припремио сам своју вечеру: моји волови и моји товљеници су заклани, и све је спремно: дођите на свадбу.
5 Али они су то омаловажавали и одлазили, један на своју фарму, други на своју робу.
6 А остатак је узео његове слуге, згражао им се и побио их.
7 Али када је цар чуо за то, разгневио се, и послао је своје војске, и уништио те убице, и спалио њихов град.
8 Тада рече својим слугама: Свадба је готова, али позвани нису били достојни.
9 Идите, дакле, на путеве, и које год нађете, позовите за брак.
10 Тако те слуге изиђоше на путеве и сабраше све које су нашле, и зле и добре; и свадба је била опремљена гостима.
11 И када је цар ушао да види госте, видео је тамо човека који није имао свадбену одећу.
12 А он му рече: Пријатељу, како си ушао овамо без свадбене хаљине? И остао је без речи.
13 Тада је цар рекао слугама: „Вежите му руке и ноге и одведите га и баците у таму спољашњу; биће плач и шкргут зуба.
14 Јер многи су позвани, али је мало изабраних.
15 Тада су фарисеји отишли и саветовали се како да га увуку у његов говор.
16 И послаше к њему своје ученике са Иродијанима, говорећи: Учитељу, знамо да си истинит и истинито учиш путу Божијем, нити се бринеш ни за кога, јер не гледаш на личност људи.
17 Реци нам, дакле, шта мислиш? Да ли је дозвољено давати данак Цезару или не?
18 Али Исус опази њихову злоћу и рече: Зашто ме искушавате, лицемери?
19 Покажи ми новац од данак. И донели су му пени.
20 И рече им: Чији је ово лик и натпис?
21 Кажу му: Цезаров. Тада им рече: Предајте, дакле, ћесару оно што је ћесарово; а Богу оно што је Божије.
22 Чувши ове речи, зачудише се, оставише га и отидоше.
23 Истог дана пријђоше му садукеји који говоре да нема васкрсења, и упиташе га:
24 Говорећи: Учитељу, Мојсије рече: Ако човек умре без деце, његов брат ће се оженити његовом женом и подићи ће семе свом брату.
25 А с нама је било седморо браће: а први, кад се оженио женом, умро, и без потомства, остави жену своме брату.
26 Исто тако и други, и трећи, до седмог.
27 И најзад је умрла и жена.
28 Дакле, у васкрсењу чија ће она бити жена од седморице? јер су је сви имали.
29 Одговори Исус и рече им: Ви грешите, не познајући Свето писмо, ни силу Божију.
30 Јер се у васкрсењу нити се жене нити удају, него су као анђели Божији на небу.
31 А што се тиче васкрсења мртвих, зар нисте читали оно што вам је рекао Бог говорећи:
32 Ја сам Бог Аврамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковљев? Бог није Бог мртвих, већ живих.
33 А кад је народ то чуо, зачудио се његовом науком.
34 Али када су фарисеји чули да је ућуткао садукеје, окупили су се.
35 Тада га један од њих, који беше адвокат, упита, искушавајући га, говорећи:
36 Учитељу, која је велика заповест у закону?
37 Исус му рече: Љуби Господа Бога свога свим срцем својим, и свом душом својом, и свом мишљу својом.
38 Ово је прва и велика заповест.
39 И други је сличан њему: Љуби ближњега свога као самога себе.
40 На ове две заповести виси сав закон и пророци.
41 Док су се фарисеји окупљали, Исус их је упитао:
42 Говорећи: Шта мислите о Христу? чији је он син? Рекоше му: Син Давидов.
43 Рече им: Како га Давид духом назива Господом говорећи:
44 Господ рече моме Господу: Седи ми с десне стране, док твоје непријатеље не ставим под ноге твојим?
45 Ако га Давид назива Господом, како је он његов син?
46 И нико му није могао одговорити ни реч, нити се усудио било ко од тог дана па надаље да га пита више.

ГЛАВА 23

1 Тада Исус рече народу и својим ученицима:
2 Говорећи: Књижевници и фарисеји седе на Мојсијевом месту:

3 Дакле, сви пазите и чините све што вам кажу; али не поступајте по делима њиховим, јер они говоре, а не чине.
4 Јер они вежу тешка и тешка бремена, и стављају их на рамена људима; али они сами неће да их једним прстом помере.
5 Али сва своја дела чине да би их људи видели: ширили су своје филактерије и повећавали рубове хаљине своје,
6 И волите горње просторије на гозбама и поглаваре у синагогама,
7 И поздрав на пијацама, и да се људи зову, Раби, Рабби.
8 Али немојте се звати Раби, јер један је ваш Господар, Христос; и сви сте браћа.
9 И никога не зовите својим оцем на земљи, јер је један ваш Отац који је на небесима.
10 Нити се не зовите господарима, јер један је ваш Господар, Христос.
11 Али онај који је највећи међу вама нека вам буде слуга.
12 И ко се узвиси, биће понижен; а ко се понизи, узвисиће се.
13 Али тешко вама, књижевници и фарисеји, лицемери! јер затварате Царство небеско пред људима, јер ви сами не улазите, нити дозвољавате онима који улазе да уђу.
14 Тешко вама, књижевници и фарисеји, лицемери! јер ви прождирете куће удовица, и за претварање се дуго молите; зато ћете добити већу осуду.
15 Тешко вама, књижевници и фарисеји, лицемери! јер ви обилазите море и копно да бисте направили једног прозелита, а када он буде створен, чините га двоструко више дететом пакла од себе.
16 Тешко вама, слепи водичи, који говорите: Ко се куне храмом, то је ништа; а ко се закуне храмским златом, дужник је!
17 Ви, будале и слепи, јер да ли је веће злато или храм који посвећује злато?
18 И: Ко се закуне олтаром, то је ништа; али ко се закуне даром који је на њему, крив је.
19 Безумни и слепи, јер да ли је већи дар или олтар који дар посвећује?
20 Ко се, дакле, закуне олтаром, куне се њиме и свим стварима на њему.
21 И ко се куне храмом, куне се њиме и оним који у њему пребива.
22 А ко се куне небом, куне се престолом Божјим и Оним који седи на њему.
23 Тешко вама, књижевници и фарисеји, лицемери! јер плаћате десетину од нане, аниса и кима, а изоставили сте најважније ствари закона, суд, милост и веру: ово је требало да чините, а не да остављате оно друго нечињено.
24 Ви слепи водичи, који хватате комарца и гутате камилу.
25 Тешко вама, књижевници и фарисеји, лицемери! јер чистите спољашњу чашу и тањир, а изнутра су пуни изнуде и претераности.
26 Фарисеју слепи, очисти најпре оно што је у чаши и тањиру, да и споља буду чисти.
27 Тешко вама, књижевници и фарисеји, лицемери! јер сте као побељени гробови, који споља изгледају лепо, а изнутра су пуни костију мртвих и сваке нечистоће.
28 Тако и ви споља изгледате људима праведни, а изнутра сте пуни лицемерја и безакоња.
29 Тешко вама, књижевници и фарисеји, лицемери! јер градите гробове пророцима, и украшавате гробове праведника,
30 И реци: Да смо били у данима наших отаца, не бисмо били учесници с њима у крви пророка.
31 Зато будите сами себи сведоци да сте деца оних који су убили пророке.
32 Напуните, дакле, меру својих отаца.
33 Ви змије, род змије, како можете избећи проклетство пакла?
34 Зато, ево, шаљем вам пророке, и мудраце и књижевнике; и неке ћете од њих бичевати у својим синагогама и прогонити их од града до града.
35 Да дође на вас сва праведна крв проливена на земљи, од крви праведног Авеља до крви Захарије, сина Варахијиног, кога сте убили између храма и олтара.
36 Заиста вам кажем: Све ће ово доћи на овај нараштај.
37 О Јерусалиме, Јерусалиме, ти који убијаш пророке и каменујеш оне који су ти послани, колико пута бих сабрао децу твоју, као што кокошка скупља своје пилиће под своја крила, а ви не бисте!
38 Гле, остављена вам је пуста кућа.
39 Јер вам кажем: Нећете ме видети од сада, док не кажете: Благословен који долази у име Господње.

ГЛАВА 24

1 И изиђе Исус и изиђе из храма, а ученици његови дођоше к њему да му покажу грађевине храма.
2 А Исус им рече: Не видите ли све ово? Заиста вам кажем: Овде неће остати камен на камену, који неће бити оборен.
3 И док је седео на Маслинској гори, приступише му ученици насамо говорећи: Реци нам, када ће то бити? и шта ће бити знак твога доласка и свршетка света?
4 А Исус одговори и рече им: Чувајте се да вас нико не превари.
5 Јер ће многи доћи у моје име говорећи: Ја сам Христос; и превариће многе.
6 И чућете за ратове и гласине о ратовима; гледајте да се не узнемиравате, јер све ово мора да се догоди, али још није крај.
7 Јер ће народ устати на народ, и краљевство на краљевство, и биће глади, пошасти и земљотреса на разним местима.
8 Све су то почетак жалости.
9 Тада ће вас предати на муке, и убиће вас, и сви ће вас народи омрзнути због имена мог.
10 И тада ће се многи саблазнити, и издаће једни друге, и мрзеће једни друге.
11 И многи ће лажни пророци устати и многе ће преварити.
12 И пошто ће се безакоње умножити, љубав многих ће се охладити.
13 Али ко издржи до краја, тај ће се спасти.

14 И ово јеванђеље о краљевству биће проповедано по
целом свету за сведочанство свим народима; и тада ће
доћи крај.
15 Када дакле видите да гнусоба пустоши, о којој
говори пророк Данило, стоји на светом месту, (ко чита,
нека разуме:)
16 Онда нека беже у планине они који су у Јудеји.
17 Ко је на крову, нека не силази да изнесе нешто из
своје куће.
18 Ни онај који је у пољу нека се не враћа да узме своју
одећу.
19 И тешко трудницама и онима који доје у те дане!
20 Али молите се да ваше бекство не буде зими, ни у
суботу;
21 Јер ће тада бити невоља велика, какве није било од
постанка света до овога времена, нити ће је бити.
22 И ако се ти дани не скрате, не би се тело спасло,
него ће се због изабраних скратити ти дани.
23 Онда ако вам неко каже: Ево, овде је Христос или
тамо; не верујте.
24 Јер ће устати лажни Христови и лажни пророци, и
показаће велика знамења и чуда; тако да ће, ако је
могуће, преварити и саме изабране.
25 Гле, већ сам вам рекао.
26 Зато ако вам кажу: Гле, он је у пустињи; не излази:
гле, он је у тајним одајама; не верујте.
27 Јер као што муња излази са истока и сија чак до
запада; тако ће бити и долазак Сина човечијег.
28 Јер где год да је леш, тамо ће се и орлови сакупити.
29 Одмах после невоље тих дана сунце ће се
помрачити, и месец неће дати своју светлост, и звезде
ће пасти с неба, и силе ће се небеске уздрмати.
30 И тада ће се појавити знак Сина Човечијег на небу, и
тада ће заплакати сва племена земаљска, и видеће Сина
Човечијег где долази на облацима небеским са силом и
великом славом.
31 И послаће своје анђеле са јаким звуком трубе, и они
ће сабрати његове изабране са четири ветра, од једног
краја неба до другог.
32 Сада научите параболу о смокви; Кад његова грана
још омекша и пушта лишће, знате да је лето близу.
33 Тако и ви, када видите све ово, знајте да је близу,
чак и на вратима.
34 Заиста вам кажем, овај нараштај неће проћи док се
све ово не испуни.
35 Небо и земља ће проћи, али моје речи неће проћи.
36 Али о том дану и часу нико не зна, ни анђели
небески, него само Отац мој.
37 Али као што су били Нојеви дани, тако ће бити и
долазак Сина човечијег.
38 Јер као што су у дане пре потопа јели и пили,
женили се и удавали, све до дана кад Ноје уђе у ковчег,
39 И није знао док није дошао потоп и све их однео;
тако ће бити и долазак Сина човечијег.
40 Тада ће двоје бити у пољу; један ће се узети, а други
оставити.
41 Две жене ће млети у млину; један ће се узети, а
други оставити.
42 Пазите, дакле, јер не знате у који ће час доћи ваш
Господ.
43 Али ово знајте, да је господар куће знао у коју ће
стражу доћи лопов, бдио би и не би допустио да му се
кућа разбије.
44 Зато и ви будите спремни, јер у час у који не
мислите доћи ће Син човечји.
45 Ко је, дакле, верни и мудри слуга, кога је његов
господар поставио за владара над својим домом, да им
даје храну у право време?
46 Блажен је онај слуга, кога ће господар његов кад
дође наћи да тако чини.
47 Заиста вам кажем, да ће га поставити за господара
над свим својим добрима.
48 Али ако тај зли слуга каже у свом срцу: Мој
господар одлаже свој долазак;
49 И почеће да туче своје другове, и да једе и пије са
пијанима;
50 Господар тог слуге доћи ће у дан када га не буде
тражио, и у час за који не зна,
51 И распарчиће га, и одредиће му његов део са
лицемерима: биће плач и шкргут зуба.

ГЛАВА 25

1 Тада ће се краљевство небеско упоредити са десет
девојака које су узеле своје светиљке и изашле у сусрет
женику.
2 И петоро њих је било мудрих, а петорица лудих.
3 Они који бејаху узеше светиљке своје, и не понеше
уља са собом.
4 Али мудри су узели уље у својим судовима са својим
светиљкама.
5 Док је младожења чекао, сви су задремали и заспали.
6 А у поноћ се зачуо повик: Ево, женик долази; изађите
му у сусрет.
7 Тада устадоше све те девице и дотераше светиљке
своје.
8 А луди рекоше мудрима: „Дајте нам од свог уља; јер
су се светиљке наше угасиле.
9 Али мудри одговорише говорећи: Није тако; да не
буде доста нама и вама; него радије идите код оних
који продају и купујте себи.
10 И док су отишли да купе, дошао је младожења; и
они који су били спремни уђоше с њим на свадбу; и
врата се затворише.
11 После дођоше и друге девојке говорећи: Господе,
Господе, отвори нам.
12 Али он одговори и рече: Заиста вам кажем, не
познајем вас.
13 Пазите дакле, јер не знате ни дан ни час у који
долази Син човечји.
14 Јер је краљевство небеско као човек који путује у
далеку земљу, који је позвао своје слуге и предао им
своја добра.
15 И једном даде пет таланата, другом два, а трећем
један; сваком човеку према његовим способностима; и
одмах крену на пут.
16 Онда је онај који је примио пет таланата отишао и
трговао истим, и направио им других пет таланата.
17 И исто тако онај који је добио два, добио је и друга
два.
18 Али онај који је добио један оде и закопа земљу, и
сакри новац свог господара.

19 После дуго времена долази господар тих слугу и обрачунава се с њима.
20 И тако дође онај који је примио пет таланата и донесе других пет таланата говорећи: Господе, дао си ми пет таланата; ево, стекао сам поред њих још пет таланата.
21 Његов господар му рече: Браво, слуго добри и верни, у маломе си био веран, над многима ћу те поставити; уђи у радост свог господара.
22 Приђе и онај који је примио два таланта и рече: Господе, дао си ми два таланта; ево, стекао сам још два талента поред њих.
23 Господар му рече: Добро, добри и верни слуго; у малом си био веран, над многима ћу те поставити: уђи у радост господара свога.
24 Тада приступи онај који је примио један талант и рече: Господе, знао сам те да си тврд човек, жањеш где ниси посејао, и сакупљаш где ниси разасуо.
25 И уплашио сам се и отишао и сакрио твој таленат у земљу;
26 Његов господар одговори и рече му: Ти зли и лењиви слуго, знао си да жањем где нисам посејао, и да сакупљам где нисам разасуо.
27 Требао си, дакле, да даш мој новац у мењаче, а онда сам ја, кад сам дошао, добио свој уз камату.
28 Узмите дакле од њега таленат и дајте га ономе ко има десет таланата.
29 Јер свакоме ко има даће се и имаће у изобиљу, а ономе ко нема одузеће се и оно што има.
30 И баците неисплативог слугу у таму спољашњу: тамо ће бити плач и шкргут зуба.
31 Кад дође Син Човечији у слави својој, и сви свети анђели с њим, тада ће сести на престо славе своје.
32 И пред њим ће се сабрати сви народи, и одвојиће их један од другог, као што пастир дели овце своје од јараца.
33 И поставиће овце на своју десну руку, а козе на леву.
34 Тада ће цар рећи њима с десне стране: Дођите, благословени Оца мога, наследите краљевство које вам је припремљено од постања света.
35 Јер огладнех, и дадосте ми меса, ожеднех, и напојисте ме, бејах странац, и примисте ме.
36 Го, и обукли сте ме, био сам болестан, и посетили сте ме, био сам у тамници, и дошли сте к мени.
37 Тада ће му праведници одговорити говорећи: Господе, кад смо те видели гладног и нахранили те? или жедан, и напоји те?
38 Када смо те видели странца и примили те? или наг, и обукао те?
39 Или када смо те видели болесног или у тамници, и дошли к теби?
40 А цар ће одговорити и рећи им: Заиста вам кажем, пошто сте то учинили једном од ове моје најмање браће, мени сте учинили.
41 Тада ће рећи и онима с леве стране: Идите од мене, проклети, у огањ вечни, припремљен ђаволу и анђелима његовим.
42 Јер огладнех, и не дадосте ми јела; жедан сам био, а нисте ме напојили.
43 Био сам странац, и нисте ме примили: наг, и нисте ме обукли, болестан и у тамници, и нисте ме посетили.
44 Тада ће му и они одговорити говорећи: Господе, кад те видесмо гладног, или жедног, или странца, или голог, или болесног, или у тамници, и нисмо ти служили?
45 Тада ће им одговорити говорећи: Заиста вам кажем, пошто нисте учинили једном од ових најмањих, нисте ни мени учинили.
46 И ови ће отићи у вечну казну, а праведници у живот вечни.

ГЛАВА 26

1 И догоди се, када је Исус завршио све ове речи, рекао је својим ученицима:
2 Ви знате да је после два дана празник Пасхе и да је Син човечији предан да буде распет.
3 Тада су првосвештеници, књижевници и старешине народа сабрали у двор првосвештеника који се звао Кајафа,
4 И саветоваше се да лукаво ухвате Исуса и убију га.
5 Али они рекоше: Не на дан празника, да не буде узбуне у народу.
6 А кад је Исус био у Витанији, у кући Симона губавог,
7 Пришла му је жена која је имала алабастерну кутију веома скупоцене помасти, и излила му је на главу док је седео за јелом.
8 Али када су његови ученици то видели, били су огорчени говорећи: Чему је ово расипање?
9 Јер би се ово помало могло за скупо продати и дати сиромасима.
10 Када је Исус то схватио, рекао им је: Зашто узнемиравате жену? јер је учинила добро дело на мени.
11 Јер сиромахе имате увек са собом; али мене нисте увек имали.
12 Јер тиме што је излила ову маст на моје тело, учинила је то за моју сахрану.
13 Заиста вам кажем, где год буде проповедано ово јеванђеље по целом свету, биће речено и ово што је ова жена учинила за њен спомен.
14 Тада је један од дванаесторице, зван Јуда Искариотски, отишао првосвештеничким главама,
15 И рече им: Шта ћете ми дати, а ја ћу вам га предати? И склопише с њим завет за тридесет сребрника.
16 И од тада је тражио прилику да га изда.
17 А првог дана празника бесквасних хлебова приступише ученици Исусу говорећи му: Где хоћеш да ти припремимо Пасху?
18 И рече: „ Идите у град код таквог човека и реците му: Учитељ каже: „Моје време је близу; Ја ћу прославити Пасху у дому твом са својим ученицима.
19 И ученици су учинили како им је Исус одредио; и припремише Пасху.
20 А кад је дошло вече, он седе са дванаесторицом.
21 И док су јели, он рече: Заиста вам кажем да ће ме један од вас издати.
22 И они су били веома ожалошћени и почеше сваки од њих да му говоре: Господе, јесам ли ја?
23 А он одговори и рече: Ко умочи руку са мном у посуду, тај ће ме издати.
24 Син човечји иде као што је писано о њему, али тешко оном човеку који издаје Сина човечијег! било је добро за тог човека да се није родио.

25 Тада Јуда, који га је издао, одговори и рече: Учитељу, јесам ли ја? Он му рече: Ти си рекао.
26 И док су јели, Исус узе хлеб, благослови га, преломи га и даде ученицима и рече: Узмите, једите; ово је моје тело.
27 И узе чашу, захвали и даде им је говорећи: Пијте сви из ње;
28 Јер ово је крв моја Новога завета, која се за многе пролива ради опроштења грехова.
29 Али ја вам кажем, нећу од сада пити од овог плода винове лозе до оног дана када га будем пио с вама новим у царству Оца свога.
30 И кад су отпевали химну, изиђоше на гору Маслинску.
31 Тада им рече Исус: Сви ћете се саблазнити због мене ове ноћи, јер је писано: Поразићу пастира, и овце из стада ће се расејати.
32 Али пошто васкрснем, ићи ћу испред вас у Галилеју.
33 Петар одговори и рече му: Ако ће се сви саблазнити због тебе, ја се никада нећу саблазнити.
34 Исус му рече: Заиста ти кажем да ћеш ме се ове ноћи, пре него што запева петао, трипут одрећи.
35 Петар му рече: „Ако и умрем с тобом, нећу те се одрећи. Исто су рекли и сви ученици.
36 Тада долази Исус с њима на место које се зове Гетсиманија и каже ученицима: Седите овде док ја одем и помолим се тамо.
37 И узе са собом Петра и два Зеведејева сина, и поче да буде тужан и веома тежак.
38 Тада им рече: Тужна је душа моја до смрти; останите овде и бдите са мном.
39 И оде мало даље, паде ничице и помоли се говорећи: Оче мој, ако је могуће, нека ме мимоиђе ова чаша, али не како ја хоћу, него како ти хоћеш.
40 И дође ученицима, и нађе их како спавају, и рече Петру: Шта, нисте могли један час бдети са мном?
41 Бдијте и молите се да не паднете у искушење: дух је вољан, а тело је слабо.
42 Опет је отишао други пут и молио се говорећи: Оче мој, ако ме ова чаша не прође, ако је не пијем, нека буде воља твоја.
43 И дошао је и опет их нашао како спавају, јер су им очи биле тешке.
44 И остави их, и опет оде, и помоли се трећи пут говорећи исте речи.
45 Тада долази ученицима својим и каже им: Спавајте сада и одморите се; гле, приближио се час, и Син Човечији бива предан у руке грешницима.
46 Устани, хајде да идемо, гле, близу је онај који ме издаје.
47 И док је он још говорио, гле, Јуда, један од дванаесторице, дође, а с њим велики народ с мачевима и моткама, од првосвештеника и старешина народних.
48 А онај који га је издао даде им знак говорећи: Кога да пољубим, то је он;
49 И одмах приступи Исусу и рече: Здраво, учитељу! и пољубила га.
50 А Исус му рече: Пријатељу, зашто си дошао? Тада приђоше, метнуше руке на Исуса и узеше га.
51 И гле, један од оних који су били с Исусом пружи руку, извуче мач, удари слугу првосвештеника и одсече му ухо.
52 Тада му Исус рече: Подигни свој мач на његово место;
53 Мислиш ли да се сада не могу молити свом Оцу, и да ће ми одмах дати више од дванаест легија анђела?
54 Али како ће се онда испунити Света писма, да тако мора бити?
55 У исти час рече Исус народу: Да ли сте изашли као на лопова са мачевима и моткама да ме ухватите? Сваки дан сам седео с вама поучавајући у храму, и нисте ме ухватили.
56 Али све је ово учињено да се испуне пророчка писма. Тада су га сви ученици оставили и побегли.
57 И они који су ухватили Исуса одведоше га до Кајафе, првосвештеника, где су се окупили књижевници и старешине.
58 Али Петар пође за њим издалека до првосвештеничког двора, и уђе и седе са слугама да види крај.
59 А првосвештеници, старешине и сав савет тражили су лажно сведочење против Исуса, да га убију;
60 Али не нађоше: да, иако су долазили многи лажни сведоци, нису нашли ниједног. Најзад су дошла два лажна сведока,
61 И рече: Овај рече: Могу да разоришем храм Божији и да га саградим за три дана.
62 И првосвештеник устаде и рече му: Зар ништа не одговараш? шта је то што ови сведоче против тебе?
63 Али Исус је ћутао. А првосвештеник одговори и рече му: Заклињем те Богом живим да нам кажеш да ли си ти Христос, Син Божији.
64 Рече му Исус: Ти си рекао; ипак вам кажем: Од сада ћете видети Сина човечијег где седи с десне стране силе и долази на облацима небеским.
65 Тада првосвештеник раздера хаљине своје говорећи: Он је хулио; шта нам још треба од сведока? гле, сада сте чули његову хулу.
66 Шта мислите? Они одговорише и рекоше: Он је крив за смрт.
67 Тада су му пљували у лице и ударали га; а други су га ударали длановима,
68 Говорећи: Пророкуј нам, Христе, ко је онај који те је ударио?
69 А Петар седе напољу у палати, и приђе му девојка говорећи: И ти си био са Исусом Галилејцем.
70 Али он се одрекао пред свима, говорећи: Не знам шта говориш.
71 И када је изашао у трем, видела га је друга слушкиња и рекла онима који су били тамо: И овај је био са Исусом из Назарета.
72 И опет се одрекао уз заклетву: Не познајем човека.
73 А после неког времена приступише му они који стајаху и рекоше Петру: Заиста си и ти један од њих; јер те говор твој одаје.
74 Тада је почео да псује и псује говорећи: Не познајем човека. И одмах петао запева.
75 И Петар се сети Исусове речи која му рече: Пре него што запева петао, трипут ћеш ме се одрећи. И изиђе, и горко заплака.

ГЛАВА 27

1 Када је дошло јутро, сви првосвештеници и старешине народа саветоваше се против Исуса да га убију:
2 И када су га везали, одвели су га и предали намеснику Понтију Пилату.
3 Тада Јуда, који га је издао, видевши да је осуђен, покаја се и врати тридесет сребрника првосвештеничким и старешинама,
4 Рекавши: згрешио сам што сам издао крв невину. А они рекоше: шта је то нама? види се на томе.
5 И бацио је сребрнике у храм, и отишао, отишао и обесио се.
6 А првосвештеници узеше сребрнике и рекоше: Није дозвољено стављати их у ризницу, јер је то цена крви.
7 И они се посаветоваше и купише њима грнчарево поље да у њему сахрањују странце.
8 Због тога се то поље звало Поље крви до данас.
9 Тада се испуни оно што је рекао пророк Јеремије говорећи: И узеше тридесет сребрника, цену онога који је вредео, кога су ценили синови Израиљеви;
10 И дао их за грнчарску њиву, како ми је Господ одредио.
11 И Исус стаде пред намесника, а намесник га упита говорећи: Јеси ли ти краљ јудејски? А Исус му рече: Ти кажеш.
12 А кад су га првосвештеници и старешине оптужили, није ништа одговорио.
13 Тада му Пилат рече: Зар не чујеш колико ствари сведоче против тебе?
14 А он му није одговорио ни на једну реч; тако да се гувернер веома зачудио.
15 На том празнику гувернер је имао обичај да пусти народу заробљеника, кога би они желели.
16 И тада су имали једног познатог затвореника по имену Варава.
17 Зато кад су се окупили, Пилат им рече: Кога желите да вам пустим? Варава или Исус који се зове Христос?
18 Јер је знао да су га из зависти избавили.
19 Када је сео на судску столицу, његова жена посла му говорећи: „Немој ништа с тим праведним човеком, јер сам данас много претрпео у сну због њега.
20 Али првосвештеници и старешине убедише народ да замоле Вараву и погубе Исуса.
21 Намесник је одговорио и рекао им: Кога од њих двојице желите да вам пустим? Рекли су: Варава.
22 Пилат им рече: Шта ћу онда с Исусом који се зове Христос? Сви му говоре: нека буде распет.
23 А намесник рече: „Шта, какво је зло учинио? Али они све више викаху говорећи: нека буде распет.
24 Када је Пилат видео да ништа не може да победи, него да је настао метеж, узе воду и опере руке пред народом говорећи: Ја сам невин у крви овог праведника;
25 Тада одговори сав народ и рече: крв његова на нас и на нашу децу.
26 Тада им је пустио Вараву, и бичевао Исуса, предао га је да буде разапет.
27 Тада су управитељи војници одвели Исуса у заједничку дворану и окупили к њему целу чету војника.
28 И свукоше га и обукоше му гримизну хаљину.
29. И сплевши венац од трња, метну му је на главу и трску у десну руку, и пригну колена пред њим, и ругаху му се говорећи: Здраво Царе јудејски!
30 И пљуну на њега и узеше трску и ударише га по глави.
31 И пошто су му се наругали, скинули су с њега хаљину, обукли његову сопствену одећу на њега, и одвели га да га разапну.
32 И кад су изашли, нађоше човека из Кирене, по имену Симон; њега су приморали да носи крст.
33 И кад дођоше на место звано Голгота, што ће рећи, на место лобање,
34 Дали су му да пије сирће помешано са жучи;
35 И разапеше га, и раздвојише хаљине његове, бацивши жреб, да се испуни што је речено по пророку: Разделили су хаљине моје међу собом, и о мојој хаљини бацили су жреб.
36 И седећи су га тамо посматрали;
37 И постави над његовом главом своју оптужбу написану: ОВО ЈЕ ИСУС, ЦАР ЈЕВРЕЈСКИ.
38 Тада су с њим била разапета два разбојника, један с десне, а други с леве стране.
39 А они који су пролазили су га грдили, машући главама,
40 И говорећи: Ти који рушиш храм и сазидаш га за три дана, спаси себе. Ако си Син Божији, сиђи са крста.
41 Исто тако и првосвештеници, ругајући му се, са књижевницима и старешинама, рекоше:
42 Спасао је друге; себе не може спасити. Ако је он краљ Израиљев, нека сада сиђе са крста, и ми ћемо му веровати.
43 Уздао се у Бога; нека га сада избави, ако хоће, јер рече: ја сам Син Божији.
44 И разбојници, који бијаху с њим разапети, бацише му то у зубе.
45 А од шестог часа наста тама по свој земљи до деветог часа.
46 А око деветог часа Исус повика из свег гласа говорећи: Или, Или, лама савахтани? што ће рећи: Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио?
47 Неки од оних који су тамо стајали, чувши то, рекоше: Овај човек зове Илију.
48 И одмах је један од њих отрчао, узео сунђер и напунио је сирћетом, и ставио је на трску, и дао му да пије.
49 Остали су рекли: Хајде да видимо да ли ће Илија доћи да га спасе.
50 Исус, када је поново завапио из свег гласа, издао је дух.
51 И гле, завеса храма се раздера на двоје од врха до дна; и земља се затресе, и стене се распу;
52 И отворише се гробови; и многа тела светих који уснуше устадоше,
53 И изишавши из гробова по васкрсењу свога, уђоше у свети град и показаше се многима.
54 А кад стотник и они који беху с њим, гледајући Исуса, видеше земљотрес и оно што се учини, уплашише се веома говорећи: Заиста, ово беше Син Божији.
55 И тамо су гледале многе жене које су ишле за Исусом из Галилеје служећи му.

56 Међу којима је била Марија Магдалина, и Марија, мајка Јакова и Јосија, и мајка Зеведејеве деце.
57 Кад је дошло вече, дође један богат човек из Ариматеје, по имену Јосиф, који је и сам био Исусов ученик.
58 Отишао је Пилату и измолио тело Исусово. Тада Пилат заповеди да се тело преда.
59 И када је Јосиф узео тело, умотао га је у чисту платнену тканину,
60 И положи га у своју нову гробницу, коју је исклесао у стени, и одваља велики камен до врата гроба, и оде.
61 И ту је била Марија Магдалена и друга Марија, седели су наспрам гроба.
62 А сутрадан, који је уследио за даном припреме, првосвештеници и фарисеји дођоше заједно к Пилату,
63 Говорећи: Господине, сећамо се да је онај варалица још за живота рекао: После три дана ја ћу васкрснути.
64 Зато заповеди да се гроб чува до трећег дана, да не дођу његови ученици ноћу, да га украду и не кажу народу: Васкрсе из мртвих; тако ће последња грешка бити гора од прве.
65 Пилат им рече: Имате стражу; идите, уверите се колико можете.
66 Тако су отишли, и утврдили гроб, запечативши камен и поставили стражу.

ГЛАВА 28

1 На крају суботе, када је почело да зора према првом дану седмице, дођоше Марија Магдалена и друга Марија да виде гроб.
2 И гле, наста земљотрес велики, јер анђео Господњи сиђе с неба, дође, одвали камен од врата и седе на њега.
3 Лице му беше као муња, а хаљине беле као снег.
4 И од страха од њега, чувари су се потресли и постали као мртви људи.
5 А анђео одговори и рече женама: Не бојте се, јер знам да тражите Исуса распетог.
6 Он није овде, јер је васкрсао, као што је рекао. Дођите да видите место где је лежао Господ.
7 И идите брзо и реците његовим ученицима да је васкрсао из мртвих; и гле, он иде испред вас у Галилеју; тамо ћете га видети: ево, рекох вам.
8 И брзо су отишли од гроба са страхом и великом радошћу; и потрча да саопшти својим ученицима.
9 И док су отишли да јаве његовим ученицима, гле, Исус их срете говорећи: Поздрав! И приђоше и држаше га за ноге и поклонише му се.
10 Тада им Исус рече: Не бојте се, идите и јавите мојој браћи да иду у Галилеју и тамо ће ме видети.
11 А кад су ишли, гле, неки од страже уђоше у град и показаше првосвештеницима све што се учини.
12 И када се сабраше са старешинама и посаветоваше се, дадоше велики новац војницима,
13 Говорећи: Реците, Његови ученици су дошли ноћу и украли га док смо ми спавали.
14 А ако ово дође до гувернерових ушију, ми ћемо га убедити и обезбедити вас.
15 Тако су узели новац и урадили како су били научени; и ова изрека се преноси међу Јеврејима све до данас.
16 Тада једанаесторица ученика отиђоше у Галилеју, на гору где им је Исус одредио.
17 И кад га видеше, поклонише му се, али неки посумњаше.
18 И приступи Исус и рече им говорећи: Даде ми се сва власт на небу и на земљи.
19 Идите дакле и научите све народе крстећи их у име Оца и Сина и Светога Духа.
20 Учећи их да држе све што сам вам заповедио, и ево, ја сам с вама у све дане до свршетка света. Амин.

Јеванђеље по Марку

ГЛАВА 1

1 Почетак јеванђеља Исуса Христа, Сина Божијег;
2 Као што је написано у пророцима: Ево, ја шаљем свог гласника пред лицем твојим, који ће припремити твој пут пред тобом.
3 Глас онога који виче у пустињи: Припремите пут Господњи, поравните му стазе.
4 Јован је крстио у пустињи и проповедао крштење покајања за опроштење грехова.
5 И изиђоше к њему сва јудејска земља и они из Јерусалима, и сви се крстише од њега у реци Јордану, признајући своје грехе.
6 И Јован беше обучен у камиљу длаку и са појасом од коже око бокова својих; и јео је скакавце и дивљи мед;
7 И проповедаше говорећи: За мном долази моћнији од мене коме нисам достојан да се сагнем и одвежем ремен ципела.
8 Заиста сам вас крстио водом, али он ће вас крстити Духом Светим.
9 И догоди се тих дана да Исус дође из Назарета Галилејског и крсти се од Јована у Јордану.
10 И одмах изишавши из воде, угледа небеса отворена, и Духа као голуб силази на њега.
11 И дође глас с неба говорећи: Ти си Син мој љубљени, који је по мојој вољи.
12 И одмах га Дух отера у пустињу.
13 И био је тамо у пустињи четрдесет дана, искушаван од Сатане; и беше са дивљим зверима; и анђели су му служили.
14 А пошто је Јован стављен у тамницу, Исус дође у Галилеју, проповедајући јеванђеље о царству Божјем,
15 И говорећи: Испунило се време и приближило се Царство Божије: покајте се и верујте јеванђељу.
16 И док је ходао поред мора Галилејског, видео је Симона и његовог брата Андрију како бацају мрежу у море, јер су били рибари.
17 А Исус им рече: Пођите за мном и учинићу да постанете ловци људи.
18 И одмах су оставили своје мреже и пошли за њим.
19 И када је отишао мало даље одатле, видео је Јакова Зеведејевог сина и Јована његовог брата, који су такође били у лађи како поправљају своје мреже.
20 И одмах их је позвао, и они су оставили свог оца Зеведеја у лађи са најамницима и пошли за њим.
21 И отишли су у Капернаум; и одмах у суботу уђе у синагогу и поучаваше.
22 И били су запањени његовом науком, јер их је поучавао као онај који има власт, а не као књижевници.
23 И беше у њиховој синагоги човек с нечистим духом; и повикао је,
24 Говорећи: Пустите нас; шта ми имамо с тобом, Исусе Назарећанине? јеси ли дошао да нас уништиш? Знам те ко си, Светац Божији.
25 А Исус га запрети говорећи: Ћути и изађи из њега.
26 И кад га је нечисти дух растргао и повика из свег гласа, изиђе из њега.
27 И сви су се зачудили, тако да су се питали међу собом говорећи: Шта је ово? каква је ово нова доктрина? јер са влашћу заповеда чак и нечистим духовима, и они му се покоравају.
28 И одмах се његова слава проширила по целој области око Галилеје.
29 И одмах, изишавши из синагоге, уђоше у кућу Симона и Андреја са Јаковом и Јованом.
30 Али мајка Симонове жене лежаше болесна од грознице, и одмах му причају о њој.
31 И приђе, ухвати је за руку и подиже је; и одмах је остави грозница, и она им служи.
32 А увече, када је сунце зашло, довели су к њему све болесне и опседнуте ђаволима.
33 И сав град се скупио на вратима.
34 И он исцели многе болеснике од разних болести, и изгони многе ђаволе; и не даде ђаволима да говоре, јер су га познавали.
35 А ујутру, устајући много пре дана, изиђе и отиде на самотно место, и тамо се помоли.
36 А Симон и они који су били с њим пођоше за њим.
37 И кад га нађоше, рекоше му: Сви те траже.
38 А он им рече: Хајдемо у следеће градове да и тамо проповедам, јер сам зато изашао.
39 И проповедаше у њиховим синагогама по целој Галилеји, и изгонише ђаволе.
40 И дође к њему губавац, молећи га и клечећи пред њим и говорећи му: Ако хоћеш, можеш ме очистити.
41 И Исус, сажаљен, пружи руку, дотакне га се и рече му: Хоћу; буди чист.
42 И чим је то проговорио, губа је одмах отишла од њега, и он се очистио.
43 И он га строго заповеди и одмах га отпусти;
44 И рече му: Гледај да никоме ништа не говориш, него иди, покажи се свештенику и принеси за своје очишћење оно што је Мојсије заповедио, за сведочанство њима.
45 Али он изиђе, и поче то много објављивати, и распламсати ту ствар, тако да Исус више није могао отворено ући у град, него је био споља на пустим местима; и долазили су к њему са свих страна.

ГЛАВА 2

1 И опет уђе у Капернаум после неколико дана; и зачуло се да је у кући.
2 И одмах се окупише многи, тако да није било места да их приме, не, ни око врата, и он им проповеда реч.
3 И дођоше к њему носећи једног узетог, којег су носила четворица.
4 А кад му не могоше прићи за новинаре, открише кров на коме је он био; и кад га разбише, спустише постељу у којој је лежао узет.
5 Када је Исус видео њихову веру, рекао је узетоме: Сине, опраштају ти се греси твоји.
6 Али тамо су седели неки од књижевника и расуђивали у срцима својим,
7 Зашто овај човек тако говори хуле? ко може да опрости грехе осим само Бога?

8 И одмах када је Исус у свом духу схватио да они тако размишљају у себи, рече им: Зашто ово размишљате у својим срцима?
9 Да ли је лакше рећи парализу: опроштени су ти греси твоји; или рећи: Устани, узми постељу своју и ходај?
10 Али да знате да Син Човечији има власт на земљи да опрашта грехе, (каже узетоме,)
11 Кажем ти: Устани, узми своју постељу и иди у своју кућу.
12 И одмах устаде, узе постељу и изиђе испред свих; тако да су се сви задивили, и славили Бога говорећи: Никада то нисмо видели на овај начин.
13 И опет је изашао поред мора; и сав народ је прибегао к њему, и он их је поучавао.
14 И док је пролазио, видео је Левија, Алфејевог сина како седи на царини, и рекао му је: Пођи за мном. И устаде и пођe за њим.
15 И догоди се да, док је Исус седео за трпезом у својој кући, седели су и многи цариници и грешници заједно са Исусом и његовим ученицима; јер их је било много, и они су ишли за њим.
16 А кад га књижевници и фарисеји видеше да једе са цариницима и грешницима, рекоше ученицима његовим: Како то да једе и пије са цариницима и грешницима?
17 Кад је Исус то чуо, рече им: Не требају они здрави, него они који су болесни: Нисам дошао да позовем праведнике, него грешнике на покајање.
18 И ученици Јованови и фарисеји су постили, и дођу и рекоше му: Зашто ученици Јованови и фарисеји посте, а твоји не посте?
19 А Исус им рече: Могу ли деца свадбене собе постити док је младожења с њима? докле год имају младожења са собом не могу постити.
20 Али доћи ће дани када ће им женик бити узет, и тада ће постити у те дане.
21 Нико не пришије ни комад новог платна на стару хаљину: иначе нови комад који га је испунио одузима од старог, и цепа је још већа.
22 И нико не улива ново вино у старе меше: иначе ново вино попуца боце, и вино се пролије, и боце ће се покварити;
23 И догоди се да је у суботу прошао кроз житна поља; а ученици његови почеше, идући, да чупају класове.
24 А фарисеји му рекоше: Гле, зашто у суботу раде оно што није дозвољено?
25 А он им рече: Зар никада нисте читали шта је Давид урадио, кад је имао потребу и био гладан, он и они који су били с њим?
26 Како је ушао у дом Божији у дане првосвештеника Авијатара и јео хлебове који се не смеју јести осим свештеницима, и давао је и онима који су били с њим?
27 И рече им: Субота је створена за човека, а не човек за суботу.
28 Зато је Син човечји господар и суботе.

ГЛАВА 3

1 И опет уђе у синагогу; а тамо је био човек који је имао суху руку.
2 А они су га гледали да ли ће га исцелити у суботу; да би га могли оптужити.
3 И рече човеку који је имао осушену руку: Изађи.
4 И рече им: Да ли је дозвољено суботом чинити добро или чинити зло? спасити живот, или убити? Али они су ћутали.
5 И кад их је са гневом погледао около, ожалошћен због тврдоће њихових срца, рече човеку: Пружи руку своју. И испружи га, и рука му оздрави као друга.
6 И изиђоше фарисеји, и одмах се посаветоваше са Иродовцима против њега, како да га униште.
7 Али Исус се повуче са својим ученицима на море;
8 И из Јерусалима, и из Идумеје, и са оне стране Јордана; а они око Тира и Сидона, велики народ, чувши каква је велика дела учинио, дође к њему.
9 И рече својим ученицима да га чека мала лађа због мноштва, да га не стисну.
10 Јер многе је исцелио; до те мере да су га притискали да га се дотакну као многи који су имали куге.
11 И нечисти духови, кад га видеше, падоше пред њим и повикаше говорећи: Ти си Син Божији.
12 А он им је строго заповедио да га не објављују.
13 И попе се на гору, и дозива кога хоће, и они дођоше к њему.
14 И одреди дванаесторицу да буду с њим и да их пошаље да проповедају,
15 И да има моћ да исцељује болести и да изгони ђаволе;
16 А Симон је назвао Петар;
17 И Јаков, син Зеведејев, и Јован Јаковљев брат; и прозва их Боанергес, што је синови грома.
18 И Андреј, и Филип, и Вартоломеј, и Матеј, и Тома, и Јаков Алфејев син, и Тадеј, и Симон Хананејин,
19 И Јуда Искариотски, који га је такође издао, и уђоше у једну кућу.
20 И народ се опет скупи, тако да нису могли ни хлеба да једу.
21 А кад су његови пријатељи чули за то, изашли су да га ухвате, јер су рекли: Он је изван себе.
22 А књижевници који су сишли из Јерусалима рекоше: Он има Велзевула, и кнезом ђаволским изгони ђаволе.
23 И позва их к себи и рече им у причама: Како сатана може да протера Сатану?
24 И ако се царство подели само у себи, то краљевство не може да издржи.
25 И ако се кућа подели сама у себи, та кућа не може да издржи.
26 А ако сатана устане против себе и буде подељен, он не може да издржи, али има крај.
27 Нико не може ући у кућу јаког човека и опљачкати његову имовину, осим што прво не веже снажног човека; а онда ће му покварити кућу.
28 Заиста вам кажем, синовима људским биће опроштени сви греси, и хуле којима год хуле;
29 Али ко хули на Духа Светога, никада неће опростити, него је у опасности од вечне осуде.
30 Зато што су рекли: Он има духа нечистог.
31 Тада дођоше његова браћа и мајка његова и, стојећи напољу, послаше к њему да га дозову.
32 И народ седе око њега и рекоше му: „Ево, мајка твоја и браћа твоја не траже те.
33 А он им одговори говорећи: Ко је моја мајка или браћа моја?

34 А он погледа около на оне који су седели око њега и
рече: Ево моје мајке и моје браће!
35 Јер ко год врши вољу Божију, тај ми је и брат, и
сестра, и мајка.

ГЛАВА 4

1 И опет поче поучавати крај мора; и сакупи се к њему
много народа, тако да он уђе у лађу и седе у мору; и сав
народ беше крај мора на копну.
2 И поучише их многим стварима у причама, и рече им
у науци својој:
3 Хеаркен; Гле, изиђе сејач да сеје:
4 И догоди се, док је он сејао, неки падоше поред пута,
а птице небеске дођоше и прождероше га.
5 А неки су пали на каменито тло, где није било много
земље; и одмах изникне, јер нема дубине земље.
6 Али када је сунце изашло, оно је било спржено; и
пошто није имао корена, увенуо је.
7 А неко је пало међу трње, и трње је израсло, и
угушило га, и није дало плода.
8 А други падоше на добру земљу и дадоше род који је
никнуо и умножио се; и изроди, неко тридесет, неко
шездесет, а неко стотину.
9 А он им рече: Ко има уши да чује нека чује.
10 А кад је остао сам, они који су били око њега са
дванаесторицом замолише га за причу.
11 И рече им: „ Вама је дато да знате тајну Царства
Божијег, а онима који су споља све се ово чини у
причама:
12 Да виде, а да не виде; и слух могу чути, а не
разумеју; да се у било које време не обрате, и да им се
опросте греси њихови.
13 А он им рече: Не знате ли ову причу? и како ћете
онда знати све параболе?
14 Сејач сеје реч.
15 А ово су они крај пута, где се сеје реч; али кад чују,
одмах долази сатана и одузима реч посејану у њиховим
срцима.
16 А ово су и они који су посејани на каменој земљи;
који, кад чују реч, одмах је са радошћу примају;
17 И немају корена у себи, и тако трају само неко
време: после, када дође невоља или прогон ради речи,
одмах се саблазни.
18 А ово су они који су посејани међу трњем; као што
слушају реч,
19 И бриге овога света, и превара богатства, и пожуде
других ствари које улазе, гуше реч, и она постаје
безплодна.
20 А ово су они који су посејани на доброј земљи; који
слушају реч и примају је и доносе плод, неки
тридесетоструко, неки шездесет, а неки стотину.
21 А он им рече: Да ли се свећа доноси да се стави под
посуду или под кревет? а да се не постави на свећњак?
22 Јер нема ничег скривеног, што се неће показати;
нити је било шта држано у тајности, већ да треба да
дође у иностранство.
23 Ако неко има уши да чује, нека чује.
24 А он им рече: Пазите шта чујете: каквом мером
мерите, таквом ће вам се мерити, а вама који чујете
даће се више.
25 Јер ко има, њему ће се дати, а ко нема, одузеће му се
и оно што има.
26 И рече: Тако је и Царство Божије, као да човек баци
семе у земљу;
27 И да спава, и да устаде ноћу и дању, и да семе
проникне и порасте, он не зна како.
28 Јер земља сама од себе доноси плод; прво сечиво, па
клас, после тога пун кукуруз у класу.
29 Али кад се роди, он одмах ставља срп, јер је дошла
жетва.
30 А он рече: Са чиме да упоредимо Царство Божије?
или са којим поређењем да га упоредимо?
31 То је као зрно горушичино, које је, кад се посеје у
земљу, мање од свих зрна која су на земљи;
32 Али кад се посеје, расте и постаје веће од сваког
биља, и пушта велике гране; тако да птице небеске
могу да се настани под његовом сенком.
33 И са многим таквим приспособама говорио им је
реч, како су је могли чути.
34 Али он им није говорио без параболе, и кад су били
сами, изложио је све својим ученицима.
35 И истога дана, кад је дошло вече, рече им: Пређимо
на другу страну.
36 И када су отпустили народ, ухватили су га док је
био у лађи. А са њим су били и други мали бродови.
37 И настала је велика олуја ветра, и таласи су ударили
у лађу, тако да је сада био пун.
38 А он је био у задњем делу лађе, спавао на јастуку; и
они га пробуде и рекоше му: Господару, зар ти није
стало да погинемо?
39 И устаде, запрети ветру, и рече мору: Мир, смири се.
И ветар преста, и наста велика тишина.
40 А он им рече: Зашто сте тако уплашени? како то да
немате вере?
41 И они се силно уплаше и рекоше један другоме:
Какав је ово човек да му се и ветар и море покоравају?

ГЛАВА 5

1 И пређоше на другу страну мора, у земљу Гадаренску.
2 И кад он изиђе из лађе, одмах га срете из гробова
човек с нечистим духом,
3 Који је имао свој стан међу гробовима; и нико га није
могао везати, не, не ланцима:
4 Зато што је често био везан оковима и ланцима, и
вериге је он раскидао, и окове кидао на комаде, и нико
га није могао укротити.
5 И увек, ноћу и дању, био је у планинама и у
гробовима, плакао и секао се камењем.
6 Али када је угледао Исуса издалека, отрчао је и
поклонио му се,
7 И повика из свег гласа и рече: Шта ја имам с тобом,
Исусе, Сине Бога Свевишњега? Заклињем те Богом да
ме не мучиш.
8 Јер му рече: Изађи из човека, нечисти дусе.
9 И упита га: Како ти је име? А он одговори говорећи:
Име ми је Легија, јер нас је много.
10 И много га је молио да их не отпусти из земље.
11 А тамо је близу планина било велико крдо свиња
које се хранило.
12 И сви су га ђаволи молили говорећи: пошаљи нас у
свиње да уђемо у њих.

13 И Исус им је одмах допустио. И изиђоше нечисти духови и уђоше у свиње; и стадо потрча низ стрмо место у море (било их је око две хиљаде;) и удавише се у мору.
14 А они који су хранили свиње побегли су и јавили у граду и на селу. И изашли су да виде шта је то учињено.
15 И дођоше к Исусу, и виде онога који је био опседнут ђаволом и који је имао легију, како седи, обучен и при здравој памети, и уплашише се.
16 И они који су то видели испричали су им како се догодило опседнутом ђаволом, а такође и о свињама.
17 И почели су да га моле да оде из њихових крајева.
18 И када је ушао у лађу, молио се онај који је био опседнут ђаволом да буде с њим.
19 Али Исус му није допустио, него му је рекао: Иди кући својим пријатељима и реци им како ти је Господ учинио велика дела и сажалио се на тебе.
20 И отишао је и почео да објављује у Декапољу како му је Исус учинио велика дела; и сви су се чудили.
21 И када је Исус поново пребачен лађом на другу страну, окупило се много народа код њега, и он је био близу мора.
22 И гле, долази један од старешина синагоге, по имену Јаир; и кад га виде, паде пред његове ноге,
23 И мољаше га силно говорећи: Моја мала кћерка лежи на самрти. и она ће живети.
24 И Исус пође с њим; и мноштво народа пођоше за њим и навалише на њега.
25 И једна жена, која је имала крвопролиће дванаест година,
26 И претрпела је много од многих лекара, и потрошила је све што је имала, и ништа јој није боље, него се погоршало,
27 Кад је чула за Исуса, пришла је позади и дотакла се његове хаљине.
28 Јер је рекла: Ако се дотакнем само његове одеће, оздравићу.
29 И одмах је пресушио извор крви њене; и осетила је у телу да је излечена од те пошасти.
30 А Исус, одмах у себи знајући да је из њега изашла врлина, окренуо га је у штампи и рекао: Ко се дотаче моје хаљине?
31 А ученици му рекоше: Видиш народ како те грчи, и кажеш: Ко ме се дотакао?
32 И погледа око себе да види њу која је то учинила.
33 Али жена у страху и трепету, знајући шта је у њој, приђе и паде пред њим, и каза му сву истину.
34 А он јој рече: Кћери, твоја вера те је спасла; иди у миру и буди цео од своје куге.
35 Док је још говорио, дођоше из старешине синагоге неки који рекоше: Кћи ти је умрла; зашто још узнемираваш Учитеља?
36 Чим је Исус чуо реч која је била изговорена, рекао је старешини синагоге: Не бој се, само веруј.
37 И никоме није дозволио да га прати осим Петра и Јакова и Јована, Јаковљевог брата.
38 И дође у кућу старешине синагоге, и види метеж и оне који су плакали и нарицали јако.
39 И кад уђе, рече им: Зашто се ово буните и плачете? девојка није мртва, него спава.
40 И они су му се смејали. Али пошто их је све избацио, узе оца и мајку девојке и оне који су били с њим, и уђе где је девојка лежала.
41 И узе девојку за руку и рече јој: Талита куми; што је, тумачено, девојко, кажем ти, устани.
42 И одмах девојка устаде и пође; јер је имала дванаест година. И запрепастише се великим чуђењем.
43 И строго им је заповедио да то нико не зна; и заповеди да јој се да нешто да једе.

ГЛАВА 6

1 И отиде оданде и дође у своју земљу; а ученици његови за њим.
2 А кад дође субота, он поче поучавати у синагоги; и каква је ово мудрост која му је дата да се и таква моћна дела чине његовим рукама?
3 Није ли ово дрводеља, син Марије, брат Јаковљев, Јосијев, Јудин и Симонов? а нису ли његове сестре овде са нама? И увредили су се на њега.
4 Али Исус им рече: Није пророк без части, него у својој земљи, међу својима и у свом дому.
5 И тамо није могао учинити ништа велико, осим што је положио руке на неколико болесника и исцелио их.
6 И чудио се њиховом неверовању. И ишао је по селима, учећи.
7 И дозва дванаесторицу, и поче да их шаље по два по два; и даде им власт над духовима нечистим;
8 И заповеди им да не узимају ништа на пут, осим само штапа; без цистерне, без хлеба, без новца у њиховој торбици:
9 Али обуј се у сандале; а не облачи се у два капута.
10 А он им рече: На ком месту где год уђете у кућу, останите тамо док не одете из тог места.
11 А ко вас не прими, нити чује, кад одете оданде, отресите прах под ногама својим за сведочанство против њих. Заиста вам кажем: Лакше ће бити Содоми и Гомори у дан Суда, него том граду.
12 И изашли су и проповедали да се људи покају.
13 И изгонише многе ђаволе, и помазаше уљем многе болесне и исцелише их.
14 И цар Ирод је чуо за њега; (јер се име његово раширило:) и рече: да је Јован Крститељ васкрсао из мртвих, и зато се у њему показују силна дела.
15 Други рекоше: То је Илија. А други рекоше: да је пророк, или као један од пророка.
16 Али кад је Ирод чуо за то, рекао је: Јован је коме ја одсекох главу; он је васкрсао из мртвих.
17 Јер је сам Ирод послао и ухватио Јована и свезао га у тамницу ради Иродијаде, жене свог брата Филипа, јер се њоме оженио.
18 Јер Јован је рекао Ироду: Није ти дозвољено да имаш жену брата свога.
19 Зато се Иродијада завадила против њега и хтела је да га убије; али није могла:
20 Јер се Ирод бојао Јована, знајући да је он човек праведан и свет, и чувао га је; и кад га је чуо, учинио је много, и слушао га је радо.
21 А када је дошао погодан дан, Ирод је на свој рођендан приредио вечеру својим господарима, високим капетанима и главним поседима Галилеје;

22 А када је кћи поменуте Иродијаде ушла и заиграла, и угодила Ироду и онима који су седели с њим, цар рече девојци: Тражи од мене шта год желиш, и даћу ти.
23 И заклео јој се: „Шта год будеш тражио од мене, даћу ти то до половине свог краљевства.
24 И она изиђе и рече својој мајци: Шта да питам? А она рече: Глава Јована Крститеља.
25. И она одмах уђе у журби цару и замоли га говорећи: Хоћу да ми даш малочас у посуди главу Јована Крститеља.
26 И цару је било јако жао; али ради заклетве своје и ради њих који су седели с њим, он је није хтео одбацити.
27 И одмах цар посла џелата и заповеди да му донесу главу; и он оде и одсече му главу у тамници,
28 И донео је његову главу у посуди, и дао је девојци, а девојка је дала својој мајци.
29 А кад су његови ученици чули за то, дођоше и узеше његов леш, и положише га у гроб.
30 А апостоли се сабраше код Исуса и испричаше му све, и шта су учинили, и шта су научили.
31 А он им рече: Дођите сами у пустињско место и одморите се мало;
32 И отпутоваше у пустињско место лађом насамо.
33 И народ их је видео како одлазе, и многи су га познали, и потрчали су тамо из свих градова, и прешли их, и дошли су к њему.
34 А Исус, када је изашао, видео је много народа, и сажалио се на њих, јер су били као овце без пастира; и поче их поучавати многим стварима.
35 А кад се дан већ одмакну, приступише му ученици и рекоше: Ово је пусто место, а време је прошло.
36 Отпусти их да иду у околину и у села и купују себи хлеба, јер немају шта да једу.
37 Он одговори и рече им: Дајте им да једу. А они му рекоше: да одемо да купимо хлеба за двеста динара и да им дамо да једу?
38 Рече им: Колико хлебова имате? иди и види. А кад сазнаше, кажу: Пет и две рибе.
39 И заповеди им да сви седну по четама на зеленој трави.
40 И седоше у редове, по стотине и по педесет.
41 И када узе пет хлебова и две рибе, погледа на небо, и благослови, и преломи хлебове, и даде их својим ученицима да их ставе пред њих; и две рибе подели међу све њих.
42 И једоше сви и наситише се.
43 И покупише дванаест корпи пуних крхотина и риба.
44 А оних који су јели од хлебова било је око пет хиљада људи.
45 И одмах је приморао своје ученике да уђу у лађу и да пређу на другу страну испред Витсаиде, док је отпуштао народ.
46 И отпустивши их, отишао је на гору да се помоли.
47 А кад је дошло вече, лађа је била усред мора, а он сам на копну.
48 И виде их како се труде у веслању; јер им је ветар био противан; и око четврте страже ноћи дође к њима, ходајући по мору, и хтео би да их прође.
49 Али кад га видеше како хода по мору, помислише да је то дух и повикаше:
50 Јер су га сви видели и узнемирили се. И одмах проговори с њима, и рече им: Будите храбри, ја сам; не плаши се.
51 И попе се к њима у лађу; и ветар престаде, и они се силно зачудише у себи, и чудише се.
52 Јер нису размишљали о чуду од хлебова, јер им је срце отврднуло.
53 И кад пређоше, дођоше у земљу Генисаретску и прићоше обали.
54 И кад су изашли из лађе, одмах су га познали,
55 И протрчао је кроз цео тај крај унаоколо, и почео да носи у креветима оне који су били болесни, где су чули да је он.
56 И где год је улазио, у села, или градове, или земље, полагали су болеснике по улицама, и молили га да се дотакну да је то само крај хаљине његове;

ГЛАВА 7

1 Тада су се окупили к њему фарисеји и неки од књижевника који су дошли из Јерусалима.
2 И када су видели да неки од његових ученика једу хлеб оскврњеним, то јест неопраним рукама, нашли су грешку.
3 Јер фарисеји и сви Јудејци, осим што често перу руке, не једу, држећи предања старешина.
4 А кад дођу са пијаце, ако се не оперу, не једу. И много других ствари које су примили да држе, као прање чаша и лонаца, мједених судова и столова.
5 Тада су га фарисеји и књижевници упитали: Зашто твоји ученици не ходе по предању старешина, него једу хлеб неопраних руку?
6 Он одговори и рече им: Добро је Исаија прорекао о вама лицемерима, као што је написано: Овај народ ме поштује уснама својим, али је срце њихово далеко од мене.
7 Али узалуд ми се клањају, учећи за науку заповестима људским.
8 Јер остављате по страни заповест Божију, држите се људске традиције, као што је прање лонаца и чаша; и многе друге сличне ствари чините.
9 А он им рече: Добро одбацујете заповест Божију, да бисте држали своје предање.
10 Јер Мојсије рече: Поштуј оца свога и мајку своју; и ко псује оца или мајку, нека умре смрћу.
11 Али ви кажете: „Ако човек каже свом оцу или мајци: То је Корбан, што ће рећи, дар, чиме би могао да добијеш од мене; он ће бити слободан.
12 И не дозвољавате му више да учини нешто за свог оца или своју мајку;
13 Не чините Божју реч ништавном кроз своју традицију, коју сте предали; и многе сличне ствари чините.
14 И позвавши сав народ к себи, рече им: Чујте ме сви и разумите.
15 Не постоји ништа изван човека што би га ушавши у њега упрљало; али оно што излази из њега је оно што онечишћује човека.
16 Ако неко има уши да чује, нека чује.
17 И када је ушао у кућу од народа, његови ученици су га питали за причу.

18 А он им рече: Зар и ви не разумете? Зар не схватате
да шта год споља уђе у човека, не може га упрљати;
19 Зато што му не улази у срце, него у стомак, и излази
на пропух, чистећи свако месо?
20 А он рече: „Што излази из човека, то онечишћује
човека.
21 Јер изнутра, из срца људи, излазе зле мисли,
прељубе, блуд, убиства,
22 Крађе, похлепа, злоба, превара, раскалашност, зло
око, хула, гордост, безумље:
23 Сва та зла долазе изнутра и онечишћују човека.
24 И одатле устаде, и уђе у границе Тира и Сидона, и
уђе у кућу, и нико није хтео да то сазна, али се није
могао сакрити.
25 Јер нека жена, чија млада кћер беше нечистог духа,
чу за њега, па приђе и паде пред његове ноге.
26 Жена је била Гркиња, по нацији Сирофеничанка; и
молила га је да истера ђавола из њене кћери.
27 Али Исус јој рече: Пустите децу да се најпре насите,
јер није достојно узети хлеб деце и бацити га псима.
28 Она одговори и рече му: Да, Господе, али пси под
столом једу дечје мрвице.
29 А он јој рече: Због ове речи иди; ђаво је изашао из
твоје кћери.
30 И када је дошла својој кући, нашла је ђавола напољу,
а кћер је лежала на кревету.
31 И опет, одступивши од обала Тира и Сидона, дође
на Галилејско море, посред обала Декапоља.
32 И доведоше му једног који је био глув и који је имао
сметњу у говору; и моле га да стави руку на њега.
33 И одвоји га од мноштва, и стави му прсте у уши, и
пљуну и дотаче му се језика;
34 И погледавши на небо, уздахну и рече му: Ефата, то
јест отвори се.
35 И одмах му се отворише уши, и разријеше се конац
његовог језика, и он проговори јасно.
36 И заповедио им је да никоме не говоре; али што им
је више заповедао, то су више објављивали;
37 И зачудише се преко сваке мере говорећи: Он је све
добро учинио: и глувим даје да чују и немима да
говоре.

ГЛАВА 8

1 У оне дане народ је био веома велик и није имао шта
да једе, дозва Исус своје ученике к себи и рече им:
2 Жао ми је народа, јер су већ три дана са мном и
немају шта да једу.
3 И ако их отпратим да посте својим кућама, они ће се
онесвестити путем, јер су многи од њих дошли
издалека.
4 А ученици му одговорише: Одакле човек може
наситити ове људе хлебом овде у пустињи?
5 И упита их: Колико хлебова имате? А они рекоше:
Седам.
6 И заповеди народу да седне на земљу, и узе седам
хлебова, и захвали, и разломи, и даде својим
ученицима да ставе пред њих; и поставили су их пред
народ.
7 И имали су неколико рибица, и он је благословио и
заповедио да и њих ставе пред њих.
8 Тако су јели и наситили се, и узеше седам корпи од
преломљеног меса што је остало.
9 А оних који су јели било је око четири хиљаде, и он
их отпусти.
10 И одмах уђе у лађу са својим ученицима и дође у
крајеве Далмануте.
11 И изиђоше фарисеји, и стадоше испитивати с њим,
тражећи од њега знак с неба, кушајући га.
12 И дубоко уздахну у свом духу и рече: Зашто овај
нараштај тражи знак? Заиста вам кажем: Неће се дати
знак овом нараштају.
13 И остави их, и ушавши у лађу поново оде на другу
страну.
14 А ученици су заборавили да узму хлеб, нити су
имали у лађи више од једног хлеба.
15 И заповеди им говорећи: Чувајте се квасца
фарисејског и квасца Иродовог.
16 А они су расправљали међу собом говорећи: То је
зато што немамо хлеба.
17 А кад је Исус сазнао, рекао им је: Зашто
размишљате што немате хлеба? још не схватате, нити
разумете? да ли вам је срце још отврднуло?
18 Имајући очи, зар не видите? и имајући уши, зар не
чујете? и зар се не сећате?
19 Када сам преломио пет хлебова на пет хиљада,
колико сте корпи пуних крхотина покупили? Рекоше
му: Дванаест.
20 А када седам од четири хиљаде, колико сте корпи
пуних крхотина покупили? А они рекоше: Седам.
21 А он им рече: Како то да не разумете?
22 И дође у Витсаиду; и доведоше к њему слепца и
замолише га да га се дотакне.
23 И ухватио је слепца за руку и извео га из града; и
пљунувши му на очи и ставивши руке на њега, упита га
да ли види шта.
24 И он подиже поглед и рече: Видим људе као дрвеће
како ходају.
25 После тога је поново ставио руке на своје очи и
натерао га да погледа горе;
26 И посла га својој кући говорећи: Не иди у град, нити
причај никоме у граду.
27 И изиђе Исус и његови ученици у градове Цезареје
Филипове, и успут упита ученике своје говорећи им: За
кога људи кажу да сам?
28 А они одговорише: Јован Крститељ; а неки кажу:
Илија; и други, један од пророка.
29 А он им рече: А ви за кога ви мене кажете? А Петар
одговори и рече му: Ти си Христос.
30 И заповеди им да никоме не говоре о њему.
31 И поче их поучавати да Син човечији мора много да
претрпи, и да буде одбачен од старешина, и од
првосвештеника, и од књижевника, и да буде убијен, и
после три дана ускрснути.
32 И он је то рекао отворено. И узе га Петар, и поче га
корити.
33 Али када се окренуо и погледао своје ученике,
запрети Петру говорећи: Одступи од мене, Сатано, јер
не уживаш у ономе што је Божје, него оно што је
људско.
34 И позвавши народ са својим ученицима, рече им: Ко
хоће да иде за мном, нека се одрекне себе, нека узме
крст свој и иде за мном.

35 Јер ко хоће да спасе живот свој, изгубиће га; а ко изгуби живот свој ради мене и јеванђеља, тај ће га спасити.
36 Јер каква ће корист човеку ако добије цео свет, а изгуби душу своју?
37 Или шта ће човек дати у замену за своју душу?
38 Ко се, дакле, постиде мене и мојих речи у овом прељубничком и грешном нараштају; њега ће се постидети и Син човечији када дође у слави Оца свога са светим анђелима.

ГЛАВА 9

1 И рече им: Заиста вам кажем да има неких од оних који овде стоје, који неће окусити смрт, док не виде царство Божије које долази са силом.
2 А после шест дана узе Исус са собом Петра, Јакова и Јована, и одведе их на гору високу саме, и преобрази се пред њима.
3 И његова одећа постаде сјајна, веома бела као снег; па како их ниједан пунији на земљи не може убелити.
4 И указа им се Илија са Мојсијем, и разговараху с Исусом.
5 А Петар одговори и рече Исусу: Учитељу, добро нам је бити овде; један за тебе, један за Мојсија и један за Илију.
6 Јер он не зна шта да каже; јер су се јако плашили.
7 И постаде облак који их засени, и из облака дође глас говорећи: Ово је Син мој љубљени, слушајте га.
8 И одједном, када су се осврнули унаоколо, више нису видели никога, осим Исуса само са собом.
9 И док су силазили с горе, заповедио им је да никоме не говоре шта су видели, док Син човечји не устане из мртвих.
10 И задржали су ту реч у себи, испитујући једни друге шта значи васкрсење из мртвих.
11 И упиташе га говорећи: Зашто књижевници кажу да Илија мора прво доћи?
12 А он је одговорио и рекао им: Илија заиста долази први и враћа све; и како је писано о Сину Човечијем да мора много да претрпи, и да буде занемарен.
13 Али ја вам кажем да је Илија заиста дошао, и учинили су му све што су желели, као што је писано о њему.
14 И када је дошао својим ученицима, видео је око њих велико мноштво и књижевнике који су испитивали с њима.
15 И одмах се сав народ, када га угледаше, веома зачуди, и притрчавши му поздравише га.
16 И упита књижевнике: Шта се питате с њима?
17 А један из народа одговори и рече: Учитељу, довео сам к теби свог сина, који има неми дух;
18 И где год да га узме, кида га, и пени се, и шкргуће зубима својим, и шушти, и рекох ученицима твојим да га избаце; а нису могли.
19 Он му одговори и рече: О роде неверни, докле ћу бити с вама? докле ћу те трпети? доведи ми га.
20 И доведоше га к њему. и паде на земљу и запени се ваља.
21 И упита свог оца: „ Колико је прошло откако му је ово дошло? А он рече: О детету.
22 И често га је бацало у ватру и у воду да га уништи; али ако нешто можеш, смилуј се на нас и помози нам.
23 Исус му рече: Ако можеш веровати, све је могуће ономе који верује.
24 И одмах је отац детета повикао и са сузама рекао: Господе, верујем; помози моме неверју.
25 Када је Исус видео да се народ сабрао, запрети духу злога, говорећи му: Душе нијеми и глуви, заклињем ти, изађи из њега и не улази више у њега.
26 И дух повика и раздере га, и изађе из њега, и беше као мртав; тако да су многи говорили: Он је мртав.
27 Али Исус га узе за руку и подиже; и он је устао.
28 И када је ушао у кућу, упитали су га ученици његови насамо: Зашто га нисмо могли избацити?
29 И рече им: Ова врста не може изаћи ничим осим молитвом и постом.
30 И отидоше оданде и прођоше кроз Галилеју; и не би желео да било који човек то зна.
31 Јер поучаваше своје ученике и рече им: Син човечји је предан у руке људима, и они ће га убити; а после тога убију, ускрснуће трећи дан.
32 Али они не разумеше те речи, и плаше се да га питају.
33 И дође у Кафарнаум, и у кући их упита: Шта је то што сте се успут препирали међу собом?
34 Али они су ћутали, јер су се начином препирали међу собом ко ће бити највећи.
35 И седе, дозва дванаесторицу и рече им: Ако неко жели да буде први, биће од свих последњи и свима слуга.
36 И узе дете и постави га међу њих; и кад га узе на руке, рече им:
37 Ко прими једно од такве деце у моје име, мене прима; а ко мене прими, не прима мене, него онога који ме посла.
38 А Јован му одговори говорећи: Учитељу, видели смо некога како у твоје име изгони ђаволе, а он не иде за нама; и забранисмо му, јер не иде за нама.
39 Али Исус рече: Не забрањуј му, јер нема човека који би учинио чудо у моје име, који би могао олако да ме рђаво говори.
40 Јер ко није против нас, на нашој је страни.
41 Јер ко вам даде да пијете чашу воде у моје име, јер сте Христови, заиста вам кажем, неће изгубити своју награду.
42 И ко саблазни једнога од ових малих који верују у мене, боље му је да му се о врат обеси млински камен и бачен у море.
43 И ако те рука твоја саблазни, одсеци је: боље ти је да уђеш у живот осакаћен, него да имаш две руке да идеш у пакао, у огањ који се неће угасити.
44 Где њихов црв не умире и огањ се не гаси.
45 И ако те нога твоја саблазни, одсеци је: боље ти јеући у живот, него имати две ноге да будеш бачен у пакао, у огањ који се неће угасити.
46 Где њихов црв не умире и огањ се не гаси.
47 И ако те око твоје саблазни, ископај га: боље ти је да једним оком уђеш у Царство Божије, него да имаш два ока да будеш бачен у пакао огњени.
48 Где црв њихов не умире и огањ се не гаси.
49 Јер ће сваки бити осољен огњем, и свака жртва ће бити посољена сољу.

50 Со је добра; али ако је со изгубила своју сол, чиме ћете је зачинити? Имајте соли у себи, и имајте мир једни с другима.

ГЛАВА 10

1 И одатле устаде и дође у крајеве Јудеје са друге стране Јордана; и, по обичају, опет их је поучавао.
2 И приступише му фарисеји и упиташе га: Да ли је дозвољено човеку да отпусти своју жену? искушавајући га.
3 Он одговори и рече им: Шта вам је заповедио Мојсије?
4 А они рекоше: Мојсије је дозволио да напише разводни налог и да је отпусти.
5 А Исус одговори и рече им: Због тврдоће срца вашег написао вам је ову заповест.
6 Али од почетка стварања Бог их је створио мушкарцем и женом.
7 Због тога ће човек оставити оца и мајку и прилепити се уз своју жену;
8 И биће двоје једно тело, па онда више нису двоје, него једно тело.
9 Дакле, оно што је Бог спојио, човек нека не раставља.
10 И у кући га његови ученици поново упиташе о истој ствари.
11 И рече им: Ко отпусти своју жену и ожени се другом, чини прељубу против ње.
12 А ако жена остави мужа и уда се за другог, чини прељубу.
13 И доведоше му малу децу да их се дотакне, а ученици његови прекореше оне који их донесу.
14 Али када је Исус то видео, био је веома незадовољан и рекао им: Пустите децу да дођу к мени и немојте им бранити, јер је таквих Царство Божије.
15 Заиста вам кажем, ко не прими Царство Божије као мало дете, неће ући у њега.
16 И узе их у наручје, стави руке на њих и благослови их.
17 И кад је изашао на пут, дотрча један, клекну пред њим и упита га: Добри Учитељу, шта да учиним да наследим живот вечни?
18 А Исус му рече: Зашто ме називаш добрим? нема доброг осим једног, то јест Бога.
19 Ти знаш заповести: Не чини прељубу, Не убиј, Не кради, Не сведочи лажно, Не обмани, Поштуј оца и мајку.
20 А он одговори и рече му: Учитељу, све сам ово посматрао од младости своје.
21 Тада га Исус заволе и рече му: Једно ти недостаје: иди, продај све што имаш и дај сиромасима, и имаћеш благо на небу; и дођи, узми крст и прати ме.
22 И он се растужи због те речи, и отиде ожалошћен, јер је имао велико имање.
23 А Исус погледа око себе и рече својим ученицима: Како ће тешко онима који имају богатство ући у Царство Божије!
24 И ученици су се зачудили његовим речима. Али Исус опет одговори и рече им: Децо, како је тешко онима који се уздају у богатство да уђу у Царство Божије!
25 Лакше је камили проћи кроз иглене уши, него богаташу ући у Царство Божије.
26 И они се претерано зачудише говорећи међу собом: Ко се онда може спасти?
27 А Исус гледајући на њих рече: Људима је то немогуће, али не Богу, јер Богу је све могуће.
28 Тада му Петар поче говорити: Ево, све смо оставили и пошли смо за тобом.
29 А Исус одговори и рече: Заиста вам кажем: Нема човека који би оставио кућу, или браћу, или сестре, или оца, или мајку, или жену, или децу, или земљу, ради мене и јеванђеља ,
30 Али он ће добити стоструко сада у ово време, куће, и браћу, и сестре, и мајке, и децу, и земље, са прогонима; и у будућем свету живот вечни.
31 Али многи који су први биће последњи; а последњи први.
32 И они су били на путу који се пењао у Јерусалим; а Исус пође пред њима; а идући за њима уплашили су се. И опет узе дванаесторицу и стаде им говорити шта ће му се догодити,
33 Говорећи: Ево, идемо у Јерусалим; и Син човечји биће предан првосвештеничким и књижевницима; и они ће га осудити на смрт, и предаће га незнабошцима;
34 И они ће му се ругати, и бичеваће га, и пљуваће на њега, и убиће га, и трећи дан ће васкрснути.
35 И дођоше к њему Јаков и Јован, синови Зеведејеви, говорећи: Учитељу, желели бисмо да нам учиниш шта год пожелимо.
36 А он им рече: Шта желите да вам учиним?
37 Рекоше му: Даруј нам да седимо, један с твоје десне, а други с леве стране, у твојој слави.
38 Али Исус им рече: Не знате шта тражите; можете ли пити из чаше коју ја пијем? и да се крстим крштењем којим сам ја крштен?
39 А они му рекоше: Можемо. А Исус им рече: Заиста ћете пити из чаше коју ја пијем; и крштењем којим се ја крстим крстићете се ви:
40 Али да седим с моје десне и с леве стране није моје да дам; али ће се дати онима за које је припремљено.
41 А кад су десеторица то чула, почеше да се љуте на Јакова и Јована.
42 Али Исус их позва к себи и рече им: Ви знате да они који се сматрају да владају над незнабошцима владају над њима; и њихови великани врше власт над њима.
43 Али тако неће бити међу вама, него ко хоће да буде велики међу вама, нека вам буде служитељ;
44 И ко хоће од вас да буде највећи, биће свима слуга.
45 Јер ни Син човечји није дошао да му служе, него да служи и да живот свој даде као откуп за многе.
46 И дођоше у Јерихон; и док је излазио из Јерихона са својим ученицима и мноштвом народа, слепи Вартимеј, Тимејев син, седе крај пута и проси.
47 А кад је чуо да је то Исус Назарећанин, поче викати и говорити: Исусе, Сине Давидов, помилуј ме.
48 И многи су му заповедали да ћути, али он је све више викао: Сине Давидов, помилуј ме!
49 А Исус стаде и заповеди да га позову. И дозваше слепца говорећи му: Утеши се, устани; он те зове.
50 И он, одбацивши своју хаљину, устаде и дође к Исусу.

51 А Исус одговори и рече му: Шта хоћеш да ти учиним? Рече му слепац: Господе, да прогледам.
52 А Исус му рече: Иди; твоја вера те је спасла. И одмах прогледа, и пође за Исусом путем.

ГЛАВА 11

1 И када су се приближили Јерусалиму, у Витфагију и Витанију, на Маслинској гори, он је послао двојицу својих ученика,
2 И рече им: Идите у село против вас; и чим уђете у њега, наћи ћете привезано магаре, на коме човек никада није седео; ослободи га и доведи га.
3 И ако вам неко каже: Зашто то чините? говорите да је потребан Господу; и одмах ће га послати овамо.
4 И отидоше, и нађоше магаре везано за врата напољу на месту где су се срела два пута; и губе га.
5 А неки од оних који су тамо стајали рекоше им: Шта радите кад пуштате магаре?
6 И рекоше им као што је Исус заповедио, и пустили су их.
7 И доведоше магаре Исусу и бацише на њега хаљине своје; и он седе на њега.
8 И многи су раширили своје хаљине на путу, а други су секли гране са дрвећа и сламали их на путу.
9 И они који су ишли напред и они који су ишли за њим, викаху говорећи: Осана! Благословен који долази у име Господње:
10 Нека је благословено царство оца нашег Давида, које долази у име Господње: Осана на висини.
11 И уђе Исус у Јерусалим и у храм; и кад се осврне на све ствари, и кад дође вечер, изиђе у Витанију са дванаесторицом.
12 А сутрадан, када су дошли из Витаније, он је био гладан.
13 И угледавши издалека смокву с лишћем, дође, ако је можда могао што наћи на њој; јер време смокава још није било.
14 А Исус одговори и рече му: Нико неће јести твој плод заувек. И чули су то његови ученици.
15 И дођоше у Јерусалим, и Исус уђе у храм, и поче да изгони оне који су продавали и куповали у храму, и оборио столове мењача и седишта оних који су продавали голубове;
16 И не би дозволио да било ко носи било какав суд кроз храм.
17 И поучаваше говорећи им: Није ли написано: Дом ће се мој дом свих народа звати домом молитве? али сте од њега направили јазбину разбојника.
18 А књижевници и првосвештеници су то чули и тражили како да га униште, јер су га се бојали, јер се сав народ зачудио његовом науком.
19 А кад је пало вече, изишао је из града.
20 И ујутру, док су пролазили, видели су како се смоква осушила из корена.
21 И Петар се присјетивши рече му: Учитељу, гле, осушила се смоква коју си проклео.
22 А Исус одговарајући рече им: Имајте веру у Бога.
23 Јер, заиста вам кажем: Ко год каже овој гори: Уклони се и баци се у море; и неће сумњати у свом срцу, него ће веровати да ће се догодити оно што он каже; имаће све што каже.
24 Зато вам кажем: Шта год желите, када се молите, верујте да ћете то добити, и имаћете.
25 И кад стојите на молитви, опростите, ако имате шта против кога, да и Отац ваш који је на небесима опрости вама сагрешења ваша.
26 Али ако ви не опростите, ни Отац ваш који је на небесима неће опростити сагрешења ваша.
27 И опет дођоше у Јерусалим, и док је ходао у храму, дођоше му првосвештеници, књижевници и старешине,
28 И рећи му: Којом влашћу то чиниш? и ко ти је дао ову власт да то чиниш?
29 А Исус одговори и рече им: И ја ћу вас питати једно питање, и одговорите ми, и рећи ћу вам којом влашћу ово чиним.
30 Јованово крштење, да ли је било с неба или од људи? одговори ми.
31 А они су размишљали сами са собом говорећи: Ако кажемо: са неба; рећи ће: Зашто му онда не поверовасте?
32 Али ако кажемо: Од људи; бојали су се народа, јер су Јована сви сматрали да је заиста пророк.
33 А они одговорише и рекоше Исусу: Не можемо рећи. А Исус одговарајући рече им: Ни ја вам не кажем каквом влашћу ово чиним.

ГЛАВА 12

1 И почео им је говорити параболама. Неки човек засадио је виноград, и оградио га, и ископао место за лој, и саградио кулу, и дао га виноградарима, и отишао у далеку земљу.
2 И у време посла посла виноградарима слугу да прими од виноградара плодове из винограда.
3 И ухватили су га, претукли га и отпратили га.
4 И опет посла к њима другог слугу; и на њега бацише камење, и ранише га у главу, и отпратише га срамно руکованог.
5 И опет посла другог; и њега су убили, и многе друге; неке туку, а неке убијају.
6 Имајући, дакле, још једног сина, свог љубљеног, посла и њега последњег к њима, говорећи: Поклониће се мог сина.
7 Али они виноградари рекоше међу собом: Ово је наследник; хајде да га убијемо, и наследство ће бити наше.
8 И ухватише га и убише, и избацише из винограда.
9 Шта ће дакле учинити господар винограда? доћи ће и уништити виноградаре, а виноград ће дати другима.
10 И зар нисте читали овај стих; Камен који су градитељи одбацили постао је глава угла:
11 То је Господ урадио, и то је дивно у нашим очима?
12 И они су тражили да га ухвате, али су се бојали народа, јер су знали да је рекао ову причу против њих;
13 И послаше к њему неке од фарисеја и иродијанаца да га ухвате у његовим речима.
14 А кад дођоше, рекоше му: Учитељу, знамо да си истинит и не мариш ни за кога; данак Цезару, или не?
15 Хоћемо ли дати или нећемо дати? А он, знајући њихово лицемерје, рече им: Зашто ме искушавате? донеси ми један новчић да га видим.
16 И донели су га. И рече им: Чији је ово лик и натпис? А они му рекоше: Цезаров.

17 А Исус одговарајући рече им: Дајте ћесару што је
ћесарово, а Богу што је Божје. И они су му се чудили.
18 Тада к њему долазе садукеји који говоре да нема
васкрсења; а они га упиташе говорећи:
19 Учитељу, Мојсије нам је написао: Ако човеку умре
брат и остави жену за собом, а не остави деце, да његов
брат узме своју жену и подигне семе свом брату.
20 А било је седам браће: и први узе жену, и умирући
не остави потомство.
21 И други је узе, и умрије, и не остави потомство; и
трећи исто тако.
22 И седморица су је имали и нису оставили потомство;
последња од свих умрла је и жена.
23 Дакле, у васкрсењу, када ускрсну, чија ће она бити
жена од њих? јер су је седморица имали за жену.
24 А Исус одговарајући рече им: Не грешите ли зато
што не познајете Свето писмо, ни силу Божију?
25 Јер кад ускрсну из мртвих, нити се жене, нити се
удају; него су као анђели који су на небу.
26 А што се тиче мртвих да устају: зар нисте читали у
Мојсијевој књизи како му је Бог у грму говорио
говорећи: Ја сам Бог Авраамов, и Бог Исаков, и Бог
Јаковљев ?
27 Он није Бог мртвих, него Бог живих; зато јако
грешите.
28 И дође један од књижевника, и чувши како се
међусобно расправљају, и видевши да им је добро
одговорио, упита га: Која је прва заповест од свих?
29 А Исус му одговори: Прва од свих заповести је: Чуј,
Израеле; Господ Бог наш је један Господ:
30 И љуби Господа Бога свога свим срцем својим, и
свом душом својом, и свим умом својим, и свом снагом
својом: ово је прва заповест.
31 А друго је слично, наиме ово: Љуби ближњега свога
као самога себе. Нема друге заповести веће од ових.
32 А књижевник му рече: Добро, Учитељу, ти си рекао
истину, јер је један Бог; и нема никог другог осим њега:
33 И волети га свим срцем, и свим разумом, и свом
душом, и свом снагом, и волети ближњега свога као
самога себе, више је од свих паљеница и жртава.
34 А кад је Исус видео да је он разборито одговорио,
рекао му је: Ниси далеко од Царства Божијег. И нико
се после тога није усудио да га пита.
35 А Исус одговори и рече док је поучавао у храму:
Како књижевници кажу да је Христос Син Давидов?
36 Јер сам Давид је рекао Духом Светим: Господ рече
моме Господу: Седи ми здесна, док твоје непријатеље
не поставим за подножје ногама твојим.
37 Зато га сам Давид назива Господом; и одакле му је
онда син? И прост народ га је радо слушао.
38 И рече им у својој науци: Чувајте се књижевника,
који воле да иду у дугој одећи и воле поздраве на
трговима,
39 И седишта у синагогама, и горње просторије на
гозбама:
40 Који прождиру куће удовица, и за претварање чине
дуге молитве: ове ће добити веће проклетство.
41 А Исус седе наспрам ризнице и гледаше како народ
баца новац у ризницу, а многи богати бацаху много.
42 И дошла је нека сиромашна удовица, и бацила је две
новчиће, које чине фартинг.
43 И позва к себи ученике своје и рече им: Заиста вам
кажем да је ова сиромашна удовица убацила више од
свих који су бацили у ризницу.
44 Јер све што су бацили од свог изобиља; али она је од
своје оскудице уложила све што је имала, чак и сав свој
живот.

ГЛАВА 13

1 И док је излазио из храма, један од ученика његових
рече му: Учитељу, види какво је камење и какве су
грађевине овде!
2 А Исус одговарајући рече му: Видиш ли ове велике
грађевине? неће остати камен на камену који се неће
бацити.
3 И док је седео на Маслинској гори наспрам храма,
питали су га Петар и Јаков и Јован и Андреј насамо:
4 Реци нам, када ће то бити? и који ће бити знак када ће
се све ово испунити?
5 А Исус им одговарајући поче говорити: Чувајте се да
вас ко не превари.
6 Јер многи ће доћи у моје име говорећи: Ја сам
Христос; и превариће многе.
7 И када чујете за ратове и гласине о ратовима, немојте
се узнемиравати, јер такве ствари морају бити; али
краја још неће бити.
8 Јер ће народ устати на народ, и краљевство на
царство, и биће земљотреса на разним местима, и биће
глади и невоља: ово су почеци туга.
9 Али пазите на себе, јер ће вас предати саветима; и у
синагогама ће вас тући, и водиће вас пред владаре и
цареве мене ради, за сведочанство против њих.
10 И јеванђеље се прво мора објавити међу свим
народима.
11 Али када вас поведу и предају, не брините унапред
шта ћете говорити, нити предумишљајте; него говорите
шта год вам се да у тај час, јер не говорите ви, Духа
Светога.
12 Сада ће брат издати брата на смрт, а отац сина; и
деца ће устати на родитеље своје и погубиће их.
13 И сви ће вас мрзети због имена мога, али ко издржи
до краја, тај ће бити спасен.
14 Али када видите гнусобу пустоши, о којој је говорио
пророк Данило, како стоји тамо где не треба, (ко чита
нека разуме), онда они који су у Јудеји нека беже у
планине;
15 А онај ко је на крову нека не силази у кућу, нити
улази у њу, да узме нешто из своје куће;
16 И ко је у пољу нека се не враћа да узме своју
хаљину.
17 Али тешко трудницама и онима који доје у те дане!
18 И молите се да ваше бекство не буде зими.
19 Јер ће у те дане бити невоље какве није било од
почетка стварања које је Бог створио до сада, нити ће
бити.
20 И осим што је Господ скратио те дане, ниједно тело
не би се спасло, него је ради изабраних које је изабрао,
скратио је дане.
21 И онда ако вам неко каже: Ево Христа; или, гле, он
је тамо; не веруј му:

22 Јер ће устати лажни Христови и лажни пророци, и
показаће знаке и чуда, да заведу, ако је могуће, и
изабране.
23 Али пазите: ево, ја сам вам све прорекао.
24 Али у оне дане, после те невоље, сунце ће
помрачити, и месец неће дати своју светлост,
25 И звезде с неба ће пасти, и силе које су на небу ће се
пољуљати.
26 И тада ће видети Сина човечијег где долази на
облацима са великом силом и славом.
27 И тада ће послати своје анђеле, и сабраће своје
изабране од четири ветра, од краја земље до краја неба.
28 Сада научите параболу о смокви; Када њена грана
још омекша и пушта лишће, знате да је близу лета.
29 Тако и ви, када видите да се ово дешава, знајте да је
близу, чак и на вратима.
30 Заиста вам кажем да овај нараштај неће проћи док
се све ово не изврши.
31 Небо и земља ће проћи, али моје речи неће проћи.
32 Али за тај дан и тај час нико не зна, ни анђели који
су на небу, ни Син, него Отац.
33 Пазите, бдите и молите се, јер не знате када је време.
34 Јер је Син Човечији као човек који иде далеко, који
је напустио кућу своју и дао власт својим слугама, и
свакоме своје дело, и заповедио вратару да чува.
35 Пазите, дакле, јер не знате када ће доћи господар,
увече, или у поноћ, или у певање петлова, или ујутру.
36 Да вас не би, дошавши изненада, затекао како
спавате.
37 И оно што вам кажем, свима кажем: Пазите.

ГЛАВА 14

1 После два дана је био празник Пасхе и бесквасних
хлебова, и првосвештеници и књижевници тражили су
како да га занатом ухвате и убију.
2 Али они рекоше: Не на дан празника, да не буде
узбуне у народу.
3 И док је био у Витанији, у кући Симона губавог, док
је он седео за трпезом, дође жена која је имала
алабастерну кутију с помаром од нарда веома
драгоценог; а она разбила кутију и излила му је на
главу.
4 А било је и оних који су у себи имали гнев и
говорили: Зашто је дошло до овог трошења помада?
5 Јер би се могао продати за више од триста пенија и
дати сиромасима. И мрмљали су против ње.
6 А Исус рече: Пусти је; зашто је узнемиравате?
учинила је добро дело на мени.
7 Јер сиромахе имате увек са собом, и кад год хоћете
можете им чинити добро, а мене немате увек.
8 Она је учинила шта је могла: дошла је унапред да
помаже моје тело за сахрану.
9 Заиста вам кажем, где год се ово јеванђеље проповеда
по целом свету, говориће се и о томе што је она
учинила за спомен на њу.
10 И Јуда Искариотски, један од дванаесторице,
отишао је првосвештеничким главама да им га изда.
11 А кад су то чули, обрадоваше се и обећаше да ће му
дати новац. И тражио је како би га згодно издао.
12 И првог дана бесквасних хлебова, када су заклали
Пасху, рекоше му његови ученици: Где хоћеш да одемо
и припремимо да једеш Пасху?
13 И посла двојицу својих ученика и рече им: Идите у
град, и тамо ће вас срести човек који носи крчаг воде;
идите за њим.
14 И где год да уђе, реците кућном господару: Учитељ
каже: Где је соба за госте, где ћу јести Пасху са својим
ученицима?
15 И он ће вам показати велику горњу собу намештену
и припремљену: тамо нам припремите.
16 И изиђоше његови ученици и дођоше у град и
нађоше како им је рекао, и припремише Пасху.
17 А увече долази са дванаесторицом.
18 И док су седели и јели, Исус рече: Заиста вам кажем,
један од вас који једе са мном издаће ме.
19 И почели су да се тугују и да му једног по једног
говоре: јесам ли ја? а други рече: Јесам ли ја?
20 А он одговори и рече им: Један је од дванаесторице
који умаче са мном у јело.
21 Син Човечији заиста одлази, као што је писано о
њему, али тешко оном човеку који издаје Сина
човечијег! било добро за тог човека да се никада није
родио.
22 И док су јели, Исус узе хлеб, благослови, преломи и
даде им и рече: Узмите, једите, ово је тело моје.
23 И узе чашу, и захваливши им даде је; и сви су је
пили.
24 А он им рече: Ово је моја крв Новог завета, која се
пролива за многе.
25 Заиста вам кажем, нећу више пити од плода винове
лозе до оног дана када га будем пио новог у Царству
Божијем.
26 И кад су отпевали химну, изашли су на гору
Маслинску.
27 А Исус им рече: Сви ћете се саблазнити због мене
ове ноћи, јер је писано: Удариђу пастира, и овце ће се
распршити.
28 Али пошто васкрснем, ићи ћу пред вама у Галилеју.
29 Али Петар му рече: Премда ће се сви саблазнити, ја
нећу.
30 А Исус му рече: Заиста ти кажем да ћеш ме се овога
дана, чак и ове ноћи, пре него што петао двапут запева,
трипут одрећи.
31 Али он је још жешће говорио: Ако умрем с тобом,
нећу те се ни на који начин одрећи. Исто тако су рекли
и сви.
32 И дођоше на место које се звало Гетсиманија, и рече
својим ученицима: Седите овде док се ја помолим.
33 И узе са собом Петра и Јакова и Јована, и поче да се
чуди и да се јако отежава;
34 И рече им: Душа је моја смртно тужна; останите
овде и бдите.
35 И оде мало напред, паде на земљу и помоли се да га,
ако је могуће, прође тај час.
36 А он рече: Авва, оче, све ти је могуће; узми ову
чашу од мене: ипак не шта ја хоћу, него шта хоћеш ти.
37 И дође и нађе их како спавају, и рече Петру: Симоне,
спаваш ли? зар не би могао бдети један сат?
38 Бдите и молите се да не паднете у искушење. Дух је
заиста спреман, али је тело слабо.
39 И опет оде, помоли се и рече исте речи.

40 А кад се вратио, опет их нађе како спавају, (јер су
им очи биле тешке,) нити су знали шта да му одговоре.
41 И дође трећи пут и рече им: Спавајте сада и
одморите се; доста је, дошао је час; гле, Син човечији
се предаје у руке грешницима.
42 Устани, хајдемо; гле, приближи се онај који ме
издаје.
43 И одмах, док је још говорио, долази Јуда, један од
дванаесторице, и с њим велики народ с мачевима и
моткама, од првосвештеника и књижевника и
старешина.
44 А онај који га је издао даде им знак говорећи: Кога
ја пољубим, то је он; узми га и одведи га безбедно.
45 И чим дође, одмах приђе к њему и рече: Учитељу,
господару; и пољубила га.
46 И положише руке на њега и ухватише га.
47 И један од оних који су стајали ту потегне мач и
удари слугу првосвештеника и одсече му ухо.
48 А Исус одговори и рече им: Јесте ли изашли као на
лопова са мачевима и моткама да ме ухватите?
49 Свакодневно сам био с вама у храму поучавајући, и
нисте ме узели, али Писма се морају испунити.
50 И сви су га оставили и побегли.
51 А за њим је пошао неки младић, који је имао
платнену тканину око своје наго тело; а младићи га
ухватише:
52 И остави ланено платно и побеже од њих гол.
53 И одведоше Исуса првосвештенику, и са њим се
сабраше сви првосвештеници и старешине и
књижевници.
54 А Петар га је пратио издалека, чак у двор
првосвештеника, и седео је са слугама, и грејао се на
огњу.
55 И првосвештеници и сав савет тражили су
сведочанство против Исуса да га убију; и није нашао
ниједну.
56 Јер многи су лажно сведочили против њега, али се
њихова сведочења нису слагала.
57 И устадоше, и лажно сведочише против њега
говорећи:
58 Чули смо га како је рекао: Разорићу овај храм који је
направљен руком, а за три дана ћу саградити други
нерукотворен.
59 Али ни њихов сведок се није сложио заједно.
60 И првосвештеник устаде усред, и упита Исуса
говорећи: Зар ништа не одговараш? шта је то што ови
сведоче против тебе?
61 Али он је ћутао и ништа није одговарао. Опет га
првосвештеник упита и рече му: Јеси ли ти Христос,
Син блаженог?
62 А Исус рече: Јесам, и видећете Сина човечијег где
седи с десне стране силе и долази на облацима
небеским.
63 Тада првосвештеник раздера своју одећу и рече:
Шта нам требају још сведоци?
64 Чули сте хулу: шта мислите? И сви су га осудили да
је крив за смрт.
65 И неки почеше да пљују на њега, и да му покривају
лице, и да га ударају и говоре му: Пророкуј, а слуге су
га ударале длановима својих.
66 И док Петар беше доле у палати, дође једна од
првосвештеничких слушкиња.
67 А кад је видела Петра како се греје, погледала га је и
рекла: И ти си био са Исусом из Назарета.
68 Али он је порицао говорећи: Не знам, нити разумем
шта говориш. И изиђе у трем; и петловина.
69 И опет га угледа једна слушкиња, и стаде говорити
онима који су стајали: Ово је један од њих.
70 И он је то поново порекао. А мало затим они који
стајаху опет рекоше Петру: Заиста си ти један од њих,
јер си Галилејац, и говор твој се слаже с тим.
71 Али он поче да псује и псује говорећи: Не познајем
овог човека о коме говорите.
72 И други пут петао запева. И Петар се сети речи коју
му рече Исус: Пре него што петао двапут запева,
трипут ћеш ме се одрећи. И кад је размишљао о томе,
заплакао је.

ГЛАВА 15

1 И одмах ујутру, првосвештеници се посаветоваше са
старешинама и књижевницима и са целим саветом, и
свезаше Исуса, одведоше га и предадоше Пилату.
2 А Пилат га упита: јеси ли ти краљ јудејски? А он
одговарајући рече му: Ти то кажеш.
3 А првосвештеници су га оптуживали за многе ствари,
али он ништа није одговорио.
4 А Пилат га поново упита говорећи: Зар ништа не
одговараш? види колико ствари сведоче против тебе.
5 Али Исус још ништа није одговорио; тако да се
Пилат зачуди.
6 На том празнику пустио им је једног затвореника,
кога су желели.
7 И беше један по имену Варава, који је лежао везан са
онима који су с њим подигли устанак, који је починио
убиство у устанку.
8 И мноштво је гласно вапајући почело да тражи од
њега да учини оно што им је икада учинио.
9 Али Пилат им одговори говорећи: Хоћете ли да вам
пустим Краља Јудејског?
10 Јер је знао да су га првосвештеници из зависти
предали.
11 Али првосвештеници су покренули народ да им
радије пусти Вараву.
12 А Пилат одговори и опет им рече: Шта ћете онда да
учиним ономе кога ви називате царем јеврејским?
13 И опет повикаше: Распни га!
14 Тада им Пилат рече: Зашто, какво је зло учинио? А
они све јаче повикаше: Распни га!
15 И тако је Пилат, желећи да задовољи народ, пустио
Вараву пред њих, а Исуса, кога је избичевао, предао је
да буде разапет.
16 И војници га одведоше у предворје, звано
Преторијум; и сазивају цео бенд.
17 И обукоше га у пурпур, и сплеше круну од трња, и
метну му је око главе,
18 И стадоше га поздрављати: Здраво, Цару Јудејски!
19 И ударише га трском по глави, и пљуну на њега, и
клечећи му се поклонише.
20 И када су му се наругали, скинули су с њега пурпур,
и обукли га у његову одећу, и извели га напоље да га
разапну.

21. И приморају неког Симона Киређанина, који је пролазио, излазећи из земље, Александров и Руфов отац, да носи његов крст.
22 И доведоше га на место Голгота, што је, у преводу, место лобање.
23 И дадоше му да пије вином помешано са смирном, али га не прими.
24 И кад су га разапели, раздвојили су хаљине његове, бацивши коцку о њима шта је требало да узме сваки човек.
25 И био је трећи час, и разапеше га.
26 И преписан је натпис његове оптужбе: КАР ЈУДЕЈСКИ.
27 И са њим разапеше два разбојника; један на десној руци, а други на левој.
28 И испуни се писмо које каже: И убројан је међу преступнике.
29 А они који су пролазили мрдали су га, машући главама својим, говорећи: Ах, ти који рушиш храм и сазидаш га за три дана,
30 Спаси се и сиђи са крста.
31 Исто тако су и првосвештеници ругајући се говорили међу собом са књижевницима: Он је друге спасао; себе не може спасити.
32 Нека сада Христос, Цар Израелов, сиђе са крста, да видимо и верујемо. И они који су с њим били распети, погрдоше га.
33 А кад дође шести час, наста тама по целој земљи до деветог часа.
34 А у девети час Исус повика из свег гласа говорећи: Елои, Елои, лама савахтани? што се тумачи: Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио?
35 А неки од оних који су стајали ту, чувши то, рекоше: Ето, он зове Илију.
36 И један је отрчао и напунио сунђер сирћета, и ставио је на трску, и дао му да пије говорећи: Пусти; да видимо да ли ће Илија доћи да га скине.
37 А Исус повика из свег гласа и испусти дух.
38 И завеса у храму се расцепа надвоје од врха до дна.
39 А кад је стотник, који је стајао против њега, видео да је тако повикао и испустио дух, рекао је: Заиста овај човек беше Син Божији.
40 Било је и жена које су гледале издалека: међу којима је била Марија Магдалина и Марија, мајка Јакова мањег и Јосијева и Саломе;
41 (Који такође, када је био у Галилеји, ишао је за њим и служио му;) и многе друге жене које су дошле с њим у Јерусалим.
42 А сада кад дође вече, јер беше припрема, то јест дан пре суботе,
43 Јосиф из Ариматеје, часни саветник, који је такође чекао Царство Божије, дође, и храбро уђе к Пилату, и зажели тело Исусово.
44 А Пилат се зачуди да ли је већ мртав, и дозвавши стотника, упита га да ли је већ био мртав.
45 А кад је сазнао за стотника, даде тело Јосифу.
46 И купио је фино платно, и узео га, и умотао га у платно, и положио га у гроб који је исклесан у стени, и привалио камен до врата гроба.
47 И Марија Магдалина и Марија Јосијева мајка гледаше где је положен.

ГЛАВА 16

1 А кад прође субота, Марија Магдалина и Марија Јаковљева мајка и Саломија купише слатке мирисе да дођу и помажу га.
2 И врло рано ујутру, првог дана у недељи, дођоше на гроб на изласку сунца.
3 А они међу собом рекоше: Ко ће нам одвалити камен са врата гроба?
4 И када су погледали, видели су да је камен одваљен, јер је био веома велик.
5 И ушавши у гроб, видеше младића како седи са десне стране, обучен у дугачку белу хаљину; и они су се уплашили.
6 И рече им: Не бојте се! Тражите Исуса из Назарета, који је био распет; нема га овде: гле места где су га положили.
7 Али идите, реците његовим ученицима и Петру да он иде пре вас у Галилеју; тамо ћете га видети, као што вам је рекао.
8 И они су брзо изашли и побегли од гроба; јер су дрхтали и чудили се, нити су никоме ништа рекли; јер су се бојали.
9 А када је Исус ускрснуо рано првог дана у недељи, он се прво јавио Марији Магдалени, из које је истерао седам ђавола.
10 И отишла је и рекла онима који су били с њим, док су туговали и плакали.
11 А они, кад су чули да је жив и да га је она видела, нису веровали.
12 После тога се појавио у другом облику двојици од њих, док су ходали, и отишли у село.
13 И отидоше и рекоше остатку; ни они им нису веровали.
14 После се појавио једанаесторици док су седели за трпезом, и прекорио их због њиховог неверовања и тврдоће срца, јер нису веровали онима који су га видели након што је ускрсну0.
15 И рече им: Идите по целом свету и проповедајте јеванђеље сваком створењу.
16 Ко поверује и крсти се биће спасен; али ко не верује биће осуђен.
17 И ови знаци пратиће оне који верују; У име моје изгонит ће ђаволе; они ће говорити новим језицима;
18 Они ће узети змије; и ако пију било шта смртоносно, неће им шкодити; полагаће руке на болесне и они ће оздравити.
19 И тако, пошто им је Господ проговорио, био је узнесен на небо и сео с десне стране Богу.
20 И изиђоше и проповедаше свуда, а Господ је радио с њима и потврђивао је реч знацима који су следили. Амин.

Луке

ГЛАВА 1

1 Будући да су многи узели у руке да изнесу по реду
изјаву онога у шта се међу нама сигурно верује,
2 Као што су их предали нама, који смо од почетка
били очевици и службеници речи;
3 И мени се учинило добро, пошто сам од самог
почетка савршено разумео све ствари, да ти пишем по
реду, преузвишени Теофиле,
4 Да би могао знати сигурност оних ствари у које си
поучен.
5 У дане Ирода, краља Јудеје, био је неки свештеник по
имену Захарија, из реда Авије, а жена му је била од
Аронових кћери, и звала се Јелисавета.
6 И обојица су били праведни пред Богом, беспрекорно
ходећи по свим заповестима и уредбама Господњим.
7 И нису имали деце, јер је Елизабета била нероткиња,
и обе су сада биле у годинама.
8 И догоди се да док је вршио свештеничку службу
пред Богом по редоследу свог пута,
9 Према обичају свештеничке службе, његов жреб је
био да кади кад уђе у храм Господњи.
10 И сав народ се молио напољу у време кађења.
11 И указа му се анђео Господњи који је стајао са десне
стране кадионог олтара.
12 А кад га је Захарија угледао, уплашио се и страх га
је обузео.
13 Али анђео му рече: Не бој се, Захарија, јер је
услишана молитва твоја; и жена твоја Јелисавета
родиће ти сина, и даћеш му име Јован.
14 И имаћеш радост и весеље; и многи ће се радовати
његовом рођењу.
15 Јер ће бити велики у очима Господњим, и неће пити
ни вина ни жестоког пића; и испуниће се Духа Светога
још од утробе мајке своје.
16 И многе од синова Израиљевих ће се обратити
Господу, њиховом Богу.
17 И он ће ићи пред њим у духу и сили Илијиној, да
окрене срца очева ка деци, а непослушних ка мудрости
праведника; да припреми народ припремљен за
Господа.
18 А Захарија рече анђелу: По чему ћу то сазнати? јер
сам ја стар човек, а моја жена у годинама.
19 Анђео му одговори: Ја сам Гаврило, који стојим
пред Богом; и послан сам да говорим с тобом и да ти
саопштим ове радосне вести.
20 И гле, бићеш нем и нећеш моћи да говориш до дана
када се ово изврши, јер не верујеш мојим речима, које
ће се испунити у своје време.
21 И народ је чекао Захарију и чудио се што је тако
дуго остао у храму.
22 А када је изашао, није могао да им говори, и они су
видели да је видео визију у храму, јер их је махнуо и
остао без речи.
23 И догоди се да је, чим су се навршили дани његове
службе, отишао својој кући.
24 А после тих дана затрудне његова жена Јелисавета и
крије се пет месеци говорећи:
25 Тако је Господ поступио са мном у дане у које је
погледао на мене, да скине срамоту моју међу људима.
26 А у шестом месецу анђео Гаврило је послан од Бога
у град Галилеју, по имену Назарет,
27 Девици заученој за човека који се звао Јосиф, из
Давидове куће; а дјевица се звала Марија.
28 И анђео уђе к њој и рече: Здраво, благодатна,
Господ је с тобом, благословена си међу женама.
29 И када га је видела, узнемирила се због његове речи,
и помислила је какав би ово требало да буде поздрав.
30 А анђео јој рече: Не бој се, Маријо, јер си нашла
милост код Бога.
31 И гле, ти ћеш зачети у својој утроби, и родићеш
сина, и надећеш му име ИСУС.
32 Он ће бити велики, и назваће се Син Вишњега, и
Господ Бог ће му дати престо Давида оца његовог.
33 И цароваће над Јаковљевим домом заувек; и царству
његовом неће бити краја.
34 Тада Марија рече анђелу: Како ће ово бити кад не
познајем човека?
35 И анђео одговори и рече јој: Дух Свети ће доћи на
тебе, и сила Вишњега ће те засенити;
36 И гле, твоја рођака Јелисавета, и она је зачела сина у
старости, а ово је шести месец код ње, која се звала
нероткиња.
37 Јер код Бога ништа неће бити немогуће.
38 А Марија рече: Ево слушкиње Господње; нека ми
буде по речи твојој. И анђео оде од ње.
39 И у оне дане Марија устаде, и пожури у брдску
земљу, у град Јудин;
40 И уђоше у Захаријину кућу и поздравише
Јелисавету.
41 И догоди се да, када је Јелисавета чула Маријин
поздрав, дете је скочило у њеној утроби; и Јелисавета
се испуни Духом Светим:
42 И проговори јаким гласом и рече: Благословена си
ти међу женама, и благословен је плод утробе твоје.
43 А откуд ми ово да ми дође мајка Господа мога?
44 Јер, гле, чим је глас твога поздрава зачуо у мојим
ушима, дете је поскочило у мојој утроби од радости.
45 И благословена је она која је поверовала, јер ће се
извршити оно што јој је речено од Господа.
46 А Марија рече: Велича душа моја Господа,
47 И мој се дух обрадовао у Богу, Спаситељу мом.
48 Јер је гледао на ниско стање своје слушкиње, јер ће
ме, гле, од сада сви нараштаји звати блаженом.
49 Јер моћни ми учини велике ствари; и свето је име
његово.
50 И милост је његова на оне који га се боје из колена
на колено.
51 Он је показао снагу својом руком; он је расејао
горде у машти њихових срца.
52 Он је збацио моћне са њихових места, и узвисио их
ниског степена.
53 Он је гладне напунио добрима; а богате је отпустио
празне.
54 Он је држао свог слугу Израиља, у спомен своје
милости;
55 Као што је говорио нашим оцима, Авраму и
његовом потомству заувек.
56 И Марија оста код ње око три месеца, и врати се
својој кући.

57 Сада је дошло пуно време Елизабете да буде
избављена; и она роди сина.
58 А њене комшије и њени рођаци чуше како је Господ
показао велику милост на њу; и с њом су се радовали.
59 И догоди се да осмога дана дођоше да обрежу дете;
и назваше га Захарија по имену оца његовог.
60 А мајка му одговори и рече: Није тако; али ће се
звати Јован.
61 А они јој рекоше: „Нема никог од твог рода који се
зове овим именом.
62 И давали су знаке његовом оцу како би желео да га
позову.
63 И затражи сто за писање, и написа говорећи: Јован
му је име. И сви су се чудили.
64 И уста су му се одмах отворила, и језик му се
развезао, и проговорио је и хвалио Бога.
65 И страх обузе све који су живели око њих, и све ове
речи прочу се по целој брдској земљи Јудеји.
66 И сви који су их чули полагали су их у своја срца
говорећи: Какво ће ово дете бити! И рука Господња
беше с њим.
67 А његов отац Захарија испуни се Духа Светога и
прорече говорећи:
68 Благословен Господ Бог Израиљев; јер је посетио и
откупио свој народ,
69 И подигао нам је рог спасења у дому Давида, слуге
свога;
70 Као што је говорио устима својих светих пророка,
који су од постања света:
71 Да се спасемо од непријатеља наших и од руку свих
који нас мрзе;
72 Да изврши милост обећану нашим оцима, и да се
сети свог светог завета;
73 Заклетву којом се заклео нашем оцу Аврааму,
74 Да би нам дао да, избављени из руку наших
непријатеља, служимо му без страха,
75 У светости и праведности пред њим у све дане
живота нашега.
76 И ти ћеш се, дете, назвати пророком Свевишњега,
јер ћеш ићи пред лицем Господњим да му припремиш
путеве;
77 Да би свом народу дао знање о спасењу
опроштењем њихових грехова,
78 По нежној милости Бога нашега; чиме нас зора са
висине посети,
79 Да осветлимо онима који седе у тами и сенци смрти,
да упуте ноге наше на пут мира.
80 А дете је расло и јачало духом, и беше у пустињи до
дана када се јави Израиљу.

ГЛАВА 2

1 И догоди се тих дана да изиђе указ од цезара Августа
да се цео свет опорезује.
2 (А ово опорезивање је први пут направљено када је
Киреније био гувернер Сирије.)
3 И сви су отишли на порез, сваки у свој град.
4 И Јосиф је такође отишао из Галилеје, из града
Назарета, у Јудеју, у Давидов град, који се зове
Витлејем; (јер је био из Давидове куће и лозе :)
5 Да се опорезује са Маријом, његовом заручeном
женом, будући да има дете.
6 И тако је било, док су они били тамо, навршили су се
дани да она буде рођена.
7 И она роди свог прворођеног сина, и повије га у
пелене, и положи га у јасле; јер за њих није било места
у хану.
8 И у истој земљи беху пастири који су боравили у
пољу, чувајући ноћу своје стадо.
9 И гле, анђео Господњи дође на њих, и слава
Господња обасја их око њих, и они се јако уплаше.
10 Анђео им рече: Не бојте се, јер вам, ево, јављам
велику радост која ће бити за све људе.
11 Јер вам се данас у Давидовом граду роди Спаситељ,
који је Христос Господ.
12 И ово ће вам бити знак; Наћи ћете дете умотано у
пелене, како лежи у јаслама.
13 И одједном се појавио са анђелом мноштво небеске
војске, хвалећи Бога и говорећи:
14 Слава на висини Богу, а на земљи мир, међу људима
добра воља.
15 И догоди се, када анђели одоше од њих на небо,
пастири рекоше један другоме: Хајдемо сада чак у
Витлејем да видимо ово што се догодило, што је
Господ објавио нас.
16 И брзо дођоше и нађоше Марију, Јосифа и дете како
лежи у јаслама.
17 И када су то видели, објавили су изреку која им је
била речена за ово дете.
18 И сви који су то чули чудили су се ономе што су им
рекли пастири.
19 Али Марија је чувала све то и размишљала о томе у
свом срцу.
20 И пастири се вратише славећи и хвалећи Бога за све
што су чули и видели, како им је речено.
21 И када се навршило осам дана за обрезање детета,
названо му је име ИСУС, што је тако названо од анђела
пре него што је зачето у утроби.
22 И кад су се навршили дани њеног очишћења по
Мојсијевом закону, доведоше га у Јерусалим да га
представе Господу;
23 (Као што је написано у закону Господњем, сваки
мушкарац који отвори материцу назваће се свет
Господу;)
24 И да принесе жртву према ономе што је речено у
закону Господњем, пар грлица или два млада голуба.
25 И гле, у Јерусалиму беше човек по имену Симеон; и
тај исти човек беше праведан и побожан, чекајући
утеху Израиљеву; и Дух Свети беше на њему.
26 И откривено му је од Духа Светога, да неће видети
смрт, пре него што је видео Господњег Христа.
27 И дође по Духу у храм; и кад родитељи донесу дете
Исуса, да му учине по обичају закона,
28 Затим га је узео на руке, благословио Бога и рекао:
29 Господе, пустиш сада слугу својега да оде у миру,
по својој речи:
30 Јер видеше очи моје спасење твоје,
31 Које си припремио пред лицем свих људи;
32 Светлост за осветљавање незнабожаца и слава твога
народа Израела.
33 И Јосиф и његова мајка зачудили су се ономе што је
речено о њему.

34 И Симеон их благослови и рече Марији, мајци својој: Ево, ово дете је постављено за пад и ускрснуће многих у Израиљу; и за знак против кога ће се говорити;
35 (Да, и твоју ће душу пробити мач) да се открију мисли многих срца.
36 И беше једна Ана, пророчица, кћи Фануилова, из племена Асира; она беше у великој доби, и беше са мужем седам година од свог девичанства;
37 А она беше удовица од око седамдесет и четири године, која није излазила из храма, него је служила Богу постом и молитвама ноћу и дању.
38 И она је у том тренутку дошла захвалила Господу и говорила о њему свима који су очекивали откупљење у Јерусалиму.
39 И пошто извршише све по закону Господњем, вратише се у Галилеју, у свој град Назарет.
40 А дете је расло и јачало духом, пунило се мудрости, и благодат Божија беше на њему.
41 Његови су родитељи ишли у Јерусалим сваке године на празник Пасхе.
42 А кад му је било дванаест година, они су отишли у Јерусалим по обичају празника.
43 А када су се навршили дани, како су се вратили, дете Исус је остао у Јерусалиму; а Јосиф и мајка његова нису знали за то.
44 Али они, мислећи да је он био у друштву, отишли су један дан пута; и тражили су га међу својим рођацима и познаницима.
45 А кад га не нађоше, вратише се у Јерусалим тражећи га.
46 И догоди се да га после три дана нађоше у храму где седи усред лекара, слушајући их и питајући их.
47 И сви који су га чули били су запањени његовим разумевањем и одговорима.
48 А кад га видеше, запрепастише се, а мајка му рече: Сине, зашто си тако поступио с нама? гле, отац твој и ја смо те тугу тражили.
49 А он им рече: Како сте ме тражили? зар не знате да ја морам да се бавим пословима Оца свог?
50 И не разумеше речи које им рече.
51 И он сиђе с њима, и дође у Назарет, и покори им се; али његова мајка сачува све ове речи у свом срцу.
52 А Исус је растао у мудрости и расту, и у милости код Бога и људи.

ГЛАВА 3

1 А петнаесте године владавине Тиберија Цезара, Понтије Пилат је био намјесник Јудеје, и Ирод тетрарх Галилеје, и његов брат Филип тетрарх Итуреје и области Трахонитиде, и Лисанија тетрарх Абилене,
2. Ана и Кајафа као првосвештеници, реч Божја дође Јовану, сину Захаријином у пустињи.
3 И дошао је у сву земљу око Јордана, проповедајући крштење покајања за опроштење грехова;
4 Као што је написано у књизи речи пророка Исаије, који каже: Глас онога који виче у пустињи: Припремите пут Господњи, поравните стазе његове.
5 Свака долина ће се испунити, и свака планина и брдо снизиће се; и криво ће се исправити, а неравни путеви ће бити глатки;
6 И свако ће тело видети спасење Божије.
7 Тада је он рекао мноштву које је изашло да га крсти: О роде змије, ко вас је упозорио да бежите од гнева који долази?
8 Донесите, дакле, плодове достојне покајања, и не почните да говорите у себи: „Имамо оца Аврама, јер ја вам кажем да Бог може од овог камења да подигне децу Аврааму.
9 А сада је и секира положена на корен дрвећа; дакле, свако дрво које не доноси добар плод се посече и баца у огањ.
10 А народ га упита говорећи: Шта ћемо онда?
11 Он одговори и рече им: Ко има две хаљине, нека даде ономе који нема; и ко има храну нека чини исто.
12 Тада дођоше и цариници да се крсте и рекоше му: Учитељу, шта да радимо?
13 А он им рече: Не тражите више од онога што вам је одређено.
14 И војници су га исто питали говорећи: А шта да радимо? А он им рече: никоме не чините насиље и не оптужујте никога лажно; и буди задовољан својом платом.
15 И док су људи очекивали, и сви људи размишљали у својим срцима о Јовану, да ли је он Христос или не;
16 Јован одговори, рекавши свима: Ја вас, заиста, крстим водом; али долази моћнији од мене, коме нисам достојан да одријешим ремен на обући: он ће вас крстити Духом Светим и огњем.
17 Чија је лепеза у његовој руци, и он ће добро очистити свој под, и сабраће пшеницу у своју житницу; али ће плеву спалити огњем неугасивим.
18 И многе друге ствари у свом подстицању проповедао је народу.
19 Али Ирод тетрарх, кога је прекорио за Иродијаду, жену свог брата Филипа, и за сва зла која је Ирод учинио,
20 Још је ово додао изнад свега да је затворио Јована у тамницу.
21 А кад се сав народ крсти, и Исус се крсти и молећи се отвори се небо,
22 И Дух Свети сиђе на њега у телесном облику као голуб, и дође глас са неба који рече: Ти си Син мој љубљени; у теби сам задовољан.
23 И сам Исус је почео да има око тридесет година, будући (како се претпостављало) син Јосифов, који беше син Хелијев,
24 Који је био син Мататов, који је био син Левијев, који је био син Мелхијев, који је био син Јане, који је био син Јосифов,
25 Који је био син Мататије, који је био син Амоса, који је био син Наумов, који је био син Еслија, који је био син Наггеов,
26 Који је био син Мата, који је био син Мататије, који је био син Семејев, који је био син Јосифов, који је био син Јудин,
27 Који је био син Јоанин, који је био син Резе, који је био син Зоробавељ, који је био син Салатила, који је био син Неријев,
28 Који је био син Мелхијев, који је био син Адија, који је био син Козама, који је био син Елмодамов, који је био Еров син,

29 Који је био син Јосеов, који је био син Елијезеров, који је био син Јоримов, који је био син Мататов, који је био син Левијев,
30 Који је био син Симеонов, који је био син Јудин, који је био син Јосифов, који је био син Јонанов, који је био син Елијакимов,
31 Који је био син Мелеа, који је био син Менанов, који је био син Матате, који је био син Натанов, који је био син Давидов,
32 Који је био син Јесејев, који је био син Обедов, који је био син Буза, који је био син Салмонов, који је био син Насонов,
33 Који је био син Аминадава, који је био син Арамов, који је био син Есромов, који је био син Фаресов, који је био син Јудин,
34 Који је био син Јаковљев, који је био син Исаков, који је био син Авраамов, који је био син Тарин, који је био син Нахоров,
35 Који је био син Сарухов, који је био син Рагауа, који је био син Фалека, који је био син Хебера, који је био син Сала,
36 Који је био син Кајнанов, који је био син Арфаксадов, који је био син Семов, који је био син Нојев, који је био син Ламехов,
37 Који је био син Матусале, који је био син Енохов, који је био син Јаредов, који је био син Малелелов, који је био син Кајнанов,
38 Који је био син Еноса, који је био син Ситов, који је био син Адамов, који је био син Божији.

ГЛАВА 4

1 И Исус пун Духа Светога врати се са Јордана, и одведен од Духа у пустињу,
2 Бити четрдесет дана искушаван од ђавола. И тих дана није ништа јео, а кад су се завршили, он је после огладнио.
3 А ђаво му рече: Ако си Син Божији, заповеди овом камену да постане хлеб.
4 А Исус му одговори говорећи: Писано је да човек неће живети само од хлеба, него од сваке речи Божије.
5 И ђаво, поневши га на гору високу, показа му сва царства света у тренутку.
6 А ђаво му рече: Сву ову власт даћу ти и славу њихову, јер ми је то предато; и коме хоћу даћу.
7 Ако ми се, дакле, поклониш, све ће бити твоје.
8 А Исус одговори и рече му: Одлази од мене, сатано, јер је написано: Господу Богу своме клањај се, и једино њему служи.
9 И доведе га у Јерусалим, и постави га на врх храма, и рече му: Ако си Син Божји, баци се одавде.
10 Јер је писано: Он ће заповедити својим анђелима о теби да те чувају.
11 И на рукама ће те носити да не би ударио ногом својом о камен.
12 А Исус одговарајући рече му: Речено је: Не кушај Господа Бога свога.
13 А када је ђаво окончао сва искушења, отишао је од њега на неко време.
14 И вратио се Исус у сили Духа у Галилеју, и пронела се слава о њему по целој околини.
15 И поучаваше у њиховим синагогама, слављен од свих.
16 И дође у Назарет, где беше одгајан, и по свом обичају уђе у синагогу у суботу, и устане да чита.
17 И тамо му је предата књига пророка Исаије. И кад отвори књигу, нађе место где је написано,
18 Дух Господњи је на мени, јер ме је помазао да проповедам јеванђеље сиромасима; послао ме је да исцелим сломљене срцем, да проповедам избављење заробљеницима, и прогледање слепима, да ослободим оне који су у модрицама,
19 Да проповедају годину угодну Господњу.
20 Затим је затворио књигу и поново је дао проповеднику и сео. И очи свих који беху у синагоги беху упрте у њега.
21 И поче им говорити: Данас се испунило ово писмо у вашим ушима.
22 И сви су му сведочили и чудили се милостивим речима које су излазиле из његових уста. А они рекоше: није ли ово Јосифов син?
23 А он им рече: Сигурно ћете ми рећи ову пословицу: Лекару, исцели се сам; све што смо чули да се ради у Кафарнауму, учини и овде у својој земљи.
24 А он рече: Заиста вам кажем, ниједан пророк није прихваћен у својој земљи.
25 Али заиста вам кажем, многе удовице беху у Израиљу у дане Илије, када је небо било затворено три године и шест месеци, када је велика глад била по целој земљи;
26 Али никоме од њих Илија није послан, осим у Сарепту, сидонски град, жени која је била удовица.
27 И много губавих беше у Израелу у време пророка Јелисеја; и ниједан од њих није био очишћен, осим Намана Сирина.
28 И сви који су у синагоги чули ово, испунили су се гневом,
29 И устадоше, избацише га из града и одведоше га на врх брда на коме је саграђен њихов град, да би га бацили наглавачке.
30 Али он прошавши кроз њих пође својим путем,
31 И сиђоше у Капернаум, град галилејски, и поучаваше их суботом.
32 И они су се зачудили његовој науци, јер је реч његова имала моћ.
33 А у синагоги беше човек, који имаде дух нечистог ђавола, и повика из свег гласа:
34 Говорећи: Пустите нас; шта ми имамо с тобом, Исусе из Назарета? јеси ли дошао да нас уништиш? Знам те ко си; светитеља Божијег.
35 А Исус га запрети говорећи: Ћути и изађи из њега. И кад га ђаво баци у средину, изиђе из њега и не повриједи га.
36 И сви се зачудише, и говораху међу собом говорећи: Каква је ово реч! јер влашћу и силом заповеда нечистим духовима, и они излазе.
37 И слава о њему пронесе се по свим местима около.
38 И изиђе из синагоге и уђе у Симонову кућу. А мајка Симонове жене захвати велика грозница; и молили су га за њу.
39 И стаде над њу и запрети грозници; и остави је; и она одмах устаде и послужи им.

40 А кад је сунце зашло, сви који су имали болеснике
од разних болести довели су их к њему; и метну руке
на свакога од њих и исцели их.
41 И ђаволи су излазили из многих, вичући и говорећи:
Ти си Христос, Син Божији. И прекоревши их, не
допусти им да говоре, јер су знали да је он Христос.
42 А кад је дан, отишао је и отишао у пустињско место;
43 А он им рече: Морам проповедати Царство Божије и
другим градовима, јер сам зато послан.
44 И проповедаше у синагогама галилејским.

ГЛАВА 5

1 И догоди се да, док га је народ притискао да чује реч
Божју, он је стајао крај Генисаретског језера,
2 И виде два брода како стоје крај језера, али рибари су
изашли из њих и прали су своје мреже.
3 И ушао је у један од бродова, који је био Симонов, и
молио га да се мало одмакне од копна. И седе, и поучи
људе из лађе.
4 А када је престао да говори, рекао је Симону: Изађи у
дубину и спусти своје мреже за замах.
5 А Симон му одговори и рече: Учитељу, целу ноћ смо
се мучили и ништа нисмо ухватили;
6 И када су то урадили, ухватили су велико мноштво
риба, и њихова се мрежа покидала.
7 И дали су знак својим друговима, који су били у
другом броду, да дођу и помогну им. И дођоше, и
напунише оба брода, тако да почеше тонути.
8 Када је Симон Петар то видео, пао је пред Исусова
колена говорећи: Иди од мене! јер сам грешан човек,
Господе.
9 Јер се он и сви који бијаху с њим запрепастише на
газу риба које су уловили:
10 И тако су били и Јаков и Јован, Зеведејеви синови,
који су били саучесници са Симоном. А Исус рече
Симону: Не бој се; од сада ћеш хватати људе.
11 И када су довезли своје бродове на копно,
напустили су све и пошли за њим.
12 И догоди се, када је био у једном граду, гле човека
пун губе; који видевши Исуса паде ничице и мољаше
га говорећи: Господе, ако хоћеш, можеш ме очистити.
13 И пружи руку и дотакне га се говорећи: Хоћу, буди
чист. И одмах губа оде од њега.
14 И заповеди му да никоме не каже, него иди и
покажи се свештенику и принеси за своје очишћење,
како је Мојсије заповедио, за сведочанство њима.
15 Али утолико је више ишао глас о њему, и велики
народ се окупљао да чује и да од њега буде исцељен од
својих слабости.
16 И он се повуче у пустињу и помоли се.
17 И догоди се једнога дана, док је поучавао, да су
седели фарисеји и доктори закона, који су долазили из
сваког града Галилеје, Јудеје и Јерусалима; и сила
Господња био присутан да их исцели.
18 И гле, људи су донели у кревету узетог човека, и
тражили су средства да га уведу и положе пред њега.
19 А када због мноштва нису могли да нађу на који
начин би га могли увести, пођоше на кров куће и
спустише га кроз плочице са његовим лежајем у
средину пред Исуса.
20 И видевши веру њихову, рече му: Човече, опраштају
ти се греси твоји.
21 И књижевници и фарисеји почеше размишљати
говорећи: Ко је овај што хули? Ко може опростити
грехе осим самога Бога?
22 Али када Исус опази њихове мисли, одговори им
рече: Шта мислите у својим срцима?
23 Да ли је лакше рећи: Опроштени су ти греси; или
рећи: устани и ходај?
24 Али да бисте знали да Син Човечији има власт на
земљи да опрашта грехе, (рече узетоме), кажем ти:
Устани, узми одар свој, и иди у кућу своју.
25 И одмах устаде пред њима, и узе оно на чему је
лежао, и отиде својој кући славећи Бога.
26 И сви су се зачудили, и славили Бога, и уплашили се
говорећи: Данас смо видели чудне ствари.
27 И после тога изиђе и угледа цариника по имену
Левије где седи на царини, и рече му: Пођи за мном.
28 И остави све, устане и пође за њим.
29. И Левије му је направио велику гозбу у својој кући;
и било је много цариника и других који су седели с
њима.
30 Али њихови књижевници и фарисеји гунђаху на
његове ученике говорећи: Зашто једете и пијете са
цариницима и грешницима?
31 А Исус одговарајући рече им: Здравима не треба
лекар; али они који су болесни.
32 Нисам дошао да позовем праведнике, него грешнике
на покајање.
33 А они му рекоше: Зашто ученици Јованови често
посте и моле се, а исто тако и ученици фарисејски; али
ти једеш и пијеш?
34 А он им рече: Можете ли натерати децу свадбене
собе да посте док је младожења с њима?
35 Али доћи ће дани када ће им се узети младожења, и
тада ће постити у те дане.
36 И рече им и причу; Нико не ставља комад нове
хаљине на стару; ако је другачије, онда и ново чини
закупнину, а комад који је извађен из новог не слаже се
са старим.
37 И нико не улива ново вино у старе боце; иначе ће
ново вино попуцати боце и пролити се, и боце ће
пропасти.
38 Али младо вино треба да се улије у нове боце; а оба
су сачувана.
39 И нико ко је пио старо вино одмах не жели ново, јер
каже: Старо је боље.

ГЛАВА 6

1 И догоди се другу суботу после прве, да он прође
кроз житна поља; а његови ученици чупали су класове
и јели су трљајући их у рукама.
2 А неки од фарисеја рекоше им: Зашто чините оно
што није дозвољено чинити суботом?
3 А Исус им одговарајући рече: Нисте ли читали
оволико шта је Давид учинио кад је и сам био гладан и
они који су били с њим;
4 Како је ушао у дом Божији, и узео и јео хлебове
приносе, и дао и онима који су били с њим; које се не
сме јести него само свештеницима?
5 И рече им: да је Син човечји господар и суботе.

6 И догоди се и друге суботе да уђе у синагогу и поучаваше; и беше човек коме је десна рука била осушена.
7 И књижевници и фарисеји су га посматрали да ли ће исцелити у суботу; да би нашли оптужбу против њега.
8 Али он је знао њихове мисли и рекао је човеку који је имао суху руку: Устани и стани у средину. И устаде и стаде.
9 Тада им Исус рече: Питаћу вас једно; Да ли је дозвољено суботом чинити добро или чинити зло? спасити живот, или га уништити?
10 И погледавши их све око себе, рече човеку: Пружи руку своју. И он тако учини: и рука му се опорави као друга.
11 И били су испуњени лудилом; и причали једни с другима шта би могли учинити Исусу.
12 И догоди се тих дана да изиђе на гору да се помоли, и остаде целу ноћ у молитви Богу.
13 А када је дан, дозвао је своје ученике, и од њих је изабрао дванаесторицу, које је и назвао апостолима;
14 Симон (којег је и назвао Петар) и Андреј брат његов, Јаков и Јован, Филип и Вартоломеј,
15 Матеј и Тома, Јаков Алфејев син и Симон звани Зилот,
16 И Јуда, Јаковљев брат, и Јуда Искариотски, који је такође био издајник.
17 И сишао је с њима, и стао у равницу, и друштво његових ученика, и велико мноштво народа из целе Јудеје и Јерусалима, и од морских обала Тира и Сидона, који су долазили да га слушају, и да се излече од својих болести;
18 И они који беху мучени од нечистих духова, и оздравише.
19 И цео народ је тражио да га дотакне, јер је из њега изашла врлина и све их је исцелила.
20 И подигавши очи на своје ученике, рече: Благословени били сиромаси, јер је ваше царство Божије.
21 Блажени сте сада гладни, јер ћете се наситити. Благо вама који плачете сада, јер ћете се смејати.
22 Благо вама када вас људи омрзну, и када вас одвоје од свог друштва, и погрде вас, и одбаци име ваше као зло, ради Сина човечијег.
23 Радујте се том дану и скачите од радости, јер, гле, ваша је награда велика на небесима, јер су тако чинили оци њихови пророцима.
24 Али тешко вама који сте богати! јер сте примили своју утеху.
25 Тешко вама који сте сити! јер ћете гладовати. Тешко вама који се сада смејете! јер ћете плакати и плакати.
26 Тешко вама, када сви људи буду говорили добро о вама! јер су тако чинили њихови оци лажним пророцима.
27 Али ја кажем вама који слушате: Љубите непријатеље своје, чините добро онима који вас мрзе,
28 Благосиљајте оне који вас проклињу и молите се за оне који вас вређају.
29 А ономе ко те удари по једном образу принеси и други; и ономе ко ти скине огртач забрани да не узме и капут твој.
30 Дај свакоме ко тражи од тебе; и од онога који узима твоја добра не тражи више.
31 И као што желите да људи чине вама, чините и ви њима.
32 Јер ако волите оне који вас љубе, каква вам је хвала? јер и грешници воле оне који љубе њих.
33 А ако чините добро онима који вама чине добро, каква вам је хвала? јер и грешници чине исто.
34 И ако позајмљујете онима од којих се надате да ћете добити, какву захвалност имате? јер и грешници дају у зајам грешницима, да опет исто толико добију.
35 Али волите своје непријатеље, и чините добро, и позајмљујте, не надајући се више ничему; и ваша ће награда бити велика, и бићете синови Вишњега, јер је благ према незахвалнима и злима.
36 Зато будите милостиви, као што је и Отац ваш милостив.
37 Не судите, и неће вам се судити; не осуђујте, и нећете бити осуђени; опростите, и биће вам опроштено;
38 Дајте, и даће вам се; добру меру, стиснуту и потресану и претерану, људи ће вам дати у недра. Јер истом мером којом мерите, тако ће вам се опет мерити.
39 И рече им причу: Може ли слеп да води слепца? неће ли обојица пасти у јарак?
40 Ученик није изнад свог учитеља, али сваки који је савршен биће као његов учитељ.
41 И зашто гледаш трун у оку брата свога, а не видиш брвно у свом оку?
42 Или како можеш рећи брату своме: Брате, дај да извадим трун у твом оку, а ти сам не видиш греду што је у свом оку? Лицемеру, избаци прво брвно из ока свога, па ћеш онда јасно видети да извучеш трун из ока брата твога.
43 Јер добро дрво не рађа поквареног рода; нити покварено дрво не доноси добре плодове.
44 Јер свако дрво се познаје по свом плоду. Јер од трња људи не беру смокве, нити од трнине беру грожђе.
45 Добар човек из доброг блага свога срца износи оно што је добро; а зао човек из зле ризнице срца свога извлачи зло, јер о обиљу срца говоре уста његова.
46 И зашто ме зовете: Господе, Господе, а не чините оно што ја говорим?
47 Ко год дође к мени и слуша моје речи и изврши их, показаћу ти коме је сличан:
48 Он је као човек који је саградио кућу, ископао дубоко, и поставио темељ на стени; а када је настала поплава, поток је жестоко ударио на ту кућу, и није могао да је потресе, јер је била утемељена на стени. .
49 Али ко чује, а не чини, сличан је човеку који је без темеља саградио кућу на земљи; о коју је поток жестоко ударио и одмах је пао; и пропаст те куће била је велика.

ГЛАВА 7

1 А када је завршио све своје речи пред народом, ушао је у Капернаум.
2 А слуга једног центуриона, који му је био драг, беше болестан и готов је да умре.
3 А кад је чуо за Исуса, посла к њему старешине јеврејске молећи га да дође и излечи његовог слугу.
4 И кад дођоше к Исусу, одмах га замолише говорећи: да је достојан коме треба ово да учини.
5 Јер он воли наш народ, и саградио нам је синагогу.

6 Тада је Исус отишао с њима. А кад већ не беше
далеко од куће, сатник посла к њему пријатеље
говорећи му: Господе, не мучи се, јер нисам достојан
да уђеш под мој кров.
7 Зато ни ја нисам сматрао да сам достојан да дођем к
теби, него реци једном речју и оздравиће мој слуга.
8 Јер и ја сам човек који је под влашћу, који имам под
собом војнике, и кажем једном: Иди, и он иде; а другом:
Дођи, и он долази; и мом слузи: Учини ово, и он то
учини.
9 Када је Исус чуо ове ствари, зачудио му се, окренуо
га и рекао народу који је ишао за њим: Кажем вам,
нисам нашао тако велику веру, не, не у Израелу.
10 А они који су били послани, вративши се у кућу,
нађоше слугу целог који је био болестан.
11 И догоди се дан касније да је отишао у град који се
звао Наин; и многи од ученика његових пођоше с њим
и много народа.
12 А кад се приближи градским вратима, гле, изнесу
мртваца, сина јединца његове мајке, а она беше
удовица; и много људи из града беше с њом.
13 И кад је Господ угледа, сажали се на њу и рече јој:
Не плачи.
14 И приђе и дотакне се одар, а они који га носе
стадоше. А он рече: Младићу, кажем ти, устани.
15 А онај који је био мртав седе и поче да говори. И
предаде га мајци његовој.
16 И наста страх на све, и слављаху Бога говорећи: да
је велики пророк устао међу нама; и да је Бог посетио
свој народ.
17 И ова гласина о њему пронела је сву Јудеју и сву
околину.
18 И Јованови ученици су му открили све то.
19 И Јован дозвавши двојицу својих ученика посла их к
Исусу говорећи: Јеси ли ти тај који треба да дође? или
тражимо другог?
20 Кад су људи дошли к њему, рекли су: Јован
Крститељ нас је послао к теби, говорећи: Јеси ли ти тај
који треба да дође? или тражимо другог?
21 И у тај исти час излечи многе од њихових слабости
и пошасти и од злих духова; и многима слепима даде
вид.
22 Тада Исус одговарајући рече им: Идите и реците
Јовану шта сте видели и чули; како слепи прогледају,
хроми ходе, губави се чисте, глуви чују, мртви устају,
сиромасима се проповеда јеванђеље.
23 И благословен је онај ко се не саблазни у мени.
24 А кад су се посланици Јованови отисли, он је почео
да говори народу о Јовану: Шта сте изашли у пустињу
да видите? Трска потресена од ветра?
25 Али шта сте изашли да видите? Човек обучен у меку
одећу? Гле, они који су раскошно обучени и живе
деликатно, налазе се у краљевим дворовима.
26 Али шта сте изашли да видите? Пророк? Да, кажем
вам, и много више од пророка.
27 Ово је онај за кога је писано: Ево, ја шаљем свог
гласника пред тобом, који ће припремити твој пут пред
тобом.
28 Јер вам кажем: међу рођенима од жена нема већег
пророка од Јована Крститеља, али онај који је најмањи
у Царству Божијем већи је од њега.
29 И сав народ који га је слушао и цариници
оправдаше Бога, крстивши се Јовановим крштењем.
30 Али фарисеји и законици су одбацили Божји савет
против себе, пошто се нису крстили од њега.
31 А Господ рече: Са чиме да упоредим људе овог
нараштаја? а какви су?
32 Они су као деца која седе на пијаци и дозивају једно
друго и говоре: Ми смо вам свирали, а ви нисте играли;
оплакисмо вас, а ви нисте плакали.
33 Јер Јован Крститељ дође ни хлеб ни пијући вино; а
ви кажете: Он има ђавола.
34 Син човечји дође једе и пије; а ви кажете: Гле,
прождрљив човек и винопија, пријатељ цариника и
грешника!
35 Али мудрост је оправдана од све деце њене.
36 И један од фарисеја замоли га да једе с њим. И уђе у
кућу фарисејеву, и седе да једе.
37 И гле, жена у граду, која беше грешница, кад је
знала да Исус седи за трпезом у фарисејској кући,
донесе алабастерну кутију с миром,
38 И стаде до његових ногу иза њега плачући, и стаде
му умивати ноге сузама, и обриса их длакама са главе
своје, и целива ноге његове, и маже их машћу.
39 А кад то виде фарисеј који га је позвао, проговори у
себи говорећи: Овај човек, да је пророк, знао би ко је и
каква је ово жена која га се дотиче, јер је грешница.
40 А Исус одговарајући рече му: Симоне, имам нешто
да ти кажем. И рече: Учитељу, реци.
41 Био је један поверилац који је имао два дужника:
један је дуговао пет стотина динара, а други педесет.
42 А када нису имали чиме да плате, он им је искрено
опростио обојици. Реци ми, дакле, ко ће га од њих
највише волети?
43 Симон одговори и рече: Претпостављам да је онај
коме је највише опростио. А он му рече: Право си
пресудио.
44 И окрену се жени и рече Симону: Видиш ли ову
жену? Ушао сам у твоју кућу, ниси ми дао воде за ноге
моје, али она је сузама опрала моје ноге и обрисала их
длакама са главе своје.
45 Ниси ми дао пољупца, али ова жена од када сам
ушао није престала да ми љуби ноге.
46 Ниси ми помазао главу уљем, али ова жена је
помазала ноге моје машћу.
47 Зато ти кажем: Опроштени су јој греси који су
многи; јер је много волела; а коме се мало прашта, тај
мало воли.
48 А он јој рече: Опроштени су ти греси.
49 И они који су седели с њим почеше говорити у себи:
Ко је овај који и грехе опрашта?
50 И рече жени: „ Твоја вера те је спасла; иди у миру.

ГЛАВА 8

1 И догоди се потом да је ишао по свим градовима и
селима, проповедајући и објављујући радосну вест о
Царству Божијем, и дванаесторица су били с њим,
2 И неке жене, исцељене од злих духова и немоћи,
Марија звана Магдалена, из које је изашло седам
ђавола,
3 И Јоана, жена Хузе Иродовог управитеља, и Сузана,
и многи други, који су му служили од свог имања.

4 И када се скупи много народа и дође к њему из
сваког града, рече причом:
5 Сејач је изашао да посеје своје семе; и газише га, и
птице небеске га прождероше.
6 А неки падоше на стену; и чим је изникла, осушила
се, јер му је недостајала влага.
7 А неки падоше међу трње; и трње изникну с њим и
задави га.
8 А други падоше на добру земљу, и изникнуше, и
донеше род стоструко. И рекавши ово, повика: Ко има
уши да чује, нека чује.
9 И упиташе га ученици његови говорећи: Шта би
могла бити ова парабола?
10 И рече: Вама је дато да знате тајне Царства Божијег,
а другима у параболама; да гледајући не виде, а
слушајући не разумеју.
11 А парабола је ова: семе је реч Божја.
12 Они уз пут су они који слушају; тада долази ђаво и
одузима реч из њихових срца, да не поверују и не буду
спасени.
13 Они на стени су они који, кад чују, са радошћу
примају реч; а ови немају корена, који неко време
верују, а у време искушења отпадају.
14 А оно што је пало међу трње јесу они који, кад чују,
излазе, и гуше се бригама, богатством и задовољствима
овог живота, и не доносе плода до савршенства.
15 Али да су на доброј земљи они који у поштеном и
добром срцу, чувши реч, држе је и доносе плод са
стрпљењем.
16 Нико је, кад запали свећу, не покрије посудом или
стави под кревет; него га поставља на свећњак да они
који улазе виде светлост.
17 Јер ништа није тајно, што се неће показати; ни шта
је скривено, што се неће сазнати и изаћи у
иностранство.
18 Пазите дакле како чујете: јер ко има, њему ће се
дати; а ко нема, од њега ће се узети и оно што се чини
да има.
19 Тада су дошле к њему његова мајка и његова браћа,
и нису могли да приђу на њега ради штампе.
20 И јавили су му неки који су рекли: Твоја мајка и
твоја браћа стоје напољу, желећи да те виде.
21 А он одговори и рече им: Моја мајка и моја браћа су
ови који слушају реч Божију и врше је.
22 Једног дана уђе у лађу са својим ученицима, и рече
им: Пређимо на другу страну језера. И они су кренули.
23 Али док су они пловили, он је заспао, а олуја је пала
на језеро; и напунише се воде и беху у опасности.
24 И дођоше к њему и пробудише га говорећи:
Учитељу, господару, погибамо. Тада устаде и запрети
ветру и дивљању воде; и они престадоше, и наста
затишје.
25 А он им рече: Где је ваша вера? И уплашени су се
чудили говорећи један другоме: Какав је ово човек! јер
он заповеда и ветровима и води, и они му се покоравају.
26 И стигли су у земљу Гадаренску, која је насупрот
Галилеји.
27 И када је изашао на копно, срео га је из града један
човек, који је дуго имао ђаволе, а није носио одећу,
нити је боравио ни у једној кући, него у гробовима.
28 Када је видео Исуса, повикао је, пао пред њим, и
јаким гласом рекао: Шта ја имам с тобом, Исусе, Сине
Божији Свевишњег? Молим те, не мучи ме.
29 (Јер је заповедио да нечисти дух изађе из човека. Јер
га је често хватао; и држао га је оковано у ланцима и у
оковима; и раскинуо је окове, и ђаво га је протерао у
пустињу.)
30 А Исус га упита говорећи: Како ти је име? И рече:
Легија, јер многи ђаволи уђоше у њега.
31 И молили су га да им не заповеди да изађу у дубину.
32 И беше тамо крдо много свиња које се хранило на
гори, и молили су га да им допусти да уђу у њих. И
трпио их је.
33 Тада изиђоше ђаволи из човека, и уђоше у свиње;
34 Када су они који су их хранили видели шта је
учињено, побегли су и отишли и испричали у граду и
на селу.
35 Затим су изашли да виде шта је учињено; и дођоше
к Исусу, и нађоше човека из кога су изашли ђаволи, где
седи код ногу Исусових, обучен и при здравој памети;
и уплашише се.
36 Рекоше им и они који су то видели како је
опседнути ђаволима исцељен.
37 Тада га је цело мноштво земље Гадаренске молило
да оде од њих; јер су били ухваћени великим страхом,
и он уђе у лађу и врати се назад.
38 Човек из кога су отишли ђаволи молио га је да буде
с њим; али га Исус отпусти говорећи:
39 Врати се својој кући и покажи колико ти је велике
ствари учинио Бог. И он оде својим путем и објави по
целом граду како му је Исус учинио велика дела.
40 И догоди се да, када се Исус вратио, народ га је радо
примио, јер су га сви чекали.
41 И гле, дође човек по имену Јаир, и беше старешина
синагоге; и паде пред ноге Исусове и мољаше га да уђе
у његову кућу.
42 Јер он је имао једну ћерку јединку, стару око
дванаест година, а она је лежала на самрти. Али док је
ишао народ га је гомилао.
43 А жена која је дванаест година имала крвопролиће,
која је сав свој живот потрошила на лекаре, нити се од
било кога излечи,
44 Дошао је иза њега и дотакао се руба његове хаљине,
и одмах је престала крварење.
45 А Исус рече: Ко ме се дотаче? Када су се сви
одрекли, Петар и они који су били с њим рекоше:
Учитељу, народ те гура и притишће те, и кажеш: Ко ме
се дотаче?
46 А Исус рече: Неко ме се дотакао, јер видим да је
врлина изашла из мене.
47 А кад жена виде да није сакривена, приђе дрхтећи, и
павши пред њим, исприча му пред свим народом због
чега га се дотакла и како је одмах оздравила.
48 А он јој рече: Утеши се, кћери, твоја вера те је
спасла; иди у миру.
49 Док је још говорио, долази један од старешине
синагоге говорећи му: Кћи ти је умрла; невоља не
Господар.
50 Али када је Исус то чуо, одговорио му је говорећи:
Не бој се, само веруј, и она ће оздравити.
51 И када је ушао у кућу, није дозволио никоме да уђе
осим Петра, Јакова и Јована и оца и мајке девојке.

52 И сви су плакали и нарицали за њом, а он је рекао:
Не плачи; није мртва, него спава.
53 И подсмевали су му се до смеха, знајући да је мртва.
54 И све их је испустио, узео је за руку и позвао
говорећи: Слушкиња, устани.
55 И поново дође њен дух, и она одмах устаде, и
заповеди да јој дају јела.
56 И њени родитељи су се зачудили, али им је он
заповедио да никоме не говоре шта се догодило.

ГЛАВА 9

1 Затим је сазвао својих дванаест ученика и дао им
власт и власт над свим ђаволима и да лече болести.
2 И посла их да проповедају Царство Божије и да лече
болесне.
3 А он им рече: ништа не носите на пут, ни мотке, ни
торбу, ни хлеб, ни новац; нити имају по два капута.
4 И у коју год кућу уђете, ту останите и одатле идите.
5 А ко вас не прими, кад изађете из тога града,
отресите сам прах са ногу својих за сведочанство
против њих.
6 И отидоше и пројоше по градовима, проповедајући
јеванђеље и свуда исцељујући.
7 Ирод тетрарх чуо је за све што је учинио; и био је у
недоумици, јер се за неке говорило да је Јован васкрсао
из мртвих;
8 А од неких да се Илија појавио; а од других да је
један од старих пророка васкрсао.
9 А Ирод рече: Јовану сам одрубио главу; а ко је овај за
кога чујем такве ствари? И пожелео је да га види.
10 А апостоли, када су се вратили, испричали су му све
што су учинили. И узевши их, оде насамо у пустињско
место које припада граду званом Витсаида.
11 А народ је, када је то сазнао, пошао за њим, и он их
је примио, и говорио им о Царству Божијем, и
исцељивао оне којима је требало исцељење.
12 А када је дан почео да се губи, тада дође
дванаесторица и рекоше му: Отпусти народ да оду у
околне градове и села, да преноће и добију храну, јер
смо ми овде у пустињско место.
13 Али он им рече: Дајте им да једу. А они рекоше:
Немамо више осим пет хлебова и две рибе; осим што
треба да одемо и купимо месо за све ове људе.
14 Јер је било око пет хиљада људи. И рече својим
ученицима: Нека седну по педесет у друштву.
15 И они то учинише, и натераше их све да седну.
16 Затим је узео пет хлебова и две рибе, и погледао на
небо, благословио их је, преломио и дао ученицима да
их ставе пред народ.
17 И једоше, и сви се наситише, а од комадића који им
преостане узеше дванаест корпи.
18 И догоди се, док се сам молио, његови ученици беху
с њим, па их упита говорећи: Ко сам ја народ?
19 Они одговарајући рекоше: Јован Крститељ; али неки
кажу: Илија; а други говоре, да је један од старих
пророка васкрсао.
20 Он им рече: А ви за кога мислите да сам ја? Петар
одговарајући рече: Христос Божији.
21 А он им строго заповеди и заповеди им да никоме не
говоре о томе;
22 Говорећи: Син човечији мора много да претрпи, и да
буде одбачен од старешина и првосвештеника и
књижевника, и да буде убијен, и да васкрсне трећи дан.
23 И рече им свима: Ако неко хоће да иде за мном,
нека се одрекне себе, и сваки дан узме крст свој, и нека
иде за мном.
24 Јер ко хоће да спасе живот свој, изгубиће га; а ко
изгуби живот свој ради мене, тај ће га спасити.
25 Јер каква је корист човеку ако стекне цео свет, а
изгуби себе или буде одбачен?
26 Јер ко се постиди мене и мојих речи, њега ће се
постидети Син човечји, када дође у слави својој, и у
слави Оца свога и светих анђела.
27 Али заиста вам кажем, постоје неки који овде стоје,
који неће окусити смрт док не виде царство Божије.
28 И догоди се око осам дана после ових речи, узе
Петра и Јована и Јакова, и попе се на гору да се помоли.
29 И док се молио, његово лице се променило, а одећа
му је била бела и блистава.
30 И гле, разговараху с њим два човека, а то су били
Мојсије и Илија.
31 Који се појавио у слави и говорио о својој смрти
коју треба да изврши у Јерусалиму.
32 Али Петар и они који беху с њим отежали су од сна,
и кад се пробудише, видеше славу његову и два човека
која стајаху с њим.
33 И кад су одлазили од њега, Петар рече Исусу:
Учитељу, добро нам је бити овде; један за тебе, један за
Мојсија и један за Илију: не знајући шта је рекао.
34 Док је тако говорио, наишао је облак и засенио их;
35 И зачу се глас из облака говорећи: Ово је Син мој
љубљени, слушајте га.
36 И када је глас прошао, Исус се нашао сам. И држали
су га близу, и никоме тих дана не казиваше ништа од
онога што су видели.
37 И догоди се да сутрадан, када су сишли са брда,
срело га је много људи.
38 И гле, један човек из дружине повика говорећи:
Учитељу, молим те, погледај мог сина, јер је он моје
једино дете.
39 И гле, дух га узе, и он одједном повиче; и раздире га
што се поново пени, и тешко му се одваја модрица.
40 И молио сам твоје ученике да га избаце; а нису
могли.
41 А Исус одговарајући рече: О роде неверни и
покварени, докле ћу бити с вама и трпети вас? Доведи
свог сина овамо.
42 И док је он још долазио, ђаво га је бацио доле и
ископао. И запрети Исус нечистом духу, и исцели дете,
и поново га преда оцу његовом.
43 И сви су били задивљени силном силом Божјом.
Али док су се сви чудили свему што је Исус учинио, он
је рекао својим ученицима:
44 Нека ове речи утону у ваше уши, јер ће Син човечји
бити предан у руке људима.
45 Али они не разумеше ову реч, и беше скривена од
њих, да је не опазише, и бојаше се да га питају за ту
реч.
46 Тада је дошло до расуђивања међу њима, ко од њих
треба да буде највећи.
47 А Исус, видећи мисао њиховог срца, узе дете и
постави га поред себе,

48 И рече им: Ко прими ово дете у моје име, мене
прима; и ко прими мене, прима онога који ме посла; јер
ко је најмањи међу вама, тај ће бити велики.
49 А Јован одговори и рече: Учитељу, видели смо
некога како у твоје име изгони ђаволе; а ми смо му
забранили, јер не иде с нама.
50 А Исус му рече: Не брани му, јер ко није против нас,
за нас је.
51 И догоди се, када дође време да буде примљен,
чврсто се окрену да иде у Јерусалим,
52 И посла гласнике пред његовим лицем, и они одоше
и уђоше у село Самарићанско, да му се припреме.
53 И не примише га, јер лице му беше као да иде у
Јерусалим.
54 А кад су његови ученици Јаков и Јован видели ово,
рекли су: Господе, хоћеш ли да наредимо да огањ сиђе
с неба и да их прождре, као што је учинио Илија?
55 Али он се окрену и укори их и рече: Не знате каквог
сте духа.
56 Јер Син човечји није дошао да уништи људске
животе, него да их спасе. И отишли су у друго село.
57 И догоди се да, док су ишли путем, неки човек му
рече: Господе, пратићу те куда год пођеш.
58 А Исус му рече: Лисице имају рупе, а птице небеске
гнезда; али Син човечји нема где да пригне главу.
59 А он рече другом: Пођи за мном. Али он рече:
Господе, дај ми најпре да одем да сахраним оца.
60 Исус му рече: Нека мртви сахрањују своје мртве, а
ти иди и проповедај Царство Божије.
61 И други рече: Господе, идем за тобом; али да прво
одем да се опростим од њих који су код куће у мојој
кући.
62 А Исус му рече: Нико, који је ставио руку на плуг и
погледао уназад, није прикладан за Царство Божије.

ГЛАВА 10

1 После ових ствари Господ је одредио још
седамдесеторицу и послао их по два и по два пред
својим лицем у сваки град и место где је сам хтео да
дође.
2 Зато им рече: Жетва је заиста велика, али радника
мало; молите се дакле господару жетве да пошаље
раднике на жетву своју.
3 Идите својим путевима: ево, шаљем вас као јагањце
међу вукове.
4 Не носите ни торбицу, ни торбе, ни ципеле, и никога
не поздрављајте на путу.
5 И у коју год кућу уђете, прво реците: Мир кући овој.
6 И ако син мира буде тамо, мир ће ваш почивати на
њему; ако не, опет ће се обратити вама.
7 И останите у истој кући, једите и пијте што дају, јер
је радник достојан своје плате. Не иди од куће до куће.
8 И у који год град уђете и да вас приме, једите оно
што вам је постављено.
9 И исцељујте болеснике који су у њему, и реците им:
Приближило вам се Царство Божије.
10 Али у који год град уђете, а не приме вас, изађите на
улице истог и реците:
11 Чак и сам прах твога града, који се прилијепи на нас,
ми бришемо с тебе; без обзира на то будите сигурни да
вам се приближило Царство Божије.
12 Али ја вам кажем да ће Содоми у тај дан бити лакше
него том граду.
13 Тешко теби, Цхоразине! тешко теби, Витсаида! јер
да су у Тиру и Сидону учињена чудеса, која су у вама
учињена, они су се давно покајали, седећи у костријети
и пепелу.
14 Али Тиру и Сидону ће бити лакше на суду него вама.
15 А ти, Капернауме, који си узнесен до неба, бићеш
бачен у пакао.
16 Ко вас слуша, мене слуша; а ко вас презире, мене
презире; а ко мене презире презире онога који ме посла.
17 А седамдесеторица се опет вратише са радошћу
говорећи: Господе, и ђаволи нам се покоравају у твоје
име.
18 А он им рече: Видео сам сатану као муњу како пада
с неба.
19 Гле, дајем вам власт да газите змије и шкорпије, и
сву моћ непријатеља, и ништа вам неће наудити.
20 Ипак, не радујте се томе што вам се духови
покоравају; него се радије радујте, јер су имена ваша
записана на небесима.
21 У тај час се Исус обрадова духом и рече:
Захваљујем ти, Оче, Господе неба и земље, што си ово
сакрио од мудрих и разумних, и открио деци; јер је
тако изгледало добро у твојим очима.
22 Све ми је предао мој Отац, и нико не зна ко је Син,
осим Отац; и ко је Отац, него Син, и коме ће Син
открити.
23 И окрену га својим ученицима и рече насамо: „
Блажене су очи које виде оно што видите.
24 Јер вам кажем да су многи пророци и цареви желели
да виде оно што ви видите, а нису видели; и да чујете
оно што чујете, а нисте чули.
25 И гле, један законник устаде и кушаше га говорећи:
Учитељу, шта да учиним да наследим живот вечни?
26 Он му рече: Шта пише у закону? како читаш?
27 А он одговарајући рече: Љуби Господа Бога свога
свим срцем својим, и свом душом својом, и свом
снагом својом, и свом мишљу својом; а ближњи твој
као самога себе.
28 А он му рече: Тачно си одговорио: уради ово и
оживећеш.
29 Али он, желећи да се оправда, рече Исусу: А ко је
мој ближњи?
30 А Исус одговарајући рече: Неки човек сиђе из
Јерусалима у Јерихон, и паде међу лопове, који му
скину одећу и ранише га, и одоше, оставивши га
полумртвог.
31 И случајно је сишао неки свештеник тим путем, и
кад га је видео, прошао је с друге стране.
32 И тако један Левит, када је био на месту, приступи и
погледа га, и прође с друге стране.
33 Али неки Самарјанин, док је путовао, дође тамо где
је био; и кад га угледа, сажали се на њега,
34 И отишао к њему, и превезао му ране, поливши га
уљем и вином, и поставио га на своју звер, и одвео га у
гостионицу, и побринуо се за њега.
35 А сутрадан када је отишао, извадио је два пехара и
дао их домаћину и рекао му: Чувај га; и што више
потрошиш, кад опет дођем, вратићу ти.
36 Шта мислиш, ко је од ове тројице био ближњи
ономе који је пао међу лопове?

37 А он рече: Онај који му се смиловао. Тада му Исус рече: Иди и ти учини тако.
38 А кад су они ишли, уђе у једно село; и нека жена по имену Марта прими га у своју кућу.
39 И имала је сестру по имену Марија, која је такође седела до ногу Исусових и слушала његову реч.
40 Али Марта је била оптерећена много служења, па приђе њему и рече: Господе, зар те није брига што ме је сестра оставила да служим саму? замоли јој дакле да ми помогне.
41 А Исус одговори и рече јој: Марта, Марта, ти си пажљива и забринута за многе ствари.
42 Али једно је потребно: и Марија је изабрала онај добар део, који јој се неће одузети.

ГЛАВА 11

1 И догоди се да, док се молио на једном месту, када је престао, један од његових ученика му рече: Господе, научи нас да се молимо, као што је и Јован научио своје ученике.
2 И рече им: Кад се молите, реците: Оче наш који си на небесима, да се свети име твоје. да дође царство твоје. Буди воља Твоја, како на небу тако и на земљи.
3 Хлеб наш насушни дај нам из дана у дан.
4 И опрости нам грехе наше; јер и ми опраштамо свакоме који нам је дужан. И не уведи нас у искушење; но избави нас од зла.
5 А он им рече: „ Ко ће од вас имати пријатеља, па ће у поноћ отићи к њему и рећи му: Пријатељу, позајми ми три хлеба;
6 Јер је мој пријатељ на свом путу дошао к мени, а ја немам шта да му поставим?
7 А он ће изнутра одговорити и рећи: Не узнемиравај ме, врата су сада затворена, а моја деца су са мном у кревету; Не могу устати и дати ти.
8 Кажем вам, иако неће устати и дати му, јер му је пријатељ, ипак ће због своје упорности устати и дати му колико му је потребно.
9 А ја вам кажем: тражите, и даће вам се; тражите, и наћи ћете; куцајте, и отвориће вам се.
10 Јер сваки који тражи добија; и ко тражи налази; и ономе који куца отвориће се.
11 Ако син затражи хлеба од неког од вас који је отац, да ли ће му дати камен? или ако замоли рибу, хоће ли му за рибу дати змију?
12 Или ако тражи јаје, да ли ће му понудити шкорпију?
13 Ако сте, дакле, зли, умете да дате добре дарове својој деци, колико ће више Отац ваш небески дати Духа Светога онима који га моле?
14 И он је изгонио ђавола, и он је био нем. И догоди се, кад ђаво изиђе, нијеми проговори; а народ се чудио.
15 Али неки од њих рекоше: Он изгони ђаволе преко Велзевула, поглавара ђавола.
16 А други, искушавајући га, тражили су од њега знак с неба.
17 Али он, знајући њихове мисли, рече им: „ Свако царство које се само у себи поделило бива опустело; и кућа раздвојена од куће пада.
18 Ако се и Сатана подели против себе, како ће опстати његово краљевство? јер кажете да ја изгоним ђаволе преко Велзевула.
19 И ако ја преко Велзевула изгоним ђаволе, помоћу кога их ваши синови изгоне? зато ће вам они бити судије.
20 Али ако ја прстом Божијим изгоним ђаволе, без сумње је дошло до вас Царство Божије.
21 Када јак човек наоружан чува своју палату, његова имовина је у миру.
22 Али када јачи од њега дође на њега и савлада га, он му узима сву опрему у коју се уздао и дели плен.
23 Ко није са мном, против мене је, а ко не скупља са мном, расипа.
24 Када нечисти дух изађе из човека, он иде по сувим местима тражећи одмор; и не нашавши никога, рече: Вратићу се својој кући одакле сам изашао.
25 И кад дође, нађе је пометену и украшену.
26 Онда он оде и одведе к себи седам других духова злијих од њега; и они улазе и тамо се обитавају; и последње стање тог човека горе је од првог.
27 И догоди се, док је то говорио, нека жена из друштва повиси глас и рече му: Благо материци која те је родила и скутима које си сисао.
28 Али он рече: Да, блажени су они који слушају реч Божију и држе је.
29 А кад се народ скупи, он поче говорити: Ово је зао нараштај; они траже знак; и неће му се дати знак осим знака Јоне пророка.
30 Јер као што је Јона био знак Нинивљанима, тако ће и Син човечији бити овом нараштају.
31 Краљица југа ће устати на суд са људима овог нараштаја и осудити их, јер је дошла са крајњих крајева земље да чује мудрост Соломонову; и гле, овде је већи од Соломона.
32 Нинивљани ће устати на суд са овим нараштајем, и осудиће га, јер су се покајали због Јонине проповеди; и гле, овде је већи од Јоне.
33 Нико када запали свећу, не ставља је на скровито место, ни под посуду, него на свећњак, да они који уђу виде светлост.
34 Светлост тела је око; дакле, када је око твоје једно, и цело тело твоје је светло; али кад је твоје око зло, и тело твоје је тамно.
35 Пази дакле да светлост која је у теби не буде тама.
36. Ако ти, дакле, цело тело буде пуно светлости, немајући ни један тамни део, цело ће бити пуно светлости, као када ти светли сјај свеће.
37 И док је он говорио, неки фарисеј га замоли да вечера с њим; и он уђе и седе за трпезу.
38 А када је фарисеј то видео, зачудио се што се није прво умио пре вечере.
39 А Господ му рече: Сада ви, фарисеји, чистите спољашњост чаше и чиније; али је твоја унутрашњост пуна грабежи и злоће.
40 Безумници, није ли онај који је створио оно што је споља учинио и оно што је унутра?
41 Али радије дајте милостињу од онога што имате; и гле, све вам је чисто.
42 Али тешко вама, фарисеји! јер дајете десетину од менте и руте и свих врста биља, и пребацујете суд и љубав Божију: ово је требало да чините, а не да остављате оно друго нечињено.
43 Тешко вама, фарисеји! јер волите најгорња седишта у синагогама и поздраве на пијацама.

44 Тешко вама, књижевници и фарисеји, лицемери! јер сте као гробови који се не појављују, и људи који ходају по њима не знају за њих.
45 Тада одговори један од законника и рече му: Учитељу, тако говориш и ти нас грдиш.
46 А он рече: Тешко и вама, правници! јер ви оптерећујете људе бременом који је тежак за ношење, а сами не додирујете бремена ниједним својим прстом.
47 Тешко вама! јер градите гробове пророцима, а оци ваши побише их.
48 Заиста сведочите да допуштате дела својих отаца, јер су их они заиста убили, а ви градите њихове гробове.
49 Зато је и мудрост Божија рекла: послаћу им пророке и апостоле, и неке ће од њих побити и прогонити.
50 Да се од овог нараштаја тражи крв свих пророка, која је проливена од постанка света;
51 Од крви Авељеве до крви Захарије, која је пропала између олтара и храма: заиста вам кажем, то ће се тражити од овог нараштаја.
52 Тешко вама, адвокати! јер сте узели кључ знања; сами нисте ушли, а онима који су улазили сте спречили.
53 И док им је ово рекао, књижевници и фарисеји почеше жестоко да га подстичу и изазивају да говори о многим стварима:
54 Чекајући га и тражећи да нешто извуку из његових уста, да би га оптужили.

ГЛАВА 12

1 У међувремену, када се сакупило небројено мноштво народа, тако да су газили једни на друге, поче најпре говорити својим ученицима: Чувајте се квасца фарисејског, који је лицемерје.
2 Јер нема ничег покривеног, што се неће открити; ни сакрио, то се неће сазнати.
3 Дакле, све што сте рекли у тами, чуће се на светлости; и оно што сте говорили на уво у ормарима биће објављено на крововима.
4 А ја вам кажем својим пријатељима: Не бојте се оних који убијају тело, и после тога немају више што могу учинити.
5 Али ја ћу вас упозорити кога ћете се бојати: бојте се онога који након што убије има моћ бацити у пакао; да, кажем вам, бојте га се.
6 Зар се пет врабаца не продаје за два фартинга, и ниједан од њих није заборављен пред Богом?
7 Али и саме су вам власи на глави све избројане. Не бојте се, дакле: ви сте вреднији од многих врабаца.
8 И ја вам кажем: Ко год призна мене пред људима, признаће га и Син човечји пред анђелима Божијим.
9 Али ко ме се одрече пред људима биће одбачен пред анђелима Божјим.
10 И ко год каже реч против Сина Човечијег, опростиће му се; а ономе који хули на Духа Светога неће се опростити.
11 И када вас доводе у синагоге, и у судије и власти, не размишљајте како или шта ћете одговорити, или шта ћете рећи:
12 Јер ће вас Свети Дух научити у исти час шта треба да кажете.
13 А један из дружине му рече: Господару, реци мом брату да са мном подели наследство.
14 А он му рече: Човече, ко ме је поставио за судију или за делиоца над тобом?
15 И рече им: Чувајте се и чувајте се похлепе, јер се човеков живот не састоји у обиљу ствари које поседује.
16 И рече им приспособу говорећи: Земља једног богаташа роди обилно.
17 И помисли у себи говорећи: Шта да радим, јер немам где да дам своје плодове?
18 А он рече: Ово ћу учинити: срушићу своје амбаре и саградити веће; и тамо ћу дати све своје плодове и своја добра.
19 И рећи ћу својој души: Душо, имаш много добара спремљених за многе године; опусти се, једи, пиј и весели се.
20 Али Бог му рече: Безумниче, ове ноћи ће се од тебе тражити душа твоја;
21 Тако је и са оним који себи скупља благо, а није богат пред Богом.
22 И рече својим ученицима: Зато вам кажем: Не брините за живот свој шта ћете јести; ни за тело шта ћете обући.
23 Живот је више од меса, а тело је више од одеће.
24 Погледај гавране: јер они нити сеју нити жању; који немају ни оставе ни штале; и Бог их храни: колико сте ви бољи од птица?
25 А ко од вас, размишљајући, може повећати свој раст за један лакат?
26 Ако, дакле, не можете да учините оно што је најмање, зашто сте мислили на остало?
27 Погледај љиљане како расту: не труде се, не преду; а ипак вам кажем да се Соломон у свој својој слави није обукао као један од ових.
28 Ако дакле Бог тако облачи траву која је данас у пољу, а сутра је бачена у пећ; колико ће вас више обући, маловерни?
29 И не тражите шта ћете јести или шта ћете пити, нити будите сумњичави.
30 Јер све то траже народи света; и ваш Отац зна да вам је то потребно.
31 Али радије тражите Царство Божије; и све ће вам се ово додати.
32 Не бој се, стадо мало; јер је воља Оца вашег да вам да царство.
33 Продајте што имате и дајте милостињу; обезбедите себи торбе које не старе, благо на небесима које не пропада, где се ниједан лопов не приближава, ни мољац не квари.
34 Јер где је твоје благо, тамо ће бити и твоје срце.
35 Нека вам бедра буду опасана, и светла нека вам горе;
36 И сами сте као људи који чекају свог господара, када ће се вратити са венчања; да кад дође и покуца, одмах му отворе.
37 Благо оним слугама које ће господар када дође затећи да бдију: заиста вам кажем, да ће се опашити и натерати их да седну за трпезу, и изаћи ће и служити им.
38 И ако дође у другу стражу или дође у трећу стражу и нађе их тако, блажени су слуге.

39 А ово знајте, да је господар куће знао у који ће час
дођи лопов, бдио би и не би допустио да му се провали
кућа.
40 Зато и ви будите спремни, јер ће Син човечји дођи у
час када не мислите.
41 Тада му Петар рече: Господе, говориш ли ову причу
нама или свима?
42 А Господ рече: Ко је онда тај верни и мудри
управитељ, кога ће његов господар поставити за
господара над својим домом, да им даје њихов део меса
у право време?
43 Благо оном слузи, кога ће господар његов кад дође
наћи да тако чини.
44 Заиста вам кажем да ће га поставити за владара над
свим што има.
45 Али ако тај слуга каже у свом срцу: Мој господар
одлаже свој долазак; и почеће да туче слуге и девојке, и
да једе и пије, и да се опија;
46 Господар тог слуге ће дођи у дан када га не буде
тражио, и у час када не буде свестан, и распарчиће га, и
одредиће му свој део са неверницима.
47 А онај слуга, који је знао вољу свог господара, а
није се припремио, нити је учинио по његовој вољи,
биће много бијен.
48 Али ко није знао, а починио је ствари достојне
удараца, биће мало бијен. Јер коме се много да, од њега
ће се много и тражити;
49 Дошао сам да пошаљем огањ на земљу; а шта ћу ја,
ако је већ упаљено?
50 Али ја имам крштење да се крстим; и како сам
стегнут док се то не оствари!
51 Мислите ли да сам дошао да дам мир на земљи?
Кажем ти, не; него подела:
52 Јер од сада ће петорица у једној кући бити подељена,
три против двојице и два против тројице.
53 Отац ће се поделити на сина, и син на оца; мајка
против ћерке, а ћерка против мајке; свекрва против
своје снахе, а снаха против своје свекрве.
54 И рече и народу: Кад видите да се облак диже са
запада, одмах кажете: Долази пљусак; и тако је.
55 А кад видите да дува јужни ветар, говорите: Биће
врућине; и догоди се.
56 Ви лицемери, ви можете разазнати лице неба и
земље; али како то да не разазнајете ово време?
57 Да, и зашто чак и по себи не судите шта је исправно?
58 Када идеш са својим противником у судију, док си
на путу, потруди се да се избавиш од њега; да те не
приведе судији, и да те судија не преда службенику, и
да те службеник не баци у тамницу.
59 Кажем ти, нећеш отићи оданде док не платиш до
последњег новца.

ГЛАВА 13

1 У то време били су присутни неки који су му
говорили о Галилејцима, чију је крв Пилат помешао са
њиховим жртвама.
2 А Исус одговарајући рече им: Мислите ли да су ови
Галилејци били грешнији од свих Галилејаца, јер су
тако претрпели?
3 Кажем вам: Не, али ако се не покајете, сви ћете исто
тако пропасти.
4 Или оних осамнаест, на које је пала кула у Силоаму и
побила их, мислите ли да су они били грешници од
свих људи који су живели у Јерусалиму?
5 Кажем вам, не, али ако се не покајете, сви ћете исто
тако пропасти.
6 Он је рекао и ову параболу; Неки човек је дао
посадити смокву у свом винограду; и дође и тражи
плода на њему, и не нађе.
7 Тада рече господару свог винограда: Ево, ове три
године долазим да тражим плод на овој смокви, и не
налазим је; зашто то труби земљу?
8 А он му одговарајући рече: Господе, остави то и ове
године, док га не окопам и изметнем.
9 И ако уроди плодом, добро, а ако не, онда ћеш га
после посећи.
10 И он је суботом поучавао у једној од синагога.
11 И гле, била је жена која је осамнаест година имала
духа немоћи, и била је погнута, и никако се није могла
подићи.
12 А кад ју је Исус угледао, дозвао ју је к себи и рекао
јој: Жено, ти си ослобођена своје немоћи.
13 И положи руке на њу, и одмах се исправи и
прослави Бога.
14 А старешина синагоге одговори с негодовањем, јер
је Исус исцелио у суботу, и рече народу: Има шест
дана у које људи треба да раде; суботњи дан.
15 Тада му Господ одговори и рече: Лицемере, зар
свако од вас у суботу не одвезује свог вола или магарца
из штале и не води га на појење?
16 И не би ли ова жена, која је кћи Аврахамова, коју је
Сатана везао, гле, ових осамнаест година, требало да
буде ослобођена ове окове у суботу?
17 А кад је то рекао, сви његови противници се
постидеше, и сав народ се обрадова због свих славних
ствари које је учинио.
18 Затим рече: „Чему је слично Царство Божије? и на
шта да личим на њега?
19 То је као зрно горушичино које је човек узео и
бацио у свој врт; и израсте и нарасте велико дрво; и
птице небеске настаниле су се у његовим гранама.
20 И опет рече: Са чиме да упоредим царство Божије?
21 То је као квасац, који је жена узела и сакрила у три
мере брашна, док све не укисне.
22 И ишао је кроз градове и села, учећи и путујући
према Јерусалиму.
23 Тада му један рече: Господе, зар је мало оних који
се спасавају? А он им рече:
24 Настојте да уђете на уска врата, јер ће многи, кажем
вам, тражити да уђу, и неће моћи.
25 Кад једном устане господар куће и затвори врата, а
ви почнете да стојите споља и да куцате на врата
говорећи: Господе, Господе, отвори нам; а он ће
одговорити и рећи вам: Не знам одакле сте.
26 Тада ћете почети да говорите: Јели смо и пили пред
тобом, а ти си учио на нашим улицама.
27 Али он ће рећи: кажем вам, не знам одакле сте;
идите од мене сви који чините безакоње.
28 Биће плач и шкргут зуба када будете видели Аврама
и Исака и Јакова и све пророке у Царству Божијем, а
себе избачене.
29 И дођи ће са истока и са запада, и са севера и са југа,
и сешће у Царству Божијем.

30 И гле, постоје последњи који ће бити први, и први
који ће бити последњи.
31 Истог дана дођоше неки од фарисеја говорећи му:
Изађи и иди одавде, јер ће те Ирод убити.
32 И рече им: Идите и реците тој лисици: Ево, ја
изгоним ђаволе, и данас и сутра чиним лекове, а трећи
дан ћу бити савршен.
33 Ипак, морам да ходам и данас, и сутра, и сутрадан:
јер не може бити да пророк нестане из Јерусалима.
34 Јерусалиме, Јерусалиме, који убијаш пророке и
каменујеш оне који су ти послани; колико пута бих
сабрао децу твоју, као што кокош скупља легло под
своја крила, а ви не бисте!
35 Гле, остављена вам је кућа пуста, и заиста вам
кажем: Нећете ме видети док не дође време када ћете
рећи: Благословен који долази у име Господње.

ГЛАВА 14

1 И кад је ушао у кућу једног од главара фарисеја да
једе хлеб у суботу, они су га посматрали.
2 И гле, пред њим је био један човек који је имао
водену болест.
3 А Исус одговарајући рече законницима и фарисејима
говорећи: Да ли је дозвољено исцељивати у суботу?
4 И они су ћутали. И узе га, и исцели га, и пусти га;
5 И одговори им говорећи: Коме ће од вас магарац или
вол пасти у јаму, па га неће одмах извући у суботу?
6 И нису му могли поново одговорити на ове ствари.
7 И изнео је параболу онима који су били позвани, када
је означио како су бирали главне собе; говорећи им,
8 Кад те неко позове на свадбу, не седи у највишој соби;
да му се не позове часнији човек од тебе;
9 И онај који је позвао тебе и њега да дође и рече ти:
дај овом човеку место; а ти почињеш са стидом да
заузмеш најнижу собу.
10 Али кад будеш позван, иди и седи у најдоњој соби;
да када дође онај који те позове, да ти каже: Пријатељу,
иди горе; тада ћеш имати поклоњење пред онима који
седе с тобом за трпезом.
11 Јер ко се узвисује, биће понижен; а ко се понизи,
узвисиће се.
12 Тада је рекао и ономе који га је позвао: Када правиш
вечеру или вечеру, не зови своје пријатеље, ни своју
браћу, ни своје рођаке, ни своје богате комшије; да те и
они опет не позову, и да ти се исплати.
13 Али кад правиш гозбу, зови сиромахе, сакате, хроме,
слепе:
14 И бићеш благословен; јер ти не могу надокнадити,
јер ћеш бити наплаћен у васкрсењу праведних.
15 А када је један од оних који су седели с њим за
трпезом чуо ово, рекао му је: Благо оном који ће јести
хлеб у Царству Божијем.
16 Тада му рече: Неки човек приреди велику вечеру и
позове многе.
17 И посла свог слугу у време вечере да каже
позванима: Дођите! јер све је сада спремно.
18 И сви су једнодушно почели да се оправдавају. Први
му рече: Купио сам комад земље и морам да одем да га
видим: молим те, опрости ме.
19 А други рече: Купио сам пет јармова волова и идем
да их искушам; молим те, опрости ме.
20 А други рече: Оженио сам жену и зато не могу доћи.
21 Тако је тај слуга дошао и рекао своме господару ове
ствари. Тада господар куће љутивши се рече своме
слузи: Изађи брзо на улице и улице градске и доведи
овамо сиромашне и осакаћене, и застоје и слепе.
22 А слуга рече: Господе, учињено је како си заповедио,
а ипак има места.
23 Господ је рекао слузи: „Изађи на путеве и живице и
натерај их да уђу, да се моја кућа напуни.
24 Јер вам кажем да нико од оних људи који су били
позвани неће окусити моју вечеру.
25 И пође с њим велики народ, а он се окрену и рече им:
26 Ако неко дође к мени, а не мрзи свог оца, и мајку, и
жену, и децу, и браћу, и сестре, да, и свој живот, не
може бити мој ученик.
27 А ко не носи крст свој и не иде за мном, не може
бити мој ученик.
28 Јер ко од вас, намеравајући да сагради кулу, не
седне први и не рачуна цену, има ли довољно да је
заврши?
29 Да не би, пошто је поставио темељ, а не може га
довршити, сви који то гледају не почели да му се ругају,
30 Рекавши: Овај човек је почео да гради, и није могао
да доврши.
31 Или који краљ, идући у рат против другог краља, не
сједне први и посавјетује се да ли може са десет
хиљада да дочека онога који иде против њега са
двадесет хиљада?
32 Иначе, док је други још далеко, он шаље посланицу
и жели услове мира.
33 Тако исто, ко год да је од вас који не остави све што
има, не може бити мој ученик.
34 Со је добра; али ако је со изгубила свој мирис, чиме
ће се зачинити?
35 Није прикладан ни за земљу, ни за балегу; али људи
га избацују. Ко има уши да чује, нека чује.

ГЛАВА 15

1 Тада су му се приближили сви цариници и грешници
да га слушају.
2 А фарисеји и књижевници гунђаху говорећи: Овај
човек прима грешнике и једе с њима.
3 И рече им ову причу говорећи:
4 Ко од вас, који има сто оваца, ако изгуби једну од
њих, не остави деведесет и девет у пустињи и не пође
за изгубљеном, док је не нађе?
5 И кад га нађе, полаже га на своја рамена, радујући се.
6 И кад дође кући, сазва пријатеље и комшије говорећи
им: Радујте се са мном; јер сам нашао своју овцу
изгубљену.
7 Кажем вам, да ће тако на небу бити радости због
једног грешника који се каје, више него због деведесет
и девет праведника, којима није потребно покајање.
8 Или која жена која има десет сребрника, ако изгуби
један, не запали свећу, не помете кућу и не тражи
марљиво док је не нађе?
9 И кад га нађе, сазва пријатеље и комшије говорећи:
Радујте се са мном; јер сам нашао комад који сам
изгубио.
10 Исто тако, кажем вам, постоји радост у присуству
анђела Божјих због једног грешника који се каје.

11 А он рече: Неки човек је имао два сина.
12 А млађи од њих рече свом оцу: Оче, дај ми део добра који ми припада. И подели им свој живот.
13 И не много дана након што се млађи син све скупио и кренуо у далеку земљу, и тамо протраћио своју имовину разуларерним животом.
14 И када је све потрошио, настала је велика глад у тој земљи; и почео је да оскудева.
15 И отишао је и придружио се једном грађанину те земље; и посла га у своје њиве да нахрани свиње.
16 И он би желео да напуни свој стомак љускама које су јеле свиње, и нико му није дао.
17 А кад је дошао к себи, рекао је: Колико најамника мога оца има хлеба у довољној мери, а ја умирем од глади!
18 Устаћу и отићи ћу свом оцу, и рећи ћу му: Оче, згрешио сам небу и пред тобом,
19 И нисам више достојан да се зовем твој син: учини ме једним од својих најамника.
20 И устао је и дошао свом оцу. Али кад је био још далеко, угледа га отац његов, и сажали се, и потрча, паде му на врат и пољуби га.
21 А син му рече: Оче, згрешио сам небу и пред тобом, и нисам више достојан да се зовем твојим сином.
22 Али отац рече својим слугама: Изнесите најбољу хаљину и обуците је; и стави му прстен на руку и ципеле на ноге:
23 И доведи овамо угојено теле и закољи га; и да једемо и веселимо се:
24 Јер овај мој син беше мртав, и поново је жив; изгубљен је и пронађен је. И почеше да се веселе.
25 Сада је његов старији син био у пољу, и када је дошао и приближио се кући, чуо је музику и плес.
26 И позва једног од слугу и упита га шта то значе.
27 А он му рече: Дошао је брат твој; а твој отац је заклао угојено теле, јер га је примио здравог и здравог.
28 А он се наљути и не хтеде да уђе, па изађе његов отац и замоли га.
29 А он одговарајући рече свом оцу: Ево, оволико година ти служим, нити сам никада преступио твоју заповест, а ти ми никад ниси дао јаре да бих се забавио са својим пријатељима.
30 Али чим је дошао овај твој син, који је прождирао живот твој са блудницама, ти си му заклао угојено теле.
31 А он му рече: Сине, ти си заувек са мном, и све што имам је твоје.
32 Требало је да се веселимо и веселимо, јер овај твој брат беше мртав и оживе; и био изгубљен, и пронађен.

ГЛАВА 16

1 И рече и својим ученицима: Био је један богат човек који је имао управитеља; а исти му је био оптужен да је протраћио своја добра.
2 И позва га и рече му: Како то чујем од тебе? дај рачун о свом управљању; јер можда више нећеш бити управитељ.
3 Тада управитељ рече у себи: Шта да радим? јер мој господар ми одузима управљање: не могу копати; да просим стидим се.
4 Одлучан сам шта да радим, да ме, када будем избачен из надзора, приме у своје куће.
5 Тада је позвао свакога од дужника свог господара и рекао првом: Колико си дужан мом господару?
6 А он рече: Сто мера уља. А он му рече: Узми своју новчаницу, па седи брзо и напиши педесет.
7 Затим рече другом: А колико си дужан? А он рече: Сто мера пшенице. А он му рече: Узми свој рачун и напиши осамдесет.
8 И Господ је похвалио неправедног управитеља, јер је поступио мудро: јер су деца овога света у свом нараштају мудрија од деце светлости.
9 А ја вам кажем: Створите себи пријатеље мамона неправде; да вас, када не успете, приме у вечна насеља.
10 Ко је веран у најмањем, веран је и у великом; а ко је неправедан у најмањем, неправедан је и у великом.
11 Ако, дакле, нисте били верни у неправедном мамону, ко ће вам поверити право богатство?
12 А ако нисте били верни у ономе што је туђе, ко ће вам дати оно што је ваше?
13 Ниједан слуга не може служити двојици господара: јер ће или једног мрзети, а другог волети; или ће се једнога држати, а другога презрети. Не можете служити Богу и мамону.
14 А и фарисеји, који беху похлепни, чуше све ово, и ругаше му се.
15 А он им рече: Ви сте они који се правдате пред људима; али Бог познаје ваша срца, јер оно што је високо цењено међу људима је гадост пред Богом.
16 Закон и пророци су били све до Јована: од тада се проповеда Царство Божије, и сваки се у њега притиска.
17 И лакше је да прођу небо и земља, него да пропадне једна глава закона.
18 Ко отпусти своју жену и ожени се другом, чини прељубу;
19 Био је један богат човек, који је био одевен у пурпур и лан, и сваки дан се раскошно понашао.
20 И беше један просјак по имену Лазар, који бијаше лежао на његовим вратима, пун рана,
21 И желећи да се нахрани мрвицама које су падале са стола богаташа; штавише, пси су дошли и лизали његове чиреве.
22 И догоди се да је просјак умро, и анђели су га однели у Авраамово наручје;
23 И у паклу подиже очи своје, будући у мукама, и угледа Аврама издалека и Лазара у недрима његовим.
24 И повика и рече: Оче Авраамe, помилуј ме и пошаљи Лазара да умочи врх свог прста у воду и расхлади ми језик; јер се мучим у овом пламену.
25 Али Аврам рече: Сине, сети се да си за живота примио своја добра, а Лазар исто тако зла; али сада се он теши, а ти се мучиш.
26 И поред свега овога, између нас и вас постоји велика провалија: тако да они који би одавде прешли к вама не могу; ни они не могу да прођу до нас, то би дошло одатле.
27 Онда рече: Молим те, дакле, оче, да га пошаљеш у кућу мога оца.
28 Јер имам петоро браће; да им сведочи да и они не дођу на ово место мучења.
29 Авраам му рече: Имају Мојсија и пророке; нека их чују.
30 А он рече: Не, оче Авраамe, али ако неко дође к њима из мртвих, покајаће се.

31 А он му рече: Ако не слушају Мојсија и пророке,
неће се уверити ако ко и из мртвих устане.

ГЛАВА 17

1 Тада рече ученицима: Немогуће је да ће саблазни
доћи; али тешко ономе кроз кога долазе!
2 Боље би му било да му се окачи воденични камен о
врат и да га баци у море, него да саблазни једног од
ових малих.
3 Пазите на себе: ако твој брат преступи против тебе,
укори га; и ако се покаје, опрости му.
4 И ако ти преступи седам пута у дану, и седам пута у
дану се опет обрати к теби говорећи: кајем се; ти ћеш
му опростити.
5 А апостоли рекоше Господу: Увећај нашу веру.
6 И Господ рече: Кад бисте имали веру као зрно
горушичино, могли бисте рећи овом јавору:
„Истргнути се с кореном и посади се у мору; и требало
би да те послуша.
7 Али ко ће му од вас, који има слугу који оре или
храни стоку, рећи малочас, кад дође с поља: иди и седи
да једеш?
8 И неће му радије рећи: Припреми што ћу вечерати, и
опаши се и служи ми док не једем и пијем; а после ћеш
јести и пити?
9 Да ли он захваљује том слузи зато што је учинио оно
што му је заповеђено? Ја не тровам.
10 Тако и ви, када извршите све што вам је заповеђено,
реците: ми смо неисплативе слуге; учинили смо оно
што нам је била дужност.
11 И догоди се, док је ишао у Јерусалим, прошао је
кроз Самарију и Галилеју.
12 И кад је ушао у једно село, срело га је десет
губаваца, који су стајали издалека.
13 Они подигоше глас и рекоше: Исусе, Учитељу,
помилуј нас.
14 И видевши их, рече им: Идите, покажите се
свештеницима. И догоди се да су се, док су ишли,
очистили.
15 А један од њих, кад виде да је исцељен, врати се и
из свег гласа прослави Бога,
16 И паде ничице пред његове ноге, захваливши му, а
он беше Самарјанин.
17 А Исус одговарајући рече: Није ли било десет
очишћених? али где је деветорица?
18 Нема оних који су се вратили да дају славу Богу,
осим овог странца.
19 А он му рече: Устани, иди, твоја вера те је спасла.
20 А када су га тражили од фарисеја, када треба да дође
Царство Божије, он им одговори и рече: Царство
Божије не долази с посматрањем.
21 Нити ће рећи: Ево! или, ево! јер, гле, Царство
Божије је у вама.
22 И рече ученицима: Доћи ће дани када ћете пожелети
да видите један од дана Сина Човечијег, а нећете га
видети.
23 А они ће вам рећи: Видите овде; или, види тамо: не
иди за њима, нити за њима.
24 Јер као муња, која сија из једног дела под небом,
сија до другог дела под небом; тако ће и Син човечији
бити у свој дан.
25 Али прво мора много да претрпи, и да буде одбачен
од овог нараштаја.
26 И као што је било у дане Нојеве, тако ће бити и у
дане Сина човечијег.
27 Јели су, пили, женили се, удавали се, све до дана
када Ноје уђе у ковчег, и дође потоп, и све их уништи.
28 Исто као што је било у дане Лота; јели су, пили,
куповали, продавали, садили, градили;
29 Али истог дана када је Лот изашао из Содоме, с неба
је пала киша од ватре и сумпора и све их уништила.
30 Тако ће бити и оног дана када се Син човечији
објави.
31 У онај дан, ко буде на крову и ствари његове у кући,
нека не сиђе да их узме; а ко је у пољу, нека се исто
тако не враћа.
32 Сетите се Лотове жене.
33 Ко год тражи да спасе свој живот, изгубиће га; и ко
изгуби живот свој, сачуваће га.
34 Кажем вам, те ноћи биће два човека у једној
постељи; један ће се узети, а други оставити.
35 Двије жене ће мљети заједно; један ће се узети, а
други оставити.
36 Два човека биће у пољу; један ће се узети, а други
оставити.
37 А они одговорише и рекоше му: Где, Господе? А он
им рече: Где год је тело, тамо ће се сабрати и орлови.

ГЛАВА 18

1 И рече им параболу у ту сврху да људи треба увек да
се моле и да не клону;
2 Рекавши: У једном граду беше судија, који се није
бојао Бога, нити је гледао на човека.
3 У том граду беше једна удовица; и приступи му
говорећи: Освети ме противнику мом.
4 И не хтеде неко време, али после рече у себи: Премда
се не бојим Бога, нити гледам на човека;
5 Али пошто ме ова удовица узнемирава, осветиһу је,
да ме својим сталним доласком не умори.
6 А Господ рече: Чујте шта говори неправедни судија.
7 И зар Бог неће осветити своје изабране, који дан и
ноћ вичу к њему, иако их он дуго трпи?
8 Кажем вам да ће их брзо осветити. Ипак, када дође
Син човечји, хоће ли наћи веру на земљи?
9 И рекао је ову причу некима који су се уздали у себе
да су праведни, а друге презирали:
10 Два човека уђоше у храм да се помоле; један
фарисеј, а други цариник.
11 Фарисеј је стајао и молио се тако у себи: Боже,
хвала ти што нисам као други људи, изнуђивачи,
неправедници, прељубници, па ни као овај цариник.
12 Постим двапут у недељи, дајем десетину од свега
што имам.
13 А цариник, стојећи издалека, не хтеде ни очи да
подигне ка небу, него се удараше у прса говорећи:
Боже, милостив буди мени грешном.
14 Кажем вам, овај човек сиђе кући својој оправдан пре
него онај, јер сваки који се узвисује биће понижен; а ко
се понизи, узвисиће се.
15 И доноше му и одојчад да их се дотакне; али кад су
то видели његови ученици, прекорили су их.

16 Али Исус их позва к себи и рече: Пустите децу да
долазе к мени и не браните им, јер је таквих Царство
Божије.
17 Заиста вам кажем, ко не прими Царство Божије као
мало дете, неће ући у њега.
18 А неки владар га упита говорећи: Учитељу добри,
шта да учиним да наследим живот вечни?
19 А Исус му рече: Зашто ме називаш добрим? нико
није добар, осим једног, то јест Бога.
20 Ти знаш заповести, не чини прељубу, не убиј, не
кради, не сведочи лажно, поштуј оца свога и матер
своју.
21 А он рече: Све сам ово сачувао од младости своје.
22 А кад је Исус чуо ово, рекао му је: Још ти једно
недостаје: продај све што имаш и раздај сиромасима, и
имаћеш благо на небу; и дођи за мном.
23 А кад је то чуо, веома се ожалостио, јер је био веома
богат.
24 А када је Исус видео да је веома ожалошћен, рекао
је: Како ће тешко онима који имају богатство ући у
Царство Божије!
25 Јер лакше је камили проћи кроз иглене уши, него
богаташу ући у Царство Божије.
26 А они који су то чули рекоше: Ко се онда може
спасити?
27 И рече: Оно што је људима немогуће, Богу је могуће.
28 Тада Петар рече: Ето, све смо оставили и пошли за
тобом.
29 А он им рече: Заиста вам кажем: нема човека који је
оставио кућу, или родитеље, или браћу, или жену, или
децу, за Царство Божије,
30 Који неће добити много више у овом садашњем
времену и у будућем свету живот вечни.
31 Тада је узео дванаесторицу и рекао им: Ево идемо у
Јерусалим, и испуниће се све што су пророци написали
о Сину Човечијем.
32 Јер ће он бити предан незнабошцима, и биће исмејан,
и злобно умољен, и пљуван:
33 И избичиће га и погубиће га, и трећи дан ће
васкрснути.
34 И ништа од овога нису разумели, и ова реч беше
скривена од њих, нити су знали што је речено.
35 И догоди се да док се приближавао Јерихону, неки
слепац је седео поред пута и молио:
36 И чувши како пролази мноштво, упитао је шта то
значи.
37 И рекоше му да пролази Исус из Назарета.
38 И повика говорећи: Исусе, сине Давидов, помилуј
ме.
39 А они који су ишли испред њега су га прекорили да
ћути, али он је све више викао: Сине Давидов, помилуј
ме!
40 А Исус стаде и заповеди да га доведу к њему; и кад
се приближи, упита га:
41 Говорећи: Шта хоћеш да ти учиним? А он рече:
Господе, да прогледам.
42 А Исус му рече: Прогледај, твоја вера те је спасла.
43 И одмах прогледа, и пође за њим славећи Бога; и сав
народ, кад то виде, хвали Бога.

ГЛАВА 19

1 И Исус уђе и прође кроз Јерихон.
2 И гле, беше човек по имену Закхеј, који беше главни
међу цариницима, и беше богат.
3 И тражио је да види Исуса ко је он; и није могао за
штампу, јер је био малог раста.
4 И отрчао је напред, и попео се на једно сикоморе да
га види, јер је требало да прође тим путем.
5 И када је Исус дошао на то место, погледао је горе и
видео га, и рекао му: Закеју, пожури и сиђи; јер данас
морам боравити у твојој кући.
6 И пожури, сиђе и прими га радосно.
7 А кад су то видели, сви су промрмљали говорећи: да
је отишао да гостује код човека који је грешник.
8 И Закхеј стаде и рече Господу; Гле, Господе,
половину имања свога дајем сиромасима; и ако сам од
неког човека узео било шта лажном оптужбом, враћам
га четвороструко.
9 А Исус му рече: Данас је дошло спасење овој кући,
јер је и он син Авраамов.
10 Јер је Син човечији дошао да тражи и спасе
изгубљено.
11 И пошто су они то чули, додао је и рекао параболу,
јер је био близу Јерусалима, и јер су мислили да ће се
Царство Божије одмах појавити.
12 Зато је рекао: Неки племић је отишао у далеку
земљу да добије за себе краљевство и да се врати.
13 Позвао је својих десет слугу и дао им десет фунти и
рекао им: Заузмите док не дођем.
14 Али његови грађани га мрзеше и послаше за њим
поруку говорећи: Нећемо имати овог човека да царује
над нама.
15 И догодило се да када се вратио, пошто је примио
краљевство, тада је заповедио да му се позову ове слуге,
којима је дао новац, да би знао колико је сваки човек
добио трговином.
16 Тада је дошао први и рекао: Господе, твоја фунта је
добила десет фунти.
17 А он му рече: Добро, слуго добри!
18 А други је дошао и рекао: Господе, твоја фунта је
добила пет фунти.
19 И он му рече исто: Буди и ти над пет градова.
20 А други је дошао говорећи: Господе, ево ти фунте
коју сам чувао у салвети.
21 Јер сам те се бојао, јер си строг човек: узимаш што
ниси легао, и жањеш што ниси посејао.
22 А он му рече: Из твојих уста ћу ти судити, зли слуго.
Знао си да сам строг човек, узимајући што нисам
положио, и жањући што нисам посејао.
23 Зашто онда ниси дао мој новац у банку, да бих ја,
када сам дошао, тражио свој уз камату?
24 И рече онима који су стајали: Узмите од њега фунту
и дајте је ономе ко има десет фунти.
25 (И рекоше му: Господе, има десет фунти.)
26 Јер вам кажем да ће се свакоме дати; а од онога који
нема одузеће му се и оно што има.
27 Али оне моје непријатеље, који нису желели да ја
владам над њима, доведите овамо и побијте их преда
мном.
28 И када је то рекао, отишао је напред, попевши се у
Јерусалим.

29 И догоди се, када се приближи Витагији и Витанији,
на гори званој Маслинска, посла двојицу својих
ученика,
30 Говорећи: Идите у село против вас; у коме ћете при
уласку наћи привезано магаре, на коме још никада
човек није седео: одвезите га и доведите га овамо.
31 И ако вас неко упита: Зашто га одвезујете? тако му
реците: јер је потребан Господу.
32 И послани отидоше и нађоше како им је рекао.
33 И док су одвезивали магаре, власници су им рекли:
Зашто одвезујете магаре?
34 А они рекоше: Господу је потребан.
35 И доведоше га к Исусу, и бацише хаљине своје на
магаре, и метнуше Исуса на њега.
36 И док је ишао, они су раширили своју одећу на путу.
37 А кад се приближи, већ сада на силаску с Маслинске
горе, сав мноштво ученика поче се радовати и хвалити
Бога из свег гласа за сва силна дела која су видели;
38 Говорећи: Благословен Цар који долази у име
Господње, мир на небесима и слава на висини.
39 А неки од фарисеја из народа рекоше Му: Учитељу,
укори ученике своје.
40 А он одговори и рече им: Кажем вам да, ако ови
ућуте, камење ће одмах повикати.
41 И кад се приближи, угледа град и заплака над њим,
42 Говорећи: Да си и ти знао, барем у овај дан, оно што
припада твоме миру! али сада су сакривени од очију
твојих.
43 Јер ће доћи на тебе дани када ће твоји непријатељи
направити ров око тебе, и опколиће те и држати те са
свих страна,
44 И положиће те са земљом, и децу твоју у теби; и
неће оставити у теби камен на камен; јер ниси знао
време посете своје.
45 И уђе у храм, и поче да изгони оне који су у њему
продавали и оне који су куповали;
46 Рекавши им: Писано је: Дом је мој дом молитве;
47 И свакодневно је поучавао у храму. Али
првосвештеници и књижевници и поглавари народа
настојаху да га униште,
48 И нису могли да нађу шта би могли да ураде, јер је
сав народ био веома пажљив да га саслуша.

ГЛАВА 20

1 И догоди се да једног од оних дана, док је поучавао
народ у храму и проповедао јеванђеље, наиђоше на
њега првосвештеници и књижевници са старешинама,
2 И рече му говорећи: Реци нам каквом влашћу то
чиниш? или ко ти је дао ову власт?
3 А он одговори и рече им: И ја ћу вас питати једно; и
одговори ми:
4 Јованово крштење, да ли је било с неба или од људи?
5 И расуђивали су сами са собом говорећи: Ако кажемо:
са неба; рећи ће: Зашто му онда не поверовасте?
6 Али и ако кажемо: Од људи; цео народ ће нас
каменовати: јер се увери да је Јован био пророк.
7 А они су одговорили да не знају одакле је.
8 А Исус им рече: Ни ја вам не говорим каквом влашћу
ово чиним.
9 Тада је почео да говори људима ову параболу; Неки
човек засадио је виноград, и дао га виноградарима, и
отишао у далеку земљу на дуго времена.
10 И у време посла послао је слугу виноградарима да
му дају од плодова винограда;
11 И опет је послао другог слугу, и они су га такође
претукли, и срамно га молили, и отпустили га празног.
12 И опет је послао трећег, па су и њега ранили и
избацили.
13 Тада је господар винограда рекао: Шта да радим?
Послаћу свог вољеног сина: можда ће га поштовати
када га виде.
14 Али кад су га виноградари видели, расправљали су
међу собом говорећи: Ово је наследник; хајде да га
убијемо, да наследство буде наше.
15 Тако су га избацили из винограда и убили. Шта ће
им, дакле, учинити господар винограда?
16 Доћи ће и уништити ове виноградаре, а виноград ће
дати другима. А кад су то чули, рекли су: не дај Боже.
17 А он их угледа и рече: Шта је ово што је написано:
Камен који су зидари одбацили, постао је глава угла?
18 Ко год падне на тај камен биће сломљен; али на кога
год падне, самљеће га у прах.
19 И првосвештеници и књижевници истог часа хтеше
да ставе руке на њега; и бојаше се народа, јер видеше
да је ову причу рекао против њих.
20 И посматрали су га и послали уходе, који би се
претварали да су праведни, да би се ухватили за његове
речи, како би га могли предати власти и власти
гувернера.
21 А они га упиташе говорећи: Учитељу, знамо да
право говориш и учиш, нити примаш личност било
кога, него истинито поучаваш путу Божијем.
22 Да ли нам је дозвољено да дајемо данак цезару или
не?
23 Али он опази њихову лукавство и рече им: Зашто ме
искушавате?
24 Покажи ми пени. Чији лик и натпис има? Они
одговорише и рекоше: Цезаров.
25 А он им рече: Дајте, дакле, ћесару оно што је
ћесарско, а Богу оно што је Божје.
26. И нису могли да се држе његових речи пред
народом, и чудили су се његовом одговору, и ћутали.
27 Тада му приђоше неки садукеји, који поричу да
постоји васкрсење; и питали су га,
28 Говорећи: Учитељу, Мојсије нам је написао: Ако
коме умре брат имајући жену, а умре без деце, да
његов брат узме његову жену и да подигне семе своме
брату.
29 Било је, дакле, седам браће: и први се оженио и
умро без деце.
30 А други је узе за жену, и умрије без деце.
31 И трећи је узе; а на исти начин и седморо; и не
оставише деце и помријеше.
32 Последње је умрла и жена.
33 Дакле, у васкрсењу чија је она жена од њих? јер
седморица су је имали за жену.
34 А Исус одговарајући рече им: Деца овога света се
жене и удају.
35 Али они који се удостоје да задобију онај свет и
васкрсење из мртвих, нити се жене, нити се удају.

36 Нити више не могу умријети, јер су једнаки анђелима; и деца су Божија јер су деца васкрсења.
37 Сада када мртви устају, чак је и Мојсије показао код грма, кога назива Господа Богом Авраамовим, Богом Исаовим и Богом Јаковљевим.
38 Јер он није Бог мртвих, него живих, јер му сви живе.
39 Тада су неки од књижевника одговарајући рекли: Учитељу, добро си рекао.
40 И после тога нису се усуђивали да га уопште питају.
41 А он им рече: Како кажу да је Христос Давидов син?
42 И сам Давид каже у књизи псалама: Господ рече Господу мом: седи ми здесна.
43 Док не поставим непријатеље твоје под ноге твојим.
44 Зато га Давид назива Господом, како је онда његов син?
45 Тада је у слушању целог народа рекао својим ученицима:
46 Чувајте се књижевника, који желе да ходају у дугим хаљинама, и воле поздраве на пијацама, и највиша места у синагогама, и главне собе на гозбама;
47 Који прождиру куће удовица, и за показивање чине дуге молитве: они ће добити веће проклетство.

ГЛАВА 21

1 И подиже поглед и виде богаташе како бацају своје дарове у ризницу.
2 И видео је и једну сиромашну удовицу која је бацила тамо две новчиће.
3 А он рече: Заиста вам кажем да је ова јадна удовица уложила више од свих њих.
4 Јер сви су ови од свог изобиља бацили на дарове Божје, а она је од своје оскудице убацила све што је имала.
5 И као што су неки говорили о храму како је украшен лепим камењем и даровима, рече:
6 Што се тиче ових ствари које гледате, доћи ће дани у којима неће остати камен на камену, који неће бити оборен.
7 И упиташе га говорећи: Учитељу, али када ће то бити? и какав ће бити знак када ће се то догодити?
8 А он рече: Пазите да се не преварите, јер ће многи доћи у моје име говорећи: Ја сам Христос; а време се ближи: зато не идите за њима.
9 Али када чујете за ратове и метеж, не плашите се, јер се ово прво мора догодити; али крај није мало.
10 Тада им рече: Устаће народ на народ, и царство на царство.
11 И велики земљотреси биће на разним местима, глади и пошасти; и страшни призори и велики знаци биће с неба.
12 Али пре свега тога, они ће положити своје руке на вас и прогонити вас, предавајући вас у синагоге и у тамнице, извођени пред цареве и владаре ради мог имена.
13 И обратиће вам се за сведочанство.
14 Зато поставите то у своја срца, да не размишљате о томе шта ћете одговорити:
15 Јер ћу ти дати уста и мудрост којој неће моћи да се противе ни одупру сви твоји противници.
16 И издаће вас и родитељи, и браћа, и рођаци и пријатељи; а неке од вас ће учинити да погубе.
17 И бићете омражени од свих људи због мог имена.
18 Али ни длака са главе неће пропасти.
19 У свом стрпљењу поседујте своје душе.
20 И када видите Јерусалим опкољен војском, тада знајте да је пустош његова близу.
21 Тада они који су у Јудеји нека беже у планине; и нека одступе они који су усред њега; а они који су у земљама нека не улазе у њих.
22 Јер ово су дани освете, да се испуни све што је написано.
23 Али тешко трудницама и онима који доје у те дане! јер ће бити велика невоља у земљи и гнев на овај народ.
24 И они ће пасти од оштрице мача, и биће одведени у ропство у све народе, и Јерусалим ће газити незнабошци, док се не испуне времена незнабожаца.
25 И биће знакова на сунцу и месецу и звездама; а на земљи невоља народа, у недоумици; море и таласи који тутње;
26 Људска срца су их затајила од страха и од бриге о ономе што долази на земљу, јер ће се силе небеске поколебати.
27 И тада ће видети Сина човечијег где долази на облаку са силом и великом славом.
28 А када се ово почну дешавати, онда подигните поглед и подигните своје главе; јер се твоје избављење приближава.
29 И рече им причу; Гле смоква и сва стабла;
30 Када они сада пуцају, сами видите и сами знате да је лето близу.
31 Тако и ви, када видите да се ово дешава, знајте да је Царство Божије близу.
32 Заиста вам кажем, овај нараштај неће проћи док се све не испуни.
33 Небо и земља ће проћи, али моје речи неће проћи.
34 И пазите на себе да вам срца не би било када преоптерећена преждеравањем, пијанством и животним бригама, и да вам тај дан не дође несвесно.
35 Јер ће као замка доћи на све оне који живе на лицу целе земље.
36 Зато бдијте и увек се молите да се удостојите да избегнете све ово што ће се догодити и да станете пред Сина човечијег.
37 А дању је поучавао у храму; а ноћу изиђе и остаде на гори која се зове Маслинска.
38 И сав народ је дошао рано ујутру к њему у храм, да га слуша.

ГЛАВА 22

1 А приближио се празник бесквасних хлебова, који се зове Пасха.
2 А првосвештеници и књижевници тражили су како да га убију; јер су се бојали народа.
3 Тада је сатана ушао у Јуду по имену Искариотски, из броја дванаесторице.
4 И отишао је својим путем и разговарао са првосвештеничким главарима и капетанима како би им га могао издати.
5 И они су се обрадовали и уговорили су да ће му дати новац.
6 И обећао је и тражио прилику да им га изда у одсуству мноштва.

7 Онда је дошао дан бесквасних хлебова, када је пасха
морала бити убијена.
8 И посла Петра и Јована говорећи: Идите и
припремите нам Пасху да једемо.
9 А они му рекоше: Где хоћеш да припремимо?
10 И рече им: Гле, кад уђете у град, срешће вас човек
који носи крчаг воде; прати га у кућу у коју улази.
11 А ви ћете рећи домаћину: Учитељ ти каже: Где је
соба за госте, где ћу јести Пасху са својим ученицима?
12 И он ће вам показати велику горњу собу опремљену:
тамо спремите.
13 И отидоше и нађоше како им је рекао, и
припремише Пасху.
14 А кад дође час, он седе, и дванаест апостола с њим.
15 А он им рече: Са жељом сам пожелео да једем ову
Пасху с вама пре него што пострадам.
16 Јер вам кажем, нећу више јести од тога док се не
испуни у Царству Божијем.
17 И узе чашу, захвали се и рече: Узмите ово и
поделите је међу собом.
18 Јер вам кажем, нећу пити од плода винове лозе док
не дође Царство Божије.
19 И узе хлеб, и захвали, и преломи, и даде им
говорећи: Ово је тело моје које се даје за вас: ово
чините у мој спомен.
20 Исто тако и чаша после вечере, говорећи: Ова чаша
је нови завет у мојој крви која се за вас пролива.
21 Али, гле, рука онога који ме издаје је са мном на
столу.
22 И заиста Син човечји одлази, како је одређено, али
тешко оном човеку који га издаје!
23 И почели су да се распитују међу собом, ко од њих
треба да уради ову ствар.
24 И међу њима је такође дошло до свађе, ко од њих
треба да се сматра највећим.
25 А он им рече: Цареви незнабожаца владају над њима;
а они који над њима врше власт називају се
добротворима.
26 Али ви немојте бити такви, него ко је највећи међу
вама нека буде као млађи; и ко је поглавар, као онај
који служи.
27 Јер да ли је већи онај који седи за трпезом или онај
који служи? није ли онај који седи за јелом? али ја сам
међу вама као онај који служи.
28 Ви сте они који су остали са мном у мојим
искушењима.
29 И ја вам постављам царство, као што ми је одредио
Отац мој;
30 Да можете јести и пити за мојим столом у мом
краљевству, и да седите на престолима и судите
дванаест племена Израелових.
31 А Господ рече: Симоне, Симоне, гле, сатана је
желео да те има да те посеје као пшеницу.
32 Али ја сам се молио за тебе, да твоја вера не
изневери; и када се обратиш, ојачај своју браћу.
33 А он му рече: Господе, спреман сам да идем с тобом
и у тамницу и у смрт.
34 А он рече: Кажем ти, Петре, петао неће запевати
данас, пре него што трипут одбијеш да ме познајеш.
35 А он им рече: Кад сам вас послао без торбице, и без
торбе, и без ципела, да ли вам је нешто недостајало? А
они су рекли: Ништа.
36 Тада им рече: Али сада, ко има торбицу, нека је
узме, а исто тако и своју торбу; а ко нема мача, нека
прода хаљину своју и купи је.
37 Јер вам кажем да ово што је написано треба још да
се испуни у мени, и убројан је међу преступнике, јер
стварима које се односе на мене има крај.
38 А они рекоше: Господе, ево два мача. А он им рече:
доста је.
39 И изиђе и оде, као што је био обичај, на Маслинску
гору; а за њим су ишли и његови ученици.
40 И када је био на месту, рекао им је: Молите се да не
паднете у искушење.
41 И он се повуче од њих око камена, и клекну и
помоли се,
42 Говорећи: Оче, ако хоћеш, уклони ову чашу од мене;
али не моја воља, него твоја нека буде.
43 И јави му се анђео с неба, јачајући га.
44 И у мукама се усрдније молио, а зној његов беше
као велике капи крви које су падале на земљу.
45 И кад устаде од молитве и дође к ученицима својим,
нађе их како спавају од туге,
46 И рече им: Зашто спавате? устани и моли се да не
паднеш у искушење.
47 И док је још говорио, гле, мноштво, и онај који се
звао Јуда, један од дванаесторице, пође испред њих, и
приђе Исусу да га пољуби.
48 Али Исус му рече: Јуда, зар пољупцем издајеш Сина
човечијег?
49 Када су они који су били око њега видели шта следи,
рекоше му: Господе, хоћемо ли да ударимо мачем?
50 И један од њих удари слугу првосвештеника и
одсече му десно ухо.
51 А Исус одговори и рече: Трпите до сада. И дотаче се
уха његовог, и исцели га.
52 Тада је Исус рекао првосвештеничким главарима и
храмским заповедницима и старешинама који су
дошли к њему: Изађите као на лопова са мачевима и
моткама?
53 Кад сам сваки дан био с вама у храму, ви не пружате
руке на мене, али ово је ваш час и сила таме.
54 Тада га узеше, одведоше и одведоше у дом
првосвештеника. А Петар га је издалека пратио.
55 И када су запалили ватру усред предворја и сели
заједно, Петар седе међу њих.
56 Али нека слушкиња га је видела док је седео поред
ватре, и усрдно га погледала, и рекла: И овај човек је
био с њим.
57 А он га се одрекао говорећи: Жено, не познајем га.
58 А после мало времена угледа га други и рече: и ти
си од њих. А Петар рече: Човече, нисам.
59 И отприлике један сат после другог је самоуверено
потврдио, говорећи: Истина, и овај је био с њим, јер је
Галилејац.
60 А Петар рече: Човече, не знам шта говориш. И
одмах, док он још говораше, запева петао.
61 И Господ се окрену и погледа Петра. И сети се
Петар речи Господње како му рече: Пре него што
запева петао, трипут ћеш ме се одрећи.
62 И Петар изиђе и горко заплака.
63 И људи који су држали Исуса ругали су му се и
ударали га.

64 И кад су му ставили повез преко очију, ударили су га по лицу и упитали га говорећи: Пророкуј, ко те је ударио?
65 И још много тога богохулно су говорили против њега.
66 А чим сване, сабраше се старешине народа и првосвештеници и књижевници, и одведоше га у свој савет говорећи:
67 Јеси ли ти Христос? реци нам. А он им рече: Ако вам кажем, нећете веровати.
68 А ако и ја тебе питам, нећеш ми одговорити, нити ме пустити.
69 Од сада ће Син човечји седети с десне стране силе Божије.
70 Тада сви рекоше: Јеси ли ти, дакле, Син Божији? А он им рече: Ви кажете да сам ја.
71 А они су рекли: Шта нам још треба сведочити? јер смо и сами чули за његова уста.

ГЛАВА 23

1 И сав њихов мноштво устаде и одведе га до Пилата.
2 И почеше да га оптужују говорећи: Нашли смо овог човека како изопачује народ и забрањује давање данак ћесару, говорећи да је он сам Христос Цар.
3 А Пилат га упита говорећи: Јеси ли ти краљ јудејски? А он му одговори и рече: Ти то кажеш.
4 Тада је Пилат рекао првосвештеничким главама и народу: Не налазим никакву кривицу на овом човеку.
5 А они су били још жешћи говорећи: Он подиже народ учећи по целом Јевреју, почевши од Галилеје до овог места.
6 Када је Пилат чуо за Галилеју, упитао је да ли је тај човек Галилејац.
7 И чим је сазнао да припада Иродовој јурисдикцији, посла га к Ироду, који је и сам у то време био у Јерусалиму.
8 И када је Ирод видео Исуса, веома се обрадовао, јер је желео да га види дуго времена, јер је много чуо о њему; и надао се да је видео какво чудо од њега.
9 Затим га је испитивао у много речи; али му ништа не одговори.
10 А првосвештеници и књижевници су стајали и жестоко га оптуживали.
11 И Ирод са својим ратницима га је упропастио, и ругао му се, и обукао га у раскошну хаљину, и послао га поново Пилату.
12 И истог дана су Пилат и Ирод постали пријатељи, јер су раније били у непријатељству међу собом.
13 А Пилат, када је сазвао првосвештенике и старешине и народ,
14 Рече им: „Довели сте ми овог човека као човека који изопачује народ; и гле, ја, испитавши га пред вама, нисам нашао никакву кривицу у овом човеку што се дотакао ствари за које га оптужујете.
15 Не, ни Ирод, јер сам те послао к њему; и гле, ништа му се не учини достојно смрти.
16 Зато ћу га казнити и пустити.
17 (По нужди мора да им пусти једног на гозбу.)
18 И повикаше сви одједном говорећи: „Отиђи овог човека, а пусти нам Вараву.
19 (Који је због неке побуне подигнуте у граду и због убиства, бачен у тамницу.)
20 Зато им се Пилат поново обрати, желећи да пусти Исуса.
21 Али они повикаше говорећи: Распни га, распни га.
22 И рече им трећи пут: „Шта, какво је зло учинио? Ја у њему не нађох узрока смрти, зато ћу га казнити и пустити га.
23 И они су одмах били са јаким гласовима, захтевајући да буде разапет. И превладаше гласови њихови и првосвештеници.
24 А Пилат је осудио да буде како су тражили.
25 И пустио им је онога који је због побуне и убиства био бачен у тамницу, кога су желели; али је Исуса предао њиховој вољи.
26 И док су га одводили, ухватише једног Симона, Кирењанина, који је излазио из земље, и на њега метну крст да га носи за Исусом.
27 А за њим је ишло мноштво људи и жена, које су такође нарицале и јадиковали за њим.
28 Али Исус се окренувши им рече: Кћери јерусалимске, не плачите за мном, него плачите за собом и за својом децом.
29 Јер, гле, долазе дани у које ће рећи: Благо нероткињама, и материцама које нису родиле, и штенама које нису сисале.
30 Тада ће почети да говоре планинама: Падните на нас; а у брда Покриј нас.
31 Јер ако то чине на зеленом дрвету, шта ће бити на сувом?
32 А била су и друга два злотвора, вођена с њим на смрт.
33 И кад дођоше на место које се зове Голгота, тамо разапеше њега и злотворе, једнога с десне, а другога с леве стране.
34 Тада рече Исус: Оче, опрости им; јер не знају шта раде. И раздвојише одећу његову, и бацише жреб.
35 А народ је стајао и гледао. А и владари с њима ругаху му се говорећи: Он је друге спасао; нека се спасе, ако је Христос, изабраник Божији.
36 И војници му се ругаху, прилазећи к њему и приносећи му сирће.
37 И говорећи: Ако си ти цар јудејски, спаси себе.
38 И над њим је такође био написан натпис грчким, латинским и јеврејским словима: ОВО ЈЕ ЦАР ЈЕВРЕЈСКИ.
39 И један од обешених зликоваца ругао се на њега говорећи: Ако си Христос, спаси себе и нас.
40 А други га одговарајући запрети говорећи: зар се не бојиш Бога, кад си на истој осуди?
41 И ми заиста праведно; јер примамо достојну награду за своја дела; али овај човек није учинио ништа лоше.
42 И рече Исусу: Господе, сети ме се кад дођеш у своје царство.
43 А Исус му рече: Заиста ти кажем, данас ћеш бити са мном у рају.
44 И беше око шестог часа, и наста тама по целој земљи до деветог часа.
45 И сунце је потамнило, и завеса храма се раздерала усред.
46 А кад Исус повика из свег гласа, рече: Оче, у руке твоје предајем дух свој;

47 А кад је стотник видео шта је учињено, прослави Бога говорећи: Заиста, овај је био праведан човек.
48 И сав народ који се скупи на тај призор, видећи шта се догодило, ударише се у прса и врати се.
49 И сви његови познаници и жене које су ишле за њим из Галилеје стајаше издалека и гледаху ово.
50 И гле, беше човек по имену Јосиф, саветник; и био је добар човек и праведан:
51 (Исти није пристао на њихов савет и дело;) он је био из Ариматеје, града јеврејског: који је и сам чекао Царство Божије.
52 Овај човек је отишао код Пилата и измолио тело Исусово.
53 И скиде га, и умота у платно, и положи у гроб који је исклесан у камену, у који никада раније није био положен човек.
54 И тај дан је била припрема, и субота се приближавала.
55 И жене, које су дошле с њим из Галилеје, ишле су за њима и гледале гроб и како је његово тело положено.
56 И вратише се, и припремише миомирисе и помаде; а суботни дан по заповести одморио.

ГЛАВА 24

1 Првог дана у недељи, врло рано ујутру, дођоше на гроб, доносећи мирисе које су припремили, и још неке са собом.
2 И нашли су камен одваљен од гроба.
3 И уђоше и не нађоше тело Господа Исуса.
4 И догоди се, пошто су били веома збуњени због тога, гле, два човека стајаху поред њих у сјајним хаљинама:
5 И пошто су се уплашили и погнули лица своја до земље, рекоше им: Зашто тражите живог међу мртвима?
6 Он није овде, него је васкрсао; сетите се како вам је говорио када је још био у Галилеји,
7 Говорећи: Син човечији треба да буде предан у руке грешних људи, и да буде разапет, и трећег дана васкрсне.
8 И сетили су се његових речи,
9 И вратио се од гроба и рекао све ово једанаесторици и свима осталима.
10 То су биле Марија Магдалина и Јоана, и Марија Јаковљева мајка, и друге жене које су биле с њима, које су то говориле апостолима.
11 И њихове речи су им се учиниле празним причама, и нису им веровали.
12 Тада је Петар устао и отрчао на гроб; и сагнувши се, виде платнене хаљине положене саме, и оде, чудећи се у себи ономе што се догодило.
13 И гле, двојица од њих отидоше тога истог дана у село звано Емаус, које је било од Јерусалима око шездесет стадија.
14 И разговарали су заједно о свему овоме што се догодило.
15 И догоди се да, док су они разговарали и расправљали, сам Исус се приближио и отишао с њима.
16 Али њихове очи су биле приковане да га не познају.
17 А он им рече: Какви су то начини комуникације међу собом док ходате и тужни сте?
18 А један од њих, који се звао Клеопа, одговарајући рече му: Зар си ти само странац у Јерусалиму и ниси знао шта се тамо догодило ових дана?
19 А он им рече: Шта? А они му рекоше: за Исуса Назарећанина, који беше пророк моћан на делу и у речи пред Богом и свим народом:
20 И како су га првосвештеници и наши поглавари предали да буде осуђен на смрт, и разапеше га.
21 Али ми смо веровали да је он био тај који је требало да откупи Израиљ; и поред свега овога, данас је трећи дан откако су се то учиниле.
22 Да, и неке жене из нашег друштва су нас зачудиле, које су биле рано код гроба;
23 И кад не нађоше тело његово, пријђоше говорећи да су и они видели визију анђела, који говоре да је жив.
24 И неки од њих који су били с нама отидоше до гроба и нађоше тако као што су жене рекле, али њега не виде.
25 Тада им рече: О безумни и спора срца да поверују свему што су пророци говорили.
26 Није ли требало да Христос ово претрпи и да уђе у своју славу?
27 И почевши од Мојсија и свих пророка, објаснио им је у свим писмима ствари које се тичу њега.
28 И приближили су се селу где су ишли, а он се чинио да је хтео да иде даље.
29 Али они га приморaху говорећи: Остани с нама, јер је вече, а дан је прошао. И уђе да остане с њима.
30 И догоди се, док је седео с њима за трпезом, узе хлеб, благослови га, преломи и даде им.
31 И отворише им се очи и познаше га; и нестаде им из вида.
32 И рекоше једни другима: Није ли наше срце горело у нама док је успут разговарао с нама и док нам је отварао Свето писмо?
33 И устадоше у исти час, и вратише се у Јерусалим, и нађоше једанаесторицу окупљених заједно и оне који су били с њима,
34 Рекавши: Господ заиста васкрсе и јави се Симону.
35 И испричаше шта се дешавало на путу и како су га познали у ломљењу хлеба.
36 И док су то говорили, сам Исус стаде усред њих и рече им: Мир вама.
37 Али они су се уплашили и уплашили, и помислили су да су видели духа.
38 А он им рече: Зашто сте узнемирени? и зашто се мисли рађају у вашим срцима?
39 Гле моје руке и ноге, да сам ја сам; јер дух нема меса и костију као што видите да ја имам.
40 И када је то рекао, показао им је своје руке и ноге.
41 И док они још нису веровали од радости и чудили се, он им рече: Имате ли овде шта јела?
42 И дадоше му парче печене рибе и саћа.
43 И узе га и једе пред њима.
44 А он им рече: Ово су речи које сам вам говорио док сам још био с вама да се све мора испунити што је написано у Мојсијевом закону и у пророцима и у псалмима, који се тиче мене.
45 Тада им је отворио разум, да разумеју писма,
46 И рече им: Овако је написано, и тако је требало Христу да пострада и да васкрсне из мртвих трећи дан:

47 И да се покајање и опроштење грехова треба
проповедати у његово име међу свим народима,
почевши од Јерусалима.
48 А ви сте сведоци ових ствари.
49 И ево, ја шаљем обећање свог Оца на вас, али
останите у граду Јерусалиму, док не будете обучени
силом са висине.
50 И извео их је све до Витаније, и подигавши руке
своје, благослови их.
51 И догоди се, док их је благосиљао, раставио се од
њих и однео на небо.
52 И поклонише му се, и вратише се у Јерусалим с
великом радошћу.
53 И бејаху непрестано у храму, хвалећи и
благосиљајући Бога. Амин.

Јохн

ГЛАВА 1

1 У почетку беше Реч, и Реч беше у Бога, и Реч беше Бог.
2 Исто је било у почетку и са Богом.
3 Он је све створио; и без њега није настала ништа што је створено.
4 У њему беше живот; и живот беше светлост људима.
5 И светлост сија у тами; а тама га није обухватила.
6 Био је човек послан од Бога, по имену Јован.
7 Исти је дошао за сведочанство, да сведочи о Светлости, да сви људи кроз њега верују.
8 Он није био та Светлост, већ је био послан да сведочи о тој Светлости.
9 То је била права Светлост, која осветљава сваког човека који долази на свет.
10 Он беше у свету, и свет од њега постаде, и свет га не познаде.
11 Својима је дошао, а његови га нису примили.
12 Али онима који га примише даде власт да постану синови Божији, онима који верују у име његово;
13 Који су рођени, не од крви, ни од воље тела, ни од воље људске, него од Бога.
14 И Реч постаде тело, и настани се међу нама, (и видели смо славу његову, славу као Јединородног од Оца), пуна благодати и истине.
15 Јован је посведочио за њега, и повикао говорећи: Ово је био онај о коме сам говорио: Онај који долази за мном је бољи испред мене, јер је био пре мене.
16 И од његове пуноће смо примили све, и милост за милост.
17 Јер закон је дао Мојсије, а милост и истина су дошли од Исуса Христа.
18 Нико никада није видео Бога; Јединородни Син, који је у наручју Очевом, Он га објави.
19 А ово је запис Јована када су Јевреји послали свештенике и левите из Јерусалима да га питају: Ко си ти?
20 И признао је и није порицао; али признао, ја нисам Христос.
21 А они га упиташе: шта онда? Јеси ли ти Елиас? А он рече: Нисам. Јеси ли ти тај пророк? А он је одговорио: Не.
22 Тада му рекоше: Ко си ти? да дамо одговор онима који су нас послали. Шта кажеш за себе?
23 Он рече: Ја сам глас онога који виче у пустињи: Исправите пут Господњи, као што рече пророк Исаија.
24 А послани су били од фарисеја.
25 А они га упиташе и рекоше му: Зашто онда крштаваш ако ниси тај Христос, ни Илија, ни тај пророк?
26 Јован им одговори говорећи: Ја крштавам водом;
27 То је онај који иде за мном, дражи је испред мене, коме нисам достојан да одријешим ремен на ципелама.
28 То се догодило у Витавари иза Јордана, где је Јован крштавао.
29 Сутрадан је Јован видео Исуса како долази к њему и рекао: Ево Јагњета Божјег, које на себе узима грех света.
30 Ово је онај за кога рекох: После мене долази човек који је бољи од мене, јер је био пре мене.
31 И нисам га познавао, али да би се показао Израелу, зато сам дошао да крстим водом.
32 А Јован сведочи говорећи: Видех Духа где силази с неба као голуб, и пребиваше на њему.
33 И нисам га познавао, али онај који ме посла да крстим водом, тај ми рече: на кога ћеш видети да силази Дух и остаје на њему, он је онај који крштава Духом Светим.
34 И видео сам и сведочио да је ово Син Божији.
35 Опет сутрадан пошто стаде Јован и двојица његових ученика;
36 И гледајући на Исуса док је ишао, рекао је: Ево Јагњета Божјег!
37 И чула су га два ученика како говори, и пођоше за Исусом.
38 Тада се Исус окрену и угледа их како иду, и рече им: Шта тражите? Рекоше му: Раби, (што ће рећи, Учитељу!) где живиш?
39 Рече им: Дођите и видите. Дођоше и видеше где станује, и остадоше код њега тога дана, јер беше око десетог часа.
40 Један од двојице који су чули Јована да говори и пошли за њим, био је Андреј, брат Симона Петра.
41 Он најпре нађе свог рођеног брата Симона и рече му: Нашли смо Месију, што је, у преводу, Христ.
42 И доведе га Исусу. А кад га Исус угледа, рече: ти си Симон, син Јонин; зваћеш се Кифа, што значи камен.
43 Сутрадан је Исус хтео да изађе у Галилеју и нађе Филипа и рече му: Иди за мном.
44 А Филип је био из Витсаиде, града Андреја и Петра.
45 Филип нађе Натанаила и рече му: Нашли смо онога о коме су писали Мојсије у закону и пророци, Исуса из Назарета, сина Јосифовог.
46 А Натанаило му рече: Може ли што добро доћи из Назарета? Рече му Филип: дођи и види.
47 Исус је угледао Натанаила како долази к њему и рекао за њега: „ Ево заиста Израиљаца, у коме нема лукавства!
48 Натанаило му рече: Откуда ме познајеш? Исус одговори и рече му: Пре него што те Филип позва, кад си био под смоквом, видео сам те.
49 Одговори Натанаило и рече му: Учитељу, ти си Син Божији; ти си краљ Израиљев.
50 Одговори Исус и рече му: Јер ти рекох: Видех те под смоквом, верујеш ли? видећеш веће ствари од ових.
51 И рече му: Заиста, заиста вам кажем: Од сада ћете видети небо отворено и анђеле Божије како узлазе и силазе на Сина човечијег.

ГЛАВА 2

1 И трећег дана била је свадба у Кани Галилејској; и мајка Исусова беше тамо:
2 И Исус и његови ученици су позвани на венчање.
3 А кад су хтели вина, рече му Исусова мајка: Немају вина.
4 Исус јој рече: Жено, шта ја имам с тобом? мој час још није дошао.
5 Његова мајка каже слугама: „Шта год вам каже, учините.

6 Тамо је било постављено шест камених посуда за воду, по начину очишћења Јевреја, у којима је било по два или три фиркина.
7 Исус им рече: Напуните посуде водом. И напунише их до врха.
8 И рече им: Извуците сада и однесите управитељу празника. И поднели су то.
9 Када је владар празника окусио воду која је постала вино, а није знао одакле је; (али слуге које су захватиле воду знале су;) управитељ празника позва женика,
10 И рече му: Сваки човек на почетку ставља добро вино; а кад се људи добро напију, онда оно што је горе; а ти си добро вино задржао до сада.
11 Овај почетак чуда учинио је Исус у Кани Галилејској и показао своју славу; и повероваше у њега ученици његови.
12 После тога сиђе у Капернаум, он и мајка његова, и браћа његова и ученици, и остадоше тамо не много дана.
13 И била је близу јудејска Пасха, и Исус је отишао у Јерусалим,
14 И нађоше у храму оне који су продавали волове и овце и голубове, и мењаче новца како седе.
15 И када је начинио бич од ужади, истерао их је све из храма, и овце и волове; и просуо новац мењачима, и преврнуо трпезе;
16 И рече онима који су продавали голубове: „ Однесите ове ствари одавде; не учини од куће Оца мога трговачку кућу.
17 И сетише се његови ученици да је написано: Ревност за твој дом ме изједа.
18 Тада одговорише Јевреји и рекоше му: Који нам знак показујеш кад то чиниш?
19 Одговори Исус и рече им: Разрушите овај храм, и за три дана ћу га подићи.
20 Тада рекоше Јевреји: Четрдесет и шест година се градио овај храм, а ти ћеш га подићи за три дана?
21 Али он је говорио о храму свог тела.
22 Дакле, када је устао из мртвих, сетише се његови ученици да им је то рекао; и повероваше писму и речи коју рече Исус.
23 А када је био у Јерусалиму на Пасху, на дан празника, многи су веровали у његово име, када су видели чуда која је чинио.
24 Али Исус им се није предао, јер је познавао све људе,
25 И није требало да неко сведочи о човеку, јер је знао шта је у човеку.

ГЛАВА 3

1 Био је један човек од фарисеја, по имену Никодим, владар јудејски:
2 Он дође ноћу к Исусу и рече му: Раби, знамо да си ти учитељ који је дошао од Бога; јер нико не може чинити ова чуда која ти чиниш, осим да је Бог с њим.
3 Одговори Исус и рече му: Заиста, заиста ти кажем: Ако се ко не роди наново, не може видети Царства Божијег.
4 Никодим му рече: Како се човек може родити кад је стар? може ли ући други пут у материцу своје и родити се?
5 Исус одговори: Заиста, заиста, кажем ти, ако се ко не роди водом и Духом, не може ући у Царство Божије.
6 Оно што је рођено од тела, тело је; а оно што је рођено од Духа је дух.
7 Не чуди се што сам ти рекао: Морате се поново родити.
8 Ветар дува где хоће, и ти чујеш његов звук, али не знаш одакле долази и куда иде: тако је са сваким ко је рођен од Духа.
9 Никодим одговори и рече му: Како је то могуће?
10 Одговори Исус и рече му: Јеси ли ти господар Израиљев, а зар ово не знаш?
11 Заиста, заиста, кажем ти, говоримо да знамо, и сведочимо да смо видели; и не примате наше сведочанство.
12 Ако сам вам рекао земаљско, а ви не верујете, како ћете веровати ако вам кажем о небеским стварима?
13 И нико се није попео на небо, осим онога који је сишао с неба, Син човечији који је на небу.
14 И као што је Мојсије подигао змију у пустињи, тако мора бити подигнут и Син човечји:
15 Да сваки који верује у њега не погине, него да има живот вечни.
16 Јер Бог је тако заволео свет да је дао Сина свог Јединородног, да ниједан који верује у њега не погине, него да има живот вечни.
17 Јер Бог није послао свог Сина на свет да осуди свет; него да се свет кроз њега спасе.
18 Ко верује у њега није осуђен, а ко не верује, већ је осуђен, јер није веровао у име Јединородног Сина Божијег.
19 А ово је осуда, да је светлост дошла на свет, и људи су више волели таму него светлост, јер су њихова дела била зла.
20 Јер сваки који чини зло мрзи светлост, нити долази к светлости, да се не би укорила његова дела.
21 А ко твори истину долази к светлости да се покажу дела његова, да су у Богу учињена.
22 После ових ствари дошао је Исус и његови ученици у земљу Јудеју; и ту је боравио с њима и крстио.
23 И Јован је такође крштавао у Енону близу Салима, јер је тамо било много воде; и они дођоше и крстише се.
24 Јер Јован још није био бачен у тамницу.
25 Тада се појавило питање између неких Јованових ученика и Јевреја о очишћењу.
26 И дођоше к Јовану и рекоше му: Учитељу, онај који је био с тобом онкрај Јордана, за кога си сведочио, гле, исти крсти, и сви људи долазе к њему.
27 Јован одговори и рече: Човек не може ништа примити ако му се не да с неба.
28 Ви ми сами сведочите да сам рекао: нисам Христос, него да сам послан пред њим.
29 Онај који има невесту је младожења, а пријатељ младожење, који стоји и слуша га, радује се веома због младожењиног гласа: ово је моја радост, дакле, испуњена.
30 Он мора да расте, али ја морам да се смањим.
31 Ко долази одозго је изнад свих; ко је од земље, земаљски је и говори од земље; онај који долази с неба је изнад свих.
32 И што је видео и чуо, то сведочи; и нико не прима сведочанство његово.

33 Ко је примио његово сведочанство, ставио је свој печат да је Бог истинит.
34 Јер онај кога је Бог послао говори речи Божије, јер му Бог не даје Духа на меру.
35 Отац воли Сина, и све је дао у његове руке.
36 Ко верује у Сина, има живот вечни, а ко не верује у Сина, неће видети живота; али гнев Божији остаје на њему.

ГЛАВА 4

1 Када је, дакле, Господ сазнао како су фарисеји чули да је Исус створио и крстио више ученика него Јован,
2 (Иако сам Исус није крстио, него његови ученици,)
3 Отишао је из Јудеје и поново отишао у Галилеју.
4 И он мора да прође кроз Самарију.
5 Затим долази у град Самарију, који се зове Сихар, близу парцеле земље коју је Јаков дао свом сину Јосифу.
6 Ту је био Јаковљев бунар. Исус, дакле, уморан од свог путовања, седе овако на бунар; и беше око шестог часа.
7 Долази жена из Самарије да захвати воду: Исус јој каже: Дај ми да пијем.
8 (Јер су његови ученици отишли у град да купе месо.)
9 Тада му жена из Самарије рече: Како то да ти, као Јеврејин, тражиш да пијеш од мене, жене из Самарије? јер Јевреји немају посла са Самарјанцима.
10 Одговори Исус и рече јој: Кад би знала дар Божији и ко је онај који ти каже: Дај ми да пијем; ти би од њега тражио и он би ти дао живе воде.
11 Рече му жена: Господине, немаш чиме да вучеш, а бунар је дубок; одакле ти онда вода жива?
12 Зар си ти већи од нашег оца Јакова, који нам је дао бунар, и пио из њега сам, и деца његова, и његова стока?
13 Одговори Исус и рече јој: Ко год пије од ове воде опет ће ожеднети.
14 Али ко пије од воде коју ћу му ја дати неће ожеднети довека; али вода коју ћу му дати биће у њему извор воде која извире у живот вечни.
15 Жена му рече: Господине, дај ми ове воде да не ожедним, нити дођем овамо да црпим.
16 Исус јој рече: Иди, позови свог мужа и дођи овамо.
17 Жена одговори и рече: Немам мужа. Исус јој рече: Добро си рекла: немам мужа.
18 Јер си имала пет мужева; а овај кога сада имаш није твој муж: тиме си заиста рекао.
19 Жена му рече: Господине, видим да си ти пророк.
20 Наши очеви су се клањали на овој гори; а ви кажете да је у Јерусалиму место где људи треба да се клањају.
21 Исус јој рече: Жено, веруј ми, долази час када се нећете ни на овој гори ни у Јерусалиму клањати Оцу.
22 Ви се клањате, не знате чему; ми знамо чему се клањамо, јер је спасење од Јевреја.
23 Али долази час, и сада је, када ће се прави поклоници клањати Оцу у духу и истини, јер Отац тражи такве да му се клањају.
24 Бог је Дух; и они који му се клањају, морају му се клањати у духу и истини.
25 Жена му рече: Знам да долази Месија, који се зове Христос; кад дође, све ће нам рећи.
26 Исус јој рече: Ја сам који говорим с тобом.
27 И на то дођоше његови ученици и зачудише се што је разговарао са женом; али нико није рекао: Шта тражиш? или: Зашто разговараш с њом?
28 Жена је тада оставила свој лонац и отишла у град и рекла људима:
29 Дођи, види човека који ми је рекао све што сам учинио: није ли ово Христос?
30 Затим су изашли из града и дошли к њему.
31 У међувремену, док су га његови ученици молили говорећи: Учитељу, једи.
32 Али он им рече: Имам јела за јело за које не знате.
33 Зато рекоше ученици једни другима: Да ли му је ко донео да једе?
34 Исус им рече: Моја храна је да вршим вољу онога који ме је послао и да довршим његово дело.
35 Зар не кажете: Има још четири месеца, а онда долази жетва? ево, кажем вам, подигните очи своје и погледајте на њиве; јер су већ беле за жетву.
36 А ко жање прима плату и сабира род за живот вечни, да се заједно радују и онај који сеје и онај који жање.
37 И у томе је истинита она изрека: Један сије, а други жање.
38 Послао сам вас да жањете оно за шта се нисте трудили: други људи су се трудили, а ви сте ушли у њихове послове.
39 И многи од Самарјанаца из тога града повероваше у њега због речи жене која је сведочила: Рекао ми је све што сам учинила.
40 Када су Самарићани дошли к њему, молили су га да остане с њима; и он је остао тамо два дана.
41 И много више повероваше због његове речи;
42 И рече жени: Сада верујемо, не због твоје речи, јер смо га и сами чули и знамо да је ово заиста Христос, Спаситељ света.
43 А после два дана отиде оданде и отиде у Галилеју.
44 Јер сам Исус је посведочио да пророк нема части у својој земљи.
45 Онда када је дошао у Галилеју, Галилејци су га примили, видевши све што је учинио у Јерусалиму на празник; јер су и они ишли на празник.
46 Тако је Исус поново дошао у Кану Галилејску, где је од воде начинио вино. И беше један великаш, чији син беше болестан у Капернауму.
47 Кад је чуо да је Исус дошао из Јудеје у Галилеју, отишао је к њему и замолио га да сиђе и исцели његовог сина, јер је био на самрти.
48 Тада му Исус рече: Ако не видите знакове и чуда, нећете веровати.
49 Рече му племић: Господине, сиђи пре него што моје дете умре.
50 Исус му рече: Иди; жив син твој. И поверова човек речи коју му рече Исус, и оде својим путем.
51 И док је сада силазио, сретну га његове слуге и рекоше му говорећи: Жив ти син.
52 Затим их је упитао када је почео да се поправља. А они му рекоше: Јуче у седми час грозница га остави.
53 Тако је отац знао да је то било у исти час, у који му је Исус рекао: Жив ти син .
54 Ово је опет друго чудо које је Исус учинио када је изашао из Јудеје у Галилеју.

ГЛАВА 5

1 После овога је био јудејски празник; и Исус оде у Јерусалим.
2 А у Јерусалиму је код пијаце оваца базен, који се на јеврејском језику зове Витесда, са пет тремова.
3 У њима је лежало велико мноштво немоћног народа, слепог, заустављеног, усахлог, који је чекао да се вода помери.
4 Јер анђео је силазио у одређено време у језерце и узнемиравао воду; ко год је тада први ушао после узнемирења воде, излечио се од сваке болести коју је имао.
5 И беше тамо неки човек, који је боловао од тридесет и осам година.
6 Када га је Исус видео да лежи и сазнао да је већ дуго у том случају, рекао му је: Хоћеш ли оздравити?
7 Немоћник му одговори: Господине, немам човека да ме баци у језерце кад се вода узбурка; али док ја долазим, други силази преда мном.
8 Исус му рече: Устани, узми своју постељу и ходај.
9 И одмах оздрави човек, и узе постељу своју, и проходаше, а истога дана беше субота.
10 Тада су Јевреји рекли излеченом: Субота је; није ти дозвољено да носиш своју постељу.
11 Он им одговори: Онај који ме је оздравио, он ми рече: Узми своју постељу и ходај.
12 Тада га упиташе: „Ко је човек који ти је рекао: Узми своју постељу и ходај?
13 А онај који је био исцељен није знао ко је то, јер се Исус био одвео, а мноштво је било на том месту.
14 Потом га Исус нађе у храму и рече му: „ Ево, оздравио си, не греши више, да ти се не догоди нешто горе.
15 Човек је отишао и рекао Јеврејима да га је Исус оздравио.
16 И зато су Јевреји прогонили Исуса и тражили да га убију, јер је то учинио у суботу.
17 Али Исус им одговори: Мој Отац ради до сада, и ја радим.
18 Зато су Јевреји све више тражили да га убију, јер он не само да је прекршио суботу, него је рекао и да је Бог његов Отац, чинећи себе равним Богу.
19 Тада им одговори Исус и рече им: Заиста, заиста вам кажем: Син не може чинити ништа сам од себе, осим што види да Отац чини; јер што год он чини, то чини и Син.
20 Јер Отац љуби Сина и показује му све што сам чини; и показаће му већа дела од ових, да се ви чудите.
21 Јер као што Отац подиже мртве и оживљава их; тако и Син оживљава кога хоће.
22 Јер Отац никоме не суди, него је сав суд предао Сину.
23 Да сви људи поштују Сина, као што поштују Оца. Ко не поштује Сина, не поштује ни Оца који га је послао.
24 Заиста, заиста вам кажем: Ко слуша моју реч и верује у онога који ме посла, има живот вечни и неће доћи на осуду; али се прелази из смрти у живот.
25 Заиста, заиста вам кажем: долази час, и сада је, када ће мртви чути глас Сина Божијег, и који чују оживеће.
26 Јер као што Отац има живот у себи; тако даде Сину да има живот у себи;
27 И дао му је власт и да изврши пресуду, јер је Син човечији.
28 Не чудите се овоме, јер долази час у који ће сви који су у гробовима чути његов глас,
29 И изаћи ће; који су чинили добро, у васкрсење живота; а они који су чинили зло до васкрсења проклетства.
30 Од себе не могу ништа учинити: како чујем, ја судим, и мој је суд праведан; јер не тражим своју вољу, него вољу Оца који ме је послао.
31 Ако сведочим за себе, моје сведочење није истинито.
32 Има још један који сведочи за мене; и знам да је истинито сведочанство које он о мени сведочи.
33 Послали сте Јовану, и он је сведочио за истину.
34 Али ја не примам сведочанство од човека, него ово говорим да се спасете.
35 Он је био светло горуће и сјајно, и ви сте били вољни да се неко време радујете у његовој светлости.
36 Али ја имам сведочанство веће од Јовановог: јер дела која ми је Отац дао да завршим, иста дела која ја чиним сведоче за мене да ме је Отац послао.
37 И сам Отац, који ме је послао, сведочи за мене. Нити сте чули његов глас у било које време, нити сте видели његов облик.
38 И немате његову реч која остаје у вама; јер коме је послао, не верујете њему.
39 Истражите Света писма; јер мислите да у њима имате живот вечни; и они су они који сведоче за мене.
40 И нећете доћи к мени да бисте имали живот.
41 Не примам част од људи.
42 Али ја вас познајем да немате у себи љубави Божије.
43 Ја сам дошао у име Оца свога, и не примате ме: ако други дође у своје име, њега ћете примити.
44 Како можете веровати, који примате част једни од других, а не тражите част која долази од јединог Бога?
45 Немојте мислити да ћу вас оптужити пред Оцем: постоји један који вас оптужује, Мојсије, у кога се уздате.
46 Јер да сте веровали Мојсију, веровали бисте ми, јер је писао о мени.
47 Али ако не верујете његовим списима, како ћете веровати мојим речима?

ГЛАВА 6

1 После ових ствари Исус пређе преко Галилејског мора, које је Тиберијадско.
2 И за њим је пошло велико мноштво, јер су видели његова чуда која је чинио над болеснима.
3 И Исус се попе на гору и тамо седе са својим ученицима.
4 А Пасха, јудејски празник, била је близу.
5 Када је Исус тада подигао своје очи и видео да му долази мноштво, рече Филипу: Откуд да купимо хлеба да ови једу?
6 И ово је рекао да га докаже, јер је и сам знао шта ће учинити.
7 Филип му одговори: Две стотине динара хлеба није довољно за њих, да свако од њих узме мало.

8 Један од његових ученика, Андреј, брат Симона Петра, рече му:
9 Овде је дечак, који има пет јечмених хлебова и две мале рибе: али шта су оне међу толиким?
10 А Исус рече: Нека људи седну. Сада је на месту било много траве. Тако су људи сели, било их је око пет хиљада.
11 И Исус узе хлебове; и захваливши, раздао је ученицима, а ученици онима који су седели; а исто тако и риба колико би.
12 Када су се напунили, рекао је својим ученицима: Сакупите комадиће који су остали, да ништа не буде изгубљено.
13 Зато су их сакупили и напунили дванаест корпи комадићима од пет јечмених хлебова, који су остали изнад и изнад оних који су јели.
14 Тада су они људи, када су видели чудо које је Исус учинио, рекли: Ово је истина пророк који треба да дође на свет.
15 Када је Исус, дакле, схватио да ће доћи и узети га силом, да би га поставили за краља, опет је сам отишао у гору.
16 А кад већ наста вече, његови ученици сиђоше на море,
17 И ушао у лађу, и отишао преко мора према Капернауму. А сада је био мрак, а Исус није дошао к њима.
18 И море се подигло од великог ветра који је дувао.
19 И кад су веслали двадесет и пет или тридесет стадија, угледаше Исуса како хода по мору и приближава се лађи, и уплашише се.
20 Али он им рече: Ја сам; не плаши се.
21 Тада су га добровољно примили у лађу, и одмах је лађа била на копну у који су отишли.
22 Сутрадан, када су људи који су стајали на другој страни мора видели да тамо нема друге лађе, осим оне у коју су ушли његови ученици, и да Исус није ушао са својим ученицима у чамац, већ да је његов ученици су отишли сами;
23 (Али из Тиберијаде су долазиле и друге лађе близу места где су јели хлеб, пошто је Господ захвалио:)
24 Кад је народ, дакле, видео да нема Исуса, ни његових ученика, и они су узели брод и дошли у Капернаум тражећи Исуса.
25 А кад га нађоше на другој страни мора, рекоше му: „Раби, кад си дошао овамо?
26 Исус им одговори и рече: Заиста, заиста, кажем вам, тражите ме не зато што сте видели чуда, него зато што сте јели од хлебова и наситили се.
27 Не трудите се за јело које пропада, него за оно јело које остаје за живот вечни, које ће вам дати Син човечји, јер га је Бог Отац запечатио.
28 Тада му рекоше: Шта да радимо да бисмо чинили дела Божија?
29 Одговори Исус и рече им: Ово је дело Божје да верујете у онога кога је послао.
30 Рекоше му, дакле, какав знак показујеш да видимо и да ти верујемо? шта радиш?
31 Наши очеви су јели ману у пустињи; као што је писано, дао им је хлеб с неба да једу.
32 Тада им Исус рече: Заиста, заиста, кажем вам, Мојсије вам није дао тај хлеб с неба; али вам Отац мој даје прави хлеб с неба.
33 Јер хлеб Божији је онај који силази с неба и даје живот свету.
34 Тада му рекоше: Господе, дај нам заувек овај хлеб.
35 А Исус им рече: Ја сам хлеб живота; и ко верује у мене неће ожеднети довека.
36 Али ја вам рекох да сте и ви мене видели и не верујете.
37 Све што ми даје Отац доћи ће к мени; и онога који дође к мени никако нећу избацити.
38 Јер сам сишао с неба, не да вршим своју вољу, него вољу онога који ме је послао.
39 А ово је Очева воља који ме је послао, да од свега што ми је дао не изгубим ништа, него да га поново подигнем у последњи дан.
40 А ово је воља Онога који ме посла, да сваки који види Сина и верује у њега, има живот вечни; и ја ћу га васкрснути у последњи дан.
41 Тада су Јевреји гунђали на њега, јер је рекао: Ја сам хлеб који је сишао с неба.
42 А они рекоше: Није ли ово Исус, син Јосифов, чијег оца и мајку познајемо? како онда каже: сишао сам с неба?
43 Одговори Исус и рече им: Не мрмљајте међу собом.
44 Нико не може доћи к мени, осим што га не привуче Отац који ме је послао; и ја ћу га васкрснути у последњи дан.
45 У пророцима је записано: И сви ће бити поучени од Бога. Сваки, дакле, који је чуо и научио од Оца, долази к мени.
46 Није да је неко видео Оца, осим онога који је од Бога, он је видео Оца.
47 Заиста, заиста, кажем вам, ко верује у мене има живот вечни.
48 Ја сам тај хлеб живота.
49 Ваши очеви су јели ману у пустињи и умрли су.
50 Ово је хлеб који силази с неба, да га човек једе и да не умре.
51 Ја сам хлеб живи који је с неба сишао: ако ко једе од овог хлеба, живеће довека; а хлеб који ћу ја дати је тело моје које ћу дати за живот света.
52 Тада су се Јудејци препирали међу собом говорећи: Како нам овај може дати своје тело да једемо?
53 Тада им рече Исус: Заиста, заиста, кажем вам, ако не једете тела Сина Човечијега и не пијете крви његове, нећете имати живота у себи.
54 Ко једе моје тело и пије моју крв, има живот вечни; и васкрснућу га у последњи дан.
55 Јер је тело моје заиста јело, и крв моја заиста је пиће.
56 Ко једе моје тело и пије моју крв, пребива у мени, и ја у њему.
57 Као што ме је послао живи Отац, и ја живим од Оца;
58 Ово је онај хлеб који је сишао с неба: не као што су оци ваши јели ману и мртви; ко једе од овог хлеба, живеће довека.
59 То је рекао у синагоги, док је поучавао у Капернауму.
60 Многи од његових ученика, чувши ово, рекоше: Тешка је ово реч; ко то може чути?

61 Када је Исус знао у себи да његови ученици мрмљају на то, рече им: Да ли вас ово вређа?
62 Шта и ако ћете видети Сина човечијег да се пење тамо где је био раније?
63 Дух је тај који оживљава; тело ништа не користи: речи које вам говорим дух су и живот су.
64 Али има неких од вас који не верују. Јер Исус је од почетка знао ко су они који не верују и ко треба да га изда.
65 И рече: Зато вам рекох да нико не може доћи к мени ако му није дато од мог Оца.
66 Од тог времена многи од његових ученика су се вратили и више нису ишли с њим.
67 Тада Исус рече дванаесторици: Хоћете ли и ви отићи?
68 Тада му Симон Петар одговори: Господе, коме да идемо? имаш речи вечног живота.
69 И верујемо и сигурни смо да си ти Христос, Син Бога живога.
70 Исус им одговори: Нисам ли вас дванаесторицу изабрао, а један од вас је ђаво?
71 Говорио је о Јуди Искариотском, сину Симоновом, јер је он био тај који је требало да га изда, будући да је један од дванаесторице.

ГЛАВА 7

1 После ових ствари Исус је ходио по Галилеји, јер није хтео да ходи по јеврејском, јер су Јевреји тражили да га убију.
2 А јеврејски празник сеница је био близу.
3 Његова браћа му зато рекоше: Иди одавде и иди у Јудеју, да и твоји ученици виде дела која чиниш.
4 Јер нема човека који ишта ради у тајности, а сам тражи да се јавно сазна. Ако ово чиниш, покажи се свету.
5 Јер ни његова браћа нису веровала у њега.
6 Тада им Исус рече: Моје време још није дошло, али ваше време је увек спремно.
7 Свет вас не може мрзети; а мене мрзи, јер ја сведочим о томе, да су дела његова зла.
8 Идите на овај празник; ја још не идем на овај празник; јер моје време још није дошло.
9 Када им је рекао ове речи, остао је још у Галилеји.
10 Али када су његова браћа отишла, онда је и он отишао на празник, не јавно, него као у тајности.
11 Тада су га Јевреји тражили на гозби и рекли: Где је он?
12 И међу народом је било много жамора о њему: јер једни рекоше: Он је добар човек, а други рекоше: Не; али обмањује народ.
13 Али нико није отворено говорио о њему из страха од Јевреја.
14 Отприлике усред празника Исус је ушао у храм и поучавао.
15 А Јудејци су се чудили говорећи: Откуд овај човек зна слова, а никад није научио?
16 Одговори им Исус и рече: Моја наука није моја, него онога који ме је послао.
17 Ако неко хоће да врши његову вољу, знаће за науку, да ли је од Бога, или ја говорим од себе.
18 Ко говори од себе, тражи своју славу, а ко тражи славу своју који га је послао, исти је и нема неправде у њему.
19 Није ли вам Мојсије дао закон, а ипак нико од вас не држи закон? Зашто хоћете да ме убијете?
20 Народ одговори и рече: Имаш ђавола; ко ће те убити?
21 Одговори Исус и рече им: Учинио сам једно дело, и сви се чудите.
22 Мојсије вам је дакле дао обрезање; (не зато што је од Мојсија, него од отаца;) а ви у суботу обрежите човека.
23 Ако се човек у суботу обреже, да се не прекрши Мојсијев закон; љутите ли се на мене, јер сам у суботу излечио човека?
24 Не судите по изгледу, него судите праведним судом.
25 Тада рекоше неки од Јерусалима: Није ли то онај кога траже да убију?
26 Али, гле, он говори храбро, а они му ништа не говоре. Да ли владари заиста знају да је то исти Христос?
27 Али овог човека знамо одакле је; али када Христос дође, нико не зна одакле је.
28 Тада је Исус повикао у храму док је поучавао говорећи: И знате ме и знате одакле сам; и нисам од себе дошао, него је истинит Онај који ме посла, кога не познајете.
29 Али ја га познајем, јер сам од њега, и он ме је послао.
30 Тада су тражили да га ухвате, али нико не диже руке на њега, јер његов час још није дошао.
31 И многи од народа повероваше у њега и рекоше: „Христос ће учинити више чуда од ових које је учинио овај човек, када дође?
32 Фарисеји су чули да народ тако гунђа о њему; а фарисеји и првосвештеници послаше службенике да га узму.
33 Тада им Исус рече: Још мало сам с вама, па идем до онога који ме посла.
34 Тражићете ме и нећете ме наћи, а где сам ја, тамо не можете доћи.
35 Тада Јудејци рекоше међу собом: Куда ће да иде да га нећемо наћи? хоће ли отићи међу расејане међу незнабошце и поучавати незнабошце?
36 Како је то рекао што је рекао: Тражићете ме и нећете ме наћи; а где сам ја, тамо не можете доћи?
37 У последњи дан, тог великог дана празника, Исус је стајао и повикао говорећи: Ако је ко жедан, нека дође к мени и пије.
38 Ко верује у мене, као што је речено у Светом писму, из утробе ће му потећи реке воде живе.
39 (Али ово је говорио о Духу, којег треба да приме они који верују у Њега: јер Дух Свети још није био дат; јер Исус још није био прослављен.)
40 Многи из народа, дакле, чувши ову реч, рекоше: Заиста, ово је пророк.
41 Други рекоше: Ово је Христос. Али неки рекоше: хоће ли Христос изаћи из Галилеје?
42 Није ли Писмо рекао: Да Христос долази из семена Давидовог и из града Витлејема, где је Давид био?
43 Тако је дошло до поделе међу људима због њега.
44 И неки од њих би га узели; али нико не диже руке на њега.

45 Тада дођоше службеници првосвештеничким и фарисејима; а они им рекоше: Зашто га нисте довели?
46 Официри одговорише: Никад човек није говорио као овај човек.
47 Тада им фарисеји одговорише: Зар сте и ви преварени?
48 Да ли је неко од владара или фарисеја поверовао у њега?
49 Али овај народ који не познаје закон је проклет.
50 Никодим им каже (који је дошао Исусу ноћу, један од њих,)
51 Да ли наш закон суди некоме пре него што га саслуша и не зна шта ради?
52 Они одговорише и рекоше му: Јеси ли и ти из Галилеје? Тражите и тражите: јер из Галилеје не излази пророк.
53 И сваки је отишао својој кући.

ГЛАВА 8

1 Исус је отишао на Маслинску гору.
2 И рано ујутру поново дође у храм, и сав народ дође к њему; и он седе и поучаваше их.
3 И књижевници и фарисеји доведоше к њему жену ухваћену у прељуби; и кад су је ставили у средину,
4 Рекоше му: Учитељу, ова жена је ухваћена у прељуби, на самом чину.
5 Мојсије нам је у закону заповедио да се такви каменују; а ти шта кажеш?
6 Ово су рекли искушавајући га да би могли да га оптуже. Али Исус се сагнуо и прстом писао по земљи, као да их није чуо.
7 Па кад су га они и даље питали, он се подигао и рекао им: Ко је међу вама без греха, нека први баци камен на њу.
8 И опет се сагнуо и писао по земљи.
9 А они који су то чули, осуђени својом савешћу, изиђоше један по један, почевши од најстаријих до последњих; и оста Исус сам и жена стајаше у средини.
10 Кад се Исус подигао и није видео никог осим жене, рече јој: Жено, где су они твоји тужитељи? зар те нико није осудио?
11 Она рече: Нико, Господе. А Исус јој рече: Ни ја те не осуђујем: иди и не греши више.
12 Тада им Исус поново рече: Ја сам светлост свету;
13 Фарисеји му дакле рекоше: Ти сведочиш о себи; твој запис није истинит.
14 Исус одговори и рече им: Премда сведочим о себи, ипак је моје сведочење истинито: јер знам одакле сам дошао и куда идем; али не можете рећи одакле долазим и куда идем.
15 Ви судите по телу; Не осуђујем никога.
16 Па ипак, ако ја судим, мој је суд истинит: јер нисам сам, него ја и Отац који ме посла.
17 И у вашем закону је записано да је сведочанство два човека истинито.
18 Ја сам онај који сведочи за себе, и Отац који ме је послао сведочи за мене.
19 Тада му рекоше: Где је твој Отац? Исус одговори: Нити мене познајете, ни Оца мога; да сте познали мене, познавали бисте и Оца мог.
20 Ове речи је рекао Исус у ризници, док је поучавао у храму, и нико не диже руке на њега; јер његов час још није дошао.
21 Тада им Исус поново рече: Ја идем својим путем, а ви ћете ме тражити, и умријећете у својим гријесима; куда ја идем, ви не можете доћи.
22 Тада рекоше Јевреји: Хоће ли се убити? јер каже: куда ја идем, ви не можете доћи.
23 А он им рече: Ви сте одоздо; Ја сам одозго; ви сте од овога света; Ја нисам од овога света.
24 Зато сам вам рекао да ћете умрети у својим гресима; јер ако не верујете да сам ја то, умрећете у својим гресима.
25 Тада му рекоше: Ко си ти? А Исус им рече: То исто што вам рекох од почетка.
26 Много тога имам да кажем и да судим о вама, али истинит је онај који ме је послао; и говорим свету оно што сам чуо о њему.
27 Нису разумели да им је говорио о Оцу.
28 Тада им рече Исус: Кад подигнете Сина Човечијег, тада ћете знати да сам ја и да ништа не чиним од себе; али као што ме научи Отац мој, ја ово говорим.
29 И онај који ме посла је са мном: Отац ме није оставио самог; јер увек радим оно што му је драго.
30 Док је говорио ове речи, многи су веровали у њега.
31 Тада је Исус рекао оним Јеврејима који су веровали у њега: Ако останете у мојој речи, онда сте заиста моји ученици;
32 И познаћете истину, и истина ће вас учинити слободнима.
33 Они су му одговорили: Ми смо Авраамово потомство и никоме нисмо били робови; како кажеш: бићете ослобођени?
34 Исус им одговори: Заиста, заиста, кажем вам, сваки који чини грех, слуга је греху.
35 И слуга не остаје у кући довека, него Син остаје довека.
36 Ако вас, дакле, Син ослободи, бићете заиста слободни.
37 Знам да сте Авраамово потомство; а ви тражите да ме убијете, јер моја реч нема места у вама.
38 Ја говорим оно што сам видео код свог оца, а ви чините оно што сте видели код свог оца.
39 Они одговорише и рекоше му: Авраам је наш отац. Исус им рече: Да сте Авраамова деца, чинили бисте дела Авраамова.
40 Али сада тражите да убијете мене, човека који вам је рекао истину коју сам чуо од Бога: ово није учинио Авраам.
41 Ви чините дела свог оца. Тада му рекоше: Нисмо рођени од блуда; имамо једног Оца, чак и Бога.
42 Исус им рече: Да је Бог ваш Отац, ви бисте ме волели, јер сам изишао и дошао од Бога; нити сам ја дошао од себе, него ме је он послао.
43 Зашто не разумете мој говор? чак и зато што не можете чути моју реч.
44 Ви сте од свог оца ђавола, и пожуде свог оца ћете испуњавати. Он је од почетка био убица, и није остао у истини, јер у њему нема истине. Кад говори лаж, говори своје, јер је лажов и отац тога.
45 И пошто вам говорим истину, не верујете ми.

46 Ко ме од вас убеђује у грех? А ако кажем истину,
зашто ми не верујете?
47 Ко је од Бога, слуша Божје речи; зато их не слушате,
јер нисте од Бога.
48 Тада одговорише Јудејци и рекоше му: Зар не
кажемо добро да си ти Самарјанин и да имаш ђавола?
49 Исус одговори: Немам ђавола; али ја поштујем Оца
својега, а ви мене срамотите.
50 И не тражим своју славу: постоји онај који тражи и
суди.
51 Заиста, заиста, кажем вам, ако неко држи моју реч,
никада неће видети смрт.
52 Тада му Јевреји рекоше: Сада знамо да имаш ђавола.
Аврам је мртав, и пророци; а ти кажеш: ако се неко
држи моје речи, никада неће окусити смрт.
53 Јеси ли већи од нашег оца Аврама, који је мртав? и
пророци су мртви: кога чиниш ти?
54 Исус одговори: Ако поштујем себе, част моја није
ништа; мој Отац ме поштује; за кога кажете да је ваш
Бог;
55 Али га нисте познали; али га познајем; и ако кажем
да га не познајем, бићу лажов као ти; али га познајем и
држим се његове речи.
56 Твој отац Авраам се обрадовао што види мој дан, и
видео је то и обрадова се.
57 Тада му Јудејци рекоше: Још ти није педесет година,
а јеси ли видео Аврама?
58 Исус им рече: Заиста, заиста, кажем вам, пре него
што је Аврам био, ја јесам.
59 Тада узеше камење да га бацише, али Исус се сакри,
и изиђе из храма, прошавши кроз њих, и тако прође.

ГЛАВА 9

1 И док је Исус пролазио, видео је човека који је био
слеп од рођења.
2 И упиташе га ученици његови говорећи: Учитељу, ко
је сагрешио, овај или родитељи његови, да се родио
слеп?
3 Исус одговори: Ни овај човек није сагрешио, ни
његови родитељи, него да се на њему покажу дела
Божија.
4 Дела Онога који ме је послао морам чинити док је
дан; долази ноћ, када нико не може радити.
5 Докле год сам у свету, ја сам светлост свету.
6 Рекавши то, пљуну на земљу и начини глину од
пљувачке, и помаза очи слепцу глином,
7 И рече му: Иди, умиј се у језерцу Силоам, (што је по
тумачењу Послано). Отишао је дакле, и умио се, и
дошао је да види.
8 Суседи и они који су га раније видели да је слеп
рекоше: Није ли то онај који је седео и просио?
9 Једни су говорили: Ово је он, други су говорили: Он
је као он, а он је рекао: Ја сам.
10 Зато му рекоше: Како су ти се отвориле очи?
11 Он одговори и рече: Човек који се зове Исус начини
глину, и помаза ми очи, и рече ми: иди у силоамско
језеро и умиј се;
12 Тада су му рекли: Где је он? Рекао је, не знам.
13 Довели су фарисејима онога који је раније био слеп.
14 А била је субота када је Исус направио глину и
отворио му очи.
15 Тада су га опет и фарисеји питали како је прогледао.
Он им рече: ставио ми је глину на очи, и умио сам се и
видим.
16 Зато су неки од фарисеја рекли: Овај човек није од
Бога, јер не светкује суботу. Други су говорили: Како
човек који је грешник може чинити таква чуда? И међу
њима је била подела.
17 Опет кажу слепцу: Шта кажеш за њега да ти је
отворио очи? Он је рекао: Он је пророк.
18 Али Јудејци нису веровали за њега да је био слеп и
да је прогледао, док нису позвали родитеље онога који
је прогледао.
19 А они их упиташе говорећи: Да ли је ово ваш син, за
кога кажете да се родио слеп? како онда сада види?
20 Одговорише им родитељи и рекоше: Знамо да је ово
наш син и да се родио слеп.
21 Али како он сада види, не знамо; или ко је отворио
очи, не знамо: пунолетан је; питајте га: он ће говорити
за себе.
22 Ове речи су говорили његови родитељи, јер су се
бојали Јевреја: јер су се Јудејци већ договорили да ако
неко призна да је Христос, нека буде искључен из
синагоге.
23 Зато су му родитељи рекли: пунолетан је; питај га.
24 Тада опет дозваше човека који беше слеп, и рекоше
му: Похвали Бога; знамо да је овај човек грешник.
25 Он одговори и рече: да ли је грешник или не, не
знам; једно знам, да, док сам био слеп, сада видим.
26 Онда му опет рекоше: Шта ти је учинио? како ти је
отворио очи?
27 Он им одговори: Већ сам вам рекао, а нисте чули;
зашто бисте то опет чули? хоћете ли и ви бити његови
ученици?
28 Тада су га ругали и говорили: Ти си његов ученик;
али ми смо Мојсијеви ученици.
29 Знамо да је Бог говорио Мојсију; што се тиче овог
човека, не знамо одакле је.
30 Човек одговори и рече им: Зашто је ово чудесно, да
не знате одакле је, а он ми је отворио очи.
31 Сада знамо да Бог не чује грешнике; али ако је ко
обожавалац Бога и врши вољу његову, њега слуша.
32 Од постанка света није се чуло да је ико отворио
очи слепом рођеном.
33 Да овај човек није од Бога, не би могао ништа
учинити.
34 Они одговорише и рекоше му: Ти си се сав родио у
гресима, и ти нас учиш? И избацили су га.
35 Исус је чуо да су га избацили; и кад га нађе, рече му:
верујеш ли у Сина Божијег?
36 Он одговори и рече: Ко је он, Господе, да верујем у
њега?
37 А Исус му рече: И ти си га видео, и он је тај који с
тобом разговара.
38 А он рече: Господе, верујем. И обожавао га је.
39 А Исус рече: На суд сам дошао у овај свет да виде
они који не виде; и да би они који виде били слепи.
40 И неки од фарисеја који беху с њим чуше ове речи и
рекоше му: Зар смо и ми слепи?
41 Исус им рече: Да сте слепи, не бисте имали греха; а
сада кажете: Видимо; дакле грех твој остаје.

ГЛАВА 10

1 Заиста, заиста, кажем вам, ко не улази на врата у тор, него се пење на неки други пут, тај је лопов и разбојник.
2 Али ко улази на врата пастир је оваца.
3 Њему вратар отвара; и овце слушају глас његов, и он дозива своје овце по имену и изводи их.
4 И кад извуче своје овце, он иде испред њих, а овце за њим, јер знају његов глас.
5 И неће ићи за странцем, него ће побећи од њега, јер не познају глас туђина.
6 Ову параболу им је рекао Исус, али они нису разумели шта су то што им је рекао.
7 Тада им Исус поново рече: Заиста, заиста, кажем вам, ја сам врата овцама.
8 Сви који су икада дошли пре мене су лопови и разбојници, али овце их нису чуле.
9 Ја сам врата: ако неко уђе кроз мене, биће спасен, и ући ће и изаћи, и наћи ће пашу.
10 Лопов не долази, него да украде, и да убије и да уништи: Ја сам дошао да имају живот и да га имају у изобиљу.
11 Ја сам пастир добри: пастир добри даје живот свој за овце.
12 Али ко је најамник, а не пастир, коме овце нису своје, види вука како долази, и оставља овце, и бежи;
13 Најамник бежи, јер је најамник, и не мари за овце.
14 Ја сам пастир добри и познајем своје овце, и познају ме моје.
15 Као што Отац познаје мене, тако и ја познајем Оца, и ја полажем живот свој за овце.
16 И друге овце имам, које нису из овог стада: и њих морам довести, и оне ће чути мој глас; и биће једно стадо и један пастир.
17 Зато ме мој Отац воли, јер ја полажем живот свој да га опет узмем.
18 Нико ми то не узима, него ја сам то полажем. Имам моћ да га положим, и имам моћ да га поново узмем. Ову заповест примих од Оца свога.
19 Зато је међу Јеврејима поново настала подела због ових изрека.
20 И многи од њих рекоше: Он има ђавола и луд је; зашто га чујете?
21 Други су говорили: Ово нису речи онога који има ђавола. Може ли ђаво отворити очи слепима?
22 А у Јерусалиму је био празник посвећења, и била је зима.
23 И Исус је ходао у храму у Соломоновом тријему.
24 Тада су га Јудеји окружили и рекли му: Докле ћеш нас терати да сумњамо? Ако си ти Христос, реци нам јасно.
25 Одговори им Исус: Рекао сам вам, а ви не поверовасте: дела која чиним у име Оца свога, сведоче за мене.
26 Али не верујете, јер нисте од мојих оваца, као што сам вам рекао.
27 Моје овце слушају мој глас, и ја их познајем, и оне иду за мном.
28 И дајем им живот вечни; и никада неће пропасти, нити ће их нико отети из моје руке.
29 Отац мој, који ми их је дао, већи је од свих; и нико их не може ишчупати из руке Оца мога.
30 Ја и мој Отац једно смо.
31 Тада су Јевреји поново узели камење да га каменују.
32 Исус им одговори: Многа добра дела показах вам од Оца свога; за које ме од тих дела каменујете?
33 Јудејци му одговорише говорећи: Не каменујемо те за добро дело; већ за богохуљење; и зато што ти, будући човек, чиниш себе Богом.
34 Одговори им Исус: Није ли у вашем закону написано: „Ви сте богови?
35 Ако их је назвао боговима, којима је дошла реч Божија, а Писмо се не може сломити;
36. Реците за онога кога је Отац посветио и послао у свет: хулиш; јер рекох: ја сам Син Божији?
37 Ако не чиним дела Оца свога, не верујте ми.
38 Али ако чиним, иако ми не верујете, верујте делима, да знате и верујете да је Отац у мени и ја у њему.
39 Зато су опет тражили да га ухвате, али им је побегао из руку,
40 И отиде опет преко Јордана на место где је Јован прво крстио; и ту је боравио.
41 И многи су прибегавали к њему и говорили: Јован није учинио никакво чудо, али све што је Јован говорио о овом човеку било је истина.
42 И тамо су многи веровали у њега.

ГЛАВА 11

1 А неки човек, по имену Лазар, беше болестан из Витаније, града Марије и њене сестре Марте.
2 (То је била она Марија која је помазала Господа миром, и косом својом обрисала ноге његове, чији брат Лазар беше болестан.)
3 Зато су његове сестре послале к њему говорећи: Господе, гле, болестан је онај кога волиш.
4 Кад је Исус то чуо, рекао је: Ова болест није на смрт, него на славу Божју, да се Син Божији тиме прослави.
5 А Исус је волео Марту и њену сестру и Лазара.
6 Када је, дакле, чуо да је болестан, остао је још два дана на истом месту где је био.
7 Онда после тога рече својим ученицима: Хајдемо опет у Јудеју.
8 Његови ученици му говоре: Учитељу, Јудејци су недавно тражили да те каменују; и идеш ли опет тамо?
9 Исус одговори: Зар нема дванаест сати у дану? Ако ко дању ходи, не спотиче се, јер види светлост овога света.
10 Али ако човек хода ноћу, спотиче се, јер нема светлости у њему.
11 Ово је рекао, а затим им је рекао: Наш пријатељ Лазар спава; али идем да га пробудим из сна.
12 Тада рекоше његови ученици: Господе, ако спава, добро ће му бити.
13 Али Исус је говорио о његовој смрти, али они су мислили да је говорио о одмору у сну.
14 Тада им је Исус јасно рекао: Лазар је мртав.
15 И драго ми је због вас што нисам био тамо, да бисте веровали; ипак пођимо к њему.
16 Тада Тома, који се зове Дидим, рече својим саученицима: Хајдемо и ми да умремо с њим.

17 Онда када је Исус дошао, открио је да је већ четири дана лежао у гробу.
18 А Витанија је била близу Јерусалима, удаљена око петнаест стадија.
19 И многи од Јудејаца дођоше Марти и Марији да их утеше у вези са њиховим братом.
20 Тада је Марта, чим је чула да Исус долази, отишла и срела га, а Марија је седела у кући.
21 Тада Марта рече Исусу: Господе, да си ти био овде, мој брат не би умро.
22 Али знам да ће ти и сада Бог дати све што будеш тражио од Бога.
23 Исус јој рече: Твој брат ће васкрснути.
24 Марта му рече: Знам да ће васкрснути у васкрсењу у последњи дан.
25 Исус јој рече: Ја сам васкрсење и живот; ко верује у мене, ако и умре, оживеће
26 И ко год живи и верује у мене, неће умрети довека. Да ли верујете у ово?
27 Она му рече: Да, Господе, верујем да си ти Христос, Син Божији, који треба да дође на свет.
28 И кад је то рекла, отишла је и дозвала Марију своју сестру тајно говорећи: Учитељ је дошао и зове те.
29 Чим је то чула, брзо је устала и пришла му.
30 Исус још није дошао у град, него је био на оном месту где га је Марта срела.
31 Тада су Јевреји који су били с њом у кући и тешили је, када су видели Марију, да је брзо устала и изашла, пошли су за њом говорећи: Она иде у гроб да тамо плаче.
32 Онда када је Марија дошла тамо где је био Исус, и видела га, пала је пред његове ноге говорећи му: Господе, да си био овде, брат мој не би умро.
33 А Исус је, дакле, видео како плаче, и Јудеје који су дошли с њом како плачу, уздахну у духу и узнемири се,
34 И рече: Где сте га положили? Рекоше му: Господе, дођи и види.
35 Исус је плакао.
36 Тада рекоше Јевреји: Гле како га је волео!
37 А неки од њих рекоше: зар овај човек, који је слепима отворио очи, није могао учинити да ни овај не умре?
38 Исус дакле опет уздишући у себи долази у гроб. Била је то пећина и на њој је лежао камен.
39 Исус рече: „Уклоните камен. Марта, сестра умрлог, рече му: Господе, већ смрди, јер је већ четири дана мртав.
40 Исус јој рече: Нисам ли ти рекао да ћеш, ако верујеш, видети славу Божију?
41 Затим су однели камен са места где су мртви били положени. А Исус подиже очи и рече: Оче, хвала ти што си ме услишао.
42 И знао сам да ме увек слушаш, али због народа који стоји поред рекао сам то да верују да си ме ти послао.
43 И кад је то рекао, повика из свег гласа: Лазаре, изиђи.
44 И изиђе онај који је био мртав, свезани по рукама и ногама погребним покривачем, а лице му је било везано убрусом. Рече им Исус: Одријешите га и пустите га.
45 Тада многи од Јудејаца који дођоше к Марији и видеше шта је Исус учинио, повероваше у њега.
46 Али неки од њих отидоше к фарисејима и испричаше им шта је Исус учинио.
47 Тада првосвештеници и фарисеји сабраше савет и рекоше: Шта да радимо? јер овај човек чини многа чудеса.
48 Ако га тако пустимо на миру, сви ће веровати у њега; и Римљани ће доћи и одузети наше место и народ.
49 А један од њих, по имену Кајафа, који је исте године био првосвештеник, рече им: Ви не знате ништа,
50 Нити сматрајте да је за нас корисно да један човек погине за народ, а да цео народ не пропадне.
51 И он то није говорио од себе, него је, будући првосвештеник те године, прорекао да ће Исус умрети за тај народ;
52 И не само за тај народ, него и да сабере у једно и децу Божију која су била расејана.
53 Тада су се од тог дана саветовали да га убију.
54 Исус стога није више отворено ходао међу Јеврејима; него оде оданде у земљу близу пустиње, у град који се зове Јефрем, и тамо остаде са својим ученицима.
55 А јеврејска Пасха била је близу, и многи су отишли из земље у Јерусалим пре Пасхе, да се очисте.
56 Тада су тражили Исуса, и говорили међу собом док су стајали у храму: Шта мислите да неће доћи на празник?
57 И првосвештеници и фарисеји дадоше заповест да, ако ко зна где се налази, покаже да га ухвате.

ГЛАВА 12

1 Тада је Исус шест дана пре Пасхе дошао у Витанију, где је био мртав Лазар, кога је васкрсао из мртвих.
2 Тамо су му припремили вечеру; а Марта је служила; али Лазар је био један од оних који су седели с њим за трпезом.
3 Тада је Марија узела фунту помада од нарда, веома скупог, и помазала Исусове ноге, и обрисала његове ноге косом својом; и дом се испуни мирисом помада.
4 Тада један од ученика његових, Јуда Искариотски, Симонов син, који би требало да га изда:
5 Зашто се ова маст није продала за триста динара и дала сиромасима?
6 Ово је рекао, а не да се брине за сиромашне; него зато што је био лопов, и имао је торбу и носио оно што је у њу стављено.
7 Тада рече Исус: Пусти је!
8 Јер сиромахе увек имате са собом; али мене нисте увек имали.
9 Многи од Јудејаца су, дакле, знали да је он тамо; и не дођоше само због Исуса, него да виде и Лазара, кога је он васкрсао из мртвих.
10 Али првосвештеници су се саветовали да и Лазара погубе;
11 Зато што су због њега многи Јудејци отишли и веровали у Исуса.
12 Сутрадан многи људи који су дошли на празник, чувши да Исус долази у Јерусалим,
13 Узевши гране палми, изиђе му у сусрет, и повика: Осана: Благословен Цар Израелов који долази у име Господње.
14 А Исус, када је нашао младог магарца, сео је на њега; како је написано,

15 Не бој се, кћери Сионова: гле, твој Цар долази, седећи на магарету.
16 Ово испрва нису разумели његови ученици, али када се Исус прославио, онда су се сетили да је то о њему написано и да су му то учинили.
17 Дакле, сведочи народ који је био с њим када је Лазара позвао из гроба и подигао га из мртвих.
18 Због тога га је и народ срео, јер је чуо да је учинио ово чудо.
19 Фарисеји дакле рекоше међу собом: Видите ли како ништа не надмашујете? гле, свет је отишао за њим.
20 А међу њима је било неких Грка који су дошли да се поклоне на празник.
21 Он дакле дође Филипу, који беше из Витсаиде Галилејске, и зажели га говорећи: Господине, ми бисмо видели Исуса.
22 Филип долази и јавља Андреју; и опет Андреј и Филип говоре Исусу.
23 А Исус им одговори говорећи: Дошао је час да се прослави Син Човечији.
24 Заиста, заиста, кажем вам, ако зрно пшенице не падне у земљу и не умре, остаје само; али ако умре, доноси много рода.
25 Ко воли живот свој, изгубиће га; а ко мрзи свој живот у овоме свету, сачуваће га за живот вечни.
26 Ако ми ко служи, нека иде за мном; и где сам ја, тамо ће бити и слуга мој: ако ми ко служи, почастиће га Отац мој.
27 Сада је моја душа узнемирена; и шта да кажем? Оче, спаси ме од овога часа, али због тога дођох у овај час.
28 Оче, прослави име своје. Тада дође глас с неба говорећи: и прославио сам, и опет ћу прославити.
29 Тада је народ који је стајао и чуо то рекао да је загрмело; други су говорили: Анђео му је говорио.
30 Исус одговори и рече: Овај глас није дошао због мене, него ради вас.
31 Сада је суд овоме свету: сада ће кнез овога света бити избачен.
32 А ја, ако будем подигнут са земље, привући ћу све људе к себи.
33 Ово је рекао, означавајући каквом смрћу треба да умре.
34 Народ му одговори: Чусмо из закона да Христос остаје довека; а како ти кажеш: Син човечији треба да буде подигнут? ко је овај Син човечји?
35 Тада им Исус рече: Још мало времена је светлост с вама. Ходите док имате светлост, да вас тама не би обузела, јер ко ходи у тами не зна куда иде.
36 Док имате светлост, верујте у светлост, да будете деца светлости. Ово је рекао Исус, и отишао, и сакрио се од њих.
37 Али премда је учинио толика чудеса пред њима, они нису веровали у њега.
38 Да би се испунила реч пророка Исаије коју је рекао: Господе, ко је поверовао нашем извештају? и коме се откри мишица Господња?
39 Зато нису могли веровати, јер је Исаија опет рекао:
40 Он им је заслепио очи и отврднуо им срце; да не виде очима, нити разумију срцем, и да се обрате, и да их исцелим.
41 Ово је рекао Исаија када је видео славу његову и говорио о њему.
42 Ипак, и међу главним владарима многи су веровали у њега; али га због фарисеја не исповедише, да не буду избачени из синагоге.
43 Јер су више волели хвалу људи него хвалу Богу.
44 Исус повика и рече: Ко верује у мене, не верује у мене, него у онога који ме посла.
45 И ко види мене види онога који ме посла.
46 Ја сам дошла светлост на свет, да сваки који верује у мене не остане у тами.
47 И ако неко чује моје речи и не верује, ја му не судим, јер нисам дошао да судим свету, него да спасем свет.
48 Ко ме одбацује, а моје речи не прима, има онога који му суди: реч коју сам рекао, она ће му судити у последњи дан.
49 Јер нисам говорио о себи; али Отац који ме посла, даде ми заповест шта да говорим и шта да говорим.
50 И знам да је заповест његова живот вечни: што год говорим, дакле, као што ми рече Отац, тако говорим.

ГЛАВА 13

1 А пре празника Пасхе, када је Исус знао да је дошао његов час да оде из овога света к Оцу, заволевши своје који су били у свету, он их је волео до краја.
2 И кад се вечера завршила, ђаво је сада ставио у срце Јуде Искариотског, сина Симоновог, да га изда;
3 Исус знајући да је Отац све дао у његове руке, и да је дошао од Бога и отишао Богу;
4 Устаје од вечере и скиде хаљине своје; и узе пешкир и опаса се.
5 Потом је налио воду у посуду, и почео да пере ноге ученицима и да их брише пешкиром којим је био опасан.
6 Тада долази Симону Петру, и Петар му рече: Господе, да ли ми переш ноге?
7 Исус одговори и рече му: „ Шта ја радим, ти сада не знаш; али ћеш после тога знати.
8 Петар му рече: Никада ми нећеш опрати ноге. Исус му одговори: Ако те не оперем, немаш удела са мном.
9 Симон Петар му рече: Господе, не само ноге моје, него и руке и глава моја.
10 Рече му Исус: Ко је опран, не треба осим да опере ноге, него је чист до краја; а ви сте чисти, али не сви.
11 Јер је знао ко ће га издати; зато рече: нисте сви чисти.
12 Па пошто им је опрао ноге, узео своју одећу и поново сео, рече им: Знате ли шта сам вам учинио?
13 Зовете ме Господаром и Господом, и добро кажете; јер сам такав.
14 Ако сам вам ја, ваш Господ и Господар, опрао ноге; и ви треба да перете једни другима ноге.
15 Јер сам вам дао пример да чините као што сам ја учинио вама.
16 Заиста, заиста, кажем вам, није слуга већи од свог господара; ни онај који је послан већи од онога који га је послао.
17 Ако ово знате, срећни сте ако то чините.
18 Не говорим о свима вама: знам кога сам изабрао, али да се испуни Писмо: Ко једе хлеб са мном, подиже своју пету на мене.
19 Сада вам кажем пре него што дође, да, када се то догоди, верујете да сам ја.

20 Заиста, заиста вам кажем: Ко прима онога кога ја шаљем, мене прима; и ко прима мене прима онога који ме посла.
21 Када је Исус то рекао, узнемири се духом и сведочи и рече: Заиста, заиста вам кажем, да ће ме један од вас издати.
22 Тада су се ученици погледали, сумњајући о коме он говори.
23 А један од његових ученика, кога је Исус волео, био је наслоњен на недра Исусова.
24 Зато га Симон Петар даде знаком да пита ко би то био о коме говори.
25 Затим му је, лежећи на грудима Исусовим, рекао: Господе, ко је то?
26 Исус одговори: То је онај коме ћу дати соп кад га умочим. И кад умочи јуху, даде је Јуди Искариотском, сину Симонову.
27 И после јела, Сатана је ушао у њега. Тада му Исус рече: То што чиниш, учини брзо.
28 Сада нико за столом није знао са којом намером му је ово рекао.
29 Јер су неки од њих мислили, пошто је Јуда имао торбу, да му је Исус рекао: Купи оно што нам треба против празника; или, да да нешто сиромасима.
30 Онда је примио соп, одмах је изашао; и била је ноћ.
31 Зато, када је изашао, Исус је рекао: Сада се прославио Син човечји, и Бог се прославио у њему.
32 Ако се Бог прослави у њему, и Бог ће га прославити у себи, и одмах ће га прославити.
33 Дечице, још мало док сам с вама. Тражићете ме, и као што рекох Јудејцима: куда ја идем, ви не можете доћи; па сад ти кажем.
34 Нову заповест дајем вам да љубите једни друге; као што сам ја волео вас, тако и ви љубите једни друге.
35 По томе ће сви људи знати да сте моји ученици, ако будете имали љубав једни према другима.
36 Симон Петар му рече: Господе, куда идеш? Исус му одговори: куда идем, не можеш сада за мном; али после ћеш ме пратити.
37 Петар му рече: Господе, зашто сада не могу за тобом? Ја ћу положити живот свој ради тебе.
38 Исус му одговори: Хоћеш ли положити живот свој за мене? Заиста, заиста, кажем ти, неће петао запевати, док ме се трипут не одречеш.

ГЛАВА 14

1 Нека вам се срце не узнемирава: ви верујете у Бога, верујте и у мене.
2 У дому мог Оца има много станова: да није тако, рекао бих вам. Идем да ти припремим место.
3 И ако одем и припремим вам место, опет ћу доћи и примити вас к себи; да где сам ја, тамо и ви будете.
4 А куда идем, знате и пут знате.
5 Тома му рече: Господе, не знамо куда идеш; а како можемо знати пут?
6 Исус му рече: Ја сам пут, истина и живот; нико не долази Оцу осим преко мене.
7 Да сте познали мене, познавали бисте и мог Оца; и од сада га познајете и видели сте.
8 Филип му рече: Господе, покажи нам Оца, и довољно нам је.
9 Исус му рече: Толико сам времена с тобом, а ниси ли ме упознао, Филипе? ко је видео мене видео је Оца; и како онда кажеш: покажи нам Оца?
10 Зар не верујеш да сам ја у Оцу и Отац у мени? речи које вам говорим не говорим од себе; него Отац који пребива у мени, он чини дела.
11 Верујте ми да сам ја у Оцу и Отац у мени, или ми верујте због самих дела.
12 Заиста, заиста вам кажем: Ко верује у мене, дела која ја чиним и он ће чинити; и већа дела од ових ће учинити; јер идем Оцу своме.
13 И шта год заиштете у моје име, то ћу учинити, да се Отац прослави у Сину.
14 Ако будете тражили нешто у моје име, учинићу то.
15 Ако ме волите, држите моје заповести.
16 И молићу Оца, и он ће вам дати другог Утешитеља, да остане с вама заувек;
17 Чак и Дух истине; кога свет не може примити, јер га не види, нити га познаје; јер он пребива с вама и биће у вама.
18 Нећу те оставити без утехе: доћи ћу к теби.
19 Још мало, и свет ме више не види; али ме видите: јер ја живим, и ви ћете живети.
20 У тај дан ћете знати да сам ја у свом Оцу, и ви у мени, и ја у вама.
21 Ко има заповести моје и држи их, тај ме воли; а ко ме воли, биће љубљен од мога Оца, и ја ћу га волети, и јавићу му се.
22 Јуда му каже, а не Искариотски: Господе, како ћеш се јавити нама, а не свету?
23 Одговори му Исус и рече му: Ако ме неко воли, чуваће речи моје;
24 Ко ме не воли, не држи речи мојих, и реч коју слушате није моја, него Оца који ме је послао.
25 Ово сам вам говорио, будући да сам још увек био код вас.
26 Али Утешитељ, који је Дух Свети, кога ће Отац послати у моје име, он ће вас научити свему, и све ће вам подсетити на све што сам вам рекао.
27 Мир вам остављам, свој мир вам дајем: не дајем вам ја као што свет даје. Нека се срце твоје не узнемирава, нити нека се плаши.
28 Чули сте како сам вам рекао: Одлазим и враћам се к вама. Да сте ме волели, обрадовали бисте се, јер рекох: идем к Оцу, јер је Отац мој већи од мене.
29 А сада сам вам рекао пре него што се то догодило, да, када се то догоди, верујете.
30 Убудуће нећу много разговарати с вама, јер долази кнез овога света и нема ништа у мени.
31 Али да зна свет да ја волим Оца; и као што ми је Отац дао заповест, тако и чиним. Устани, идемо одавде.

ГЛАВА 15

1 Ја сам права лоза, а мој Отац је виноградар.
2 Сваку грану у мени која не доноси плод он уклања, и сваку грану која доноси род, он је чисти, да би донела још рода.
3 Сада сте чисти кроз реч коју сам вам рекао.
4 Останите у мени, и ја у вама. Као што грана не може родити сама од себе, ако не остане у лози; не можете више ако не останете у мени.

5 Ја сам лоза, а ви сте гране: ко остаје у мени и ја у њему, тај доноси много рода, јер без мене не можете учинити ништа.
6 Ако човек не остане у мени, биће избачен као грана и осуши се; и људи их сакупе, и баце у ватру, и спаљене.
7 Ако останете у мени и моје речи остану у вама, тражите шта хоћете, и биће вам.
8 У томе је прослављен Отац мој, да доносите много рода; тако ћете бити моји ученици.
9 Као што је Отац волео мене, тако сам и ја волео вас: останите у љубави мојој.
10 Ако држите моје заповести, остаћете у мојој љубави; као што и ја одржах заповести Оца свога и остајем у љубави његовој.
11 Ово сам вам рекао да моја радост остане у вама, и да ваша радост буде пуна.
12 Ово је моја заповест, да волите једни друге, као што сам ја волео вас.
13 Нико нема веће љубави од ове, да ко живот свој положи за пријатеље своје.
14 Ви сте моји пријатељи, ако чините све што вам заповедам.
15 Од сада вас не називам слугама; јер слуга не зна шта ради његов господар, али ја сам вас назвао пријатељима; јер све што чух о Оцу своме јавих вам.
16 Нисте ви изабрали мене, него сам ја изабрао вас и одредио вас да идете и доносите плод, и да ваш плод остане: да вам да што год замолите од Оца у моје име. .
17 Ово вам заповедам да волите једни друге.
18 Ако вас свет мрзи, знајте да је мене мрзео пре вас.
19 Да сте од света, свет би волео своје; али пошто нисте од света, него сам вас ја изабрао од света, зато вас свет мрзи.
20 Сетите се речи коју сам вам рекао: Слуга није већи од свог господара. Ако су мене прогонили, гониће и вас; ако су одржали моју реч, одржаће и вашу.
21 Али све ће вам то учинити ради мог имена, јер не познају онога који ме је послао.
22 Да нисам дошао и говорио им, не би имали греха; али сада немају огртач за свој грех.
23 Ко мене мрзи, мрзи и мог Оца.
24 Да нисам чинио међу њима дела која нико други није чинио, не би имали греха; али сада су обоје видели и омрзли и мене и мог Оца.
25 Али ово се догоди да се испуни реч која је записана у њиховом закону: Без разлога су ме мрзели.
26 Али када дође Утешитељ, кога ћу вам послати од Оца, Дух истине, који од Оца излази, он ће сведочити за мене.
27 И ви ћете сведочити, јер сте били са мном од почетка.

ГЛАВА 16

1 Ово сам вам рекао да се не саблазните.
2 Избациће вас из синагога; да, долази време да ће сваки који вас убије мислити да служи Богу.
3 И ово ће вам чинити, јер нису познали ни Оца ни мене.
4 Али ово сам вам рекао да када дође време да се сетите да сам вам рекао о томе. А ово вам не рекох на почетку, јер сам био с вама.
5 Али сада идем до онога који ме посла; и нико ме од вас не пита: куда идеш?
6 Али пошто сам вам ово рекао, туга је испунила ваше срце.
7 Ипак вам кажем истину; За вас је корисно да ја одем; јер ако не одем, Утешитељ неће доћи к вама; али ако одем, послаћу га к вама.
8 А кад дође, укориће свет за грех, за праведност и за суд.
9 Од греха, јер не верују у мене;
10 По праведности, јер идем Оцу своме, и више ме не видите;
11 О суду, јер се суди кнезу овога света.
12 Имам још много ствари да вам кажем, али ви то сада не можете да поднесете.
13 Али када дође он, Дух истине, увешће вас у сву истину, јер неће говорити од себе; али шта год чује, то ће говорити;
14 Он ће ме прославити, јер ће примити од мога, и то ће вам показати.
15 Све што има Отац моје је; зато рекох да ће узети од мога и показати вам.
16 Још мало, и нећете ме видети; и опет, још мало, и видећете ме, јер идем к Оцу.
17 Тада неки од његових ученика рекоше међу собом: Шта је ово што нам каже: Још мало, и нећете ме видети; и опет, још мало, и видећете ме, и јер идем у Оче?
18 Рекоше дакле: Шта је ово што каже: Још мало? не можемо рећи шта он каже.
19 А Исус је знао да желе да га питају, и рече им: Да ли се распитујете међу собом о томе што сам рекао: Још мало, и нећете ме видети; и опет, још мало, и видећете ме ?
20 Заиста, заиста, кажем вам, да ћете плакати и јадиковати, а свет ће се радовати, и ви ћете бити тужни, али ће се ваша туга претворити у радост.
21 Жена у порођају има тугу, јер је дошао њен час; али чим се родила, не сећа се више муке, од радости што се човек роди на свет.
22 И сада имате тугу, али ја ћу вас поново видети, и ваше срце ће се радовати, и ваше радости нико вам не одузима.
23 И у тај дан ме нећете ништа питати. Заиста, заиста вам кажем: Што год заиштете од Оца у моје име, даће вам.
24 До сада нисте тражили ништа у моје име: тражите, и добићете, да ваша радост буде потпуна.
25 Ово сам вам говорио у пословицама, али долази време када вам више нећу говорити у пословима, него ћу вам јасно показати Оца.
26 У онај дан питаћете у моје име, а ја вам не кажем да ћу молити Оца за вас.
27 Јер вас сам Отац воли, јер сте ме волели и веровали да сам изашао од Бога.
28 Изађох од Оца и дођох на свет; опет остављам свет и идем Оцу.
29 Његови ученици му рекоше: Ето, сад говориш јасно и не говориш пословице.
30 Сада смо сигурни да ти све знаш и да не треба да те неко пита: по томе верујемо да си изашао од Бога.
31 Исус им одговори: Верујете ли сада?

32 Гле, долази час, да, сада је дошао, да ћете се расети,
сваки на своје, и оставити мене самог; а ипак нисам сам,
јер је Отац са мном.
33 Ово сам вам рекао да у мени имате мир. У свету
ћете имати невољу, али будите храбри; Ја сам победио
свет.

ГЛАВА 17

1 Ове речи рече Исус и подиже очи своје ка небу и рече:
Оче, дошао је час; прослави Сина својега, да и Син твој
прослави тебе:
2 Као што си му дао власт над сваким телом, да даде
живот вечни свима које си му дао.
3 А ово је живот вечни, да познају тебе, јединог
истинитог Бога, и кога си послао Исуса Христа.
4 Прославио сам те на земљи, завршио сам дело које си
ми дао да извршим.
5 И сада, Оче, прослави ме са самим собом оном
славом коју сам имао код тебе пре него што је свет
постао.
6 Јавио сам твоје име људима које си ми дао од света:
они су били твоји, и ти си их дао мени; и одржали су
реч твоју.
7 Сада су знали да је све што си ми дао од тебе.
8 Јер сам им дао речи које си ми дао; и примише их, и
знадоше да сам изишао од тебе, и повероваше да си ме
ти послао.
9 Молим се за њих: не молим се за свет, него за оне
које си ми дао; јер су они твоји.
10 И све моје је твоје, и твоје је моје; и ја сам у њима
прослављен.
11 И сада више нисам у свету, него су ови у свету, и ја
долазим теби. Оче Свети, сачувај у своје име оне које
си ми дао, да буду једно као и ми.
12 Док сам био с њима у свету, чувао сам их у твоје
име: чувао сам оне које си ми дао, и нико од њих није
изгубљен, осим сина пропасти; да би се свето писмо
испунило.
13 А сада долазим к теби; и ово говорим у свету да се
испуни моја радост у себи.
14 Дао сам им твоју реч; и свет их омрзне, јер нису од
света, као што ни ја нисам од света.
15 Не молим се да их узмеш из света, него да их
сачуваш од зла.
16 Они нису од света, као што ни ја нисам од света.
17 Посвети их својом истином: твоја реч је истина.
18 Као што си ти мене послао у свет, тако сам и ја
послао њих у свет.
19 И ради њих се посвећујем, да и они буду посвећени
истином.
20 Нити се молим само за ове, него и за оне који ће
веровати у мене по њиховој речи;
21 Да сви буду једно; као што си ти, Оче, у мени и ја у
теби, да и они једно буду у нама: да свет верује да си
ме ти послао.
22 И славу коју си ми дао ја сам дао њима; да буду
једно, као што смо и ми једно:
23 Ја у њима, а ти у мени, да буду савршени у једном; и
да зна свет да си ме ти послао и да си их заволео, као
што си мене волео.
24 Оче, хоћу да и они које си ми дао буду са мном где
сам ја; да виде славу моју коју си ми дао, јер си ме
заволео пре постања света.
25 О Оче праведни, свет те није познао, али ја сам те
познао, и ови су познали да си ме ти послао.
26 И објавио сам им твоје име, и објавићу га: да љубав
којом си ме волео буде у њима, и ја у њима.

ГЛАВА 18

1 Када је Исус изговорио ове речи, изашао је са својим
ученицима преко потока Кедрона, где је био врт, у који
је ушао он и његови ученици.
2 И Јуда, који га је издао, знао је то место, јер је Исус
често долазио тамо са својим ученицима.
3 Тада Јуда, пошто је примио чету људи и службеника
од првосвештеника и фарисеја, долази онамо са
фењерима и бакљама и оружјем.
4 Исус, дакле, знајући све што ће га снаћи, изађе и рече
им: Кога тражите?
5 Одговорише му: Исус Назарећанин. Исус им рече: Ја
сам. И Јуда, који га је издао, стајао је с њима.
6 Чим им рече: Ја сам, они се повукоше и падоше на
земљу.
7 Затим их поново упита: Кога тражите? А они рекоше:
Исус Назарећанин.
8 Исус одговори: Рекао сам вам да сам ја; ако ме
тражите, нека иду ови.
9 Да се испуни реч коју је рекао: Од оних које си ми
дао нисам изгубио ниједног.
10 Тада је Симон Петар са мачем исукао, и ударио
првосвештеникова слугу, и одсекао му десно уво.
Слуга се звао Малх.
11 Тада Исус рече Петру: Стави свој мач у корице,
чашу коју ми је дао Отац, да је не пијем?
12 Тада чета и капетан и јудејски службеници узеше
Исуса и свезаше га,
13 И одведе га прво к Ани; јер је био таст Кајафи, који
је био првосвештеник исте године.
14 А Кајафа је био тај који је дао савет Јеврејима да је
корисно да један човек умре за народ.
15 И Симон Петар је пошао за Исусом, као и други
ученик: тај ученик је био познат првосвештенику, и
ушао је са Исусом у двор првосвештеника.
16 Али Петар је стајао на вратима споља. Тада изиђе
онај други ученик, који је био познат првосвештенику,
и проговори са чуварком, и уведе Петра.
17 Тада девојка која је чувала врата каже Петру: Ниси
ли и ти један од ученика овог човека? Он каже, нисам.
18 И ту су стајале слуге и службеници који су
наложили ватру од угља; јер беше хладно: и грејаше се;
а Петар стајаше с њима и грејаше се.
19 Првосвештеник је тада упитао Исуса о његовим
ученицима и о његовој науци.
20 Исус му одговори: Јавно сам говорио свету; Увек
сам учио у синагоги и у храму, где Јевреји увек
прибегавају; а у тајности нисам рекао ништа.
21 Зашто ме питаш? питајте оне који су ме чули шта
сам им рекао: гле, знају шта сам рекао.
22 И када је то рекао, један од службеника који су
стајали поред удари Исуса дланом, говорећи: Да ли
тако одговараш првосвештенику?

23 Исус му одговори: Ако сам зло рекао, сведочи о злу; али ако добро, зашто ме удараш?
24 Ана га је послао везаног првосвештенику Кајафи.
25 А Симон Петар је стајао и грејао се. Рекоше му дакле: ниси ли и ти један од његових ученика? Он је то порекао и рекао: Нисам.
26 Један од првосвештеничких слугу, његов рођак коме је Петар одсекао уво, рече: Нисам ли те видео у врту с њим?
27 Петар се затим опет одрекао: и одмах је петао запео.
28 Тада од Кајафе одведоше Исуса у судницу; и они сами не уђоше у судницу да се не оскврне; него да би јели Пасху.
29 Тада Пилат изађе к њима и рече: Какву оптужбу износите на овог човека?
30 Они одговорише и рекоше му: Да није злотвор, не бисмо ти га предали.
31 Тада им Пилат рече: Узмите га ви и судите му по свом закону. Рекоше му, дакле, Јевреји: Није нам дозвољено никога погубити.
32 Да се испуни Исусова реч коју је рекао, назначујући каквом смрћу треба да умре.
33 Тада Пилат поново уђе у судницу, дозва Исуса и рече му: Јеси ли ти краљ јудејски?
34 Одговори му Исус: кажеш ли ти то од себе, или су ти други рекли од мене?
35 Пилат одговори: Јесам ли ја Јеврејин? Твој народ и првосвештеници су ми те предали: шта си учинио?
36 Исус одговори: Моје царство није од овога света; да је моје царство од овога света, онда би се моје слуге бориле да не будем предан Јудејима; али сада моје царство није одавде.
37 Зато му Пилат рече: „Јеси ли ти, дакле, краљ? Исус одговори: Ти кажеш да сам ја цар. За то сам рођен, и због тога сам дошао на свет, да сведочим за истину. Сваки који је од истине слуша мој глас.
38 Пилат му рече: Шта је истина? И рекавши то, изиђе опет к Јудејцима и рече им: Не налазим на њему никакву кривицу.
39 Али имате обичај да вам пустим једнога на Пасху; хоћете ли дакле да вам пустим цара јеврејског?
40 Тада опет сви повикаше говорећи: Не овај, него Варава. Сада је Варава био разбојник.

ГЛАВА 19

1 Тада Пилат узе Исуса и биче га.
2 И војници су сплели круну од трња и ставили му је на главу, и обукли га у пурпурну хаљину,
3 И рече: Здраво, Цару јудејски! и ударише га рукама.
4 Пилат пак изиђе и рече им: Ево, ја вам га изводим, да знате да не налазим никакве кривице на њему.
5 Тада је Исус изашао у трновом венцу и у пурпурној хаљини. А Пилат им рече: Ево човека!
6 Кад га виде првосвештеници и службеници, повикаше говорећи: Распни га, распни га. Рече им Пилат: Узмите га и распните, јер не налазим на њему кривице.
7 Јудејци му одговорише: Ми имамо закон, и по нашем закону треба да умре, јер је себе учинио Сином Божијим.
8 Кад је дакле Пилат чуо ту реч, уплашио се још више;
9 И опет уђе у судницу и рече Исусу: Одакле си? Али Исус му није дао одговор.
10 Тада му Пилат рече: Зар ми не говориш? зар не знаш да имам моћ да те разапнем и да имам моћ да те ослободим?
11 Исус је одговорио: Ти не би могао имати никакву власт против мене, да ти није дато одозго; зато онај који ме предаде теби има већи грех.
12 И од тада Пилат је тражио да га ослободи, али Јудејци повикаше говорећи: Ако пустиш овог човека, ти ниси Цезаров пријатељ;
13 Када је дакле Пилат чуо ту реч, извео је Исуса и сео на судију на месту које се зове Тротоар, а на јеврејском Гавата.
14 И беше припрема за Пасху, око шестог часа, и рече Јеврејима: Ево вашег цара!
15 Али они су повикали: „Одлази с њим, одлази с њим, распни га. Рече им Пилат: Да разапнем вашег Цара? Првосвештеници одговорише: Немамо цара осим ћесара.
16 Онда им га је предао да буде разапет. И узеше Исуса, и одведоше га.
17 И носећи крст изиђе на место звано Лобања, које се на јеврејском зове Голгота.
18 Где су га разапели и још двојицу с њим, с једне и друге стране, а Исуса у средини.
19 И Пилат је написао наслов и ставио га на крст. А написано је било: ИСУС НАЗАРЕТСКИ ЦАР ЈЕВРЕЈСКИ.
20 Овај наслов су тада читали многи Јевреји: јер је место где је Исус разапет било близу града; и било је написано на хебрејском, грчком и латинском.
21 Тада првосвештеници јудејски рекоше Пилату: Не пиши, Краљу јудејски; али да је рекао: ја сам цар јудејски.
22 Пилат одговори: „Што сам написао, то сам написао.
23 Тада војници, када су разапели Исуса, узеше његове хаљине и начинише четири дела, сваком војнику по део; а такође и његов капут: сада је капут био без шава, ткан одозго по целом делу.
24 Рекоше дакле међу собом: „Немојмо га цепати, него бацимо жреб за њега, чији ће бити, да се испуни Писмо које каже: Одећу моју поделише међу собом, и за одећу моју бацише жреб. Те ствари су војници радили.
25 А код Исусовог крста стајаше његова мајка и сестра његове мајке, Марија Клеофина жена и Марија Магдалина.
26 Када је Исус, дакле, видео своју мајку и ученика кога је волео, рекао је својој мајци: Жено, ево ти сина!
27 Затим рече ученику: Ево мајке твоје! И од тог часа је узе онај ученик својој кући.
28 Након овога, Исус, знајући да се сада све свршило, да се испуни Писмо, каже: Жедан сам.
29 А ту је био постављен суд пун сирћета, и напунили су сунђер сирћетом, и ставили је на исоп, и принели му је устима.
30 А кад је Исус примио сирће, рекао је: „ Свршено је .
31 Зато су Јевреји, пошто је то била припрема, да тела не остану на крсту у суботу, (јер је тај суботњи дан био велики дан), молили Пилата да им се поломе ноге и да се одузети.

32 Тада дођоше војници и поломише ноге првоме и другоме који је с њим био разапет.
33 Али када су дошли до Исуса и видели да је већ мртав, нису му сломили ноге.
34 Али један од војника копљем му прободе бок, и из њега одмах потече крв и вода.
35 И онај који је видео сведочи, и његово сведочење је истинито, и он зна да говори истинито, да бисте веровали.
36 Јер ово се учини да се испуни Писмо: Кост његова неће се сломити.
37 И опет друго писмо каже: Гледаће онога кога су проболи.
38 А после тога Јосиф из Ариматеје, будући Исусов ученик, али тајно из страха од Јевреја, замоли Пилата да узме тело Исусово; и Пилат му допусти. Он дакле дође и узе тело Исусово.
39 А дошао је и Никодим, који је најпре дошао к Исусу ноћу, и донео мешавину смирне и алоје, тешку око сто фунти.
40 Затим су узели Исусово тело и завили га у ланену одећу са мирисима, као што Јевреји по обичају сахрањују.
41 А на месту где је разапет био је врт; а у врту нови гроб, у који још никада није био положен човек.
42 Тамо су дакле положили Исуса због дана припреме за Јевреје; јер је гроб био близу.

ГЛАВА 20

1 Првог дана у недељи долази Марија Магдалена рано, када је још био мрак, на гроб, и види да је камен однет са гроба.
2 Тада она отрчи и дође Симону Петру и другом ученику, кога је Исус волео, и рече им: Узеше Господа из гроба, и не знамо где су га ставили.
3 Петар дакле изиђе и онај други ученик, и дођоше на гроб.
4 Тако су обојица потрчали заједно, а други ученик је побегао Петра и дошао први до гроба.
5 И сагнувши се и погледавши, виде платнене хаљине како леже; ипак није ушао.
6 Тада долази Симон Петар за њим, и уђе у гроб, и види да ланене хаљине леже,
7 А убрус, који је био око његове главе, није лежао са платненом одећом, него је био сам умотан на једном месту.
8 Тада је ушао и онај други ученик, који је први дошао на гроб, и видео је и веровао.
9 Јер они још нису знали Писмо да Он мора да васкрсне из мртвих.
10 Затим су ученици поново отишли у свој дом.
11 Али Марија стајаше споља код гроба плачући; и док је плакала, сагнула се и погледала у гроб,
12 И угледа два анђела у белом како седе, једног код главе, а другог код ногу, где је лежало тело Исусово.
13 А они јој рекоше: Жено, зашто плачеш? Она им каже: јер су узели Господа мога, и не знам где су га ставили.
14 И кад је то рекла, окрену се и виде Исуса како стоји, и не зна да је то Исус.
15 Исус јој рече: Жено, зашто плачеш? кога тражиш? Она, мислећи да је баштован, рече му: Господине, ако си га изнео одавде, реци ми где си га положио, па ћу га однети.
16 Исус јој рече: Маријо. Она се окрену и рече му: Рабони! што ће рећи Учитељу.
17 Исус јој рече: Не дирај ме; јер ја још нисам узашао к Оцу свом; и Богу мом и Богу вашем.
18 Марија Магдалина је дошла и рекла ученицима да је видела Господа и да јој је он то рекао.
19 Тада истог дана увече, првог дана у недељи, када су врата на којима су се окупили ученици из страха од Јевреја била затворена, дође Исус, стаде у средину и рече им: Мир вама.
20 И кад је то рекао, показао им је своје руке и бок. Тада се обрадоваше ученици кад видеше Господа.
21 Тада им Исус поново рече: Мир вама! Као што мене посла Отац мој, тако и ја шаљем вас.
22 И рекавши то, дуну на њих и рече им: Примите Духа Светога.
23 Коме опростите грехе, опроштени су им; и чије грехе задржите, задржани су.
24 Али Тома, један од дванаесторице, звани Дидим, није био с њима када је Исус дошао.
25 Други ученици му рекоше: Видели смо Господа. Али он им рече: Ако не видим на његовим рукама траг од ексера, и не ставим прст свој у траг од ексера, и не гурнем своју руку у његов бок, нећу веровати.
26 И после осам дана опет беху унутра његови ученици и Тома с њима; тада дође Исус, када су врата била затворена, стаде на средину и рече: Мир вама.
27 Тада рече Томи: Пружи прст свој овамо и види руке моје; и пружи руку своју и гурни је у мој бок; и не буди неверан, него верујући.
28 А Тома одговори и рече му: Господ мој и Бог мој.
29 Исус му рече: Тома, јер си ме видео, веровао си; блажени који не видеше, а вероваше.
30 И многа друга знамења заиста учини Исус пред својим ученицима, која нису записана у овој књизи:
31 Али ово је написано да верујете да је Исус Христос, Син Божији; и да верујете да имате живот у име његово.

ГЛАВА 21

1 После ових ствари Исус се поново показао ученицима на Тиберијадском мору; и на ово мудро показа он сам.
2 Били су заједно Симон Петар и Тома звани Дидим, и Натанаило из Кане у Галилеји, и синови Зеведејеви и још двојица његових ученика.
3 Симон Петар им рече: Идем на пецање. Рекоше му: и ми идемо с тобом. Они изиђоше и одмах уђоше у лађу; а те ноћи нису ништа уловили.
4 Али када је јутро дошло, Исус је стајао на обали, али ученици нису знали да је то Исус.
5 Тада им Исус рече: Дјецо, имате ли јела? Одговорили су му: Не.
6 А он им рече: Баците мрежу на десну страну лађе и наћи ћете. Бацили су, дакле, и сада нису могли да је извуку за мноштво риба.
7 Зато онај ученик кога је Исус волео рече Петру: Господ је. А када је Симон Петар чуо да је то Господ,

опасаше му своју рибарску хаљину (јер беше наг) и
баци се у море.
8 А остали ученици дођоше у малој лађи; (јер нису
били далеко од копна, већ као двеста лаката), вукући
мрежу са рибама.
9 Чим су дошли на копно, видели су тамо ватру
ужарену и рибу положену на њу и хлеб.
10 Исус им рече: Донесите од рибе коју сте сада
уловили.
11 Симон Петар је отишао и извукао мрежу на копно
пуну великих риба, сто педесет и три; а свих их је било
толико, али мрежа се није покидала.
12 Исус им каже: Дођите и вечерајте. И нико од
ученика није смео да га упита: ко си ти? знајући да је
то Господ.
13 Тада долази Исус, узима хлеб и даје им и рибу исто.
14 Ово је сада трећи пут да се Исус показао својим
ученицима, након што је устао из мртвих.
15 Па кад су вечерали, Исус рече Симону Петру:
Симоне, сине Јонин, волиш ли ме више од ових? Рече
му: Да, Господе; ти знаш да те волим. Рече му: Паси
јагањце моја.
16 Опет му рече други пут: Симоне, сине Јонин, да ли
ме волиш? Рече му: Да, Господе; ти знаш да те волим.
Рече му: Паси овце моје.
17 Рече му трећи пут: Симоне, сине Јонин, да ли ме
волиш? Петар је био тужан јер му рече трећи пут:
волиш ли ме? А он му рече: Господе, ти све знаш; ти
знаш да те волим. Рече му Исус: Паси овце моје.
18 Заиста, заиста ти кажем: Кад си био млад, опасавао
си се и ишао куда си хтео; не би.
19 Ово је рекао, наговестивши каквом смрћу треба да
прослави Бога. И рекавши ово, рече му: Пођи за мном.
20 Тада Петар, окренувши се, угледа ученика којег је
Исус волео да следи; који се и на вечери наслони на
груди и рече: Господе, ко је онај који те издаје?
21 Петар га видевши рече Исусу: Господе, а шта ће овај
човек учинити?
22 Исус му рече: Ако хоћу да остане док ја не дођем,
шта ти је то? прати ме.
23 Тада се ова реч прочула међу браћом, да тај ученик
не умре; али Исус му није рекао: Неће умрети; али, ако
хоћу да остане док ја не дођем, шта ти је то?
24 Ово је ученик који сведочи о овим стварима, и
написао је ово; и знамо да је његово сведочанство
истинито.
25 А има и много других ствари које је Исус учинио, а
које, ако би се написале свака, претпостављам да ни
сам свет не би могао да садржи књиге које би требало
да буду написане. Амин.

Дела апостолска

ГЛАВА 1

1 Претходну расправу сам направио, о Теофиле, о свему што је Исус почео да чини и поучава,
2 Све до дана у који је био подигнут, после тога је Духом Светим дао заповести апостолима које је изабрао:
3 Коме се и показао живим после своје муке многим непогрешивим доказима, видећи их четрдесет дана, и говорећи о стварима које се односе на Царство Божије:
4 И, окупивши се с њима, заповеди им да не одлазе из Јерусалима, него да чекају обећање Очево, које сте, каже, чули од мене.
5 Јер Јован је заиста крстио водом; али ћете се након неколико дана крстити Духом Светим.
6 Када су се, дакле, сабрали, упитали су га говорећи: Господе, хоћеш ли у ово време поново вратити краљевство Израелу?
7 И рече им: Није на вама да знате времена или годишња доба која је Отац ставио у своју власт.
8 Али ви ћете примити силу након што Дух Свети дође на вас, и бићете ми сведоци и у Јерусалиму, и у целој Јудеји, и у Самарији, и до краја земље.
9 И када је ово рекао, док су они гледали, био је подигнут; и облак га прими од њихових очију.
10 И док су они упорно гледали ка небу док се пењао, гле, два човека стајаху поред њих у белим одеђама;
11 Који је такође рекао: Људи Галилејци, зашто стојите и гледате у небо? овај исти Исус, који је од вас узет на небо, доћи ће на исти начин као што сте га видели да иде на небо.
12 Затим су се вратили у Јерусалим са горе зване Маслинска, која је од Јерусалима удаљена суботњи дан путовања.
13 И кад уђоше, уђоше у горњу собу, где су боравили и Петар, и Јаков, и Јован, и Андреј, Филип и Тома, Вартоломеј и Матеј, Јаков Алфејев син, и Симон Зилот, и Јуда брат Јаковљев.
14 Сви ови једнодушно остадоше у молитви и мољењу, са женама и Маријом, мајком Исусовом, и са његовом браћом.
15 И у оне дане Петар устаде усред ученика и рече: (број имена заједно беше око сто двадесет,)
16 Људи и браћо, требало је да се испуни ово писмо, које је Свети Дух из Давидових уста рекао о Јуди, који је био водич онима који су ухватили Исуса.
17 Јер он је био прибројан нама и добио је део ове службе.
18 Сада је овај човек купио њиву уз награду за безакоње; и павши наглавачке, распрсну се усред, и сва му утроба излете.
19 И то је било познато свим становницима Јерусалима; утолико што се то поље на њиховом правом језику назива Акелдама, што ће рећи, поље крви.
20 Јер је у књизи псалама записано: „Нека буде опустошено његово пребивалиште, и да нико не станује у њему, и нека други заузме његову епископију.
21 Зато од ових људи који су били с нама све време док је Господ Исус улазио и излазио међу нас,
22 Почевши од Јовановог крштења, до истог дана када је узет од нас, неко мора бити зарећен да буде сведок са нама његовог васкрсења.
23 И поставили су двојицу, Јосифа званог Варсава, који се звао Јуст, и Матију.
24 А они се помолише говорећи: Ти, Господе, који познајеш срца свих људи, покажи да ли си од ове двојице изабрао,
25 Да би могао узети део ове службе и апостолства, од којих је Јуда преступом отпао, да би могао да оде у своје место.
26 И дали су своје жребове; и жреб је пао на Матију; и прибројаше се једанаесторици апостола.

ГЛАВА 2

1 И када је дошао дан Педесетнице, сви су били једнодушно на једном месту.
2 И одједном се зачуо звук с неба као од силног ветра, и испунио је сву кућу у којој су седели.
3 И показаше им се раздвојени језици као огњени, и седе на сваки од њих.
4 И сви се испунише Духа Светога, и почеше говорити другим језицима, како им је Дух давао да говоре.
5 А у Јерусалиму су живели Јевреји, побожни људи, из сваког народа под небом.
6 А кад се ово прочуло, окупило се мноштво, и посрамило се, јер их је сваки чуо како говоре својим језиком.
7 И сви се зачудише и зачудише се говорећи један другоме: Гле, нису ли сви ови који говоре Галилејци?
8 А како чујемо сваки свој језик на коме смо рођени?
9 Парћани, Миђани и Еламити, и становници Месопотамије, Јудеје и Кападокије, Понта и Азије,
10 Фригија и Памфилија, у Египту, и у деловима Либије око Кирене, и странци Рима, Јевреји и прозелити,
11 Крити и Арапи, чујемо их како говоре нашим језицима о дивним делима Божијим.
12 И сви се зачудише и у недоумици говорећи један другоме: Шта то значи?
13 Други су се ругајући говорили: Ови људи су пуни новог вина.
14 Али Петар, устајући са једанаесторици, подиже глас и рече им: Људи Јудеји и сви који живите у Јерусалиму, ово нека вам буде познато и послушајте моје речи:
15 Јер ови нису пијани, као што мислите, јер је тек трећи час дана.
16 Али ово је оно што је рекао пророк Јоил;
17 И догодиће се у последњим данима, говори Бог, излићу из свог Духа на свако тело; и ваши синови и ваше кћери ће прорицати, и ваши младићи ће видети виђења, и ваши старци ће сањати снове. :
18 И на своје слуге и на слушкиње своје излићу у те дане свог Духа; и они ће пророковати:
19 И показаћу чудеса горе на небу и знаке на земљи доле; крв и ватра и пара дима:
20 Сунце ће се претворити у таму, а месец у крв, пре него што дође тај велики и знаменити дан Господњи:
21 И догодиће се да ће се спасти ко год призове име Господње.
22 Људи Израелци, чујте ове речи; Исус Назарећанин, човек који је међу вама потврђен од Бога чудесима и

чудесима и знацима, које Бог учини преко њега усред вас, као што и сами знате:
23 Њега, избављеног по одлучном савету и предзнању Божијем, узесте, и злим рукама разапесте и убисте;
24 Којег је Бог подигао, ослободивши муке смрти, јер није било могуће да га се ухвати.
25 Јер Давид говори о њему: Предвидех Господа свагда пред својим лицем, јер ми је с десне стране, да се не поколебам.
26 Зато се обрадова срце моје и обрадова се језик мој; штавише и тело моје почиваће у нади:
27 Јер нећеш оставити душу моју у паклу, нити ћеш дати да Твој Светац види трулеж.
28 Ти си ми открио путеве живота; обрадоваћеш ме лицем својим.
29 Људи и браћо, дозволите ми да вам слободно кажем о патријарху Давиду, да је и мртав и сахрањен, и да је његов гроб са нама до данас.
30 Зато, будући да је пророк, и знајући да му се Бог заклео, да ће од плода бедара његових, по телу, подићи Христа да седне на престо његов;
31 Видевши то раније, говорио је о васкрсењу Христовом, да његова душа није остављена у паклу, нити тело његово није видело трулеж.
32 Овога Исуса је Бог васкрсао, чему смо сви ми сведоци.
33 Дакле, уздигнут десницом Божијом, и примивши од Оца обећање Светога Духа, излио је ово, што сада видите и чујете.
34 Јер Давид није узашао на небеса, него сам каже: Господ рече Господу мом: седи ми здесна.
35 Док не поставим твоје непријатеље као подножје твојим ногама.
36 Зато нека зна сав дом Израиљев да је Бог тог истог Исуса, кога сте разапели, учинио Господом и Христом.
37 А кад су то чули, убоде се у срце и рекоше Петру и осталим апостолима: Људи браћо, шта да радимо?
38 Тада им Петар рече: Покајте се, и нека се свако од вас крсти у име Исуса Христа за опроштење грехова, и примићете дар Духа Светога.
39 Јер обећање је вама и вашој деци и свима који су далеко, колико их Господ Бог наш позове.
40 И многим другим речима сведочио је и опомињао говорећи: Спасите се од овог немилог нараштаја.
41 Тада су се крстили они који су радо примили његову реч; и истог дана им се додало око три хиљаде душа.
42 И они су постојали у апостолској науци и заједништву, и у ломљењу хлеба и у молитвама.
43 И страх обузе сваку душу, и многа чуда и знамења учинише апостоли.
44 И сви који су веровали беху заједно, и све им је заједничко;
45 И продаше своје имање и имање, и поделише их свима људима, како је сваком човеку било потребно.
46 И они, настављајући сваки дан једнодушно у храму, и ломећи хлеб од куће до куће, јели су своје месо с радошћу и једноставношћу срца,
47 Хвалите Бога и имајте милост код целог народа. И Господ је свакодневно додавао Цркви оне који треба да се спасу.

ГЛАВА 3

1 Петар и Јован уђоше заједно у храм у час молитве, који је био девети час.
2 И беше ношен неки човек хром из утробе своје мајке, кога су свакодневно полагали на капију храма која се зову Лепа, да тражи милостињу од оних који улазе у храм;
3 Ко је видео Петра и Јована да иду у храм затражио је милостињу.
4 А Петар, уперивши очи у њега са Јованом, рече: Погледај нас.
5 И он је пазио на њих, очекујући да ће добити нешто од њих.
6 Тада Петар рече: Сребра и злата немам; али такве које имам дајем ти: У име Исуса Христа из Назарета устани и ходи.
7 И ухватио га је за десну руку и подигао, и одмах су му стопала и глежњеви добили снагу.
8 И он скочивши устане, и ходи, и уђе с њима у храм, ходајући и скачући, и хвалећи Бога.
9 И виде га сав народ како хода и хвали Бога.
10 И знали су да је он седео за милостињу на Прелепим вратима храма; и били су испуњени чуђењем и запрепашћењем оним што му се догодило.
11 И пошто је хроми који је био исцељен држао Петра и Јована, сав народ је потрчао к њима у трем који се зове Соломонов, веома чудећи се.
12 А кад Петар то виде, одговори народу: Израиљци, зашто се чудите овоме? или зашто тако озбиљно гледате на нас, као да смо својом властитом силом или светошћу учинили овог човека да хода?
13 Бог Авраамов, Исаков и Јаковљев, Бог отаца наших, прослави сина свога Исуса; кога сте предали и одрекли га се у присуству Пилата, када је он одлучио да га пусти.
14 Али ви сте се одрекли Светог и Праведног, и желели сте да вам се додели убица;
15 И уби Кнеза живота, кога је Бог васкрсао из мртвих; чему смо сведоци.
16 И његово име кроз веру у његово име учинило је овог човека јаким, кога видите и познајете; да, вера која је од њега дала му је ову савршену чврстину у присуству свих вас.
17 А сада, браћо, знам да сте то учинили због незнања, као и ваши владари.
18 Али оно што је Бог раније показао устима свих својих пророка, да Христос треба да страда, он је тако испунио.
19 Покајте се, дакле, и обратите се, да би ваши греси били избрисани, када дођу времена освежења из присуства Господњег;
20 И послаће Исуса Христа, који вам је раније био проповедан.
21 Кога небо мора примити до времена повратка свега, што је Бог говорио устима свих својих светих пророка од постања света.
22 Јер Мојсије је заиста рекао оцима: „Пророка ће вам подићи Господ Бог ваш од браће ваше, као што сам ја; њега ћете чути у свему што вам каже.
23 И догодиће се да ће свака душа, која не чује тог пророка, бити уништена из народа.

24 Да, и сви пророци од Самуила и они који следе, они
који су говорили, исто тако су предсказивали ове дане.
25 Ви сте синови пророка и савеза који је Бог склопио
са оцима нашим говорећи Аврааму: У твом ће семену
благословити сва племена на земљи.
26 Најпре вама Бог, васкрсивши Сина свога Исуса,
посла га да вас благослови, одвративши свакога од вас
од безакоња његових.

ГЛАВА 4

1 И док су говорили народу, наиђоше на њих
свештеници и старешина храма и садукеји,
2 Ожалошћени што су поучавали људе и проповедали
кроз Исуса васкрсење из мртвих.
3 И ставили су руке на њих и држали их до сутрадан,
јер је сада било вече.
4 Али многи од оних који су чули реч повероваше; а
људи је било око пет хиљада.
5 И догоди се сутра да њихови владари, старешине и
књижевници,
6 И првосвештеник Ана, и Кајафа, и Јован и
Александар, и сви који беху из рода првосвештеника,
сабраше се у Јерусалиму.
7 И када су их поставили у средину, упитали су:
„Којом сте силом или којим именом то учинили?
8 Тада им Петар, испуњен Духом Светим, рече: Ви,
поглавари народа и старешине Израиљеве!
9 Ако данас будемо испитани за добро дело учињено
немоћном човеку, на који начин је он излечен;
10 Нека буде познато свима вама и целом народу
Израиљевом да у име Исуса Христа из Назарета, кога
сте разапели, кога је Бог васкрсао из мртвих, по њему
овај човек стоји овде пред вама цео.
11 Ово је камен који сте ви неимари поништили, који је
постао глава угла.
12 Ни у ком другом нема спасења, јер нема другог
имена под небом датог људима, којим бисмо се
требали спасти.
13 А када су видели смелост Петра и Јована, и видели
да су они неучени и неуки људи, зачудили су се; и
сазнаше за њих да су били с Исусом.
14 И гледајући човека који је био исцељен како стоји с
њима, они нису могли ништа рећи против тога.
15 Али када су им заповедили да изађу из савета, они
су се саветовали међу собом,
16 Говорећи: Шта ћемо овим људима? јер је свима који
живе у Јерусалиму јасно да су они учинили значајно
чудо; и не можемо то порећи.
17 Али да се то не шири даље међу људима, запретимо
им строго, да од сада никоме не говоре у ово име.
18 И позвали су их и заповедили им да уопште не
говоре нити поучавају у име Исусово.
19 Али Петар и Јован одговорише и рекоше им: Да ли
је право пред Богом да слушају вас више него Бога,
судите ви.
20 Јер не можемо а да не говоримо оно што смо видели
и чули.
21 Па кад су им још запретили, пустили су их, не
налазећи ништа како би их казнили због народа: јер су
сви људи славили Бога за оно што је учињено.
22 Јер човек је имао више од четрдесет година, на коме
се показало ово чудо исцељења.
23 И отпуштени, отишли су у своју чету и јавили све
што су им рекли првосвештеници и старешине.
24 А кад су то чули, једнодушно подигоше глас к Богу
и рекоше: Господе, ти си Бог који си створио небо и
земљу и море и све што је у њима.
25 Ко је устима твога слуге Давида рекао: „Зашто су се
незнабошци разбеснели, а народ замишља испразне
ствари?
26 Цареви земаљски устадоше, и владари се окупише
против Господа и против његовог Христа.
27 Јер, истина, против светог детета твог Исуса, кога си
помазао, окупили су се и Ирод и Понтије Пилат са
незнабошцима и народом Израиљевим,
28 Јер да учиниш све што су твоја рука и твој савет
раније одредили да се изврши.
29 А сада, Господе, погледај њихове претње, и дај
слугама својим да са свом смелошћу говоре твоју реч,
30 Испруживши руку своју да исцелиш; и да се знаци и
чудеса чине именом светог детета твога Исуса.
31 И кад су се помолили, потресло се место где су били
окупљени; и сви се испунише Духа Светога, и говораху
реч Божију са смелошћу.
32 И мноштво оних који су поверовали беше једног
срца и једне душе; али су имали све заједничке ствари.
33 И са великом силом дадоше апостоли сведочанство
о васкрсењу Господа Исуса, и велика милост беше на
свима њима.
34 Нити међу њима не беше оскудица; јер они који су
имали земље или куће продавали су их и доносили
цене продатих ствари,
35 И положише их пред ноге апостола, и деле се
свакоме према потреби.
36 А Јосиј, који се од апостола прозва Варнава, (што је,
у преводу, син утехе), левит, и из земље Кипра,
37 Имајући земљу, продао је и донео новац, и положио
га пред ноге апостола.

ГЛАВА 5

1 Али неки човек по имену Ананија, са својом женом
Сафиром, продао је имање,
2 И задржао је део цене, а његова жена је такође била
упозната са тим, и донео је један део, и положио га
пред ноге апостола.
3 Али Петар рече: Ананија, зашто ти је Сатана испунио
срце да лажеш Светоме Духу и да задржиш део цене
земље?
4 Док је остало, није ли твоје? а након што је продато,
није ли то било у твојој власти? зашто си ово зачео у
срцу своме? ниси лагао људе, него Бога.
5 А Ананија чувши ове речи паде и испусти дух, и
велики страх обузе све оне који су то чули.
6 И младићи устадоше, замоташе га, изнесу и
сахранише.
7 А било је то отприлике три сата после, када је његова
жена, не знајући шта је учињено, ушла.
8 А Петар јој одговори: Реци ми да ли си продала
земљу за толико? А она је рекла: Да, за толико.

9 Тада јој Петар рече: Како то да сте се договорили да
кушате Духа Господњег? гле, ноге оних који су
сахранили твога мужа су на вратима и изнеће те.
10 Тада је одмах пала пред његове ноге и издала духа;
и младићи уђоше и нађоше је мртву, и изневши је,
сахранише је код њеног мужа.
11 И велики страх обузе сву Цркву и све који су ово
чули.
12 И рукама апостола многа су знамења и чуда
учињена међу људима; (и сви су једнодушно били у
Соломоновом тријему.
13 А од осталих се нико није усуђивао да им се
придружи, али их је народ величао.
14 А верници су се све више придавали Господу,
мноштво мушкараца и жена.)
15 Толико да су болеснике износили на улице, и
полагали их на кревете и кауче, да би барем сенка
Петра који је пролазио могла засенити неке од њих.
16 Дошло је и мноштво из околних градова у
Јерусалим, доносећи болеснике и оне који су били
узнемирени нечистим духовима, и сви су били
исцељени.
17 Тада устаде првосвештеник и сви који су били с
њим (што је секта садукејска) и испунише се гњевом,
18 И положили су руке на апостоле и ставили их у
заједнички затвор.
19 Али анђео Господњи ноћу отвори затворска врата,
изведе их и рече:
20 Идите, станите и говорите у храму људима све речи
овог живота.
21 А кад су то чули, рано ујутру уђоше у храм и
поучаваше. Али дође првосвештеник и они који бијаху
с њим, и сазваше сабор и сав сенат синова Израиљевих,
и послаше у тамницу да их доведу.
22 Али кад су службеници дошли и нису их нашли у
затвору, вратили су се и рекли:
23 Рекавши: Затвор смо заиста нашли да смо затворени
са свом сигурношћу, и стражари стоје споља пред
вратима; али кад отворисмо, не нађосмо никога унутра.
24 А кад су првосвештеник и храмски капетан и
првосвештеници чули ове ствари, посумњали су у вези
са тим до чега ће ово порасти.
25 Тада дође један и рече им говорећи: Гле, људи које
сте затворили стоје у храму и уче народ.
26 Тада је отишао капетан са официрима и довео их без
насиља, јер су се бојали народа да не буду каменовани.
27 И када су их донели, поставили су их пред веће, и
првосвештеник их упита:
28 Рекавши: Нисмо ли вам строго заповедили да не
поучавате у ово име? и гле, ви сте испунили Јерусалим
својом науком, и намеравате да нанесете крв овог
човека на нас.
29 Тада Петар и други апостоли одговорише и рекоше:
Треба да се више покоравамо Богу него људима.
30 Бог отаца наших је васкрсао Исуса, кога сте ви
убили и обесили о дрво.
31 Њега је Бог узвисио десном руком да буде кнез и
Спаситељ, да да Израелу покајање и опроштење
грехова.
32 А ми смо његови сведоци ових ствари; а исто тако је
и Дух Свети, кога је Бог дао онима који му се
покоравају.
33 Кад су то чули, били су посечени у срце, па су се
саветовали да их убију.
34 Тада устаде један у савету, фарисеј, по имену
Гамалило, доктор закона, који је био на угледу у целом
народу, и заповеди да се апостоли избаце на мало
простора;
35 И рече им: Људи Израиљци, пазите шта намеравате
да урадите с овим људима.
36 Јер пре ових дана устаде Теуда, хвалећи се да је
неко; коме се придружило око четири стотине људи:
који је побијен; и сви који су му се покоравали
расејаше се и пропаде.
37 Након што је овај подигао Јуду из Галилеје у дане
пореза, и повукао много народа за собом; и сви, чак и
они који су му се покоравали, распршени су.
38 А сада вам кажем: уздржите се од ових људи и
оставите их на миру, јер ако овај савет или ово дело
буду од људи, неће бити ништа.
39 Али ако је од Бога, не можете га срушити; да се не
нађете и да се борите против Бога.
40 И они пристадоше на њега; и кад дозваше апостоле
и претуче их, заповедише да не говоре у име Исусово,
и пусте их.
41 И отидоше од сабора, радујући се што су се
удостојили да претрпе срамоту за његово име.
42 И свакодневно у храму и у свакој кући не
престајаше да поучавају и проповедају Исуса Христа.

ГЛАВА 6

1 И у оне дане, када се умножио број ученика, настао је
жамор међу Грцима на Јевреје, јер су њихове удовице
биле занемарене у свакодневној служби.
2 Тада дванаесторица дозваше мноштво ученика и
рекоше: Није разлог да оставимо реч Божију и
служимо за трпезом.
3 Зато, браћо, погледајте међу собом седам људи
поштених извештаја, пуних Светога Духа и мудрости,
које можемо поставити да управљају овим послом.
4 Али ми ћемо се непрестано предавати молитви и
служби речи.
5 И ова реч се свидела целом народу, и изабраше
Стефана, човека пуног вере и Светога Духа, и Филипа,
и Прохора, и Никанора, и Тимона, и Пармена, и
Николу прозелита Антиохијског.
6 Које су поставили пред апостоле, и када су се
помолили, ставили су руке на њих.
7 И реч Божја се повећала; и број ученика се увелико
умножио у Јерусалиму; и велика дружина свештеника
била је послушна вери.
8 И Стефан је, пун вере и силе, чинио велика чуда и
чудеса међу људима.
9 Тада устадоше неки из синагоге, која се зове синагога
Либертинаца, Кирењана и Александријаца, и од њих из
Киликије и Азије, расправљајући са Стефаном.
10 И нису могли да се одупру мудрости и духу којим је
говорио.
11 Тада су потчинили људе који су рекли: „Чули смо га
како говори хуле на Мојсија и на Бога.
12 И узбуркаше народ, и старешине и књижевнике, и
наиђоше на њега, ухватише га и одведоше на сабор.

13 И поставите лажне сведоке који су говорили: Овај човек не престаје да говори богохулне речи против овог светог места и закона.
14 Јер смо га чули како је рекао да ће овај Исус из Назарета уништити ово место и промениће обичаје које нам је Мојсије предао.
15 И сви који су седели у савету, гледајући у њега, видели су његово лице као лице анђела.

ГЛАВА 7

1 Тада првосвештеник рече: Је ли тако?
2 И рече: Људи, браћо и очеви, слушајте; Бог славе јави се оцу нашем Аврааму, када је био у Месопотамији, пре него што се настанио у Харану,
3 И рече му: Иди из своје земље и из рода свога и дођи у земљу коју ћу ти показати.
4 Затим је изашао из земље Халдејске и настанио се у Харану; и одатле, када је његов отац умро, преселио га је у ову земљу, у којој ви сада живите.
5 И није му дао никакво наследство у њему, не, чак ни да стане на своју ногу; ипак је обећао да ће га дати њему у власништво и његовом потомству после њега, када још није имао дете .
6 И Бог је овако рекао да његово семе борави у туђој земљи; и да их доведу у ропство, и да их зле четири стотине година моле.
7 А народу коме ће они бити у ропству судићу, рече Бог, и после тога ће изаћи и служити ми на овом месту.
8 И даде му завет обрезања, и тако се Авраам роди Исака, и обреза га осми дан; а Исак роди Јакова; а Јаков роди дванаест патријараха.
9 И патријарси, ганути завишћу, продадоше Јосифа у Египат, али Бог је био с њим,
10 И избави га од свих његових невоља и даде му милост и мудрост у очима фараона, краља Египта; и постави га за намесника над Египтом и свим својим домом.
11 Сада је настао несташица по целој земљи египатској и хананској, и велика невоља, а наши оци нису нашли храну.
12 Али када је Јаков чуо да у Египту има жита, послао је прво наше очеве.
13 И други пут је Јосиф био познат својој браћи; а Јосифов род је био познат фараону.
14 Тада је послао Јосифа и позвао свог оца Јакова и сву његову родбину, шездесет и петнаест душа.
15 Тако је Јаков отишао у Египат и умро, он и наши оци,
16 И пренешени су у Сихем и положени у гроб који је Авраам купио за суму новца од синова Емора, оца Сихемовог.
17 Али када се приближило време обећања, за које се Бог заклео Аврахаму, народ је у Египту растао и умножио се,
18 Док није устао други краљ, који није познавао Јосифа.
19 Исти су лукаво поступали са нашим родом, и зли су молили наше очеве, тако да су избацили своју малу децу да не би живели.
20 У то време се роди Мојсије, и беше веома леп, и отхрани се у кући свог оца три месеца.
21 А када је био избачен, фараонова кћи га је узела и хранила за свог сина.
22 И Мојсије је био научен свој мудрости Египћана, и био је моћан речима и делима.
23 А када му је било пуних четрдесет година, пало му је на срце да посети своју браћу, синове Израиљеве.
24 И видевши да један од њих пати од зла, бранио га је, и осветио потлаченог, и ударио Египћанина.
25 Јер је претпоставио да би његова браћа разумела како ће их Бог његовом руком избавити, али нису разумели.
26 И сутрадан им се показао док су се свађали, и хтео их је поново спојити говорећи: Господо, ви сте браћа; зашто чините неправду једни другима?
27 Али онај који је згрешио ближњега га је одбацио говорећи: Ко те постави за владара и судију над нама?
28 Хоћеш ли ме убити, као што си јуче убио Египћанина?
29 Тада је Мојсије побегао на ову реч и био странац у земљи мадијанској, где су му се родила два сина.
30 А кад се наврши четрдесет година, јави му се у пустињи горе Сина анђео Господњи у пламену огњеном у грму.
31 Када је Мојсије то видео, зачудио се том призору; и кад се приближио да га види, до њега дође глас Господњи:
32 Говорећи: Ја сам Бог твојих отаца, Бог Авраамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев. Тада Мојсије задрхта и не смеде да гледа.
33 Тада му Господ рече: Изуј ципеле с ногу својих, јер је место на коме стојиш света земља.
34 Видео сам, видео сам невољу свог народа који је у Египту, и чуо сам уздах њихов, и сишао сам да их избавим. А сада дођи, послаћу те у Египат.
35 Овог Мојсија кога су одбили говорећи: Ко те постави за владара и судију? исто је Бог послао да буде владар и избавитељ по руци анђела који му се јавио у грму.
36 Извео их је, након што је показао чуда и знаке у земљи египатској, и на Црвеном мору и у пустињи четрдесет година.
37 Ово је онај Мојсије који рече синовима Израиљевим: „Пророка ће вам подићи Господ Бог ваш од браће ваше, као што сам ја; њега ћете чути.
38 Ово је онај који беше у цркви у пустињи са анђелом који му говораше на гори Сини, и са оцима нашим, који прими живахна пророчанства да нам дају:
39 Коме наши оци не хтедоше послушати, него су га одбацили од себе и у срцима својим опет се вратили у Египат,
40 Рекавши Арону: Учини нам богове да иду испред нас; јер за овог Мојсија, који нас је извео из египатске земље, не знамо шта је с њим.
41 И они су тих дана направили теле, и принели жртву идолу, и радовали се делима својих руку.
42 Тада се Бог окрену и предаде их да се поклоне небеској војсци; као што је написано у књизи пророка, о доме Израиљев, да ли сте ми принели заклане животиње и жртве за четрдесет година у пустињи?
43 Да, узели сте Молохов шатор и звезду вашег бога Ремфана, ликове које сте направили да бисте им се поклонили; и однећу вас изван Вавилона.

44 Наши оци имали су шатор сведочанства у пустињи, како је одредио говорећи Мојсију, да га начини по начину који је видео.
45 Које су и оци наши који су дошли после довели са Исусом у посед незнабожаца, које је Бог истерао пред лицем наших отаца, до Давидових дана;
46 Који је нашао милост пред Богом, и желео је да нађе шатор за Бога Јаковљевог.
47 Али Соломон му је саградио кућу.
48 Али Свевишњи не пребива у храмовима направљеним рукама; како каже пророк,
49 Небо је мој престо, а земља је подножје мојим ногама: какву ћете ми кућу саградити? говори Господ: или шта је место мог одмора?
50 Није ли моја рука створила све ово?
51 Ви тврдоврати и необрезани срца и ушију, ви се увек опирете Светом Духу: као што су чинили оци ваши, чините се и ви.
52 Које од пророка нису прогонили оци ваши? и побили су оне који су раније најавили долазак Праведног; којима сте сада били издајице и убице:
53 Који су примили закон по расположењу анђела, а нису га одржали.
54 Кад су то чули, разрезали су се у срце, и шкргутали су по њему својим зубима.
55 Али он, пун Духа Светога, погледа на небо и виде славу Божију и Исуса где стоји здесна Богу,
56 И рече: Гле, видим небеса отворена и Сина човечијег како стоји с десне стране Бога.
57 Тада повикаше из свег гласа, запушише уши, и једнодушно натрчаше на њега,
58 И избацили га из града и каменовали га, а сведоци су положили своје хаљине пред ноге младића који се звао Саул.
59 И каменоваше Стефана призивајући Бога и говорећи: Господе Исусе, прими дух мој.
60 И клекну и повика из свег гласа: Господе, немој да их оптужиш за овај грех. И рекавши ово, заспао је.

ГЛАВА 8

1 И Саул је пристао на његову смрт. И у то време наста велики гоњење на цркву која беше у Јерусалиму; и сви беху расејани по земљама Јудеје и Самарије, осим апостола.
2 И побожни људи однесоше Стефана на његову сахрану, и јако нарицаху над њим.
3 Што се тиче Саула, он је опустошио цркву, улазио је у сваку кућу, и хватајући мушкарце и жене, пуштао их у затвор.
4 Зато су они који су били расејани свуда ишли проповедајући реч.
5 Тада Филип сиђе у град Самарију и проповедаше им Христа.
6 И народ је једнодушно пазио на оно што је Филип говорио, слушајући и видећи чуда која је чинио.
7 Јер нечисти духови, вичући из свег гласа, изиђоше од многих опседнутих, и многи узети и хроми оздравише.
8 И настаде велика радост у том граду.
9 Али беше један човек, звани Симон, који је пре тога у истом граду чародејствовао, и опчинио народ Самарије, рекавши да је и сам неки велики.
10 Кога су сви слушали, од најмањег до највећег, говорећи: Овај човек је велика сила Божја.
11 И на њега су имали рачуна, јер их је дуго времена опчинио чаробњаштвом.
12 Али кад су поверовали Филипу који проповеда о Царству Божијем и имену Исуса Христа, крстише се, и мушкарци и жене.
13 Тада је и сам Симон поверовао; и када се крстио, наставио је са Филипом, и чудио се, гледајући чуда и знамења која су учињена.
14 А када су апостоли који су били у Јерусалиму чули да је Самарија примила реч Божју, послали су им Петра и Јована:
15 Који су се, када су сишли, молили за њих да приме Духа Светога:
16 (Јер он још није пао ни на једног од њих, само су се крстили у име Господа Исуса.)
17 Затим су положили руке на њих и примили су Светог Духа.
18 А када је Симон видео да се полагањем руку апостола даје Дух Свети, понудио им је новац,
19 Говорећи: дај ми и ову моћ, да на кога положим руке, прими Духа Светога.
20 Али Петар му рече: Твој новац нестаје с тобом, јер си мислио да се дар Божји може купити новцем.
21 Ти немаш ни удела ни жреба у овој ствари, јер твоје срце није право пред Богом.
22 Зато се покај за ову своју злоћу и моли Бога да ти се опрости помисао срца.
23 Јер видим да си у жучи горчине и у свези безакоња.
24 Тада одговори Симон и рече: Молите се Господу за мене, да ме ништа од овога што сте рекли, не дође.
25 А они, када су сведочили и проповедали реч Господњу, вратили су се у Јерусалим и проповедали јеванђеље у многим селима Самарјанцима.
26 И анђео Господњи рече Филипу говорећи: Устани и иди на југ на пут који силази од Јерусалима до Газе, који је пустиња.
27 И он устаде и оде, и гле, један човек из Етиопије, евнух великог ауторитета под Кандакијом, краљицом Етиопљанима, која је била задужена за све своје благо, и дошла је у Јерусалим да се поклони,
28 Враћао се и седећи у својим колима читао је пророка Исаију.
29 Тада је Дух рекао Филипу: Приђи и придружи се овим колима.
30 А Филип је дотрчао до њега и чуо га како чита пророка Исаију, и рекао: Разумеш ли шта читаш?
31 А он рече: Како могу да ме неко не упути? И пожеле Филипа да дође и седне с њим.
32 Место Писма које је читао било је ово: Као овца је вођен на клање; и као јагње нијемо пред својим стрижећем, тако не отвори уста своја.
33 У његовом понижењу одузета му је пресуда, и ко ће објавити његов нараштај? јер му је живот узет са земље.
34 А евнух одговори Филипу и рече: Молим те, о коме ово говори пророк? од себе, или од неког другог човека?
35 Тада је Филип отворио своја уста и почео од истог писма, и проповедао му Исуса.
36 И док су ишли својим путем, дођоше до неке воде; а евнух рече: Видите, ево воде; шта ме спречава да се крстим?

37 А Филип рече: Ако верујеш свим срцем својим, можеш. А он одговори и рече: верујем да је Исус Христос Син Божији.
38 И заповеди да кола зауставе, и сиђоше обојица у воду, и Филип и евнух; и крсти га.
39 И када су изашли из воде, Дух Господњи ухвати Филипа, да га евнух више не виде, и он оде својим путем радујући се.
40 Али Филип се нађе у Азоту, и пролазећи проповедаше по свим градовима, док не дође у Цезареју.

ГЛАВА 9

1 И Савле, још издишући претње и клање на ученике Господње, отиде првосвештенику,
2 И замолио је од њега писма у Дамаск у синагоге, да ако нађе било шта од овог пута, било да су мушкарци или жене, да их свезане доведе у Јерусалим.
3 И док је путовао, приближи се Дамаску, и одједном га обасја светлост с неба.
4 И паде на земљу и зачу глас који му рече: Савле, Савле, зашто ме прогониш?
5 А он рече: Ко си ти, Господе? А Господ рече: Ја сам Исус кога ти прогониш;
6 А он дрхтећи и запањен рече: Господе, шта хоћеш да урадим? А Господ му рече: Устани и иди у град, па ће ти се рећи шта треба да чиниш.
7 А људи који су ишли с њим стајали су без речи, чувши глас, али никога не виде.
8 И Саул устаде са земље; и кад му се отворише очи, не виде никога, него га поведе за руку и одведоше у Дамаск.
9 И био је три дана без вида, и није јео ни пио.
10 И беше један ученик у Дамаску, по имену Ананија; и рече му Господ у виђењу: Ананија. А он рече: Ево ме, Господе.
11 А Господ му рече: Устани и иди у улицу која се зове Права, и распитај се у Јудиној кући за онога који се зове Савле из Тарса, јер гле, он се моли,
12 И видео је у визији човека по имену Ананија како улази и ставља своју руку на њега да би прогледао.
13 Тада Ананија одговори: Господе, чуо сам од многих о овом човеку, колико је зла учинио твојим светима у Јерусалиму.
14 И овде има власт од првосвештеника да веже све који призивају твоје име.
15 Али Господ му рече: Иди, јер је он мој изабрани сасуд да носи име моје пред незнабошцима и царевима и синовима Израиљевим.
16 Јер ћу му показати како велике ствари мора да претрпи за име моје.
17 Ананија је отишао и ушао у кућу; и положивши руке на њега рече: Брате Савле, Господ, Исус, који ти се јави на путу којим си дошао, посла ме да прогледаш и да се испуниш Духом Светим.
18 И одмах му паде с очију као љуска, и он одмах прогледа, и устаде, и крсти се.
19 И кад је примио месо, ојачао је. Тада је Саул био неколико дана са ученицима који су били у Дамаску.
20 И одмах проповедаше Христа у синагогама, да је Син Божији.
21 Али сви који су га чули зачудише се и рекоше; Није ли то онај који је уништио оне који су призивали ово име у Јерусалиму, и који је дошао овамо с том намером, да их свезане доведе првосвештеницима?
22 Али Саул је све више јачао и збуњивао Јевреје који су живели у Дамаску, доказујући да је то баш Христос.
23 И пошто се наврши толико дана, Јудеји се посаветоваше да га убију.
24 Али Саул је знао за њихово чекање. И дању и ноћу мотрили су на капије да га убију.
25 Тада га ученици узеше ноћу и спустише га поред зида у корпи.
26 А када је Саул дошао у Јерусалим, покушао је да се придружи ученицима, али су га се сви плашили и нису веровали да је ученик.
27 Али Варнава га узе и одведе апостолима, и исприча им како је видео Господа на путу, и да му је говорио, и како је храбро проповедао у Дамаску у име Исусово.
28 И он је био с њима улазећи и излазили у Јерусалим.
29 И он је смело говорио у име Господа Исуса, и расправљао се против Грка, али они су кренули да га убију.
30 Када су браћа сазнала, одведоше га у Цезареју и послаше у Тарс.
31 Тада су цркве почивале по целој Јудеји и Галилеји и Самарији, и биле су изграђене; и ходећи у страху Господњем и у утехи Духа Светога, умножише се.
32 И догоди се, док је Петар пролазио кроз све крајеве, сишао је и до светих који су живели у Лиди.
33 И тамо нађе неког човека по имену Енеја, који је осам година држао своју постељу и био је узет.
34 А Петар му рече: Енеја, исцељује те Исус Христос; устани и намести своју постељу. И одмах устаде.
35 И виде га сви који су живели у Лиди и Сарону, и обратише се Господу.
36 А у Јопи беше једна ученица по имену Табита, која се по тумачењу зове Дорка; ова жена беше пуна добрих дела и милостиње која је чинила.
37 И догоди се тих дана да се разболе и умре;
38 А пошто је Лида била близу Јопе, а ученици су чули да је Петар тамо, послаше к њему два човека тражећи од њега да не одуговлачи да дође код њих.
39 Тада је Петар устао и отишао с њима. Кад дође, уведоше га у горњу одају; и све удовице стадоше крај њега плачући и показиваху хаљине и хаљине које је направила Дорка док је била с њима.
40 Али Петар их све извуче, клекну и помоли се; и окренувши га ка телу рече: Табита, устани. И отвори очи своје, и видевши Петра, седе.
41 И пружи јој руку, подиже је, и позва свете и удовице, пристави је живу.
42 И било је познато по целој Јопи; и многи повероваше у Господа.
43 И догоди се да је остао много дана у Јопи код неког Симона кожара.

ГЛАВА 10

1 У Цезареји је био један човек по имену Корнелије, стотник из чете зване Талијанска,

2 Човек побожан и који се бојао Бога са свим својим домом, који је давао много милостиње људима, и увек се молио Богу.
3 У визији је, очигледно, око деветог часа дана видео анђела Божијег како улази к њему и говори му: Корнилије.
4 И кад га погледа, уплаши се и рече: Шта је, Господе? А он му рече: Молитве твоје и милостиња твоја подигнута су на спомен пред Богом.
5 А сада пошаљи људе у Јопу и позови једног Симона који се зове Петар.
6 Преноћио је код неког Симона кожара, чија је кућа крај мора; он ће ти рећи шта треба да чиниш.
7 И када је анђео који је говорио Корнелију отишао, он је позвао двојицу својих кућних слугу и једног побожног војника од оних који су га непрестано чекали;
8 И када им је све ово објавио, послао их је у Јопу.
9 Сутрадан, кад су кренули на пут и приближили се граду, Петар је око шестог часа попео на кров да се помоли.
10 И постаде веома гладан, и хтео је да једе, али док су спремали, пао је у транс,
11 И виде небо отворено, и неки суд силази к њему, као да беше велика чаршава плетена на четири угла и спуштена на земљу.
12 У којима су биле све врсте четвороножних земаљских и дивљих звери, и гмизаваца и птица небеских.
13 И дође му глас: Устани, Петре; убиј и једи.
14 Али Петар рече: Није тако, Господе; јер никада нисам јео ништа што је обично или нечисто.
15 И други пут му опет рече глас: „Оно што је Бог очистио, то не називај непоштеним.
16 То је учињено три пута, и посуда је поново подигнута на небо.
17 И док је Петар у себи сумњао шта би требало да значи ова визија коју је видео, гле, људи који су били послани од Корнелија распитивали су се за Симонову кућу и стајали пред вратима,
18 И позвао је и упитао да ли је Симон, који се презивао Петар, ту боравио.
19 Док је Петар размишљао о визији, Дух му је рекао: Ево, три човека те траже.
20 Устани, дакле, и сиђи доле, и пођи с њима, не сумњајући у ништа, јер сам их ја послао.
21 Тада Петар сиђе до људи које му је послао Корнелије; и рече: Ево, ја сам онај кога тражите; шта је разлог зашто сте дошли?
22 А они рекоше: Корнилије стотник, човек праведан и који се боји Бога, и који има добар глас у целом јудејском народу, био је упозорен од Бога од светог анђела да пошаље по тебе у своју кућу и да чује речи твоје.
23 Затим их је позвао и преноћио. И сутрадан Петар отиде с њима, и нека браћа из Јопе су га пратила.
24 А сутрадан пошто су ушли у Цезареју. И Корнелије их је чекао, и сазвао своје рођаке и блиске пријатеље.
25 И док је Петар улазио, Корнилије га сретне, паде пред његове ноге и поклони му се.
26 Али Петар га подиже говорећи: Устани; И сам сам човек.
27 И док је разговарао с њим, ушао је и нашао многе који су се скупили.
28 А он им рече: „Знате како је забрањено да човек који је Јеврејин прави друштво или долази код неког другог народа; али Бог ми је показао да никог човека не смем називати рђавим или нечистим.
29 Зато сам дошао к вама без приговора, чим сам послат по мене. Питам, дакле, са којом намером сте послали по мене?
30 А Корнелије рече: Пре четири дана сам постио до овог часа; а у девети час помолих се у кући својој, и гле, један човек стаде преда мном у светлу одећу,
31 И рече: Корнилије, услишена је молитва твоја, и милостиња твоја се сећа пред Богом.
32 Зато пошаљи у Јопу и позови Симона који се зове Петар; он је смештен у кући једног Симона кожара крај мора: који ће кад дође говорити с тобом.
33 Зато сам одмах послао к теби; и добро си учинио што си дошао. Сада смо, дакле, сви овде присутни пред Богом, да чујемо све што ти је заповеђено од Бога.
34 Тада Петар отвори уста и рече: Заиста видим да Бог не гледа на личности.
35 Али у сваком народу онај који га се боји и чини правду, умиљен је код њега.
36 Реч коју је Бог послао синовима Израиљевим, проповедајући мир у Исусу Христу: (Он је Господ свих:)
37 Ову реч, кажем, знате, која је објављена по целој Јудеји, а почела је из Галилеје, после крштења које је Јован проповедао;
38 Како је Бог помазао Исуса из Назарета Духом Светим и силом: који је ишао чинећи добро и исцељујући све потлачене од ђавола; јер је Бог био с њим.
39 И ми смо сведоци свега што је учинио и у земљи јеврејској и у Јерусалиму; кога су убили и обесили на дрво:
40 Њега је Бог васкрсао трећи дан, и показао га отворено;
41 Не свему народу, него сведоцима изабраним пред Богом, чак и нама, који смо јели и пили с њим након што је васкрсао из мртвих.
42 И заповеди нам да проповедамо народу и да сведочимо да је он тај који је Бог одредио да буде Судија живих и мртвих.
43 За њега свједоче сви пророци, да ће у његово име сваки који вјерује у њега добити опроштење гријеха.
44 Док је Петар још говорио ове речи, Свети Дух је пао на све оне који су чули реч.
45 А они од обрезања који вероваше зачудише се, сви који дођоше с Петром, јер се и на незнабошце излио дар Духа Светога.
46 Јер су их чули како говоре језицима и величају Бога. Тада Петар одговори:
47 Може ли неко забранити воду да се не крсте ови који су примили Духа Светога као и ми?
48 И заповеди им да се крсте у име Господње. Затим су га молили да остане одређене дане.

ГЛАВА 11

1 И апостоли и браћа који су били у Јудеји чули су да
су и незнабошци примили реч Божју.
2 А кад Петар дође у Јерусалим, они који беху од
обрезања препираху се с њим,
3 Рекавши: Ушао си к људима необрезаним и јео си с
њима.
4 Али Петар је поновио ствар од почетка, и изложио им
је по наредби, говорећи:
5 Био сам у граду Јопи и молио се, и у трансу видео
сам визију: Нека посуда силази, као што је била велика
плахта, спуштена с неба за четири угла; и чак ми је
дошло:
6 Кад сам приковао своје очи, погледао сам и видео
четвороножне земаљске звери и дивље звери и
гмизавце и птице небеске.
7 И чух глас који ми говори: Устани, Петре; закољи и
једи.
8 Али ја рекох: Не, Господе, јер ништа лоше или
нечисто никада није ушло у моја уста.
9 Али ми опет одговори глас с неба: „Што је Бог
очистио, то не називај поквареним.
10 И то је учињено три пута, и сви су опет били
подигнути на небо.
11 И гле, одмах су три човека већ дошла у кућу у којој
сам био, послани из Кесарије к мени.
12 И Дух ми је рекао да идем с њима, без сумње.
Штавише, ова шесторица браће дођоше са мном, и
уђосмо у кућу човека:
13 И показа нам како је видео анђела у својој кући, који
је стајао и рекао му: Пошаљи људе у Јопу и позови
Симона који се зове Петар;
14 Ко ће ти рећи речи којима ћеш бити спасен ти и сав
твој дом.
15 И кад сам почео да говорим, Свети Дух сиђе на њих,
као на нас на почетку.
16 Тада се сетих речи Господње како је рекао: Јован је
крстио водом; али ћете бити крштени Духом Светим.
17 Зато што им је Бог дао исти дар као и нама који смо
веровали у Господа Исуса Христа; шта сам ја био, да
бих могао да се одупрем Богу?
18 Кад су то чули, ућутали су и славили Бога говорећи:
Тада је Бог и незнабошцима дао покајање за живот.
19 А они који су се расејали због прогона који је настао
око Стефана путовали су чак до Фенике, Кипра и
Антиохије, не проповедајући реч никоме осим само
Јеврејима.
20 А неки од њих беху људи са Кипра и Кирене, који
су, када су дошли у Антиохију, говорили Грцима,
проповедајући Господа Исуса.
21 И рука Господња беше с њима, и велики број
повероваше и обратише се Господу.
22 Тада је вест о овим стварима допрла до ушију цркве
која беше у Јерусалиму, и послаше Варнаву да оде до
Антиохије.
23 Који, када дође и виде благодат Божију, обрадова се
и охрабри их све да се срцем прилепе уз Господа.
24 Јер он беше добар човек и пун Духа Светога и вере,
и много народа се придружи Господу.
25 Тада Варнава оде у Тарс да тражи Савла:
26 И када га је нашао, одвео га је у Антиохију. И
догоди се, да се читаву годину сабраше са црквом, и
поуче много људи. А ученици су се прво у Антиохији
назвали хришћанима.
27 И ових дана долазили су пророци из Јерусалима у
Антиохију.
28 И устао је један од њих по имену Агаб и показао
Духом да ће бити велика несташица по целом свету:
која се догодила у дане Клаудија Цезара.
29 Тада су ученици, сваки према својим могућностима,
одлучили да пошаљу помоћ браћи која су живела у
Јудеји:
30 Што и учинише, и послаше старешинама преко
Варнавине и Савлове руке.

ГЛАВА 12

1 Отприлике у то време цар Ирод је пружио руке да
досађује неким из Цркве.
2 И убио је Јакова, брата Јовановог, мачем.
3 И пошто је видео да се то свиђа Јеврејима, наставио
је даље да узме и Петра. (Тада су били дани бесквасног
хлеба.)
4 И пошто га је ухватио, ставио га је у тамницу и
предао четири четворине војника да га чувају;
намеравајући после Васкрса да га изнесе у народ.
5 Петар је дакле био држан у тамници, али се Црква
непрестано молила Богу за њега.
6 И када је Ирод хтео да га изведе, Петар је исте ноћи
спавао између два војника, везан са два ланца, а чувари
пред вратима чували су тамницу.
7 И гле, анђео Господњи дође на њега, и засија
светлост у тамници, и удари Петра по боку, и подиже
га говорећи: Устани брзо. И ланци су му отпали с руку.
8 И анђео му рече: Опаши се и обуј сандале. И тако је и
учинио. И рече му: Забаци хаљину своју и пођи за
мном.
9 И изиђе и пође за њим; и нисам знао да је истина оно
што је учинио анђео; али помисли да је видео визију.
10 Када су прошли прво и друго одељење, дошли су до
гвоздених врата која воде у град; који им се отвори од
своје воље; и они изиђоше и прођоше једном улицом; и
одмах анђео оде од њега.
11 А када је Петар дошао к себи, рекао је: Сада
поуздано знам да је Господ послао свог анђела и да ме
је избавио из руке Иродове и од сваког очекивања
народа јеврејског.
12 И када је размислио о томе, дошао је у кућу Марије,
мајке Јованове, која се презивала Марко; где су се
многи окупили на молитви.
13 И док је Петар покуцао на врата капије, дошла је
девојка по имену Рода да послуша.
14 И кад је познала Петров глас, није отворила врата од
радости, него је утрчала и испричала како Петар стоји
пред вратима.
15 А они јој рекоше: ти си луда. Али она је стално
потврђивала да је тако. Тада рекоше: То је анђео његов.
16 Али Петар је наставио куцати, и када су отворили
врата и угледали га, запрепастили су се.
17 Али он им је дајући знак руком да ћуте, рекао им
како га је Господ извео из тамнице. А он рече: идите,

покажите ово Јакову и браћи. И отиде, и оде на друго место.
18 Чим је свануо дан, међу војницима није било малог комешања, шта се догодило с Петром.
19 И када га је Ирод тражио, али га није нашао, испитао је чуваре и заповедио да их погубе. И сиђе из Јудеје у Цезареју, и тамо остаде.
20. И Ирод је био веома незадовољан њима из Тира и Сидона, али они су једнодушно дошли к њему, и пошто су својим пријатељем учинили Власта краљевог коморника, зажелели су мир; јер се њихова земља хранила краљевом земљом.
21 И на одређени дан Ирод, обучен у царску одећу, седе на свом престолу и рече им беседу.
22 А народ је повикао говорећи: То је глас божји, а не људски.
23 И одмах га удари анђео Господњи, јер не даде славу Богу;
24 Али Божја реч је расла и множила се.
25 А Варнава и Савле вратише се из Јерусалима, када су извршили своју службу, и повели са собом Јована који се звао Марко.

ГЛАВА 13

1 А у цркви која беше у Антиохији беху неки пророци и учитељи; као Варнава, и Симеон који се звао Нигер, и Луције из Кирене, и Манаен, који је био одгајан са Иродом тетрархом, и Савле.
2 Док су служили Господу и постили, Свети Дух је рекао: Одвојите ми Варнаву и Савла за дело на које сам их позвао.
3 И пошто су постили и помолили се и положили руке на њих, отпустили су их.
4 Тако су они, послани од Духа Светога, отишли у Селевкију; а одатле су отпловили на Кипар.
5 И када су били у Саламини, проповедали су реч Божју у јудејским синагогама, а имали су и Јована за свог службеника.
6 И кад прођоше кроз острво до Пафоса, нађоше извесног врачара, лажног пророка, Јеврејина, који се звао Бarијес.
7 Који је био са намесником земље, Сергијем Павлом, човеком разумним; који је позвао Варнаву и Савла и желео да чује реч Божију.
8 Али чаробњак Елима (јер је тако његово име по тумачењу) им се супротставио, тражећи да одврати заменика од вере.
9 Тада Саул, (који се такође зове Павле), испуњен Духом Светим, погледа на њега,
10 И рече: О, пун сваке лукавштине и сваке неваљалости, ти дете ђавоље, ти непријатељу сваке праведности, нећеш ли престати да изопачујеш праве путеве Господње?
11 А сада, гле, рука Господња је на теби, и бићеш слеп и нећеш видети сунца једно време. И одмах паде на њега магла и мрак; и ишао је тражећи некога да га води за руку.
12 Тада намесник, када је видео шта је учињено, поверова, задивљен науком Господњом.
13 А када су Павле и његова дружина изашли из Пафа, дођоше у Пергу у Памфилији; а Јован отишавши од њих врати се у Јерусалим.
14 Али када су отишли из Перге, дођоше у Антиохију у Пизидији, и уђоше у синагогу у суботу, и седоше.
15 А после читања закона и пророка послаше им старешине синагоге говорећи: Људи и браћо, ако имате неку реч опомене за народ, реците даље.
16 Тада Павле устаде и дајући знак руком рече: Људи Израелци, а ви који се бојите Бога, слушајте.
17 Бог овог народа Израела изабрао је наше очеве, и узвисио је народ када су живели као странци у египатској земљи, и високом мишицом их је извео из ње.
18 И око четрдесет година трпео је њихове манире у пустињи.
19 И када је уништио седам народа у хананској земљи, поделио им је њихову земљу жребом.
20 И после тога даде им судије око четири стотине и педесет година, до Самуила пророка.
21 А после су пожелели краља, и Бог им је дао Саула, сина Кисовог, човека из Венијаминовог племена, за четрдесет година.
22 И када га је уклонио, подигао им је Давида за краља; коме и он сведочи и рече: Нађох Давида, сина Јесејева, човека по срцу своме, који ће испунити сву моју вољу.
23 Од семена овог човека Бог је по свом обећању подигао Израелу Спаситеља, Исуса:
24 Када је Јован први пут пре свог доласка проповедао крштење покајања целом народу Израела.
25 И док је Јован испунио свој пут, рекао је: „За кога мислите да сам ја? Ја нисам он. Али гле, за мном долази један коме нисам достојан да разријешим ципеле са ногу његових.
26 Људи и браћо, синови Авраамовог рода, и који се међу вама боје Бога, вама је послата реч овог спасења.
27 Јер они који живе у Јерусалиму и њихови владари, пошто га нису познавали, нити гласове пророка који се читају сваке суботе, испунили су их осудом.
28 И премда у њему нису нашли узрок смрти, ипак су тражили од Пилата да буде убијен.
29 И када су испунили све што је о њему написано, скинули су га са дрвета и положили у гроб.
30 Али Бог га је васкрсао из мртвих:
31 И виђен је много дана од оних који су долазили с њим из Галилеје у Јерусалим, који су му сведоци народу.
32 И ми вам јављамо радосну вест, како је обећање дато оцима,
33 Бог је то исто испунио и нама њиховој деци, тако што је поново васкрсао Исуса; као што је и написано у другом псалму: Ти си Син мој, данас те родих.
34 А што се тиче тога да га је подигао из мртвих, да се сада више не враћа у трулеж, рекао је овако: Даћу вам сигурну Давидову милост.
35 Зато и у другом псалму каже: Не дај да Светац твој види трулеж.
36 Јер Давид, пошто је служио своме роду вољом Божјом, заспао је, и био положен оцима својим, и видео труљење.
37 Али онај, кога је Бог васкрсао, не виде трулежи.

38 Нека вам, дакле, људи и браћо, буде познато да вам се кроз овог човека проповеда опроштење грехова.
39 И њиме се оправдавају сви који верују од свега, од чега се нисте могли оправдати Мојсијевим законом.
40 Чувајте се, дакле, да не дође на вас оно о чему говоре пророци;
41 Гле, ви презирете, и чудите се, и пропадате, јер ја радим дело у ваше дане, дело у које нећете веровати, иако вам га човек објави.
42 А када су Јевреји изашли из синагоге, незнабошци су се молили да им се ове речи проповедају следеће суботе.
43 А када је скупштина разбијена, многи Јевреји и религиозни прозелити пођоше за Павлом и Варнавом, који су их, говорећи им, убеђивали да остану у милости Божјој.
44 А следеће суботе се скоро цео град окупио да чује реч Божију.
45 Али када Јудејци видеше мноштво, испунише се зависти, и говораху против онога што је Павле говорио, противречи и хулећи.
46 Тада се Павле и Варнава осмели и рекоше: Требало је да вам се најпре изговори реч Божја; али пошто сте је одбацили од себе и осудите себе недостојнима вечног живота, ево, обраћамо се незнабошцима. .
47 Јер тако нам је Господ заповедио говорећи: Поставио сам те да будеш светлост незнабошцима, да будеш за спасење до краја земље.
48 А кад су незнабошци то чули, обрадоваше се и прославише реч Господњу;
49 И реч је Господња објављена по целом крају.
50 Али Јевреји су подстакли побожне и честите жене и старешине града, и подигли прогон на Павла и Варнаву, и протерали их из њихових крајева.
51 Али они отресоше прашину са ногу својих и дођоше у Иконију.
52 И ученици су се испунили радошћу и Светим Духом.

ГЛАВА 14

1 И догоди се у Иконији, да обојица уђоше заједно у синагогу јеврејску, и тако говораху, да поверова велики народ и Јевреја и Грка.
2 Али неверни Јевреји су узнемирили незнабошце, и натерали њихов ум на зло на браћу.
3 Дуго су дакле боравили говорећи смело у Господу, који је сведочио о речи благодати своје, и дао знаке и чудеса да се чине њиховим рукама.
4 Али се мноштво у граду поделило: део је држао Јевреје, а део апостоли.
5 А када је обављен напад на незнабошце, а такође и на Јевреје са њиховим владарима, да их се грдно употреби и каменује,
6 Они су били свесни тога и побегли су у Листру и Дерву, градове Ликаонске, и у околину која се простире:
7 И тамо су проповедали јеванђеље.
8 А у Листри седе неки човек, немоћан у ногама, богаљ из утробе мајке своје, који никада није ходао.
9 Исти је чуо Павла како говори: који га је непоколебљиво гледао и увиђао да има веру да буде исцељен,
10 Рече јаким гласом: Стани усправно на своје ноге. И он је скочио и ходао.
11 И када је народ видео шта је Павле учинио, повисио је свој глас говорећи ликаонским говором: Богови су сишли к нама као људи.
12 И назвали су Варнаву Јупитер; и Павла, Меркурије, јер је он био главни говорник.
13 Тада је Јупитеров свештеник, који је био испред њиховог града, довео волове и вијенце на врата, и хтео је да принесе жртву са народом.
14 Када су апостоли Варнава и Павле чули за то, раздирали су хаљине своје и утрчали међу народ вичући:
15 И говорећи: Господо, зашто то чините? И ми смо с вама људи сличних страсти, и проповедамо вам да се од ових таштина обратите Богу живоме, који је створио небо и земљу и море и све што је у њему.
16 Који је у прошлим временима дозволио да сви народи ходају својим путевима.
17 Ипак, није оставио себе без сведочанства, јер је чинио добро, и дао нам кишу с неба и плодна времена, испуњавајући наша срца храном и радошћу.
18 И овим речима једва да су обуздали народ да им нису принели жртву.
19 И дођоше тамо неки Јевреји из Антиохије и Иконије, који наговорише народ, и каменовавши Павла, извукоше га из града, мислећи да је мртав.
20 Али, док су ученици стајали око њега, он је устао и дошао у град, а сутрадан је отишао са Варнавом у Дерву.
21 И проповедавши јеванђеље том граду, и поучивши многе, вратише се опет у Листру, у Иконију и Антиохију,
22 Потврђујући душе ученика и подстичући их да остану у вери, и да кроз многе невоље морамо ући у Царство Божије.
23 И када су их поставили за старешине у свакој цркви и помолили се уз пост, препоручили су их Господу у кога су веровали.
24 И пошто су прошли кроз Писидију, дошли су у Памфилију.
25 И када су проповедали реч у Перги, сиђоше у Аталију.
26 И одатле отпловише у Антиохију, одакле су били препоручени милости Божијој за дело које су испунили.
27 И када су дошли и окупили цркву, поновили су све шта је Бог учинио с њима и како је отворио врата вере незнабошцима.
28 И тамо остадоше дуго са ученицима.

ГЛАВА 15

1 И неки људи који су сишли из Јудеје поучаваше браћу и рекоше: Ако се не обрежете по Мојсијевом начину, не можете се спасти.
2 Када су, дакле, Павле и Варнава имали не мали раздор и препирку са њима, одлучили су да Павле и Варнава, и још неки од њих, оду у Јерусалим код апостола и старешина око овог питања.
3 И пошто их је црква довела на пут, прошли су кроз Феникију и Самарију, објављујући обраћење незнабожаца, и изазвали су велику радост свој браћи.

4 И када су дошли у Јерусалим, примили су их црква, апостоли и старешине, и објавили су све што је Бог учинио с њима.
5 Али устадоше неки из секте фарисеја који повероваше, говорећи: да их је потребно обрезати и заповедати им да држе Мојсијев закон.
6 И апостоли и старешине су се окупили да размотре ову ствар.
7 А када се много препирало, Петар устаде и рече им: Људи и браћо, знате како је Бог давно изабрао међу нама, да незнабошци из мојих уста чују реч јеванђеља, и веровати.
8 И Бог, који познаје срца, сведочи им, дајући им Духа Светога, као што је учинио нама;
9 И не правите разлику између нас и њих, чистећи њихова срца вером.
10 Дакле, зашто искушавате Бога да ученицима ставите јарам на врат, који ни оци наши ни ми нисмо могли да понесемо?
11 Али ми верујемо да ћемо благодаћу Господа Исуса Христа бити спасени, као и они.
12 Тада је сав народ ућутао и слушао Варнаву и Павла, говорећи каква је чуда и чуда Бог учинио међу незнабошцима преко њих.
13 А пошто су ућутали, Јаков одговори говорећи: Људи браћо, послушајте ме!
14 Симеон је објавио како је Бог најпре посетио незнабошце, да из њих извуче народ за своје име.
15 И са овим се слажу речи пророка; како је написано,
16 После тога ћу се вратити и поново ћу саградити Давидов шатор, који је срушен; и поново ћу сазидати његове рушевине, и поставићу га;
17 Да би остатак људи тражио Господа и сви незнабошци, којима је призвано име моје, говори Господ, који чини све ове ствари.
18 Богу су позната сва дела његова од почетка света.
19 Зато је моја реченица да не узнемиравамо оне који су од незнабожаца окренути Богу:
20 Али да им пишемо да се уздржавају од идолских нечистоћа, и од блуда, и од задављених ствари, и од крви.
21 Јер Мојсије из старих времена има у сваком граду оне који га проповедају, читају се у синагогама сваке суботе.
22 Тада се свидело апостолима и старешинама са целом црквом да пошаљу изабране људе из своје дружине у Антиохију са Павлом и Варнавом; наиме, Јуда по имену Варсава, и Сила, поглавари међу браћом:
23 И они су писали писма од њих на овај начин; Апостоли и старешине и браћа поздрављају браћу од незнабожаца у Антиохији и Сирији и Киликији:
24 Како смо чули, да су вас неки који су изашли од нас узнемирили речима, узнемирујући ваше душе говорећи: Морате да се обрежете и држите закон, којима нисмо дали такву заповест.
25 Учинило нам се добро, пошто смо се окупили једнодушно, да вам пошаљемо изабране људе са нашим љубљеним Варнавом и Павлом,
26 Људи који су ризиковали своје животе за име Господа нашег Исуса Христа.
27 Послали смо, дакле, Јуду и Силу, који ће вам исто рећи усмено.
28 Јер Духу Светоме и нама се чинило добрим да не ставимо на вас већи терет од ових неопходних ствари;
29 Да се уздржавате од јела жртговане идолима, и од крви, и од задављених ствари, и од блуда: од којих се, ако се држите, добро ћете чинити. Здраво.
30 Тако су отпуштени дошли у Антиохију, и када су сабрали народ, предали су посланицу:
31 Коју прочитавши, обрадоваше се утехи.
32 А Јуда и Сила, који су и сами били пророци, много су речи опомињали браћу и потврђивали их.
33 И пошто су тамо провели неко место, пуштени су у миру од браће до апостола.
34 Без обзира на то што је Силасу било драго да и даље тамо борави.
35 И Павле и Варнава остадоше у Антиохији, учећи и проповедајући реч Господњу, са многим другима.
36 И неколико дана након што је Павле рекао Варнави: Хајдемо поново да посетимо нашу браћу у сваком граду где смо проповедали реч Господњу, и да видимо како раде.
37 И Варнава је одлучио да са собом поведе Јована који се презивао Марко.
38 Али Павле није сматрао да је добро да поведе са собом њега, који је отишао од њих из Памфилије и није отишао с њима на посао.
39 И свађа је међу њима била тако оштра да су се разишли један од другог; и тако Варнава узе Марка и отплови на Кипар;
40 А Павле изабра Силу и отиде, препоручен од браће милости Божијој.
41 И прошао је кроз Сирију и Киликију, потврђујући цркве.

ГЛАВА 16

1 Тада дође у Дерву и Листру, и гле, тамо беше један ученик, по имену Тимотеј, син једне жене, која беше Јеврејка, и повероваше; али његов отац је био Грк:
2 О чему су добро извештавала браћа која су била у Листри и Иконији.
3 Он би Павле морао да пође са њим; и узеше га и обрезаше због Јевреја који беху у тим крајевима, јер су сви знали да му је отац Грк.
4 И док су пролазили кроз градове, предавали су им уредбе које су дали да држе апостоли и старешине који су били у Јерусалиму.
5 И тако су цркве биле утемељене у вери, и сваким даном су се повећавале.
6 Сада када су прошли кроз Фригију и област Галатију, и када им је Дух Свети забранио да проповедају реч у Азији,
7 Пошто су дошли у Мизију, покушали су да иду у Витинију, али им Дух није дозволио.
8 И пролазећи поред Мисије сиђоше у Троаду.
9 И Павлу се у ноћи јави визија; Стаде један Македонац и помоли му се говорећи: Дођи у Македонију и помози нам.
10 А пошто је видео визију, одмах смо се потрудили да одемо у Македонију, сигурно сабравши да нас је Господ позвао да им проповедамо јеванђеље.
11 Изгубивши дакле од Троаде, дођосмо правим путем у Самотракију, а сутрадан у Неапољ;

12 А одатле у Филипе, који су главни град тог дела
Македоније и колонија; и били смо у том граду
неколико дана.
13 А у суботу смо изашли из града поред реке, где се
обично молило; и ми седосмо и разговарамо са женама
које су прибегле онамо.
14 И чула нас је нека жена по имену Лидија,
продавачица пурпура, из града Тијатире, која се
клањала Богу; чије је срце отворио Господ, да је пазила
на оно што се говорило о Павлу.
15 И када се крстила она и њен дом, молила нас је
говорећи: Ако сте оценили да сам верна Господу, уђите
у моју кућу и останите тамо. И она нас је ограничавала.
16 И догоди се, док смо ишли на молитву, срела нас је
нека девојка опседнута духом гатања, која је својим
господарима донела много користи прорицањем:
17 Он је пошао за Павлом и за нама и повикао говорећи:
Ови људи су слуге Бога Свевишњега, који нам показују
пут спасења.
18 И то је чинила много дана. Али Павле се ожалошћен
окрену и рече духу: Заповедам ти у име Исуса Христа
да изађеш из ње. И изишао је истог часа.
19 А када су њени господари видели да је нада у
њихову добит нестала, ухватили су Павла и Силу и
одвукли их на пијацу к владарима,
20 И довео их пред судије говорећи: Ови људи, који су
Јевреји, веома узнемиравају наш град,
21 И поучавајте обичаје које нам, Римљанима, није
дозвољено да примимо, нити да се држимо.
22. И народ је заједно устао на њих, и судије су
раздвојиле своју одећу и заповедиле да их бију.
23 И када су их нанели много удараца, бацили су их у
тамницу, заповедајући тамничару да их чува.
24 Који су их, примивши такву оптужбу, гурнули у
унутрашњу тамницу и учврстили им ноге у кладама.
25 А у поноћ Павле и Сила су се молили и певали Богу,
и затвореници су их чули.
26 И одједном је настао велики земљотрес, тако да су
се темељи тамнице уздрмали; и одмах су се отворила
сва врата, и свима су се развезали окови.
27 А тамничар се пробудио из сна и видевши врата
затвора отворена, извукао је свој мач и хтео би да се
убије, мислећи да су затвореници побегли.
28 Али Павле повика из свег гласа говорећи: Не чини
себи зло, јер смо сви овде.
29 Затим је позвао светло, и скочио, и дошао дрхтећи, и
пао пред Павлом и Силом,
30 И изведе их напоље и рече: Господо, шта да радим
да се спасем?
31 А они рекоше: Веруј у Господа Исуса Христа и
бићеш спасен и ти и дом твој.
32 И рекоше му реч Господњу и свима који беху у
његовој кући.
33 И узе их исти час ноћу и опере им ране; и крсти се,
он и сви његови, одмах.
34 И када их је увео у своју кућу, ставио је пред њих
храну и радовао се, верујући у Бога са свим својим
домом.
35 А кад се сдан, судије послаше слуге говорећи:
Пустите те људе.
36 А тамничар је рекао ово Павлу: Поглавари су
послали да те пусте; сада иди и иди у миру.
37 Али Павле им рече: Били су нас отворено неосуђени,
као Римљани, и бацили нас у тамницу; а сада нас
потајно избацују? наи верили; али нека сами дођу и
изведу нас.
38 А слуге рекоше ове речи војсковођама, и они се
уплаше кад чуше да су Римљани.
39 И дођоше и замолише их, изведоше их и замолише
их да оду из града.
40 И изиђоше из тамнице и уђоше у Лидијину кућу, и
видевши браћу, утешише их и одоше.

ГЛАВА 17

1 А кад прођоше кроз Амфипољ и Аполонију, дођоше
у Солун, где беше јудејска синагога.
2 И Павле, како је био његов, уђе к њима, и три суботе
расуђује с њима из Писма,
3 Отварање и тврдња да је Христос морао страдати и
васкрснути из мртвих; и да је овај Исус, кога вам
проповедам, Христос.
4 И неки од њих повероваше и пристадоше са Павлом
и Силом; а од побожних Грка велико мноштво, а од
главарица не мало.
5 Али Јевреји који нису веровали, покренути од
зависти, узеше себи неке развратнике од ниског рода, и
окупише чету, и подигоше узбуну по целом граду, и
напали Јасонову кућу, и тражили су да их изведу.
народу.
6 И кад их не нађоше, привукоше Јасона и извесну
браћу к владарима града, вичући: Дођоше и овамо ови
који су преврнули свет;
7 Које је Јасон примио, и сви они раде против
цезаревих одредби, говорећи да постоји други краљ,
један Исус.
8 И узнемирили су народ и градске кнезове кад су то
чули.
9 И када су преузели обезбеђење Јасона и другог,
пустили су их.
10 И браћа одмах после ноћу Павла и Силу у Верију,
који дошавши тамо уђоше у синагогу јеврејску.
11 Ови су били племенитији од оних у Солуну, по томе
што су са свом спремношћу ума примили реч и
свакодневно испитивали Свето писмо, да ли је то тако.
12 Зато многи од њих повероваше; такође и честитих
жена које су биле Грке, и мушкараца, не мало.
13 Али када су Јевреји у Солуну сазнали да је Павле у
Верији проповедао Божју реч, дошли су и тамо и
узбуркали народ.
14 Тада браћа одмах послаше Павла да оде као на море,
али Сила и Тимотеј остадоше тамо.
15 А они који су водили Павла доведоше га у Атину, и
примивши заповест Силу и Тимотеју да што брже дођу
к њему, одоше.
16 Док их је Павле чекао у Атини, његов дух се
узбуркао у њему када је видео да је град потпуно
предан идолопоклонству.
17 Зато се препирао у синагоги са Јеврејима и са
побожним људима, и сваки дан на пијаци са онима који
су се састајали с њим.
18 Тада су га наишли неки филозофи епикурејаца и
стоика. А неки рекоше: шта ће рећи овај брбљавац? а

неки други, изгледа да је поставио туђе богове, јер им је проповедао Исуса и васкрсење.
19 И узеше га и одведоше на Ареопаг говорећи: Можемо ли знати шта је ово ново учење о коме говориш?
20 Јер ти доносиш неке чудне ствари нашим ушима: ми бисмо дакле знали шта те ствари значе.
21 (Јер сви Атињани и странци који су били тамо нису проводили време ни у чему другом, него да причају, или да чују нешто ново.)
22 Тада Павле стаде насред Марсовог брда и рече: Атињани, видим да сте у свему сујеверни.
23 Јер док сам пролазио и гледао ваше побожности, нашао сам олтар са овим натписом, НЕПОЗНАТОМ БОГУ. Коме се, дакле, клањате у незнању, њега вам објављујем.
24 Бог који је створио свет и све ствари у њему, видећи да је Господар неба и земље, не пребива у храмовима направљеним рукама;
25 Нити се не обожава људским рукама, као да му је било шта потребно, јер свима даје живот, и дах, и све;
26 И створио је од једне крви све људске народе да живе на целом лицу земље, и одредио је унапред одређена времена и границе њиховог становања;
27 Да траже Господа, ако га можда опипају и нађу га, иако није далеко од свакога од нас;
28 Јер у њему живимо и крећемо се и постојимо; као што су рекли и неки од ваших песника, јер смо и ми његово потомство.
29 Дакле, пошто смо Божји потомци, не треба да мислимо да је Божанство слично злату, или сребру, или камену, исклесаним уметношћу и људским наумом.
30 И временима овог незнања Бог је намигнуо; али сада заповеда свим људима свуда да се покају:
31 Јер је одредио дан у који ће судити свету по правди преко онога човека кога је одредио; за шта је дао сигурност свима, тиме што га је васкрсао из мртвих.
32 А кад су чули за васкрсење мртвих, једни су се ругали, а други рекоше: Чућемо те опет о овој ствари.
33 Тако је Павле отишао између њих.
34 Међутим, неки људи су се приклонили њему и поверовали: међу којима је био Дионисије Ареопагит и жена по имену Дамарис, и други с њима.

ГЛАВА 18

1 После ових ствари Павле је отишао из Атине и дошао у Коринт;
2 И нађе једног Јеврејина по имену Аквила, рођеног у Понту, који је недавно дошао из Италије, са својом женом Прискилом; (јер је Клаудије заповедио свим Јеврејима да оду из Рима:) и дошао к њима.
3 И пошто је био истог заната, он је остао код њих и радио, јер су по свом занимању били шатори.
4 И сваке суботе је расуђивао у синагоги и убеђивао Јевреје и Грке.
5 А када су Сила и Тимотеј дошли из Македоније, Павле је био притиснут духом и сведочио је Јудејима да је Исус Христос.
6 А кад су се они противили и хулили, он је отресао своју одећу и рекао им: крв ваша на вашим главама; Ја сам чист: од сада ћу ићи међу незнабошце.
7 И отиде оданде, и уђе у кућу неког човека, по имену Јустус, који се клањао Богу, чија се кућа чврсто спајала са синагогом.
8 И Крисп, главни старешина синагоге, поверова у Господа са свим својим домом; и многи од Коринћана који су чули повероваше и крстише се.
9 Тада рече Господ Павлу ноћу у виђењу: Не бој се, него говори и не ћути.
10 Јер ја сам с тобом, и нико се неће напасти на тебе да ти науди, јер имам много народа у овом граду.
11 И остао је тамо годину и шест месеци, учећи међу њима реч Божију.
12 А када је Галион био намесник Ахаје, Јудејци су се једнодушно побунили против Павла и довели га на судиште,
13 Говорећи: Овај човек убеђује људе да се клањају Богу противно закону.
14 И када се Павле спремао да отвори своја уста, Галион рече Јеврејима: „Да је у питању неправедна или зла развратност, о ви Јевреји, разумно бих да вас трпим.
15 Али ако је реч о речима и именима, и о вашем закону, обратите пажњу на то; јер ја нећу бити судија у таквим стварима.
16 И отерао их је са судијске столице.
17 Тада су сви Грци узели Состена, главног старешину синагоге, и тукли га пред судијом. А Галио није марио за ништа од тога.
18 А Павле се после тога тамо задржао још неко време, а онда се опростио од браће и отпловио у Сирију, а са њим Прискила и Аквила; ошишавши главу у Кенхреји: јер је имао завет.
19 И дође у Ефес и остави их тамо, а сам уђе у синагогу и расправљаше са Јеврејима.
20 Када су желели да остане код њих дуже, он није пристао;
21 Али се опростио од њих говорећи: Ја морам свакако да славим овај празник који долази у Јерусалим; али ћу се опет вратити к вама, ако Бог хоће. И отплови из Ефеса.
22 И када је стигао у Цезареју, и попео се и поздравио цркву, сиђе у Антиохију.
23 И пошто је тамо провео неко време, отишао је и прешао редом сву земљу Галатију и Фригију, ојачавајући све ученике.
24 И неки Јеврејин по имену Аполос, рођен у Александрији, човек речит и моћан у Светом писму, дође у Ефес.
25 Овај човек је био поучен на путу Господњем; и ревностан духом, говораше и поучаваше марљиво о Господу, знајући само крштење Јованово.
26 И он поче смело да говори у синагоги: кога Акила и Прискила чуше, одведоше га к себи и савршеније му изложише пут Божији.
27 А када је хтео да пређе у Ахају, браћа су написала, подстичући ученике да га приме, који је, када је дошао, много помогао онима који су веровали благодаћу:
28 Јер је снажно убеђивао Јевреје, и то јавно, показујући светим писмима да је Исус Христос.

ГЛАВА 19

1 И догоди се да, док је Аполос био у Коринту, Павле прошавши горње обале дође у Ефес, и нашавши неке ученике,
2 Он им рече: Јесте ли примили Духа Светога откако сте поверовали? А они му рекоше: Нисмо ни чули да ли има Духа Светога.
3 А он им рече: У шта сте се онда крстили? А они рекоше: На крштење Јованово.
4 Тада рече Павле: Јован је заиста крстио крштењем покајања, говорећи људима да верују у Онога који ће доћи после њега, то јест у Христа Исуса.
5 Кад су то чули, крстили су се у име Господа Исуса.
6 И када је Павле положио руке на њих, Свети Дух сиђе на њих; и говорили су језицима и прорицали.
7 Свих мушкараца било је око дванаест.
8 И уђе у синагогу, и храбро говораше три месеца, расправљајући и убеђујући ствари које се тичу Царства Божијег.
9 Али када су се рониоци отврднули и не повероваше, него су о том путу рђаво говорили пред мноштвом, он одступи од њих и одвоји ученике, свађајући се свакодневно у школи једног Тирана.
10 И то се наставило у периоду од две године; тако да су сви који су живели у Азији чули реч Господа Исуса, и Јевреји и Грци.
11 И Бог је чинио посебна чуда рукама Павловим:
12 Тако да су са његовог тела болесницима доносили марамице или кецеље, и болести су одлазиле од њих, а зли духови су излазили из њих.
13 Тада неки од скитница Јевреја, егзорциста, узеше на њих да надзову оне који су имали зле духове име Господа Исуса, говорећи: Заклињемо вас Исусом кога Павле проповеда.
14 И беше седам синова једног Скеве, Јеврејина, и поглавара свештеника, који то учинише.
15 А зли дух одговори и рече: Исуса знам, а Павла знам; али ко си ти?
16 И човек у коме беше зли дух скочио је на њих, победио их и победио их, тако да су голи и рањени побегли из те куће.
17 И то је било познато свим Јеврејима и Грцима који су такође живели у Ефесу; и све их обузе страх, и велича се име Господа Исуса.
18 И многи који су веровали дођоше и признаше, и показаше своја дела.
19 И многи од њих који су се бавили радозналим умећем сакупили су своје књиге и спалили их пред свим људима; и пребројали су њихову цену, и нашли је педесет хиљада сребрника.
20 Тако је моћно расла Божја реч и победила.
21 Пошто се ово завршило, Павле је у духу, прошавши Македонију и Ахају, намеравао да оде у Јерусалим, говорећи: Пошто сам тамо био, морам да видим и Рим.
22 Тако је послао у Македонију двојицу од оних који су му служили, Тимотеја и Ераста; али је и сам остао у Азији једну сезону.
23 И у исто време није настала мала пометња око тог пута.
24 Јер неки човек по имену Димитрије, сребрни кујунџија, који је правио сребрне светиње за Дијану, донео је занатлијама не мали добитак;
25 Које је сазвао са радницима сличног занимања и рекао: Господо, ви знате да овим занатом имамо своје богатство.
26 Штавише, видите и чујете, да не само у Ефесу, него скоро по целој Азији, овај Павле убеди и одврати многе људе говорећи да то нису богови који су створени рукама.
27 Тако да не само да је овај наш занат у опасности да буде уништен; али и да треба презрети храм велике богиње Дијане и уништити њену величанственост којој се клања сва Азија и свет.
28 И када су чули ове речи, били су пуни гнева и повикали говорећи: Велика је Дијана Ефеска.
29 И цео град се испуни пометњом, и ухвативши Гаја и Аристарха, Македонце, Павлове сапутнике на путовању, једнодушно појурише у позориште.
30 И када је Павле хтео да уђе у народ, ученици му нису дозволили.
31 И неки од поглавара Азије, који су били његови пријатељи, послали су му, тражећи од њега да се не упушта у позориште.
32 Неки су дакле викали једно, а други друго, јер је скупштина била збуњена; а већи део није знао зашто су се окупили.
33 И извукоше Александра из мноштва, Јевреји га изнесу. И Александар даде знак руком, и хтеде да се брани пред народом.
34 Али када су сазнали да је Јеврејин, сви у један глас око два сата повикаше: Велика је Дијана Ефеска.
35 А када је градски чиновник умирио народ, рекао је: Људи Ефесци, који је то човек који не зна како је град Ефешан обожавалац велике богиње Дијане и лика који је пао са Јупитера ?
36 Дакле, пошто се против тога не може говорити, треба да ћутите и да ништа не чините нагло.
37 Јер сте довели овамо ове људе, који нису ни пљачкаши цркава, нити хули на вашу богињу.
38 Зато, ако Димитрије и занатлије који су с њим имају нешто против неког човека, закон је отворен и има заменика: нека се туче једни против других.
39 Али ако се распитате о било чему у вези са другим стварима, то ће бити одлучено на законитом сабору.
40 Јер у опасности смо да будемо доведени у питање због данашњег метежа, јер нема разлога да дамо извештај о овом скупу.
41 И пошто је то рекао, распустио је скупштину.

ГЛАВА 20

1 И пошто је немир престао, Павле дозва ученике, загрли их и отиде у Македонију.
2 И када је прешао те крајеве и дао им много савета, дошао је у Грчку,
3 И тамо оста три месеца. А када су га Јевреји сачекали, јер је требало да отплови у Сирију, намеравао је да се врати преко Македоније.
4 И тамо га је пратио у Азију Сопатер из Вере; и од Солунаца, Аристарха и Секунда; и Гај из Дербе и Тимотеј; а из Азије Тихик и Трофим.

5 Ови који су ишли испред нас су се задржали у Троади.
6 И отпловисмо из Филипа после дана бесквасних хлебова, и дођосмо к њима у Троаду за пет дана; где смо боравили седам дана.
7 А првог дана у недељи, када су се ученици окупили да преломе хлеб, Павле им је проповедао, спреман да сутра крене; и настави говор до поноћи.
8 И било је много светла у горњој одаји, где су били окупљени.
9 И седе на прозору неки младић по имену Евтих, утонуо у дубок сан; и док је Павле дуго проповедао, утонуо је у сан, и пао са трећег тавана, и био подигнут мртав.
10 Павле сиђе, паде на њега и загрливши га рече: Не мучите се; јер је његов живот у њему.
11 Када је дакле поново дошао, и преломио хлеб, и јео, и разговарао дуго, чак до сванућа, па је отишао.
12 И доведоше младића живог и не мало се утешише.
13 А ми смо прешли на лађу и отпловили у Асос, тамо намеравајући да примимо Павла, јер је тако одредио, мислећи да иде пешке.
14 И када се срео с нама у Асосу, примили смо га и дошли у Митилену.
15 Отпловили смо оданде и сутрадан стигли до Хиоса; а сутрадан дођосмо на Самос и остадосмо у Трогилијуму; а сутрадан дођосмо у Милет.
16 Јер Павле је одлучио да плови поред Ефеса, јер није хтео да проведе време у Азији; јер је пожурио, ако му је то било могуће, да буде у Јерусалиму на дан Педесетнице.
17 А из Милета је послао у Ефес и позвао старешине цркве.
18 А кад су дошли к њему, он им рече: „Знате, од првог дана када сам дошао у Азију, како сам био с вама у свако доба,
19 Служећи Господу са свим смирењем, и са многим сузама и искушењима, која су ме задесила јудејским чекањем:
20 И како нисам задржао ништа што би вам било корисно, него сам вам показао, и учио вас јавно, и од куће до куће,
21 Сведочећи и Јеврејима и Грцима, покајање према Богу и веру у Господа нашег Исуса Христа.
22 А сада, гле, идем везан духом у Јерусалим, не знајући шта ће ме тамо задесити.
23 Само да Дух Свети сведочи у сваком граду говорећи да ме опстају окови и невоље.
24 Али ништа од овога ме не покреће, нити сматрам себи драгим животом, да бих завршио свој пут са радошћу и службу коју сам примио од Господа Исуса, да сведочим јеванђеље милости Божје .
25 И сада, гле, знам да сви ви, међу које сам ишао проповедајући Царство Божије, нећете више видети моје лице.
26 Зато вас данас сматрам да сам чист од крви свих људи.
27 Јер нисам избегавао да вам објавим сав Божји савет.
28 Пазите, дакле, на себе и на све стадо, над којим вас је Дух Свети поставио надгледницима, да храните Цркву Божју, коју је стекао својом крвљу.
29 Јер знам ово да ће по мом одласку међу вас ући вуци окрутни, не штедећи стада.
30 И од вас самих устаће људи који ће говорити изопачене ствари да одвуку ученике за собом.
31 Зато бдијте и запамтите да за три године нисам престао да опомињем сваку ноћ и дан са сузама.
32 И сада, браћо, препоручујем вас Богу и речи благодати његове, која може да вас сазида и да вам да наследство међу свима који су посвећени.
33 Нисам пожелео ничије сребро, злато или одећу.
34 Да, и сами знате, да су ове руке служиле мојим потребама и онима који су били са мном.
35 Све сам вам показао, како тако трудећи се треба да подржавате слабе и да се сећате речи Господа Исуса, како је рекао: Блаже је давати него примати.
36 И када је то рекао, клекну и помоли се са свима њима.
37 И сви заплакаше, падоше Павлу на врат и пољубише га,
38 Тугујући највише због речи које је изговорио, да више не виде његово лице. И отпратише га до лађе.

ГЛАВА 21

1 И догодило се да смо, пошто смо се извукли од њих, и поринули, дошли правим путем до Цооса, а сутрадан на Родос, а одатле до Патаре:
2 И нашавши лађу која је пловила у Феникију, укрцасмо се и кренусмо.
3 А када смо открили Кипар, оставили смо га с леве стране, отпловили у Сирију и пристали у Тиру, јер је тамо брод требао да растерети свој терет.
4 И нашавши ученике, остасмо тамо седам дана, који рече Павлу кроз Духа да не иде у Јерусалим.
5 И када смо завршили те дане, отишли смо и отишли својим путем; и сви нас доведоше на пут, са женама и децом, док нисмо изашли из града; и клекнусмо на обалу и помолисмо се.
6 И пошто смо се опростили једни од других, узели смо брод; и опет се вратише кући.
7 И када смо завршили свој пут из Тира, дошли смо у Птолемаиду, поздравили браћу и остали код њих једног дана.
8 А сутрадан ми из Павлове дружине пођосмо и дођосмо у Кесарију, и уђосмо у кућу Филипа јеванђелисте, који беше један од седморице; и боравио код њега.
9 И тај исти човек је имао четири кћери, девојке, које су пророковале.
10 И док смо тамо боравили много дана, сиђе из Јудеје неки пророк по имену Агав.
11 И када је дошао к нама, узео је Павлов појас, везао себи руке и ноге и рекао: Овако вели Дух Свети: Тако ће Јевреји у Јерусалиму везати човека који поседује овај појас и предаће га у руке незнабожаца.
12 А кад смо то чули, и ми и они из онога места молили смо га да не иде у Јерусалим.
13 Тада Павле одговори: Шта мислите да плачете и да ми сламате срце? јер сам спреман не само да будем везан, него и да умрем у Јерусалиму за име Господа Исуса.
14 А кад он не хтеде да се убеди, престасмо говорећи: Да буде воља Господња.

15 И после тих дана узесмо своје кочије и пођосмо у Јерусалим.
16 Пођоше с нама и неки ученици из Цезареје, и доведоше са собом једног Мнасона са Кипра, старог ученика, код кога смо требали да преноћимо.
17 И када смо дошли у Јерусалим, браћа су нас радосно примила.
18 Сутрадан Павле уђе с нама к Јакову; а присутни су били сви старци.
19 И када их је поздравио, посебно је рекао шта је Бог учинио међу незнабошцима својом службом.
20. И чувши то, прославише Господа и рекоше му: Видиш, брате, колико је хиљада Јевреја који верују; и сви ревнују за закон:
21 И они су обавештени о теби да учиш све Јевреје који су међу незнабошцима да напусте Мојсија, говорећи да не треба да обрежу децу своју, нити да иду по обичајима.
22 Шта је, дакле? мноштво треба да се окупи: јер ће чути да си дошао.
23 Учини дакле ово што ти кажемо: Имамо четири човека који имају завет;
24 Они узми, и очисти се са њима, и буди с њима задужен да обријају своје главе; али да и сам ходиш у реду и држиш се закона.
25 Што се тиче незнабожаца који верују, ми смо писали и закључили да они не поштују ништа такво, осим да се чувају од приноса идолима, и од крви, и од дављења, и од блуда.
26 Тада Павле узе људе, и сутрадан очистивши се са њима уђе у храм, да означи завршетак дана очишћења, све док се не принесе принос за сваког од њих.
27 А када се скоро завршило седам дана, Јудеји који су били из Азије, када су га видели у храму, узбуркаше сав народ и метнуше руке на њега,
28 Виче, људи Израиљци, помозите: Ово је човек који учи све људе свуда против народа, закона и овог места; и даље је увео и Грке у храм, и оскврнио ово свето место.
29 (Јер су с њим раније видели у граду Трофима Ефешанина, за кога су мислили да га је Павле увео у храм.)
30 И сав се град потресе, и народ се скупи, и узеше Павла, и извукоше га из храма; и врата се одмах затворише.
31 И док су хтели да га убију, вест је стигла до поглавара чете да је цео Јерусалим био у нереду.
32. Они одмах узеше војнике и центурионе и потрчаше до њих; и кад видеше војсковође и војнике, оставе да бију Павла.
33 Тада је поглавар пришао, узео га и заповедио да га вежу са два ланца; и захтевао ко је он и шта је урадио.
34 И једни су викали једно, други друго, међу мноштвом, и кад није могао да зна за метеж, нареди да га одведу у замак.
35 И када је дошао на степенице, тако је и било, да су га војници изнели због насиља народа.
36 Јер мноштво народа га је пратило, вичући: Одлази с њим!
37 И док је Павла требало да уведу у замак, рекао је поглавару: Могу ли да говорим с тобом? Ко је рекао: "Знаш ли грчки?"
38 Ниси ли ти онај Египћанин, који је пре ових дана направио пометњу и извео у пустињу четири хиљаде људи који су били убице?
39 Али Павле рече: Ја сам човек који сам Јеврејин из Тарса, града у Киликији, грађанин ниског града; и, молим те, дозволи ми да говорим народу.
40 И када му је дао дозволу, Павле је стао на степенице и махнуо руком народу. И кад наста велика тишина, рече им јеврејским језиком говорећи:

ГЛАВА 22

1 Људи, браћо и очеви, чујте моју одбрану коју вам сада износим.
2 (А кад су чули да им говори јеврејским језиком, они су још више ћутали, а он рече:)
3 Ја сам заиста човек који сам Јеврејин, рођен у Тарсу, граду у Киликији, али одрастао у овом граду под ногама Гамалијевим, и поучен у складу са савршеним начином закона отаца, и био реван према Боже, као што сте сви данас.
4 И ја сам прогонио овај пут до смрти, везујући и предајући у тамнице и мушкарце и жене.
5 Као што и првосвештеник сведочи за мене и све имање старешина: од којих сам и ја примио писма браћи и отишао у Дамаск, да оне који су тамо били свезане доведем у Јерусалим, да буду кажњени.
6 И догоди се да, док сам кренуо на своје путовање, и када сам се приближио Дамаску око поднева, одједном ме са неба обасја велика светлост.
7 И падох на земљу и чух глас који ми говори: Савле, Савле, зашто ме прогониш?
8 А ја сам одговорио: Ко си ти, Господе? А он ми рече: Ја сам Исус Назарећанин, кога ти прогониш.
9 И они који су били са мном заиста су видели светлост и уплашили се; али не чуше гласа онога који ми говораше.
10 И рекох: Шта да радим, Господе? И рече ми Господ: устани и иди у Дамаск; и тамо ће ти бити речено о свему што ти је одређено да учиниш.
11 И када нисам могао да видим за славу те светлости, вођен руком оних који су били са мном, дошао сам у Дамаск.
12 И један Ананија, побожан човек по закону, који је имао добар извештај о свим Јеврејима који су тамо живели,
13 Пришао ми је, стао и рекао ми: Брате Савле, прогледај. И истог часа кад сам га погледао.
14 А он рече: Бог наших отаца те је изабрао, да знаш његову вољу, и да видиш Праведног, и да чујеш глас уста његових.
15 Јер ћеш бити његов сведок свим људима онога што си видео и чуо.
16 А сада зашто касниш? устани и крсти се и опери грехе своје, призивајући име Господње.
17 И догодило се да, када сам поново дошао у Јерусалим, чак и док сам се молио у храму, био сам у трансу;
18 И виде га како ми говори: Пожури и иди брзо из Јерусалима, јер неће примити твоје сведочанство за мене.

19 И рекох: Господе, знају да сам затворио и тукао у свакој синагоги оне који су веровали у тебе.
20 И када се пролила крв твога мученика Стефана, и ја сам стајао и пристајао на његову смрт, и чувао сам одећу оних који су га убили.
21 И рече ми: Иди, јер ћу те послати далеко одавде међу незнабошце.
22 И послушали су га за ову реч, а онда подигоше свој глас и рекоше: Макни таквог човека са земље, јер не ваља да живи.
23 И док су викали и скидали своје хаљине и бацали прашину у ваздух,
24 Главни капетан је наредио да га уведу у замак и наредио да га испитају бичевањем; да би знао зашто су тако вапили против њега.
25 И док су га везали тангама, Павле рече стотнику који је стајао поред: Да ли ти је дозвољено да бичујеш човека који је Римљанин, а неосуђен?
26 Кад је то чуо стотник, отишао је и рекао војсковође говорећи: Пази шта радиш, јер је овај човек Римљанин.
27 Тада дође поглавар и рече му: Реци ми, јеси ли ти Римљанин? Рекао је, да.
28 А главни капетан одговори: „С великом сумом стекао сам ову слободу. А Павле рече: Ја сам рођен слободан.
29 Тада су одмах отишли од њега који је требало да га испита; а и поглавар се уплашио, пошто је сазнао да је Римљанин и што га је везао.
30 Сутрадан, пошто је желео да сазна за шта су га Јевреји оптужили, ослободио га је својих окова, и заповедио да се појаве првосвештеници и сав њихов савет, и довео Павла и поставио га пред њих.

ГЛАВА 23

1 А Павле, гледајући усрдно на сабор, рече: Људи и браћо, ја сам живео чисте савести пред Богом до данас.
2 А првосвештеник Ананија заповеди онима који су стајали поред њега да га ударе по устима.
3 Тада му Павле рече: Бог ће те ударити, зиде бели, јер седиш да ми судиш по закону и заповедаш да ме бију противно закону?
4 А они који су стајали рекоше: „Зар ти грдиш Божјег првосвештеника?
5 Тада Павле рече: „Не знам, браћо, да је он био првосвештеник, јер је писано: Не говори рђаво о владару свог народа.
6 Али када је Павле схватио да су један део садукеји, а други фарисеји, повикао је на савету: људи и браћо, ја сам фарисеј, син фарисејев, од наде и васкрсења мртвих зовем се у питању.
7 И кад он то рече, настане раздор између фарисеја и садукеја, и народ се подели.
8 Јер садукеји кажу да нема васкрсења, ни анђела, ни духа, а фарисеји признају и једно и друго.
9 И подиже се велики вапај, и књижевници који беху од фарисејске стране устадоше и препираше се говорећи: Не налазимо зла у овом човеку; Боже.
10 А када је дошло до велике неслоге, поглавар, бојећи се да Павле не буде распарчан, заповеди војницима да сиђу и да га силом узму из своје средине и уведу у замак.
11 А следеће ноћи Господ стаде крај њега и рече: Буди храбар, Павле, јер као што си сведочио о мени у Јерусалиму, тако треба да сведочиш и у Риму.
12 А кад је свануо дан, неки од Јевреја су се окупили и везали се под клетвом, говорећи да неће ни јести ни пити док не убију Павла.
13 И било их је више од четрдесет оних који су направили ову заверу.
14 И дођоше првосвештеничким главарима и старешинама и рекоше: Везали смо се великом клетвом да нећемо ништа јести док не убијемо Павла.
15 Сада, дакле, ви заједно са већом показујете поглавару да га сутра доведе к вама, као да желите да се боље распитате о њему; и ми, или кад год се он приближи, спремни смо да га убијемо.
16 А када је син Павлове сестре чуо за њихово заседање, отишао је и ушао у дворац и рекао Павлу.
17 Тада Павле дозва једног од стотника и рече: Доведи овог младића заповеднику, јер он има нешто да му каже.
18 Зато га је узео и довео до поглавара и рекао: „Затвореник Павле ме је позвао к себи и молио ме да ти доведем овог младића, који има нешто да ти каже.
19 Тада га је поглавар узео за руку и отишао с њим насамо, и упитао га: Шта то имаш да ми кажеш?
20 А он рече: Јудејци су се договорили да те желе да сутра доведеш Павла на савет, као да би га боље испитали.
21 Али не попуштај им, јер га чека од њих више од четрдесет људи, који су се заклели да неће ни јести ни пити док га не убију; и сада су спремни, тражећи обећање од тебе.
22 Тада је поглавар пустио младића да оде и заповедио му: „Пази да никоме не кажеш да си ми то рекао.
23 И дозва два центуриона, говорећи: Припреми двеста војника да иду у Цезареју, и седамдесет коњаника и двеста копљаника, у трећи час ноћи;
24 И обезбедите им животиње да поставе Павла и доведу га здравог Феликсу намеснику.
25 И написао је писмо на овај начин:
26 Клаудије Лисије шаље поздрав најизврснијем намеснику Феликсу.
27 Овај човек је узет од Јевреја, и требало је да буде убијен од њих; тада сам дошао са војском, и избавио га, схвативши да је Римљанин.
28 И кад сам сазнао разлог због којег су га оптужили, извео сам га у њихов савет.
29 За кога сам сматрао да је оптужен за питања њиховог закона, али да није оптужен за ништа достојно смрти или окова.
30 А кад ми је речено како су Јевреји чекали тог човека, одмах сам послао к теби и заповедио и његовим тужитељима да кажу пред тобом шта имају против њега. Збогом.
31 Тада војници, како им је заповеђено, узеше Павла и доведоше га ноћу у Антипатрију.
32 Сутрадан су оставили коњанике да иду с њим и вратили се у замак:
33 Који су, када су дошли у Кесарију и предали посланицу намеснику, изнели пред њега и Павла.
34 А када је гувернер прочитао писмо, упитао је из које је покрајине. А кад је схватио да је из Киликије;

35 Чују те, рече он, кад дођу и твоји тужитељи. И заповеди да га држе у Иродовој судници.

ГЛАВА 24

1 А после пет дана сишао је првосвештеник Ананија са старешинама и неким беседником по имену Тертул, који је обавестио намесника против Павла.
2 А када је позван, Тертул поче да га оптужује говорећи: Видећи да тобом уживамо у великој тишини, и да се по промислу твом народу чине веома достојна дела,
3 Ми то прихватамо увек и на сваком месту, најплеменитији Феликсе, са свом захвалношћу.
4 Без обзира на то да ти не будем додатно досадан, молим те да нас чујеш неколико речи о својој милости.
5 Јер смо нашли овог човека заразног човека и покретача побуне међу свим Јеврејима широм света, и коловођу секте Назарећана:
6 Који је такође отишао да оскрнави храм; кога смо узели, и хтели бисмо да судимо по нашем закону.
7 Али војсковођа Лисије дође на нас, и великом силом га узе из наших руку,
8 Заповедајући својим тужитељима да дођу к теби: испитујући од кога ћеш и сам сазнати за све ове ствари, за шта га ми оптужујемо.
9 И Јудејци су пристали, говорећи да је тако.
10 Тада Павле, након што му је намесник дао знак да говори, одговорио је: „Пошто знам да си дуго година био судија овом народу, за себе радије одговарам:
11 Јер да разумеш, да има још само дванаест дана откако сам отишао у Јерусалим да се поклоним.
12 И не нађоше ме ни у храму да се препирам ни са ким, нити дижем народ, ни у синагогама, ни у граду.
13 Нити могу доказати ствари за које ме сада оптужују.
14 Али ово ти признајем, да се, по путу који називају јересју, клањам Богу отаца својих, верујући свему што је написано у закону и пророцима.
15 И имајте наду у Бога, што и они сами допуштају, да ће бити васкрсење мртвих, праведних и неправедних.
16 И у томе се трудим да увек имам савест без увреде према Богу и људима.
17 Сада, после много година, дошао сам да донесем милостињу свом народу и приносе.
18 Тада су ме неки Јевреји из Азије нашли очишћеног у храму, ни у мноштву, ни у метежу.
19 Ко је требало да буде овде пре тебе и да приговори, да је требало против мене.
20 Или нека кажу ови овде, ако су нашли што зло чини у мени док сам стајао пред Већем,
21 Осим за овај један глас, што сам завапио стојећи међу њима, Дотичући васкрсења мртвих мене данас доводите у питање.
22 А када је Феликс чуо ове ствари, имајући савршеније знање о том путу, одложио их је и рекао: Кад сиђе Лисије, војсковођа, сазнаћу све о вашој ствари.
23 И заповеди центуриону да чува Павла и да му пусти слободу, и да никоме од својих познаника не забрањује да служи или долази код њега.
24 А после неколико дана, када је Феликс дошао са својом женом Друзилом, која је била Јеврејка, посла по Павла и саслуша га о вери у Христа.
25 И док је размишљао о праведности, уздржаности и суду који ће доћи, Феликс је задрхтао и одговорио: Иди за ово време; кад будем имао згодно годишње доба, позваћу те.
26 Такође се надао да му је Павле дао новац да би га ослободио; зато га је чешће слао по њега и разговарао с њим.
27 Али после две године Порције Фест уђе у Феликсову собу, а Феликс, желећи да покаже Јеврејима задовољство, остави Павла везаног.

ГЛАВА 25

1 А кад је Фест дошао у покрајину, после три дана узађе из Цезареје у Јерусалим.
2 Тада су га првосвештеник и јудејски поглавари обавестили против Павла и молили га,
3 И пожеле милост против њега, да га пошаље по њега у Јерусалим, чекајући на путу да га убије.
4 Али Фест је одговорио да Павла треба задржати у Цезареји и да ће он сам ускоро отићи тамо.
5 Нека дакле, рече он, који међу вама могу, нека сиђу са мном и оптуже овог човека ако у њему има зла.
6 И пошто је остао међу њима више од десет дана, отишао је у Цезареју; а сутрадан седећи на судници заповеди да доведу Павла.
7 А када је он дошао, Јевреји који су сишли из Јерусалима стајали су унаоколо и подносили многе и тешке жалбе на Павла, које нису могли доказати.
8 Док је он одговарао за себе: Ни против закона Јевреја, ни против храма, ни против Цезара, нисам ништа увредио.
9 Али Фест, који је желео да учини задовољство Јеврејима, одговори Павлу и рече: Хоћеш ли поћи у Јерусалим и тамо ће бити суђено за ово преда мном?
10 Павле је тада рекао: Стојим на ћесарском судишту, где треба да ми се суди: Јеврејима нисам учинио ништа лоше, као што добро знаш.
11 Јер ако сам преступник или сам починио нешто достојно смрти, не одбијам да умрем; али ако не буде ништа од овога за шта ме ови оптужују, нико ме не може предати њима. Апелујем на Цезара.
12 Тада Фест, када се посаветоваше са саветом, одговори: „Јеси ли се обратио Цезару? цезару ћеш ићи.
13 А после неколико дана краљ Агрипа и Берника дођоше у Цезареју да поздраве Феста.
14 И пошто су били тамо много дана, Фест је рекао цару Павлову ствар, говорећи: Феликс је оставио једног човека у оковама.
15 О коме су ме, кад сам био у Јерусалиму, обавестили првосвештеници и старешине јеврејске, желећи да га осуде.
16 Коме сам одговорио: „Није у обичају Римљана да било кога изруче на смрт, пре него што се оптужени суочи са тужиоцима лицем у лице и има дозволу да сам одговара за злочин који му је стављен.
17 Зато, када су дошли овамо, сутрадан без икаквог одлагања седох на судију и заповедих да изведу човека.

18 Против кога, када су устали тужиоци, нису оптужили ништа за оно што сам претпостављао:
19 Али су против њега имали извесна питања у вези са својим сујеверјем и о једном Исусу, који је био мртав, за кога је Павле тврдио да је жив.
20 И пошто сам сумњао у таква питања, питао сам га да ли би отишао у Јерусалим и тамо му се судило о овим стварима.
21 Али када је Павле затражио да буде задржан за саслушање Августа, заповедио сам да га чувају док га не пошаљем Цезару.
22 Тада Агрипа рече Фесту: „И ја ћу лично чути тог човека. Сутра, рече, чућеш га.
23 А сутрадан, када су Агрипа и Берника дошли са великом помпом и ушли у место саслушања, са поглаварима и главним људима у граду, по Фестовом налогу Павле је доведен.
24 А Фест рече: Царе Агрипа и сви људи који су овде присутни са нама, видите овог човека, за кога се сав Јудејски народ понашао са мном, како у Јерусалиму, тако и овде, вичући да не живети више.
25 Али када сам открио да није починио ништа достојно смрти, и да се он сам позвао код Августа, одлучио сам да га пошаљем.
26 О којима немам шта да напишем свом господару. Зато сам га извео пред тебе, а посебно пред тебе, о краљу Агрипо, да бих, након испитивања, имао нешто да напишем.
27 Јер ми се чини неразумним слати заробљеника, а не означавати злочине који су му изречени.

ГЛАВА 26

1 Тада Агрипа рече Павлу: Дозвољено ти је да говориш у своје име. Тада Павле пружи руку и одговори за себе:
2 Мислим да сам срећан, краљу Агрипа, јер ћу данас пред тобом одговарати за све оно за шта ме Јевреји оптужују:
3 Посебно зато што знам да си вешт у свим обичајима и питањима која су међу Јеврејима; зато те молим да ме стрпљиво саслушаш.
4 Мој начин живота од младости моје, који је био први међу мојим народом у Јерусалиму, познају сви Јевреји;
5 Који су ме знали од почетка, ако би сведочили, да сам после најтеже секте наше религије живео као фарисеј.
6 И сада стојим и суди ми се због наде у обећање које је Бог дао нашим оцима:
7 На које се обећање наших дванаест племена, који тренутно служе Богу дан и ноћ, надају да ће доћи. За име наде, краљу Агрипа, ја сам оптужен од Јевреја.
8 Зашто би се вама сматрало невероватном да Бог васкрсава мртве?
9 Заиста сам у себи мислио да треба да чиним многе ствари супротно имену Исуса из Назарета.
10 Што сам учинио и у Јерусалиму, и многе од светих затворио сам у тамницу, добивши власт од првосвештеничких; и кад су били погубљени, дао сам глас против њих.
11 И кажњавао сам их често у свакој синагоги и приморавао их да хуле; и веома љут на њих, гонио сам их чак и до страних градова.
12 Након тога, када сам ишао у Дамаск с овлашћењем и налогом првосвештеника,
13 У подне, о краљу, видео сам на путу светлост са неба, изнад сјаја сунца, како сија око мене и оних који су путовали са мном.
14 И када смо сви пали на земљу, чуо сам глас како ми говори и говори на јеврејском језику: Савле, Савле, зашто ме прогониш? тешко ти је да удараш ногом о курац.
15 А ја рекох: Ко си ти, Господе? А он рече: Ја сам Исус кога ти прогониш.
16 Али устани и стани на своје ноге, јер сам ти се указао ради тога, да те учиним слугом и сведоком и за ове ствари које си видео, и за оне у којима ћу ти се појавити;
17 Избавивши те од народа и од незнабожаца, којима те сада шаљем,
18 Да им отворим очи, и да их окренем од таме ка светлости, и од власти сатане ка Богу, да добију опроштење грехова и наслеђе међу онима који су посвећени вером која је у мени.
19 Због тога, о краљу Агрипа, нисам био непокоран небеској визији:
20 Али је показао најпре онима из Дамаска и у Јерусалиму, и по свим крајевима Јудеје, а затим и незнабошцима, да се покају и обрате Богу, и да чине дела која су вредна покајања.
21 Због тога су ме Јевреји ухватили у храму и спремали се да ме убију.
22 Задобивши, дакле, помоћ Божију, настављам све до данас, сведочећи и малим и великим, не говорећи ништа друго осим онога за шта су пророци и Мојсије рекли да ће доћи:
23 Да Христос страда, и да он буде први који ће устати из мртвих, и осветлити народ и незнабошце.
24 И док је овако говорио у своје име, Фест рече у сав глас: Павле, ти си изван себе; много учења те излуђује.
25 Али он рече: Нисам луд, преблаги Фесте; него говори речи истине и трезвености.
26 Јер то зна цар, пред којим и ја слободно говорим; јер сам уверен да ништа од тога није скривено од њега; јер ово није учињено у углу.
27 Царе Агрипа, верујеш ли пророцима? Знам да верујеш.
28 Тада Агрипа рече Павлу: Скоро да ме убеђујеш да будем хришћанин.
29 А Павле рече: Ја бих Богу да не само ти, него и сви који ме данас чују, били скоро и сасвим такви као ја, осим ових окова.
30 А кад је то рекао, устадоше краљ, и гувернер, и Берник, и они који су седели с њима.
31 А кад су отишли у страну, разговарали су између себе говорећи: Овај човек не чини ништа достојно смрти или окова.
32 Тада Агрипа рече Фесту: „Овај би човек могао бити пуштен на слободу да се није обратио Цезару.

ГЛАВА 27

1 А када је одлучено да треба да отпловимо у Италију, предадоше Павла и неке друге затворенике једном по имену Јулију, центуриону из Августове дружине.

2 И ушавши у лађу адрамитску, поринусмо,
намеравајући да пловимо поред азијских обала; један
Аристарх, Македонац Солунски, који је са нама.
3 И сутрадан смо се дотакли Сидона. И Јулије је
љубазно умолио Павла, и дао му слободу да оде код
својих пријатеља да се окрепи.
4 И кад смо оданде кренули, отпловили смо под Кипар,
јер су ветрови били супротни.
5 И кад смо препловили море Киликије и Памфилије,
дођосмо у Миру, град Ликије.
6 И тамо је центурион нашао александријски брод који
је пловио у Италију; и ставио нас је тамо.
7 И када смо пловили полако много дана, и једва смо
стигли до Книда, јер нас ветар није дао, пловили смо
испод Крита, преко Салмоне;
8 И, једва га прошавши, дођоше до места које се зове
Прелепа уточишта; близу кога је био град Ласеа.
9 А кад је прошло много времена и када је пловидба
била опасна, јер је пост већ прошао, Павле их је
опомињао:
10 И рече им: Господо, видим да ће ово путовање бити
повређено и много штете, не само за терет и брод, већ
и за наше животе.
11 Ипак, стотник је веровао господару и власнику лађе
више од онога што је Павле рекао.
12 А пошто уточиште није било погодно за зимовање,
већи део је саветовао да оду и одатле, ако би на било
који начин могли да стигну до Фенике, и тамо да
презиме; који је уточиште Крита, и лежи према
југозападу и северозападу.
13 А када је тихо дувао јужни ветар, претпостављајући
да су постигли своју сврху, губећи се оданде,
допловили су близу Крита.
14 Али недуго након што се против њега подигао
буран ветар, звани Евроклидон.
15 А када је брод био ухваћен и није могао да издржи
ветар, пустили смо је да вози.
16 И трчећи испод једног острва које се зове Клауда,
имали смо много посла да стигнемо чамцем:
17 Које су, када су се подигли, користили помоћним
средствима, подвозећи брод; и, плашећи се да не падну
у живи песак, закрцали су једра и тако били отерани.
18 И пошто нас је силно захватила олуја, сутрадан су
олакшали лађу;
19 И трећег дана избацисмо сопственим рукама
хватање лађе.
20 А када се много дана није појавило ни сунце ни
звезде, и није нас обузела мала олуја, тада је одузета
свака нада да ћемо се спасти.
21 Али после дугог уздржавања Павле је стао усред
њих и рекао: Господо, требало је да ме послушате, а не
да одете са Крита и да стекнете ову штету и губитак.
22 А сада вас позивам да будете храбри: јер међу вама
неће бити изгубљеног живота, осим брода.
23 Јер је ове ноћи стајао поред мене анђео Божији, чији
сам ја и коме служим,
24 Говорећи: Не бој се, Павле; мораш бити изведен
пред цезара; и гле, Бог ти је дао све оне који плове с
тобом.
25 Зато, господо, будите храбри, јер верујем Богу да ће
бити како ми је речено.
26 Али морамо бити бачени на одређено острво.
27 Али када је дошла четрнаеста ноћ, док смо се возили
горе-доле по Адрији, око поноћи лађари су помислили
да су се приближили некој земљи;
28 И затруби, и нађоше двадесет хвати; и кад одоше
мало даље, опет затрубише, и нађоше петнаест хвати.
29 Тада су у страху да не паднемо на стене бацили
четири сидра са крме и пожелели дан.
30 И док су бродари хтели да побегну из лађе, када су
спустили чамац у море, под бојама као да су бацили
сидра из предлађа,
31 Павле рече стотнику и војницима: Ако ови не
остану у лађи, не можете се спасти.
32 Тада су војници пресекли ужад чамца и пустили је
да падне.
33 И док је надолазио дан, Павле их је све молио да
једу, говорећи: Данас је четрнаести дан када сте се
задржали и постили не узимајући ништа.
34 Зато вас молим да узмете мало меса, јер ово је за
ваше здравље; јер никоме од вас неће пасти ни длака с
главе.
35 И кад то рече, узе хлеб и захвали Богу пред свима; и
преломивши, поче да једе.
36 Тада су сви били расположени и узели су и нешто
меса.
37 А било нас је укупно у лађи двеста шездесет и
шеснаест душа.
38 И кад се доста најели, олакшаше лађу и бацише
пшеницу у море.
39 А кад је био дан, они нису познавали земљу, али су
открили један поток са обалом, у који су намеравали,
ако је било могуће, да убаце лађу.
40 И када су узели сидра, предали су се мору, и
отпустили кормила, и подигли главно једро на ветар, и
кренули према обали.
41 И павши на место где су се срела два мора,
насукоше лађу; а предњи део се чврсто заглавио и
остао непомичан, али је задњи део био сломљен од
силовитости таласа.
42 А војници су саветовали да убију заробљенике, да
неко од њих не би испливао и побегао.
43 Али стотник, желећи да спасе Павла, одвратио их је
од њихове намере; и заповеди да се они који умеју да
пливају најпре баце у море и дођу на копно:
44 А остали, неки на даскама, а неки на разбијеним
деловима брода. И тако се догодило да су побегли
безбедно на земљу.

ГЛАВА 28

1 А кад су побегли, тада су знали да се острво зове
Мелита.
2 И варварски народ нам је показао не мало милости,
јер су запалили ватру и примили нас свакога, због
садашње кише и због хладноће.
3 И када Павле скупи свежањ штапова и стави их на
ватру, изиђе змија из врућине и причврсти му се за
руку.
4 А када су варвари видели да му отровница виси о
руци, рекли су међу собом: Нема сумње да је овај
човек убица, коме, иако је побегао из мора, освета не
дозвољава да живи.
5 И отресао је звер у ватру и није осетио никакву штету.

6 Међутим, они су гледали када је требало да натече или изненада падне мртав; али пошто су дуго гледали и видели да му ништа није нажао, променили су мишљење и рекли да је он бог.
7 У истим одајама налазио се посед поглавара острва, који се звао Публије; који нас је примио и уљудно сместио три дана.
8 И догоди се, да је Публијев отац лежао болестан од грознице и крварења; коме је Павле ушао и помолио се, и метнуо руке на њега, и исцелио га.
9 Кад се то учини, дођоше и други који су имали болести на острву и оздравише.
10 Који и нас удостоји многих почасти; а када смо отишли, натоварили су нам оно што је било потребно.
11 И после три месеца отпутовасмо на александријском броду, који је презимио на острву, чији су знак били Кастор и Полукс.
12 И слетевши у Сиракузу, остали смо тамо три дана.
13 И одатле смо узели компас и дошли у Регијум; и после једног дана дува јужни ветар, и сутрадан смо дошли у Путеоли.
14 Где смо нашли браћу, и били смо позвани да останемо код њих седам дана, и тако смо отишли према Риму.
15 А одатле, кад су браћа чула за нас, дођоше нам у сусрет све до Апија форума и три крчме; Павле кад их угледа, захвали Богу и охрабри се.
16 И када смо дошли у Рим, стотник је предао заробљенике капетану страже, али је Павлу било допуштено да живи сам са војником који га је чувао.
17 И догоди се да после три дана Павле сазва поглаваре Јудејских, и кад се сабраше рече им: Људи и браћо, иако нисам учинио ништа против народа или обичаја наших отаца. , ипак сам био избачен из Јерусалима у руке Римљана.
18 Ко би ме, кад су ме прегледали, пустио, јер у мени није било узрока смрти.
19 Али када су Јевреји говорили против тога, био сам приморан да се позовем на Цезара; није за шта сам требао да оптужујем своју нацију.
20 Због тога сам те позвао да те видим и да разговарам с тобом, јер сам због наде Израелове везан овим ланцем.
21 А они му рекоше: Нити смо примили писма из Јудеје о теби, нити је било ко од браће која су дошла, рекао или рекао било шта зло о теби.
22 Али желимо да чујемо о теби шта мислиш, јер што се тиче ове секте, знамо да се свуда где се против ње говори.
23 И када су му одредили дан, многи су дошли к њему у његов конак; којима је излагао и посведочио Царство Божије, убеђујући их о Исусу, како из закона Мојсијева, тако и из пророка, од јутра до вечери.
24 И неки вероваше у оно што је речено, а неки не вероваше.
25 И пошто се не споразумеше међу собом, отидоше, пошто Павле рече једну реч: „Добро рече Дух Свети преко пророка Исаије оцима нашим,
26 Говорећи: Идите овом народу и реците: Слушањем ћете чути, а нећете разумети; и гледајући видећете, а нећете приметити:
27 Јер је срце овог народа ојађено, и уши су му тупе за слух, и очи су им затворене; да не виде очима и чују својим ушима, и разумију срцем својим, и да се обрате, и да их исцелим.
28 Нека вам, дакле, буде познато, да је спасење Божије послано незнабошцима, и да ће они то чути.
29 И када је рекао ове речи, Јудејци су отишли и имали су велико расуђивање међу собом.
30 А Павле је живео целе две године у својој најамној кући, и примао све што му је долазило,
31 Проповедајући Царство Божије и поучавајући оно што се тиче Господа Исуса Христа, са свим поуздањем, нико му не брани.